

รายงาน การติดตามประเมินผล

แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕)

สารบัญ

คำนำ	หน้า
๑. บทนำ	
๑.๑ หลักการและเหตุผล	๑-๑
๑.๒ วัตถุประสงค์	๑-๒
๑.๓ แนวคิดในการดำเนินงาน	๑-๒
๑.๔ ขอบเขตและกระบวนการดำเนินงาน	๑-๒
๑.๕ ระยะเวลาดำเนินงาน	๑-๕
๑.๖ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๑-๕
๒. สาระสำคัญของแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม	
๒.๑ ความสอดคล้องกับแผนระดับต่าง ๆ ของประเทศ	๒-๑
๒.๒ สาระสำคัญของแผน	๒-๓
๓. ผลการติดตามประเมินผลแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม	
๓.๑ ผลการติดตามประเมินผลตามตัวชี้วัดและแนวทางการปฏิบัติ	๓-๒
๓.๒ ผลการติดตามประเมินผลตามโครงการเร่งด่วน (Flagship Projects)	๓-๒๑
๔. ความสัมพันธ์การดำเนินงานแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม และสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย	๔-๑
๕. ข้อเสนอแนะ	
๕.๑ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	๕-๑
๕.๒ ข้อเสนอแนะในการขับเคลื่อนแผนสู่การปฏิบัติ	๕-๒
๕.๓ ข้อเสนอแนะในการติดตามและประเมินผล	๕-๓

ภาคผนวก

ก	ตารางสาระสำคัญของแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๕	ก-๑
ข	ภาคีเครือข่ายที่รายงานผลการดำเนินงาน	ข-๑
ค	ตารางผลการดำเนินงานตามแนวทางการปฏิบัติ	ค-๑
ง	ตารางผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัด	ง-๑
จ	ตารางแสดงคำอธิบายอักษรย่อต่าง ๆ	จ-๑

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ ๑.๑ ขอบเขตและกระบวนการติดตามประเมินผลแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๕	๑-๔
ภาพที่ ๒.๑ ความเชื่อมโยงและสอดคล้องของแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมกับแผนระดับต่าง ๆ	๒-๑
ภาพที่ ๒.๒ ความเชื่อมโยงวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ ยุทธศาสตร์ เป้าหมาย กลยุทธ์ แผนงาน และโครงการเร่งด่วน (Flagship Projects) ของแผนจัดการคุณภาพ สิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๕	๒-๙
ภาพที่ ๓.๑ สรุปผลการติดตามประเมินผลการดำเนินการตามตัวชี้วัดทั้ง ๔ ยุทธศาสตร์	๓-๒๐
ภาพที่ ๔.๑ กรอบแนวคิด DPSIR ที่แสดงความสัมพันธ์การดำเนินงานแผนจัดการคุณภาพ สิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ และสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อม ของประเทศไทย	๔-๒

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ ๓.๑ ผลการติดตามประเมินผลการดำเนินการตามตัวชี้วัด ภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ ๑	๓-๔
ตารางที่ ๓.๒ ผลการติดตามประเมินผลการดำเนินการตามตัวชี้วัด ภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ ๒	๓-๑๐
ตารางที่ ๓.๓ ผลการติดตามประเมินผลการดำเนินการตามตัวชี้วัด ภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ ๓	๓-๑๓
ตารางที่ ๓.๔ ผลการติดตามประเมินผลการดำเนินการตามตัวชี้วัด ภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ ๔	๓-๑๘
ตารางที่ ๓.๕ ผลการติดตามการดำเนินโครงการเร่งด่วน (Flagship Projects)	๓-๒๓
ตารางที่ ๔.๑ แสดงรายละเอียดแนวคิด DPSIR (Driver-Pressure-State-Impact-Response) กับแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕	๔-๓

คำนำ

การติดตามประเมินผลแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ ได้ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่มีการประกาศใช้ เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๐ โดยได้มีการจัดทำรายงานการติดตามประเมินผลแผนจัดการฯ ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ได้แก่ ๑) รายงานการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ (ระยะปีแรกของแผน) ๒) รายงานผลการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔ (ระยะครึ่งแผน) ๓) รายงานโครงการเสริมสร้างประสิทธิภาพการติดตามการดำเนินงานภายใต้แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ (ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓) และ ๔) รายงานการติดตามประเมินผลแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ (ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔)

รายงานการติดตามประเมินผลแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ ฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อติดตามผลการดำเนินงานตามแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม โดยดำเนินการติดตามประเมินผลผ่านแบบรายงานการดำเนินงานภายใต้แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมฯ รวมทั้งศึกษา รวบรวม และวิเคราะห์ จากเอกสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้อง และนำข้อมูลดังกล่าวมาประเมิน เพื่อจะได้ทราบความสำเร็จของตัวชี้วัดการดำเนินงานตามแนวทางปฏิบัติ และการดำเนินโครงการเร่งด่วน (Flagship Projects) ภายใต้แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมฯ รวมทั้ง ยังได้มีการประเมินโดยใช้กรอบแนวคิด DPSIR (Driver-Pressure-State-Impact-Response) เพื่อพิจารณาถึงผลการดำเนินงานตามแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมฯ ที่ส่งผลกระทบต่อสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อม ตลอดจนจัดทำข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระยะต่อไป ทั้งนี้ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้นำเสนอรายงานการติดตามประเมินผลแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ ต่อคณะอนุกรรมการแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม โดยคณะอนุกรรมการฯ มีมติรับทราบรายงานฯ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๕

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขอขอบคุณหน่วยงานภาคีเครือข่ายที่ให้ความร่วมมือในการรายงานผลการดำเนินงานภายใต้แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ มาอย่างต่อเนื่อง อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง สำหรับการขับเคลื่อนแผนตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา และการจัดทำแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในฉบับต่อไป ทั้งนี้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่า รายงานฉบับนี้จะเป็นข้อมูลในการสนับสนุนการปฏิบัติงานของภาคีเครือข่าย เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการจัดทำโครงการ/กิจกรรม เพื่อการบริหารจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ หลักการและเหตุผล

แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔ ประกาศราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๐ ต่อมาเมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ได้ประกาศใช้แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๕ โดยขยายระยะเวลาสิ้นสุดเพิ่มอีก ๑ ปี แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมเป็นแผนการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมระดับประเทศ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศ ซึ่งแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมฉบับนี้ มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ด้านที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และเชื่อมโยงกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้งแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๕ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน และแผนปฏิรูปประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมุ่งเน้นให้การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศเป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ในแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๕ กำหนดให้มีการติดตามประเมินผล ๒ ระยะ คือ ระยะที่ ๑ การติดตามประเมินผลในระยะ ๒ ปีหลังประกาศใช้แผนฯ เป็นการติดตามเพื่อรายงานความก้าวหน้าและนำไปปรับปรุงแผนฯ ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ เพื่อการบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนด และระยะที่ ๒ เป็นการติดตามประเมินผลตามเป้าหมาย เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาของแผนฯ เพื่อรวบรวมปัญหา อุปสรรคจากการดำเนินงานตามแนวทางปฏิบัติที่นำเสนอในแผนฯ เพื่อจะได้นำไปประกอบการจัดทำแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมระยะต่อไป สำนักงานฯ ได้มีการดำเนินการติดตามแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๕ ฉบับนี้ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ต่อเนื่องมาจนถึงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยในปีงบประมาณปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ซึ่งเป็นระยะสิ้นสุดแผนสำนักงานฯ ได้รวบรวมผลการดำเนินการที่มีการติดตามมาอย่างต่อเนื่อง มาวิเคราะห์ประเมินการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแนวทางการปฏิบัติจากภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องตามที่ระบุในแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมฯ และติดตามประเมินผลความสำเร็จตามตัวชี้วัดในภาพรวมของแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๕ รวมทั้ง ได้ประเมินผลความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมเทียบกับรายงานสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ปรากฏในปี ๒๕๖๕ เพื่อนำไปสู่การจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ข้อเสนอแนะในการขับเคลื่อนแผนสู่การปฏิบัติ และข้อเสนอแนะต่อการกำหนดตัวชี้วัดในแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อนำไปเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในฉบับต่อไป

๑.๒ วัตถุประสงค์

- ๑) เพื่อติดตามผลการดำเนินงาน ตามยุทธศาสตร์และแนวทางตามมาตรการในแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๕
- ๒) เพื่อติดตามประเมินผลภาพรวมความสำเร็จของแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๕
- ๓) เพื่อบรรณปัญหา อุปสรรค และจัดทำข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระยะต่อไป

๑.๓ แนวคิดในการดำเนินงาน

แนวคิดในการติดตามประเมินผลแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย

- ๑) การติดตามผลการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายประเมินผล ตามตัวชี้วัด แนวทางการปฏิบัติ และโครงการเร่งด่วน (Flagship Projects) ในแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อประเมินผลสำเร็จของแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๕
- ๒) การประเมินผลการดำเนินการตามแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อม โดยใช้กรอบแนวคิด DPSIR (Driver-Pressure-State-Impact-Response) ในการประเมิน เพื่อพิจารณาว่า แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ สามารถตอบสนองต่อสถานการณ์และผลกระทบที่เกิดจากปัจจัยขับเคลื่อนและปัจจัยกดดัน ในช่วงระยะเวลาการใช้แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมฯ ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕
- ๓) การจัดทำข้อเสนอแนะที่ได้จากการติดตามประเมินผลแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ เพื่อประกอบการจัดทำแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระยะต่อไป และเผยแพร่ให้ภาคีเครือข่ายรับทราบและใช้ประโยชน์

๑.๔ ขอบเขตและกระบวนการดำเนินงาน

การติดตามประเมินผลแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ มีกระบวนการดำเนินงาน ตามภาพที่ ๑.๑ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

- ๑) ศึกษา ทบทวน วิเคราะห์ข้อมูล และออกแบบเครื่องมือ
 - ศึกษา ทบทวน และวิเคราะห์กระบวนการ ขั้นตอน และกลไกการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมฯ ที่ผ่านมา

- ศึกษา และทบทวนบทบาท/ภารกิจปัจจุบันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมฯ

- ศึกษา และทบทวนสถานการณ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ ในช่วง พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕

- ศึกษา และทบทวนผลการดำเนินงานตามแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ ของหน่วยงาน

- ทบทวน และปรับปรุงแบบรายงานการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมฯ

๒) ติดตามประเมินผล

- ติดตามผลการดำเนินงานตามแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม จากหน่วยงานภาคีเครือข่าย โดยการส่งแบบรายงานการติดตามฯ ทางจดหมายและไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ รวมทั้ง การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการและการสัมภาษณ์เชิงลึก ตลอดจนติดตามผลการดำเนินงานฯ จากเอกสารเผยแพร่ทางวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

- รวบรวม วิเคราะห์ และติดตามประเมินผลการดำเนินงานของหน่วยงานภาคีเครือข่าย ตามแนวทางการปฏิบัติและโครงการเร่งด่วน (Flagship Projects) ที่กำหนดในแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมฯ และตัวชี้วัดที่กำหนดในแผนจัดการฯ ฉบับนี้

- ประเมินผลภาพรวมความสำเร็จของแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ ที่ส่งผลกระทบต่อสถานการณ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยใช้กรอบแนวคิด DPSIR

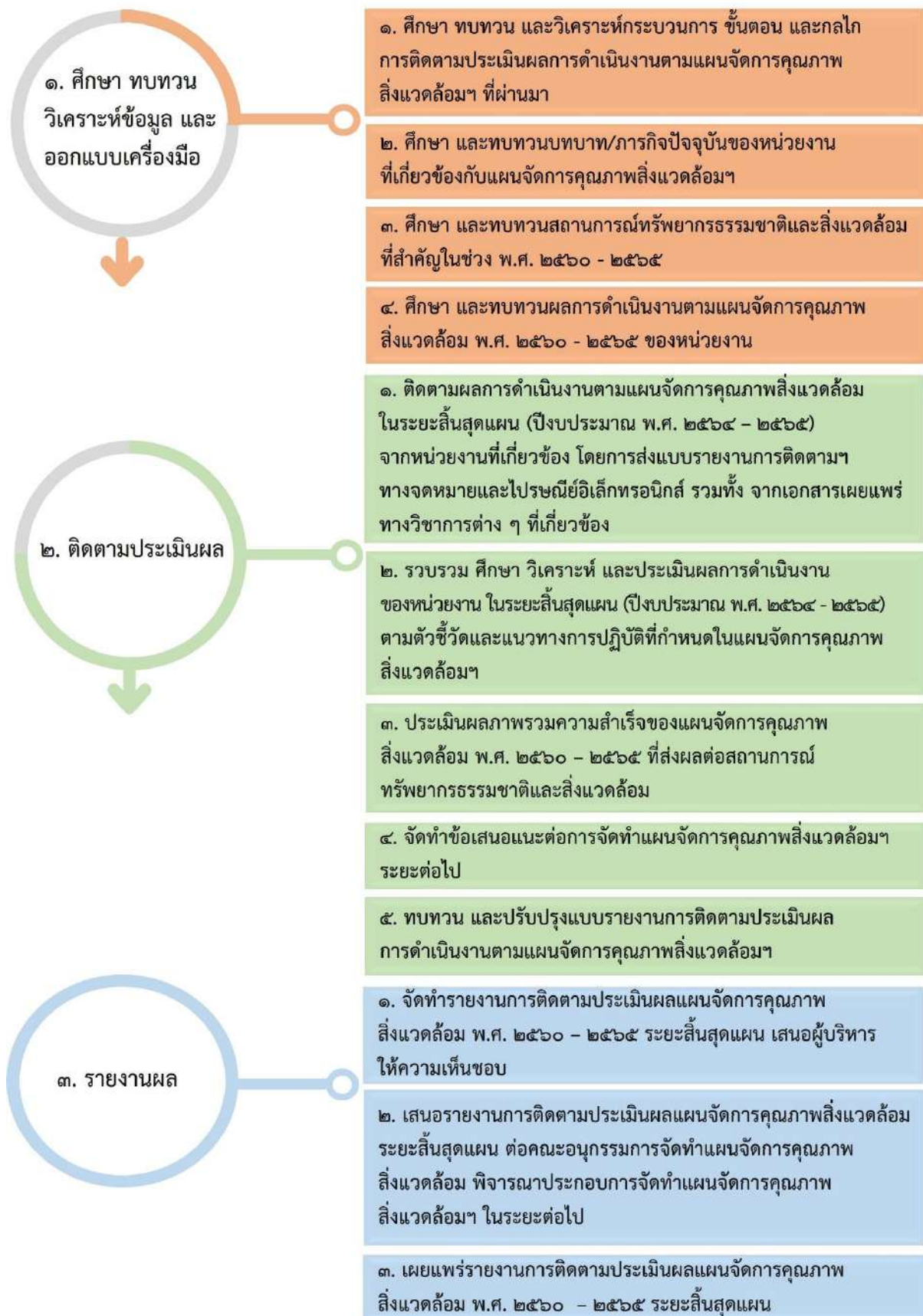
- จัดทำข้อเสนอแนะต่อการจัดทำแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมระยะต่อไป

๓) รายงานผลการติดตามประเมินผล

- จัดทำรายงานการติดตามประเมินผลแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ เสนอผู้บริหารให้ความเห็นชอบ

- เสนอรายงานการติดตามประเมินผลแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ ต่อคณะกรรมการจัดทำแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมภายใต้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พิจารณาประกอบการจัดทำแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม ในระยะต่อไป

- เผยแพร่รายงานการติดตามประเมินผลแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕

ภาพที่ ๑.๑ ขอบเขตและกระบวนการติดตามประเมินผลแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕

๑.๕ ระยะเวลาดำเนินงาน

เดือนตุลาคม ๒๕๖๔ - มกราคม ๒๕๖๖

๑.๖ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑) ผู้บริหารและภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลการติดตามประเมินผลแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมฯ ไปใช้ประกอบการตัดสินใจในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศ และจัดทำแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมระยะต่อไป

๒) ทุกภาคส่วนมีความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักถึงความสำคัญในการดำเนินการตามแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างทันสถานการณ์

บทที่ ๒

สาระสำคัญของแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม

๒.๑ ความสอดคล้องกับแผนระดับต่าง ๆ ของประเทศ

แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๕ เป็นแผนการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมระดับประเทศ ที่จัดทำขึ้นเพื่อเป็นกรอบชี้แนะให้ทุกภาคส่วน นำไปใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในช่วงเวลา พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๕ ซึ่งมีความสอดคล้องเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) และแผนความมั่นคงแห่งชาติ นโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙ และแผนระดับต่าง ๆ ดังภาพที่ ๒.๑

ภาพที่ ๒.๑ ความเชื่อมโยงและสอดคล้องของแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมกับแผนระดับต่าง ๆ

๒.๒ สารสำคัญของแผน

แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๕ เป็นแผนที่ถ่ายทอดมาจากนโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙ ไปสู่การปฏิบัติ โดยมีวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ เป้าประสงค์ ยุทธศาสตร์ และกลยุทธ์ รวมทั้งแผนงาน ตัวชี้วัด และแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

วิสัยทัศน์

อนุรักษ์ ปั่นฟู และใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุล และเป็นธรรม มีสิ่งแวดล้อมที่ดี และมุ่งสู่การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

พันธกิจ

ประเทศไทยมีการอนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และความหลากหลายทางชีวภาพเพื่อให้มีการใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า สมดุล และเป็นธรรม รวมทั้งสิ่งแวดล้อมได้รับการจัดการให้มี คุณภาพที่ดี บนพื้นฐานการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย

เพื่อให้แนวทางการดำเนินงานในระดับปฏิบัติมีทิศทางที่ชัดเจน สามารถขับเคลื่อนงานด้านการอนุรักษ์ ปั่นฟู และใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพและการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างเป็นรูปธรรมบนพื้นฐานการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

วัตถุประสงค์

๑) เพื่อให้ทุกภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง มีทิศทางและเป้าหมายที่ชัดเจน สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างบูรณาการ และมีประสิทธิภาพ

๒) เพื่อให้การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นไปอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาประเทศ และช่วยเสริมสร้างความสมดุล เป็นธรรม และบรรลุเป้าหมายบนพื้นฐานการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลและเป็นธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ได้รับการป้องกัน บำบัด และฟื้นฟู

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมอย่างคุ้มค่าและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างศักยภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ และการส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศ

สารสำคัญของยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ของแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ๔ ยุทธศาสตร์ ๓๕ ตัวชี้วัด (๓๑ ตัวชี้วัดหลัก และ ๔ ตัวชี้วัดย่อย) ๒๒๑ แนวทางปฏิบัติ (รายละเอียดตามภาคผนวก ก) และ ๑๔ โครงการเร่งด่วน (Flagship Projects) ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลและเป็นธรรม

มีเป้าหมายให้ฐานทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพได้รับการส่งเสริมทั้งการอนุรักษ์ฟื้นฟูและใช้ประโยชน์อย่างสมดุลเป็นธรรมและเกิดความมั่นคงประกอบด้วย ๒ กลยุทธ์ ๙ แผนงาน ๑๑+๑ ตัวชี้วัด และ ๘๔ แนวทางการปฏิบัติ

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด
กลยุทธ์ที่ ๑.๑ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการอนุรักษ์ฟื้นฟูและใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน ๑.๑.๑ แผนงานทรัพยากรป่าไม้ ๑.๑.๒ แผนงานทรัพยากรน้ำและน้ำบาดาล ๑.๑.๓ แผนงานทรัพยากรดินและที่ดิน ๑.๑.๔ แผนงานทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ๑.๑.๕ แผนงานทรัพยากรธรณี ๑.๑.๖ แผนงานความหลากหลายทางชีวภาพ กลยุทธ์ที่ ๑.๒ การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดความยั่งยืน ๑.๒.๑ แผนงานการมีส่วนร่วมในการจัดการ ๑.๒.๒ แผนงานการเสริมสร้างศักยภาพการจัดการ ๑.๒.๓ แผนงานการเสริมสร้างความรู้ และความตระหนัก	๑.๑ (๑) ประกาศใช้แผนที่แนวเขตพื้นที่ป่าที่มีแนวเขตเดียวกัน (One Map) ๑.๑ (๒) จำนวนพื้นที่จัดที่ดินทำกินให้ชุมชน (เพิ่มขึ้น) ๑.๒ ร้อยละของพื้นที่การถือครองที่ดินแต่ละประเภทเทียบกับพื้นที่ทั้งประเทศ (เพิ่มขึ้น) ๑.๓ พื้นที่ที่มีสภาพป่า ร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ประเทศ แบ่งเป็นพื้นที่ป่าอนุรักษ์ ร้อยละ ๒๕ และพื้นที่ป่าเศรษฐกิจ ร้อยละ ๑๕ ๑.๔ ระดับการดำเนินงานการจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการ IWRM (ดัชนี ๐ - ๑๐๐) (เพิ่มขึ้น) ๑.๕ ร้อยละของพื้นที่ดินที่ถูกทำให้เสื่อมโทรมเทียบกับพื้นที่ดินทั้งหมด (ลดลง) ๑.๖ ชายฝั่งที่ถูกกัดเซาะได้รับการจัดการตามแนวทางและมาตรการ หรือมีโครงสร้างที่เหมาะสม (เพิ่มขึ้น) ๑.๗ ปะการังที่มีชีวิตมีปริมาณเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ - ๙ ๑.๘ อัตราการจับสัตว์น้ำต่อการลงแรงประมงทะเล (Catch Per Unit Effort: CPUE) ใน ๑ ชั่วโมง ในน่านน้ำไทย (เพิ่มขึ้น) ๑.๙ ยุทธศาสตร์ นโยบาย และแผนการบริหารจัดการทรัพยากรแร่ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี ๑.๑๐ อัตราการสูญเสียชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคามชนิดพันธุ์เฉพาะถิ่น และแหล่งที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติ (เพิ่มขึ้น) ๑.๑๑ สัดส่วนเรื่องร้องเรียนด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่ได้รับการดำเนินการ (เพิ่มขึ้น)

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีได้รับการป้องกันบำบัดและฟื้นฟู

มีเป้าหมายให้สิ่งแวดล้อมได้รับการจัดการที่ดีอย่างมีคุณภาพทั้งการป้องกันบำบัดฟื้นฟูและการถ่ายทอดสิ่งแวดล้อมที่ดีสู่รุ่นต่อไปประกอบด้วย ๓ กลยุทธ์ ๘ แผนงาน ๖+๑ ตัวชี้วัด ๕๗ แนวทางการปฏิบัติ

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด
กลยุทธ์ที่ ๒.๑ การป้องกันลดและขจัดมลพิษ ๒.๑.๑ แผนงานการพัฒนาเครื่องมือกลไกการบริหารจัดการ ๒.๑.๒ แผนงานการจัดการน้ำเสีย ๒.๑.๓ แผนงานการจัดการคุณภาพอากาศและเสียง ๒.๑.๔ แผนงานการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนและของเสียอันตราย	๒.๑ คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดินอยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ ๘๐ ๒.๒ คุณภาพอากาศมีจำนวนวันที่ค่าฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๑๐ ไมครอน (PM10) อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานร้อยละ ๙๙ ๒.๓ (๑) ขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕ ๒.๓ (๒) อัตราการนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์ (Recycle) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐ ของปริมาณขยะมูลฝอยทั่วประเทศ ๒.๔ ของเสียอันตรายชุมชนได้รับการรวบรวมและส่งไปกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๓๐
กลยุทธ์ที่ ๒.๒ การเยียวยาช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบ ๒.๒.๑ แผนงานการพัฒนาเครื่องมือทางการเงินและกฎหมาย ๒.๒.๒ แผนงานการฟื้นฟูพื้นที่วิกฤตที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม	๒.๕ จำนวนพื้นที่สีเขียวในเมืองไม่น้อยกว่า ๑๐ ตารางเมตรต่อคน ๒.๖ มาตรฐานคุณภาพของสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมได้รับการพัฒนา
กลยุทธ์ที่ ๒.๓ การจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมชุมชนและสิ่งแวดล้อมอื่น ๒.๓.๑ แผนงานการจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชน ๒.๓.๒ แผนงานการจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม	

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างคุ้มค่าและยั่งยืน

มีเป้าหมายคือการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีประสิทธิภาพมากขึ้นมีความคุ้มค่าและยั่งยืนประกอบด้วย ๓ กลยุทธ์ ๗ แผนงาน ๘+๒ ตัวชี้วัด ๔๖ แนวทางการปฏิบัติ

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด
กลยุทธ์ที่ ๓.๑ การส่งเสริมการบริโภคที่ยั่งยืน ๓.๑.๑ แผนงานการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๓.๑.๒ แผนงานการส่งเสริมพลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม กลยุทธ์ที่ ๓.๒ การส่งเสริมการผลิตและบริการที่ยั่งยืน ๓.๒.๑ แผนงานการเกษตร ๓.๒.๒ แผนงานการอุตสาหกรรม ๓.๒.๓ แผนงานการท่องเที่ยว กลยุทธ์ที่ ๓.๓ การพัฒนาเศรษฐกิจบนฐานทรัพยากรชีวภาพอย่างยั่งยืน ๓.๓.๑ แผนงานการใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพ ๓.๓.๒ แผนงานการเพิ่มมูลค่าในการพัฒนาเศรษฐกิจบนฐานทรัพยากรชีวภาพ	๓.๑ การบริโภคพื้นฐานต่อการใช้ทรัพยากร (Material Footprint: MF) ของประเทศ และการบริโภคพื้นฐานต่อการใช้ทรัพยากรต่อคน (ลดลง) ๓.๒ (๑) สัดส่วนของหน่วยงานที่เข้าร่วมดำเนินการจัดซื้อ จัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๓.๒ (๒) สัดส่วนปริมาณการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (เพิ่มขึ้น) ๓.๓ สัดส่วนการใช้พลังงานต่อจีดีพี (ลดลง) ๓.๔ (๑) ร้อยละของจำนวนฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับพืช ๓.๔ (๒) และร้อยละของพื้นที่เกษตรอินทรีย์ (เพิ่มขึ้น) ๓.๕ จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่เข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวเพิ่มขึ้นและผ่านเกณฑ์ระดับสี่ขึ้นไป (เพิ่มขึ้น) ๓.๖ พื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ จำนวน ๑๕ พื้นที่ ๓.๗ จำนวนแหล่งท่องเที่ยวและสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย (เพิ่มขึ้น) ๓.๘ ประกาศใช้กฎระเบียบเกี่ยวกับการเข้าถึงและแบ่งปันผลประโยชน์ที่ครอบคลุมทรัพยากรชีวภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างศักยภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ และการส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศ

มีเป้าหมายคือทุกภาคส่วนมีศักยภาพในการรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ และมีความพร้อมในความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมกับต่างประเทศทั้งในระดับภูมิภาคและโลกที่เป็นเชิงรุกประกอบด้วย ๓ กลยุทธ์ ๖ แผนงาน ๖ ตัวชี้วัด ๓๔ แนวทางปฏิบัติ

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด
กลยุทธ์ที่ ๔.๑ การสร้างความรู้ความเข้าใจและพัฒนาศักยภาพของประชาชนด้านการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ๔.๑.๑ แผนงานการสร้างความรู้ความเข้าใจและพัฒนาศักยภาพของประชาชน ๔.๑.๒ แผนงานการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก กลยุทธ์ที่ ๔.๒ การพัฒนาแผนงานและเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ๔.๒.๑ แผนงานการสร้างความพร้อมและขีดความสามารถในการปรับตัวของชุมชน ๔.๒.๒ แผนงานการสร้างความสามารถในการปรับตัวของภาคส่วนต่าง ๆ กลยุทธ์ที่ ๔.๓ การพัฒนาความร่วมมือด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ๔.๓.๑ แผนงานการพัฒนาและกระตุ้นบทบาทความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ๔.๓.๒ แผนงานการเสริมสร้างความเข้มแข็งด้านความร่วมมือในเวทีระหว่างประเทศ	๔.๑ ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศในภาคพลังงานและคมนาคมขนส่งลดลงร้อยละ ๗ – ๒๐ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ (เทียบกับเคียงกับกรณีพื้นฐาน (Business as Usual: BAU) โดยใช้พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นปีฐาน) ๔.๒ สัดส่วนพลังงานหมุนเวียนต่อการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายเพิ่มขึ้นเป็นอย่างน้อย ร้อยละ ๒๕ ๔.๓ จำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการบูรณาการการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น (เพิ่มขึ้น) ๔.๔ องค์กรหรือเครือข่ายรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติในพื้นที่ชุมชน (เพิ่มขึ้น) ๔.๕ จำนวนประชากรที่เสียชีวิต สูญหาย ได้รับบาดเจ็บ หรือต้องโยกย้าย/อพยพเนื่องจากผลของภัยพิบัติทางธรรมชาติต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน (ลดลง) ๔.๖ จำนวนความร่วมมือกับต่างประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีกิจกรรมการดำเนินงานในแต่ละปี (เพิ่มขึ้น)

โครงการเร่งด่วน (Flagship Projects)

ในแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๕ กำหนดประเด็นที่มีความสำคัญในระดับพื้นที่ซึ่งควรดำเนินการเร่งด่วนและผลักดันในระดับนโยบาย เป็นโครงการเร่งด่วน (Flagship Projects) จำนวน ๑๔ โครงการ ได้แก่

๑. ประเด็นปัญหาการบุกรุกพื้นที่ป่า และปัญหาหมอกควันในภาคเหนือ

- ๑) โครงการจัดทำแผนที่แนวเขตพื้นที่ป่าที่มีแนวเขตเดียวกัน (One Map)
- ๒) โครงการเพิ่มพื้นที่ป่าเศรษฐกิจ
- ๓) โครงการพัฒนาเครื่องมือการรับรองไม้เศรษฐกิจ
- ๔) โครงการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการป้องกันไฟป่าและควบคุมหมอกควัน

๒. ประเด็นปัญหาน้ำท่วมและภัยแล้งในภาคกลาง

- ๕) โครงการการดำเนินงานตามแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ
- ๖) โครงการการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๙

๓. ประเด็นปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งในภาคตะวันออกและภาคใต้

- ๗) โครงการศึกษาและจัดระบบกลุ่มหาด (Littoral Cell)
- ๘) โครงการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างที่ส่งผลกระทบทางลบต่อระบบนิเวศชายฝั่ง
- ๙) โครงการพัฒนากฎหมายควบคุมก่อสร้างชายฝั่งทะเล
- ๑๐) โครงการศึกษาวิจัยด้านสมุทรศาสตร์
- ๑๑) โครงการศึกษาแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหากัดเซาะชายฝั่ง

๔. ประเด็นปัญหาการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

- ๑๒) โครงการผลักดันร่างกฎหมายการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
- ๑๓) โครงการศึกษาแนวทางการกำหนดเขตพื้นที่การจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้า

และอิเล็กทรอนิกส์ และการนำกลับมาใช้ใหม่

๑๔) โครงการสนับสนุนงานวิจัยการนำซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์กลับมารีไซเคิลไปเป็นวัตถุดิบต้นกำเนิด

โดยมีความเชื่อมโยงวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ ยุทธศาสตร์ เป้าหมาย กลยุทธ์ แผนงาน และโครงการเร่งด่วน (Flagship Projects) ดัง ภาพที่ ๒.๒

วิสัยทัศน์		อนุรักษ์ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลและเป็นธรรม มีสิ่งแวดล้อมที่ดี และมุ่งสู่การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	
พันธกิจ		ประเทศไทยมีการการอนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และความหลากหลายทางชีวภาพเพื่อให้มีการใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า สมดุล และเป็นธรรม รวมทั้งสิ่งแวดล้อมได้รับการจัดการให้มีคุณภาพที่ดี บนพื้นฐานการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	
เป้าประสงค์		เพื่อให้แนวทางการดำเนินงานในระดับปฏิบัติมีทิศทางที่ชัดเจน สามารถขับเคลื่อนงานด้านการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติ และความหลากหลายทางชีวภาพ และการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างเป็นรูปธรรม บนพื้นฐานการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุล และเป็นธรรม เป้าหมาย ให้ฐานทรัพยากรธรรมชาติ และความหลากหลายทางชีวภาพ ได้รับการส่งเสริมทั้งการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์ อย่างสมดุลเป็นธรรม และเกิดความมั่นคง กลยุทธ์ ๑.๑ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน แผนงาน ๑.๑.๑ ทรัพยากรป่าไม้ ๑.๑.๒ ทรัพยากรน้ำ / น้ำบาดาล ๑.๑.๓ ทรัพยากรที่ดินและที่ดิน ๑.๑.๔ ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ๑.๑.๕ ทรัพยากรธรณี ๑.๑.๖ ความหลากหลายทางชีวภาพ กลยุทธ์ ๑.๒ การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดความยั่งยืน แผนงาน ๑.๒.๑ การมีส่วนร่วมในการจัดการ ๑.๒.๒ การเสริมสร้างศักยภาพการจัดการ ๑.๒.๓ การเสริมสร้างความรู้และความตระหนัก	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีได้รับ การป้องกัน บำบัด และฟื้นฟู เป้าหมาย สิ่งแวดล้อมได้รับการจัดการที่ดีอย่างมีคุณภาพทั้งการป้องกัน บำบัด ฟื้นฟู และการถ่ายทอดสิ่งแวดล้อมที่ดีสู่รุ่นต่อไป กลยุทธ์ ๒.๑ การป้องกัน ลด และขจัดมลพิษ แผนงาน ๒.๑.๑ การพัฒนาเครื่องมือกลไกการบริหารจัดการ ๒.๑.๒ การจัดการน้ำเสีย ๒.๑.๓ การจัดการคุณภาพอากาศ และเสียง ๒.๑.๔ การจัดการคุณภาพขยะมูลฝอยชุมชน และของเสียอันตราย กลยุทธ์ ๒.๒ การเยียวยาช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบ แผนงาน ๒.๒.๑ การพัฒนาเครื่องมือทางการเงิน และกฎหมาย ๒.๒.๒ การฟื้นฟูพื้นที่วิกฤตที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม กลยุทธ์ ๒.๓ การจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมชุมชน และสิ่งแวดล้อมอื่น แผนงาน ๒.๓.๑ การจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชน ๒.๓.๒ การจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างคุ้มค่า และยั่งยืน เป้าหมาย การใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีประสิทธิภาพมากขึ้น มีความคุ้มค่า และยั่งยืน กลยุทธ์ ๓.๑ การส่งเสริมการบริโภคที่ยั่งยืน แผนงาน ๓.๑.๑ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๓.๑.๒ การส่งเสริมพลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม กลยุทธ์ ๓.๒ การส่งเสริมการผลิตและบริการที่ยั่งยืน แผนงาน ๓.๒.๑ การเกษตร ๓.๒.๒ การอุตสาหกรรม ๓.๒.๓ การท่องเที่ยว กลยุทธ์ ๓.๓ การพัฒนาเศรษฐกิจบนฐาน ทรัพยากรชีวภาพอย่างยั่งยืน แผนงาน ๓.๓.๑ การใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพ ๓.๓.๒ การเพิ่มมูลค่าในการพัฒนาเศรษฐกิจบนฐาน ทรัพยากรชีวภาพ	ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างศักยภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และภัยธรรมชาติ และการส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศธรรม เป้าหมาย ทุกภาคส่วนมีศักยภาพในการรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และภัยธรรมชาติ และมีความพร้อมในความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อม กับต่างประเทศทั้งในระดับภูมิภาค และโลกที่เป็นเชิงรุก กลยุทธ์ ๔.๑ การสร้างความรู้ ความเข้าใจ และพัฒนาศักยภาพของ ประชาชนด้านการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก แผนงาน ๔.๑.๑ การสร้างความรู้ ความเข้าใจ และพัฒนาศักยภาพของประชาชน ๔.๑.๒ การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก กลยุทธ์ ๔.๒ การพัฒนาแผนงาน และเพิ่มขีดความสามารถในการ ปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ แผนงาน ๔.๒.๑ การสร้างความพร้อม และขีดความสามารถในการปรับตัวของชุมชน ๔.๒.๒ การสร้างความสามารถในการปรับตัวของภาคส่วนต่างๆ กลยุทธ์ ๔.๓ การพัฒนาความร่วมมือด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ แผนงาน ๔.๓.๑ การพัฒนาและกระตุ้นบทบาทความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ๔.๓.๒ การเสริมสร้างความเข้มแข็งด้านความร่วมมือในเวทีระหว่างประเทศ
โครงการเร่งด่วน (Flagship Projects)			
๑. ปัญหาการบุกรุกพื้นที่ป่าและปัญหาหมอกควัน ในภาคเหนือ ๑) โครงการจัดทำแผนที่แนวเขตพื้นที่ป่าที่มีแนวเขตเดียวกัน (One Map) ๒) โครงการเพิ่มพื้นที่ป่าเศรษฐกิจ ๓) โครงการพัฒนาเครื่องมือการรับรองไม้เศรษฐกิจ ๔) โครงการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการป้องกันไฟป่า และควบคุมหมอกควัน	๒. ประเด็นปัญหาน้ำท่วมและภัยแล้ง ในภาคกลาง ๑) โครงการการดำเนินงานตามแผนแม่บทการบริหารจัดการ ทรัพยากรน้ำ ๒) โครงการการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การบริหาร จัดการทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๕	๓. ประเด็นปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งในภาคตะวันออก และภาคใต้ ๑) โครงการศึกษาและจัดระบบกลุ่มหาด (Littoral Cell) ๒) โครงการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างที่ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศชายฝั่ง ๓) โครงการพัฒนากฎหมายควบคุมก่อสร้างชายฝั่งทะเล ๔) โครงการศึกษาวิจัยด้านสมุทรศาสตร์ ๕) โครงการศึกษาแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหากัดเซาะชายฝั่ง	๔. ประเด็นปัญหาการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๑) โครงการผลักดันร่างกฎหมายการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์ ๒) โครงการศึกษาแนวทางการกำหนดเขตพื้นที่การจัดการซากผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ และการนำกลับมาใช้ใหม่ ๓) โครงการสนับสนุนงานวิจัยการนำซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์กลับมารีไซเคิลไปเป็นวัตถุดิบต้นกำเนิด

ภาพที่ ๒.๒ ความเชื่อมโยงวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ ยุทธศาสตร์ เป้าหมาย กลยุทธ์ แผนงาน และโครงการเร่งด่วน (Flagship Projects) ของแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๕

บทที่ ๓

ผลการติดตามประเมินผลแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม

การติดตามประเมินผลแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ มีการดำเนินการติดตามผลการดำเนินงานจากภาคีเครือข่าย ทั้งหน่วยงานหลักและหน่วยงานสนับสนุน ที่กำหนดในแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมฯ ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ต่อเนื่องมาจนถึงระยะเวลาสิ้นสุดแผน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยใน**ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑** เป็นปีแรกในการติดตามการดำเนินงานตามแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมฯ เพื่อรวบรวมข้อมูลผลดำเนินการในระยะแรก และติดตามการขับเคลื่อนการดำเนินงานของหน่วยงานภาคีเครือข่ายว่ามีทิศทางการขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกันกับตัวชี้วัดและแนวทางการปฏิบัติภายใต้แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมฯ หรือไม่ **ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒** เป็นระยะครึ่งแผน ซึ่งได้มอบหมายให้ที่ปรึกษา คือ สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย ดำเนินการติดตามผลการดำเนินงานของภาคีเครือข่าย โดยมีเป้าหมายเพื่อติดตามและประเมินผลความก้าวหน้าการดำเนินงานตามเป้าหมายของแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมฯ และพัฒนาระบบฐานข้อมูลการติดตามประเมินผลและฐานข้อมูลภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง รวมถึงจัดทำข้อเสนอแนะในการพัฒนากลไกการติดตาม และเพิ่มประสิทธิภาพในการติดตามประเมินผล **ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓** การติดตามแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมฯ มุ่งเน้นการสร้าง ความเข้าใจแก่ภาคีเครือข่าย เพื่อยกระดับการดำเนินงานภายใต้แผนงานและแนวทางการปฏิบัติที่ภาคีเครือข่ายร่วมดำเนินการ โดยเป็นการติดตามผลการดำเนินงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตามแบบการรายงานผลการดำเนินงาน รวมทั้ง การรายงานผ่านระบบติดตามประเมินผลนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของ สม. **ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔** การติดตามผลการดำเนินงานตามแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมฯ ให้ความสำคัญกับการติดตามความก้าวหน้าของตัวชี้วัดในแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมฯ และความร่วมมือของภาคีเครือข่ายในการดำเนินงานตามแนวทางการปฏิบัติที่ระบุในแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมฯ และใน**ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕** ซึ่งเป็นระยะสิ้นสุดแผน การติดตามผลการดำเนินงานจากภาคีเครือข่ายฯ เพื่อประเมินความสำเร็จของแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม โดยพิจารณาจากการบรรลุเป้าหมายของตัวชี้วัดที่กำหนดในแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม และการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายทั้งหน่วยงานหลักและหน่วยงานสนับสนุน ตามแนวทางการปฏิบัติที่กำหนด ตลอดจนจัดทำข้อเสนอแนะต่อการจัดทำแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระยะต่อไป ทั้งนี้การติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมฯ ได้นำข้อมูลที่มีการติดตามตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ จนถึงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ มาวิเคราะห์ เพื่อประเมินผลความสำเร็จ และการบรรลุตามเป้าหมาย เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาของแผนฯ รวมทั้งปัญหา อุปสรรคจากการดำเนินงานตามแนวทางปฏิบัติของภาคีเครือข่ายทั้งหน่วยงานหลักและหน่วยงานสนับสนุน เป้าหมายเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาของแผนฯ เพื่อรวบรวมปัญหา อุปสรรคจากการดำเนินงาน โดยนำเสนอผลการติดตามประเมินผลใน ๒ ส่วน ได้แก่ การติดตามประเมินผลตามตัวชี้วัดและแนวทางการปฏิบัติ และการติดตามการดำเนินโครงการเร่งด่วน (Flagship Projects) ของภาคีเครือข่ายการติดตามประเมินผลตามตัวชี้วัด ดังนี้

๓.๑ ผลการติดตามประเมินผลตามตัวชี้วัดและแนวทางการปฏิบัติ

การติดตามประเมินผลแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ พบว่า ภาศีเครือข่าย มีการรายงานผลการดำเนินงานของหน่วยงานฯ ตามแนวทางการปฏิบัติ จำนวน ๖๑ หน่วยงาน (จาก ๖๕ หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ ๙๓.๘๕) ครอบคลุมทุกภาศีเครือข่าย ทั้งหน่วยงานหลักและหน่วยงานสนับสนุน ที่กำหนด ในแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมฯ (รายละเอียดตามภาคผนวก ข) โดยหน่วยงานมีการดำเนินการ ตามแนวทางการปฏิบัติ จำนวน ๒๑๘ แนวทาง จาก ๒๒๑ แนวทาง ผ่านโครงการทั้งหมดจำนวน ๒,๑๓๙ โครงการ (รายละเอียดตามภาคผนวก ค) ส่งผลในการบรรลุเป้าหมายตัวชี้วัดภายใต้ ๔ ยุทธศาสตร์ จำนวน ๒๐ ตัวชี้วัด จาก ๓๕ ตัวชี้วัด (รายละเอียดตามภาคผนวก ง) โดยมีรายละเอียดจำแนกตามยุทธศาสตร์ ดังนี้

๓.๑.๑ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลและเป็นธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลและเป็นธรรม ซึ่งมีเป้าหมาย ให้ฐานทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพได้รับการส่งเสริมทั้งการอนุรักษ์ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์อย่างสมดุลเป็นธรรมและเกิดความมั่นคง

จากผลการติดตามการดำเนินงานของภาศีเครือข่ายภายใต้ ๒ กลยุทธ์ คือ ๑) การจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการอนุรักษ์ฟื้นฟูและใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน และ ๒) กลยุทธ์ การมีส่วนร่วมในการ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดความยั่งยืน โดยในแต่ละปีหน่วยงานมีการดำเนินโครงการ/กิจกรรม เพื่อขับเคลื่อนครอบคลุมทั้ง ๙ แผนงาน ๘๔ แนวทางการปฏิบัติ โดยมีแนวทางการปฏิบัติที่หน่วยงาน ให้ความสำคัญในการขับเคลื่อน เช่น ประชาสัมพันธ์ และอบรมให้ความรู้แก่ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง รวมถึง ประชาชนในท้องถิ่น ได้รับทราบถึงกฎหมายและสิทธิของตนเองในการดูแลและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ ในท้องถิ่น เพื่อให้เกิดความตระหนักถึงบทบาทในการเข้าไปมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีการศึกษาเรียนรู้ การถ่ายทอดองค์ความรู้ และการสร้างความตระหนักเกี่ยวกับ ความสำคัญและคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติ และความหลากหลายทางชีวภาพ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แก่ ทุกภาคส่วนในการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และความหลากหลายทางชีวภาพ เป็นต้น ซึ่งส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายในยุทธศาสตร์ได้ ๖ ตัวชี้วัด จาก ๑๒ ตัวชี้วัด ได้แก่ ๑) จำนวนพื้นที่จัดที่ดิน ทำกินให้ชุมชน เพิ่มขึ้น ๒) ร้อยละของพื้นที่การถือครองที่ดินแต่ละประเภทเทียบกับพื้นที่ทั้งประเทศ เพิ่มขึ้น ๓) ชายฝั่งที่ถูกกัดเซาะได้รับการจัดการตามแนวทางและมาตรการ หรือมีโครงสร้างที่เหมาะสม (เป้าหมายคือ ระยะทาง ๕๐ กิโลเมตร) เพิ่มขึ้น ๔) ปะการังที่มีชีวิตมีปริมาณเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓ - ๙ ๕) อัตราการจับสัตว์น้ำ ต่อการลงแรงประมงทะเล (Catch Per Unit Effort: CPUE) ใน ๑ ชั่วโมง ในน่านน้ำไทย เพิ่มขึ้น และ ๖) ยุทธศาสตร์ นโยบายและแผนการบริหารจัดการทรัพยากรแร่ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี และตัวชี้วัดที่ไม่บรรลุค่าเป้าหมาย ๖ ตัวชี้วัด ได้แก่ ๑) การประกาศใช้แผนที่แนวเขตพื้นที่ป่าที่มีแนวเขต เดียวกัน (One Map) ปัจจุบัน สคทช. เป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการซึ่งมีการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดิน ของรัฐแบบบูรณาการ มาตรฐาน ๑ : ๔๐๐๐ (One Map) ซึ่งคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบการปรับปรุงแผนที่ แนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณาการ มาตรฐาน ๑ : ๔๐๐๐ (One Map) ในพื้นที่กลุ่มที่ ๑ จำนวน ๑๑ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดนนทบุรี นครปฐม อ่างทอง สิงห์บุรี สมุทรสงคราม กรุงเทพมหานคร สมุทรปราการ ปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา สมุทรสาคร และสุพรรณบุรี และพื้นที่กลุ่มที่ ๒ จำนวน ๑๑ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ชัยนาท ตราด นครนายก นครสวรรค์ ระยอง ลพบุรี ศรีสะเกษ และสระบุรี และให้หน่วยงานที่มีที่ดินอยู่ในความรับผิดชอบปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้เป็นไปตามผลการ

ดำเนินการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณาการฯ (One Map) ๒) พื้นที่ที่มีสภาพป่าร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ประเทศ แบ่งเป็นพื้นที่ป่าอนุรักษ์ ร้อยละ ๒๕ และพื้นที่ป่าเศรษฐกิจ ร้อยละ ๑๕ ซึ่งผลการติดตามฯ พบว่า ประเทศไทยมีพื้นที่ที่มีสภาพป่า ร้อยละ ๓๑.๕๙ เป็นพื้นที่อนุรักษ์ ร้อยละ ๒๑.๔๖ และพื้นที่ป่าเศรษฐกิจ ร้อยละ ๐.๓๔ ๓) ระดับการดำเนินงานการจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการ IWRM ซึ่งผลการติดตามฯ พบว่า มีข้อมูลการประเมินการดำเนินงานการจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการ IWRM ของไทยเฉพาะในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ๔) ร้อยละของพื้นที่ดินที่ถูกทำให้เสื่อมโทรมเทียบกับพื้นที่ดินทั้งหมด ลดลง ซึ่งผลการติดตามฯ พบว่า พื้นที่ดินที่หน่วยงานเก็บรวบรวมและเผยแพร่ในปัจจุบัน คือ ข้อมูล ณ พ.ศ. ๒๕๖๑ คือข้อมูลดินที่มีศักยภาพต่ำ ๕) อัตราการสูญเสียชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคาม ชนิดพันธุ์เฉพาะถิ่น และแหล่งที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติ ลดลง ซึ่งผลการติดตามฯ พบว่า หน่วยงานอยู่ระหว่างการศึกษารวบรวมข้อมูลฯ ทั้งนี้ การระบุการสูญเสียชนิดพันธุ์ต้องใช้ระยะเวลาในการศึกษารวบรวมข้อมูลฯ นาน บางชนิดอาจใช้ระยะเวลามากกว่า ๕๐ ปี และ ๖) สัดส่วนเรื่องร้องเรียนด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่ได้รับการดำเนินการ เพิ่มขึ้น ซึ่งผลการติดตามฯ พบว่า สัดส่วนเรื่องร้องเรียนฯ ที่ได้รับการดำเนินการลดลง โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ มีผลการดำเนินการ เท่ากับ ๖๔.๐๒ ๖๖.๓๒ ๖๗.๖๔ ๖๘.๘๘ ๖๗.๗๒ และ ๕๗.๙๗ ตามลำดับ

ตารางที่ ๓.๑ ผลการติดตามประเมินผลการดำเนินการตามตัวชี้วัด ภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ ๑

ตัวชี้วัด	ผลการติดตาม																	
๑) ประกาศใช้แผนที่แนวเขตพื้นที่ป่าที่มีแนวเขตเดียวกัน (One Map)	- ยังไม่มีมีการประกาศใช้แผนที่แนวเขตเดียวกัน (One Map) เมื่อสิ้นสุดแผนจัดการฯ - ในการประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๔ มีมติเห็นชอบผลการดำเนินการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณาการ มาตราส่วน ๑ : ๔๐๐๐ (One Map) ในพื้นที่กลุ่มที่ ๑ จำนวน ๑๑ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดนนทบุรี นครปฐม อ่างทอง สิงห์บุรี สมุทรสงครามกรุงเทพมหานคร สมุทรปราการ ปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา สมุทรสาคร และสุพรรณบุรี และในการประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ๒๕๖๕ มีมติเห็นชอบผลการดำเนินการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณาการ มาตราส่วน ๑ : ๔๐๐๐ (One Map) ในพื้นที่กลุ่มที่ ๒ จำนวน ๑๑ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ชัยนาท ตราด นครนายก นครสวรรค์ ระยอง (ยกเว้นกรณีพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้า – หมู่เกาะเสม็ด) ลพบุรี ศรีสะเกษ และสระบุรี																	
๒) จำนวนพื้นที่จัดที่ดินทำกินให้ชุมชน เพิ่มขึ้น	จำนวนพื้นที่จัดที่ดินทำกินให้ชุมชนเพิ่มขึ้น จาก Baseline พ.ศ. ๒๕๕๙ (๔๒๗,๕๕๐ ไร่) <table><tr><th>ปีพ.ศ. ๒๕๖๐</th><th>ปีพ.ศ. ๒๕๖๑</th><th>ปีพ.ศ. ๒๕๖๒</th><th>ปีพ.ศ. ๒๕๖๓</th><th>ปีพ.ศ. ๒๕๖๔</th><th>ปีพ.ศ. ๒๕๖๕</th></tr><tr><td>๒๔๖,๑๗๐-๐-๔.๘๔ ไร่ (สผ.)</td><td>๒๕๔,๐๑๓ ไร่ (สผ.)</td><td>๑๒๑,๘๔๘-๓-๓๖.๕๖ ไร่ (สผ.)</td><td>๖๑,๗๓๓-๓-๕๔ ไร่ (สผ.)</td><td>๘๕๔,๙๗๘-๒-๑๙.๒๖ ไร่ (สคทช.)</td><td>๑,๑๗๙,๔๗๖-๐-๑๓.๘๖ ไร่ (สคทช.)</td></tr></table>						ปีพ.ศ. ๒๕๖๐	ปีพ.ศ. ๒๕๖๑	ปีพ.ศ. ๒๕๖๒	ปีพ.ศ. ๒๕๖๓	ปีพ.ศ. ๒๕๖๔	ปีพ.ศ. ๒๕๖๕	๒๔๖,๑๗๐-๐-๔.๘๔ ไร่ (สผ.)	๒๕๔,๐๑๓ ไร่ (สผ.)	๑๒๑,๘๔๘-๓-๓๖.๕๖ ไร่ (สผ.)	๖๑,๗๓๓-๓-๕๔ ไร่ (สผ.)	๘๕๔,๙๗๘-๒-๑๙.๒๖ ไร่ (สคทช.)	๑,๑๗๙,๔๗๖-๐-๑๓.๘๖ ไร่ (สคทช.)
ปีพ.ศ. ๒๕๖๐	ปีพ.ศ. ๒๕๖๑	ปีพ.ศ. ๒๕๖๒	ปีพ.ศ. ๒๕๖๓	ปีพ.ศ. ๒๕๖๔	ปีพ.ศ. ๒๕๖๕													
๒๔๖,๑๗๐-๐-๔.๘๔ ไร่ (สผ.)	๒๕๔,๐๑๓ ไร่ (สผ.)	๑๒๑,๘๔๘-๓-๓๖.๕๖ ไร่ (สผ.)	๖๑,๗๓๓-๓-๕๔ ไร่ (สผ.)	๘๕๔,๙๗๘-๒-๑๙.๒๖ ไร่ (สคทช.)	๑,๑๗๙,๔๗๖-๐-๑๓.๘๖ ไร่ (สคทช.)													

ตัวชี้วัด	ผลการติดตาม					
๓) ร้อยละของพื้นที่การถือครองที่ดินแต่ละประเภทเทียบกับพื้นที่ทั้งประเทศ เพิ่มขึ้น	ร้อยละของพื้นที่การถือครองที่ดินที่เป็นเอกสารสิทธิเทียบกับพื้นที่ประเทศอยู่ระหว่าง ร้อยละ ๓๙.๒๑ - ๔๐.๑๑ เฉลี่ยร้อยละ ๓๙.๖๓ มากกว่า Baseline พ.ศ. ๒๕๕๘ (ร้อยละ ๓๙.๕๐) โดยในพ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ มีการถือครองที่ดินลดลงต่อเนื่อง					
	ปีพ.ศ. ๒๕๖๐	ปีพ.ศ. ๒๕๖๑	ปีพ.ศ. ๒๕๖๒	ปีพ.ศ. ๒๕๖๓	ปีพ.ศ. ๒๕๖๔	ปีพ.ศ. ๒๕๖๕
	ร้อยละ ๔๐.๑๑ (ทด.)	ร้อยละ ๓๙.๙๘ (ทด.)	ร้อยละ ๓๙.๗๔ (ทด.)	ร้อยละ ๓๙.๕๑ (ทด.)	ร้อยละ ๓๙.๒๔ (ทด.)	ร้อยละ ๓๙.๒๑ (ทด.)
๔) พื้นที่ที่มีสภาพป่าร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ประเทศแบ่งเป็นพื้นที่ป่าอนุรักษ์ ร้อยละ ๒๕ และพื้นที่ป่าเศรษฐกิจ ร้อยละ ๑๕	พื้นที่ที่มีสภาพป่าร้อยละ ๓๑.๕๗ แบ่งเป็นป่าอนุรักษ์ ร้อยละ ๒๑.๔๖ ป่าเศรษฐกิจ ร้อยละ ๑๐.๓๔ เมื่อสิ้นสุดแผนจัดการฯ ไม่บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ (ป่าไม้ ร้อยละ ๔๐ พื้นที่ป่าอนุรักษ์ ร้อยละ ๒๕ และพื้นที่ป่าเศรษฐกิจ ร้อยละ ๑๕ ของพื้นที่ประเทศ)					
	ปีพ.ศ. ๒๕๖๐	ปีพ.ศ. ๒๕๖๑	ปีพ.ศ. ๒๕๖๒	ปีพ.ศ. ๒๕๖๓	ปีพ.ศ. ๒๕๖๔	ปีพ.ศ. ๒๕๖๕
	- พื้นที่ที่มีสภาพป่า ร้อยละ ๓๑.๖๘ (ปม.) - พื้นที่ป่าอนุรักษ์ ร้อยละ ๒๐.๗๘ (อส.) - พื้นที่ป่าเศรษฐกิจ ร้อยละ ๑๐.๓๔ (ปม. และ ออป.)	- พื้นที่ที่มีสภาพป่า ร้อยละ ๓๑.๖๘ (ปม.) - พื้นที่ป่าอนุรักษ์ ร้อยละ ๒๐.๗๘ (อส.) - พื้นที่ป่าเศรษฐกิจ ร้อยละ ๑๐.๓๔ (ปม. และ ออป.)	- พื้นที่ที่มีสภาพป่า ร้อยละ ๓๑.๖๘ (ปม.) - พื้นที่ป่าอนุรักษ์ ร้อยละ ๒๐.๙๐ (อส.) - พื้นที่ป่าเศรษฐกิจ ร้อยละ ๑๐.๓๔ (ปม. และ ออป.)	- พื้นที่ที่มีสภาพป่า ร้อยละ ๓๑.๖๔ (ปม.) - พื้นที่ป่าอนุรักษ์ ร้อยละ ๒๐.๙๗ (อส.) - พื้นที่ป่าเศรษฐกิจ ร้อยละ ๑๐.๓๔ (ปม. และ ออป.)	- พื้นที่ที่มีสภาพป่า ร้อยละ ๓๑.๕๙ (ปม.) - พื้นที่ป่าอนุรักษ์ ร้อยละ ๒๐.๙๗ (อส.) - พื้นที่ป่าเศรษฐกิจ ร้อยละ ๑๐.๓๔ (ปม. และ ออป.)	- พื้นที่ที่มีสภาพป่า ร้อยละ ๓๑.๕๗ (ปม.) - พื้นที่ป่าอนุรักษ์ ร้อยละ ๒๑.๔๖ (อส.) - พื้นที่ป่าเศรษฐกิจ ร้อยละ ๑๐.๓๔ (ปม. และ ออป.)

ตัวชี้วัด	ผลการติดตาม					
๕) ระดับการดำเนินงาน การจัดการทรัพยากรน้ำ แบบบูรณาการ IWRM เพิ่มขึ้น	ระดับการดำเนินงานการจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการ IWRM ของไทย จัดทำการประเมินและรายงานผลเสนอคณะรัฐมนตรี ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เพียงปีเดียวทำให้ยังไม่สามารถประเมินผลการเปลี่ยนแปลงได้					
	ปีพ.ศ. ๒๕๖๐	ปีพ.ศ. ๒๕๖๑	ปีพ.ศ. ๒๕๖๒	ปีพ.ศ. ๒๕๖๓	ปีพ.ศ. ๒๕๖๔	ปีพ.ศ. ๒๕๖๕
	-			๕๓ (สทช.)	-	
๖) ร้อยละของพื้นที่ดิน ที่ถูกทำให้เสื่อมโทรม เทียบกับพื้นที่ดินทั้งหมด ลดลง	- ไม่มีการเก็บข้อมูลพื้นที่ดินที่ถูกทำให้เสื่อมโทรม ทำให้ไม่สามารถประเมินผลการเปลี่ยนแปลง - พด. มีการเก็บข้อมูลดินที่มีศักยภาพต่ำสำหรับการเกษตร ซึ่งมีรอบการเก็บข้อมูล ๕ ปี ต่อครั้ง ข้อมูลล่าสุดปี พ.ศ. ๒๕๖๑ มีพื้นที่ดินที่มีศักยภาพต่ำสำหรับการเกษตร ร้อยละ ๑๘.๗๑					
๗) ชายฝั่งที่ถูกกัดเซาะได้รับ การจัดการตามแนวทาง และมาตรการ หรือมี โครงสร้างที่เหมาะสม (เป้าหมายคือระยะทาง ๕๐ กิโลเมตร) เพิ่มขึ้น	ชายฝั่งที่ถูกกัดเซาะได้รับการจัดการตามแนวทางและมาตรการหรือมีโครงสร้างที่เหมาะสม เพิ่มขึ้นและมากกว่าเป้าหมายคือระยะทาง ๕๐ กิโลเมตร					
	ปีพ.ศ. ๒๕๖๐	ปีพ.ศ. ๒๕๖๑	ปีพ.ศ. ๒๕๖๒	ปีพ.ศ. ๒๕๖๓	ปีพ.ศ. ๒๕๖๔	ปีพ.ศ. ๒๕๖๕
	๕๕๘.๗๑ กม. (ทช.)	๖๓๗.๔๘ กม. (ทช.)	๗๐๒.๖๘ กม. (ทช.)	๗๓๓.๖๒ กม. (ทช.)	๗๕๓.๓๒ กม. (ทช.)	-
๘) ปะการังที่มีชีวิตมีปริมาณ เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓ - ๙	ปะการังที่มีชีวิตมีปริมาณเพิ่มขึ้น จากค่าเป้าหมายที่กำหนด (ร้อยละ ๓ - ๙)					
	ปีพ.ศ. ๒๕๖๐	ปีพ.ศ. ๒๕๖๑	ปีพ.ศ. ๒๕๖๒	ปีพ.ศ. ๒๕๖๓	ปีพ.ศ. ๒๕๖๔	ปีพ.ศ. ๒๕๖๕
	-	ร้อยละ ๗.๕ (ทช.)	ร้อยละ ๒๑.๑ (ทช.)	ร้อยละ ๖.๔ (ทช.)	ร้อยละ ๑๑.๕ (ทช.)	ร้อยละ ๖.๖ (ทช.)

ตัวชี้วัด	ผลการติดตาม					
๙) อัตราการจับสัตว์น้ำต่อการลงแรงประมงทะเล (Catch Per Unit Effort: CPUE) ใน ๑ ชั่วโมง ในน่านน้ำไทย เพิ่มขึ้นจาก Baseline พ.ศ. ๒๕๖๐ (๑๘.๓๘ กก. ต่อ ชม.)	อัตราการจับสัตว์น้ำต่อการลงแรงประมงทะเล (Catch Per Unit Effort: CPUE) ใน ๑ ชั่วโมง ในน่านน้ำไทย เพิ่มขึ้นจาก Baseline พ.ศ. ๒๕๖๐ (๑๘.๓๘ กก. ต่อ ชม.)					
	ปีพ.ศ. ๒๕๖๐	ปีพ.ศ. ๒๕๖๑	ปีพ.ศ. ๒๕๖๒	ปีพ.ศ. ๒๕๖๓	ปีพ.ศ. ๒๕๖๔	ปีพ.ศ. ๒๕๖๕
	๑๘.๓๘ กก. ต่อ ชม. (กปม.)	๒๑.๖๗ กก. ต่อ ชม. (กปม.)	๒๒.๘๐ กก. ต่อ ชม. (กปม.)	๒๗.๘๑ กก. ต่อ ชม. (กปม.)	๒๘.๒๒ กก. ต่อ ชม. (กปม.)	๒๘.๖๘ กก. ต่อ ชม. (กปม.)
๑๐) ยุทธศาสตร์ นโยบาย และแผนการบริหารจัดการทรัพยากรแร่ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี	มีการจัดทำยุทธศาสตร์และแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๑					
๑๑) อัตราการสูญเสียชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคาม ชนิดพันธุ์เฉพาะถิ่น และแหล่งที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติ ลดลง	- ไม่มีการเก็บข้อมูลเปรียบเทียบอัตราการสูญเสียชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคาม ชนิดพันธุ์เฉพาะถิ่น และแหล่งที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติ ซึ่งในการศึกษาและรวบรวมข้อมูลฯ ต้องใช้ระยะเวลานาน - มีการศึกษาชนิดพันธุ์สัตว์ที่ถูกคุกคาม (Red List Index: RLI) ของสัตว์มีกระดูกสันหลัง และสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลัง					
๑๒) สัดส่วนเรื่องร้องเรียนด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ได้รับการดำเนินการ เพิ่มขึ้น	สัดส่วนเรื่องร้องเรียนด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ได้รับการดำเนินการ อยู่ระหว่างร้อยละ ๕๗.๙๗ - ๖๘.๘๘ (เฉลี่ยร้อยละ ๖๕.๔๓) น้อยกว่า Baseline พ.ศ. ๒๕๕๗ (ร้อยละ ๖๖.๓๘)					
	ปีพ.ศ. ๒๕๖๐	ปีพ.ศ. ๒๕๖๑	ปีพ.ศ. ๒๕๖๒	ปีพ.ศ. ๒๕๖๓	ปีพ.ศ. ๒๕๖๔	ปีพ.ศ. ๒๕๖๕
	ร้อยละ ๖๔.๐๒ (สป.ทส.)	ร้อยละ ๖๖.๓๒ (สป.ทส.)	ร้อยละ ๖๗.๖๔ (สป.ทส.)	ร้อยละ ๖๘.๘๘ (สป.ทส.)	ร้อยละ ๖๗.๗๒ (สป.ทส.)	ร้อยละ ๕๗.๙๗ (สป.ทส.)

๓.๑.๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ได้รับการป้องกัน บำบัดและฟื้นฟู

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ได้รับการป้องกัน บำบัดและฟื้นฟู ซึ่งมีเป้าหมายให้สิ่งแวดล้อมได้รับการจัดการที่ดีอย่างมีคุณภาพทั้งการป้องกันบำบัดฟื้นฟูและการถ่ายทอดสิ่งแวดล้อมที่ดีสู่รุ่นต่อไป

จากผลการติดตามการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายภายใต้ ๓ กลยุทธ์ คือ ๑) การป้องกันลดและขจัดมลพิษ ๒) การเยียวยาช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบ และ ๓) การจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมชุมชนและสิ่งแวดล้อมอื่น โดยในแต่ละปีหน่วยงานมีการดำเนินโครงการ/กิจกรรม เพื่อขับเคลื่อนครอบคลุมทั้ง ๘ แผนงาน ๕๗ แนวทางการปฏิบัติ โดยมีแนวทางการปฏิบัติที่หน่วยงานให้ความสำคัญในการขับเคลื่อน เช่น สร้างความรู้ ความเข้าใจ และความตระหนักรู้ด้านการจัดการน้ำเสียให้แก่ประชาชน และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนในพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการสนับสนุนให้มีระบบการจัดการน้ำเสีย มีการจัดการน้ำเสียให้ได้ตามมาตรฐานที่กำหนด โดยส่งเสริมให้มีการจัดการตามแนวพระราชดำริที่ใช้วิธีการทางธรรมชาติในการบำบัดและสนับสนุนบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคีร่วมพัฒนาในการบำรุงรักษาสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม รวมทั้ง สนับสนุนบทบาทของสถานศึกษา ประชาชน และเยาวชนในพื้นที่ให้เข้าถึงการใช้อยู่อาศัยจากสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ และคำนึงถึงการรักษาคุณค่าทางวัฒนธรรมอันดีงาม เป็นต้น ซึ่งส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายในยุทธศาสตร์ได้ ๓ ตัวชี้วัด จาก ๗ ตัวชี้วัด ได้แก่ ๑) อัตราการนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์ (Recycle) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐ ของปริมาณขยะมูลฝอยทั่วประเทศ ๒) มาตรฐานคุณภาพของสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมได้รับการพัฒนา และ ๓) คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดินอยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ ๘๐ และตัวชี้วัดที่ไม่บรรลุค่าเป้าหมาย ๔ ตัวชี้วัด ได้แก่ ๑) คุณภาพอากาศ มีจำนวนวันที่ค่าฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๑๐ ไมครอน (PM10) อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ร้อยละ ๙๙ ซึ่งผลการติดตามพบว่า คุณภาพอากาศมีจำนวนวันที่ค่าฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๑๐ ไมครอน (PM10) อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เฉลี่ยร้อยละ ๙๗.๘๐ ๒) ขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๗๕ ซึ่งผลการติดตามพบว่า ขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง เฉลี่ยร้อยละ ๗๐ และ ๓) ของเสียอันตรายชุมชนได้รับการรวบรวมและส่งไปกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๓๐ ซึ่งผลการติดตามพบว่า ของเสียอันตรายชุมชนได้รับการรวบรวมและส่งไปกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ เฉลี่ยร้อยละ ๑๕.๘๐ และ ๔) จำนวนพื้นที่สีเขียวในเมือง ไม่น้อยกว่า ๑๐ ตารางเมตรต่อคน ซึ่งผลการติดตามพบว่า จำนวนพื้นที่สีเขียวในเมือง เฉลี่ยร้อยละ ๖.๘๙ โดยมีรายละเอียดตามตารางที่ ๓.๒

ตารางที่ ๓.๒ ผลการติดตามประเมินผลการดำเนินการตามตัวชี้วัด ภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ ๒

ตัวชี้วัด	ผลการติดตาม					
๑) คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน อยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ ๘๐	คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดินอยู่ในเกณฑ์ดีตั้งแต่ปีพ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๕ มีค่าเกินค่าเป้าหมายที่กำหนด (ร้อยละ ๘๐)					
	ปีพ.ศ. ๒๕๖๐	ปีพ.ศ. ๒๕๖๑	ปีพ.ศ. ๒๕๖๒	ปีพ.ศ. ๒๕๖๓	ปีพ.ศ. ๒๕๖๔	ปีพ.ศ. ๒๕๖๕
	ร้อยละ ๒๘ (คพ.)	ร้อยละ ๔๖ (คพ.)	ร้อยละ ๘๒ (คพ.)	ร้อยละ ๘๕ (คพ.)	ร้อยละ ๘๖ (คพ.)	ร้อยละ ๘๖ (คพ.)
๒) คุณภาพอากาศมีจำนวนวันที่ค่าฝุ่นละอองขนาดเล็ก ไม่เกิน ๑๐ ไมครอน (PM10) อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ร้อยละ ๙๙	คุณภาพอากาศมีจำนวนวันที่ค่า PM10 มีจำนวนวันที่เกินอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานอยู่ระหว่าง ร้อยละ ๙๗ - ๙๙ (เฉลี่ยร้อยละ ๙๗.๘๐) น้อยกว่าค่าเป้าหมายที่กำหนด (ร้อยละ ๙๙)					
	ปีพ.ศ. ๒๕๖๐	ปีพ.ศ. ๒๕๖๑	ปีพ.ศ. ๒๕๖๒	ปีพ.ศ. ๒๕๖๓	ปีพ.ศ. ๒๕๖๔	ปีพ.ศ. ๒๕๖๕
	ร้อยละ ๙๙ (คพ.)	ร้อยละ ๙๘ (คพ.)	ร้อยละ ๙๗ (คพ.)	ร้อยละ ๙๗ (คพ.)	ร้อยละ ๙๘ (คพ.)	-
๓) ขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕	ขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องอยู่ระหว่าง ร้อยละ ๖๗ - ๗๖ (เฉลี่ยร้อยละ ๗๐) น้อยกว่าค่าเป้าหมายที่กำหนด (ร้อยละ ๗๕)					
	ปีพ.ศ. ๒๕๖๐	ปีพ.ศ. ๒๕๖๑	ปีพ.ศ. ๒๕๖๒	ปีพ.ศ. ๒๕๖๓	ปีพ.ศ. ๒๕๖๔	ปีพ.ศ. ๒๕๖๕
	ร้อยละ ๖๘ (คพ.)	ร้อยละ ๗๐ (คพ.)	ร้อยละ ๗๖ (คพ.)	ร้อยละ ๖๗ (คพ.)	ร้อยละ ๖๙ (คพ.)	-

ตัวชี้วัด	ผลการติดตาม					
๔) อัตราการนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์ (Recycle) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐ ของปริมาณขยะมูลฝอยทั่วประเทศ	อัตราการนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์ (Recycle) อยู่ระหว่าง ร้อยละ ๓๑ - ๔๔ (เฉลี่ยร้อยละ ๓๕) มากกว่าค่าเป้าหมายที่กำหนด (ร้อยละ ๓๐)					
	ปีพ.ศ. ๒๕๖๐	ปีพ.ศ. ๒๕๖๑	ปีพ.ศ. ๒๕๖๒	ปีพ.ศ. ๒๕๖๓	ปีพ.ศ. ๒๕๖๔	ปีพ.ศ. ๒๕๖๕
	ร้อยละ ๓๑ (คพ.)	ร้อยละ ๓๕ (คพ.)	ร้อยละ ๔๔ (คพ.)	ร้อยละ ๓๓ (คพ.)	ร้อยละ ๓๒ (คพ.)	-
๕) ของเสียอันตรายชุมชนได้รับการรวบรวมและส่งไปกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๓๐	ของเสียอันตรายชุมชนได้รับการรวบรวมและส่งไปกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการอยู่ระหว่าง ร้อยละ ๑๐ - ๒๒ (เฉลี่ยร้อยละ ๑๕.๘๐) น้อยกว่าค่าเป้าหมายที่กำหนด (ร้อยละ ๓๐)					
	ปีพ.ศ. ๒๕๖๐	ปีพ.ศ. ๒๕๖๑	ปีพ.ศ. ๒๕๖๒	ปีพ.ศ. ๒๕๖๓	ปีพ.ศ. ๒๕๖๔	ปีพ.ศ. ๒๕๖๕
	ร้อยละ ๑๐ (คพ.)	ร้อยละ ๑๓ (คพ.)	ร้อยละ ๑๖ (คพ.)	ร้อยละ ๑๘ (คพ.)	ร้อยละ ๒๒ (คพ.)	-
๖) จำนวนพื้นที่สีเขียวในเมือง ไม่น้อยกว่า ๑๐ ตารางเมตรต่อคน	จำนวนพื้นที่สีเขียวในเมืองอยู่ระหว่าง ๖.๔๓ - ๗.๓๓ (เฉลี่ยร้อยละ ๖.๘๙) น้อยกว่าค่าเป้าหมายที่กำหนด (๑๐ ตารางเมตรต่อคน)					
	ปีพ.ศ. ๒๕๖๐	ปีพ.ศ. ๒๕๖๑	ปีพ.ศ. ๒๕๖๒	ปีพ.ศ. ๒๕๖๓	ปีพ.ศ. ๒๕๖๔	ปีพ.ศ. ๒๕๖๕
	๖.๔๓ ตารางเมตรต่อคน (กทม.)	๖.๗๐ ตารางเมตรต่อคน (กทม.)	๖.๙๑ ตารางเมตรต่อคน (กทม.)	๗.๐๗ ตารางเมตรต่อคน (กทม.)	๗.๓๓ ตารางเมตรต่อคน (กทม.)	-
๗) มาตรฐานคุณภาพของสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม และสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ได้รับการพัฒนา	มีการพัฒนามาตรฐานคุณภาพของสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมอย่างต่อเนื่อง เช่น มีการจัดทำโครงการขับเคลื่อนการดำเนินงานอนุรักษ์ฟื้นฟูย่านชุมชนเก่าระดับจังหวัด ระยะ ๒ และโครงการจัดการสิ่งแวดล้อมภูมินิเวศ สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม อย่างยั่งยืน : การจัดทำผังพื้นที่อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมแหล่งศิลปกรรม รายประเภท ในพื้นที่ภาคเหนือ (ตอนบน) เป็นต้น					

๓.๑.๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างคุ้มค่าและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างคุ้มค่าและยั่งยืน ซึ่งมีเป้าหมายใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีประสิทธิภาพมากขึ้นมีความคุ้มค่าและยั่งยืน

จากผลการติดตามการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายภายใต้ ๓ กลยุทธ์ คือ ๑) การส่งเสริมการบริโภคที่ยั่งยืน ๒) การส่งเสริมการผลิตและบริการที่ยั่งยืน และ ๓) การพัฒนาเศรษฐกิจบนฐานทรัพยากรชีวภาพอย่างยั่งยืน โดยในแต่ละปีหน่วยงานมีการดำเนินโครงการ/กิจกรรม เพื่อขับเคลื่อนครอบคลุมทั้ง ๗ แผนงาน ๔๖ แนวทางการปฏิบัติ โดยมีแนวทางการปฏิบัติที่หน่วยงานให้ความสำคัญในการขับเคลื่อน เช่น ให้ความรู้แก่ทุกภาคส่วน เพื่อให้เกิดความตระหนักและปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และค่านิยมการใช้ชีวิตประจำวันในการบริโภคสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยสนับสนุนการเลือกใช้สินค้า เช่น สินค้าติดฉลากสิ่งแวดล้อม ฉลากสินค้าเกษตรอินทรีย์ ฉลากแสดงประสิทธิภาพการใช้พลังงาน หรือทรัพยากรของสินค้า ฉลากแสดงการปล่อยก๊าซคาร์บอนออกสู่บรรยากาศ ฯลฯ หรือโรงแรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม แหล่งท่องเที่ยวที่มีการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และภาชนะหรือวัสดุหรือพลาสติกชีวภาพที่สามารถย่อยสลายได้ในธรรมชาติ ไม่เป็นสารตกค้างหรือเป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม และสนับสนุนการผลิตไฟฟ้าด้วยพลังงานหมุนเวียนที่ต้นทุนสามารถเข้าถึงได้อย่างเป็นธรรม โดยให้ความสำคัญต่อการผลิตไฟฟ้าด้วยพลังงานทดแทน พลังงานหมุนเวียนที่สะอาด และมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต่ำ รวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชนระดับครัวเรือน อาคารทั่วไป ชุมชน บริษัทเอกชน และสถานที่ราชการ ติดตั้งระบบไฟฟ้าด้วยเซลล์แสงอาทิตย์ เป็นต้น ซึ่งส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายในยุทธศาสตร์ได้ ๘ ตัวชี้วัด จาก ๑๐ ตัวชี้วัด ได้แก่ ๑) การบริโภคพื้นฐานต่อการใช้ทรัพยากร (Material Footprint: MF) ของประเทศและการบริโภคพื้นฐานต่อการใช้ทรัพยากรต่อคน ลดลง ๒) สัดส่วนของหน่วยงานที่เข้าร่วมดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพิ่มขึ้น ๓) สัดส่วนการใช้พลังงานต่อจีดีพี ลดลง ๔) ร้อยละของจำนวนฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับพืช เพิ่มขึ้น ๕) ร้อยละของพื้นที่เกษตรอินทรีย์ เพิ่มขึ้น ๖) จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่เข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวเพิ่มขึ้น และผ่านเกณฑ์ระดับสีเขียวเพิ่มขึ้น ๗) พื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ จำนวน ๑๕ พื้นที่ และ ๘) จำนวนแหล่งท่องเที่ยวและสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย เพิ่มขึ้น และตัวชี้วัดที่ไม่บรรลุค่าเป้าหมาย ๒ ตัวชี้วัด ได้แก่ ๑) สัดส่วนปริมาณการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพิ่มขึ้น ซึ่งผลการติดตามฯ พบว่า ปริมาณการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเฉลี่ยร้อยละ ๖๒.๘๐ และ ๒) ประกาศใช้กฎระเบียบเกี่ยวกับการเข้าถึงและแบ่งปันผลประโยชน์ที่ครอบคลุมทรัพยากรชีวภาพ ปัจจุบัน สผ. เป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการ ประกาศใช้พระราชบัญญัติความหลากหลายทางชีวภาพ ซึ่งคณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติหลักการ (ร่าง) พระราชบัญญัติความหลากหลายทางชีวภาพ พ.ศ. ... เพื่อจะนำเสนอต่อรัฐสภาและประกาศในราชกิจจานุเบกษาต่อไปตามลำดับ โดยมีรายละเอียดตามตารางที่ ๓.๓

ตารางที่ ๓.๓ ผลการติดตามประเมินผลการดำเนินการตามตัวชี้วัด ภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ ๓

ตัวชี้วัด	ผลการติดตาม					
๑) การบริโภคพื้นฐานต่อการใช้ทรัพยากร (Material Footprint: MF) ของประเทศและการบริโภคพื้นฐานต่อการใช้ทรัพยากรต่อคน ลดลง	การบริโภคพื้นฐานต่อการใช้ทรัพยากร (Material Footprint: MF) ของประเทศและการบริโภคพื้นฐานต่อการใช้ทรัพยากรต่อคน อยู่ระหว่าง ๑๐.๒๔ - ๑๐.๘๘ ตันต่อคน (เฉลี่ย ๑๐.๖๔ ตันต่อคน) เพิ่มขึ้นจาก Baseline พ.ศ. ๒๕๕๘ (๙.๗๐ ตันต่อคน)					
	ปีพ.ศ. ๒๕๖๐	ปีพ.ศ. ๒๕๖๑	ปีพ.ศ. ๒๕๖๒	ปีพ.ศ. ๒๕๖๓	ปีพ.ศ. ๒๕๖๔	ปีพ.ศ. ๒๕๖๕
	๑๐.๘๘ ตันต่อคน (สวทช.)	๑๐.๘๐ ตันต่อคน (สวทช.)	๑๐.๒๔ ตันต่อคน (สวทช.)	-		
๒) สัดส่วนของหน่วยงานที่เข้าร่วมดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพิ่มขึ้น	สัดส่วนของหน่วยงานที่เข้าร่วมดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เฉลี่ยหน่วยงานภาครัฐ ร้อยละ ๙๗ รัฐวิสาหกิจ ร้อยละ ๘๙ สถาบันอุดมศึกษา ร้อยละ ๕๒.๖ องค์กรมหาชน ร้อยละ ๘๕ และหน่วยงานในกำกับของรัฐ ร้อยละ ๘๘ ซึ่งรัฐวิสาหกิจ สถาบันอุดมศึกษา องค์กรมหาชน และหน่วยงานในกำกับของรัฐ เพิ่มขึ้นจาก Baseline พ.ศ. ๒๕๕๘ (รัฐวิสาหกิจ ร้อยละ ๗๑.๙๓ สถาบันอุดมศึกษา ร้อยละ ๓๐.๓๘ องค์กรมหาชน ร้อยละ ๖๗.๖๕ และหน่วยงานในกำกับของรัฐ ร้อยละ ๒๖.๔๗) ส่วนหน่วยงานภาครัฐ น้อยกว่าค่า Baseline พ.ศ. ๒๕๕๘ (หน่วยงานภาครัฐ ร้อยละ ๑๐๐)					
	ปีพ.ศ. ๒๕๖๐	ปีพ.ศ. ๒๕๖๑	ปีพ.ศ. ๒๕๖๒	ปีพ.ศ. ๒๕๖๓	ปีพ.ศ. ๒๕๖๔	ปีพ.ศ. ๒๕๖๕
	- หน่วยงานภาครัฐ ร้อยละ ๙๗ - รัฐวิสาหกิจ ร้อยละ ๘๙ - สถาบันอุดมศึกษา ร้อยละ ๓๖ - องค์กรมหาชน ร้อยละ ๘๕ - หน่วยงานในกำกับของรัฐ ร้อยละ ๘๘ (คพ.)			- หน่วยงานภาครัฐ ร้อยละ ๙๗ - รัฐวิสาหกิจ ร้อยละ ๘๙ - สถาบันอุดมศึกษา ร้อยละ ๖๑ - องค์กรมหาชน ร้อยละ ๘๕ - หน่วยงานในกำกับของรัฐ ร้อยละ ๘๘		- หน่วยงาน ภาครัฐ ร้อยละ ๙๗ - รัฐวิสาหกิจ ร้อยละ ๘๙ -สถาบันอุดมศึกษา ร้อยละ ๖๑

ตัวชี้วัด	ผลการติดตาม				
					- องค์การมหาชน ร้อยละ ๘๕ - หน่วยงาน ในกำกับของรัฐ ร้อยละ ๘๘
๓) สัดส่วนปริมาณการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพิ่มขึ้น	สัดส่วนปริมาณการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม อยู่ระหว่าง ร้อยละ ๓๕ - ๘๕ (เฉลี่ยร้อยละ ๖๒.๘๐) น้อยกว่า Baseline พ.ศ. ๒๕๕๘ (ร้อยละ ๖๕.๑๖)				
	ปีพ.ศ. ๒๕๖๐	ปีพ.ศ. ๒๕๖๑	ปีพ.ศ. ๒๕๖๒	ปีพ.ศ. ๒๕๖๓	ปีพ.ศ. ๒๕๖๔
	ร้อยละ ๖๑ (คพ.)	ร้อยละ ๖๑ (คพ.)	ร้อยละ ๓๕ (คพ.)	ร้อยละ ๘๕ (คพ.)	ร้อยละ ๗๒ (คพ.)
					-
๔) สัดส่วนการใช้พลังงานต่อจีดีพี ลดลง	สัดส่วนการใช้พลังงานต่อจีดีพี อยู่ระหว่าง ๗.๕๑ - ๘.๔๙ (ktoe)/พันล้านบาท (เฉลี่ย ๘.๑๐ (ktoe)/พันล้านบาท) ลดลงจาก Baseline พ.ศ. ๒๕๕๘ (๘.๙๖ (ktoe)/พันล้านบาท)				
	ปีพ.ศ. ๒๕๖๐	ปีพ.ศ. ๒๕๖๑	ปีพ.ศ. ๒๕๖๒	ปีพ.ศ. ๒๕๖๓	ปีพ.ศ. ๒๕๖๔
	๘.๔๙ (ktoe)/ พันล้านบาท (สนพ.)	๘.๓๙ (ktoe)/ พันล้านบาท (สนพ.)	๘.๑๙ (ktoe)/ พันล้านบาท (สนพ.)	๗.๙๐ (ktoe)/ พันล้านบาท (สนพ.)	๗.๕๑ (ktoe)/ พันล้านบาท (สนพ.)
					-
๕) ร้อยละของจำนวนฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับพืช เพิ่มขึ้น	จำนวนฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับพืชอยู่ระหว่าง ร้อยละ ๙๒.๒๖ - ๙๖.๙๙ (เฉลี่ยร้อยละ ๙๔.๕๗) เพิ่มขึ้นจาก Baseline พ.ศ. ๒๕๕๙ (ร้อยละ ๖๑.๒๔)				
	ปีพ.ศ. ๒๕๖๐	ปีพ.ศ. ๒๕๖๑	ปีพ.ศ. ๒๕๖๒	ปีพ.ศ. ๒๕๖๓	ปีพ.ศ. ๒๕๖๔
	ร้อยละ ๙๒.๒๖ (กวก.)	ร้อยละ ๙๔.๔๒ (กวก.)	ร้อยละ ๙๔.๖๙ (กวก.)	ร้อยละ ๙๒.๗๐ (กวก.)	ร้อยละ ๙๖.๙๙ (กวก.)
					ร้อยละ ๙๖.๓๖ (กวก.)

ตัวชี้วัด	ผลการติดตาม					
๖) ร้อยละของพื้นที่เกษตรอินทรีย์เพิ่มขึ้น	ร้อยละของพื้นที่เกษตรอินทรีย์เพิ่มขึ้นอยู่ระหว่าง ร้อยละ ๐.๑๒ - ๐.๙๔ (เฉลี่ยร้อยละ ๐.๕๓) เพิ่มขึ้นจาก Baseline พ.ศ. ๒๕๕๙ (ร้อยละ ๐.๐๐๔๘)					
	ปีพ.ศ. ๒๕๖๐	ปีพ.ศ. ๒๕๖๑	ปีพ.ศ. ๒๕๖๒	ปีพ.ศ. ๒๕๖๓	ปีพ.ศ. ๒๕๖๔	ปีพ.ศ. ๒๕๖๕
	ร้อยละ ๐.๑๒ (สศก.)	ร้อยละ ๐.๒๑ (สศก.)	ร้อยละ ๐.๔๑ (สศก.)	ร้อยละ ๐.๖๑ (สศก.)	ร้อยละ ๐.๙๐ (สศก.)	ร้อยละ ๐.๙๔ (สศก.)
๗) จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่เข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวเพิ่มขึ้น และผ่านเกณฑ์ระดับขึ้นไป เพิ่มขึ้น	จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่เข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวและผ่านเกณฑ์ระดับขึ้นไป อยู่ระหว่าง ๗๓ - ๔๐๒ ราย (เฉลี่ย ๑๘๗ ราย) เพิ่มขึ้นจาก Baseline พ.ศ. ๒๕๕๙ (จำนวน ๑๐๖ ราย)					
	ปีพ.ศ. ๒๕๖๐	ปีพ.ศ. ๒๕๖๑	ปีพ.ศ. ๒๕๖๒	ปีพ.ศ. ๒๕๖๓	ปีพ.ศ. ๒๕๖๔	ปีพ.ศ. ๒๕๖๕
	๑๔๕ ราย (กรอ.)	๔๐๒ ราย (กรอ.)	๑๓๙ ราย (กรอ.)	๗๓ ราย (กรอ.)	๒๐๕ ราย (กรอ.)	๑๖๐ ราย (กรอ.)
๘) พื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจำนวน ๑๕ พื้นที่	พื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศอยู่ระหว่าง ๑๕ - ๑๘ พื้นที่ (เฉลี่ย ๑๗ พื้นที่) มากกว่าค่าเป้าหมายที่กำหนด (๑๕ พื้นที่)					
	ปีพ.ศ. ๒๕๖๐	ปีพ.ศ. ๒๕๖๑	ปีพ.ศ. ๒๕๖๒	ปีพ.ศ. ๒๕๖๓	ปีพ.ศ. ๒๕๖๔	ปีพ.ศ. ๒๕๖๕
	๑๕ พื้นที่ (กรอ.)		๑๘ พื้นที่ (กรอ.)			

ตัวชี้วัด	ผลการติดตาม					
๙) จำนวนแหล่งท่องเที่ยวและสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย เพิ่มขึ้น	- จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย อยู่ระหว่าง ๘๐ - ๑๒๗ แห่ง (เฉลี่ย ๑๐๔ แห่ง) เพิ่มขึ้นจาก Baseline พ.ศ. ๒๕๕๙ (แหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการรับรองมาตรฐานฯ ๔๐ แห่ง) - จำนวนสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย อยู่ระหว่าง ๙๗ - ๑,๖๒๔ แห่ง (เฉลี่ย ๗๖๖ แห่ง) เพิ่มขึ้นจาก Baseline พ.ศ. ๒๕๕๙ (สถานประกอบการที่ได้รับการรับรองมาตรฐานฯ ๖๔๗ แห่ง)					
	ปีพ.ศ. ๒๕๖๐	ปีพ.ศ. ๒๕๖๑	ปีพ.ศ. ๒๕๖๒	ปีพ.ศ. ๒๕๖๓	ปีพ.ศ. ๒๕๖๔	ปีพ.ศ. ๒๕๖๕
	สถานประกอบการฯ ๑,๖๒๔ แห่ง (กก.)		- แหล่งท่องเที่ยวฯ ๘๐ แห่ง - สถานประกอบการฯ ๙๗ แห่ง (กก.)	- แหล่งท่องเที่ยวฯ ๑๐๐ แห่ง - สถานประกอบการฯ ๑,๑๙๖ แห่ง (กก.)	- แหล่งท่องเที่ยวฯ ๑๒๗ แห่ง - สถานประกอบการฯ ๔๑๗ แห่ง (กก.)	- แหล่งท่องเที่ยวฯ ๑๑๐ แห่ง - สถานประกอบการฯ ๔๙๕ แห่ง (กก.)
๑๐) ประกาศใช้กฎระเบียบเกี่ยวกับการเข้าถึงและแบ่งปันผลประโยชน์ที่ครอบคลุมทรัพยากรชีวภาพ	- ยังไม่มีมีการประกาศใช้กฎระเบียบเกี่ยวกับการเข้าถึงและแบ่งปันผลประโยชน์ที่ครอบคลุมทรัพยากรชีวภาพ - คณะรัฐมนตรี มีมติอนุมัติหลักการ (ร่าง) พระราชบัญญัติความหลากหลายทางชีวภาพ พ.ศ... แล้ว และเมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบจะได้มีดำเนินการเพื่อให้มีการประกาศใช้กฎระเบียบเกี่ยวกับการเข้าถึงและแบ่งปันผลประโยชน์จากการใช้ทรัพยากรความหลากหลายทางชีวภาพต่อไป					

๓.๑.๔ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างศักยภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ และการส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างศักยภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ และการส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศ ซึ่งมีเป้าหมายคือทุกภาคส่วนมีศักยภาพในการรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ และมีความพร้อมในความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมกับต่างประเทศทั้งในระดับภูมิภาค และโลกที่เป็นเชิงรุก

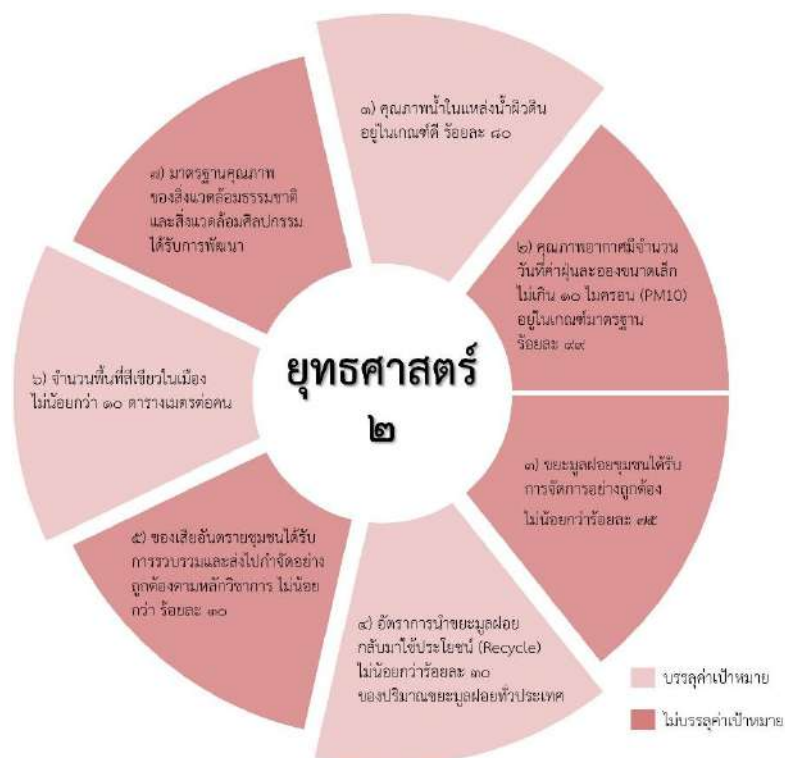
จากผลการติดตามการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายภายใต้ ๓ กลยุทธ์ คือ ๑) การสร้างความรู้ความเข้าใจและพัฒนาศักยภาพของประชาชนด้านการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ๒) การพัฒนาแผนงานและเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และ ๓) การพัฒนาความร่วมมือด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ โดยในแต่ละปีหน่วยงานมีการดำเนินโครงการ/กิจกรรมเพื่อขับเคลื่อนครอบคลุมทั้ง ๖ แผนงาน ๓๔ แนวทางการปฏิบัติ โดยมีแนวทางการปฏิบัติที่หน่วยงานให้ความสำคัญในการขับเคลื่อน เช่น ผลักดันให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำแผนการปรับตัวและรับมือกับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ร่วมกับการกำหนดวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์การพัฒนาเมือง ชุมชน และท้องถิ่น โดยให้มีแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องและคำนึงถึงปัจจัยทางภูมิอากาศ และมีมาตรการปรับตัวที่ผสมผสานระหว่างภูมิปัญญาท้องถิ่นของชุมชนและวิทยาการสมัยใหม่ที่เหมาะสมกับวิถีชีวิตและเป็นที่ยอมรับของชุมชนซึ่งมีความหลากหลายและแตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ และพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพระบบเฝ้าระวังและเตือนภัยทางธรรมชาติในพื้นที่เสี่ยง โดยชุมชนมีส่วนร่วม และพัฒนาศักยภาพของชุมชนในพื้นที่เสี่ยง รวมทั้งจัดเตรียมพื้นที่อพยพรองรับ เพื่อรับมือกับภัยธรรมชาติที่อาจเกิดบ่อยครั้งและรุนแรงขึ้น เป็นต้น ซึ่งส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายในยุทธศาสตร์ได้ ๓ ตัวชี้วัด จาก ๖ ตัวชี้วัด ได้แก่ ๑) ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศในภาคพลังงานและคมนาคมขนส่งลดลงร้อยละ ๗ - ๒๐ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ (เทียบเคียงกับกรณีพื้นฐาน (Business as Usual: BAU) โดยใช้ปี พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นปีฐาน) ๒) จำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการบูรณาการการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น เพิ่มขึ้น และ ๓) องค์กรหรือเครือข่ายรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติในพื้นที่ชุมชน เพิ่มขึ้น และตัวชี้วัดที่ไม่บรรลุค่าเป้าหมาย ๓ ตัวชี้วัด ได้แก่ ๑) สัดส่วนพลังงานหมุนเวียนต่อการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๒๕ ซึ่งผลการติดตามพบว่า พลังงานหมุนเวียนต่อการใช้พลังงานขั้นสุดท้าย เฉลี่ยร้อยละ ๘.๘๘ ๒) จำนวนประชากรที่เสียชีวิตสูญหาย ได้รับบาดเจ็บ หรือต้องโยกย้าย/อพยพ เนื่องจากผลของภัยพิบัติทางธรรมชาติ ต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน ลดลง ซึ่งผลการติดตามพบว่า ตั้งแต่ปีพ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๓ จำนวนประชากรที่เสียชีวิตสูญหาย ได้รับบาดเจ็บ หรือต้องโยกย้าย/อพยพ เนื่องจากผลของภัยพิบัติทางธรรมชาติ เท่ากับ ๒.๘๓ ๒.๘๓ ๗.๓๖ และ ๑.๐๘ คน : ประชากรแสนคน ตามลำดับ และ ๓) จำนวนความร่วมมือกับต่างประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีกิจกรรมดำเนินงานในแต่ละปี เพิ่มขึ้น ซึ่งผลการติดตามพบว่า ความร่วมมือกับต่างประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีกิจกรรมดำเนินงานในแต่ละปี ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ เท่ากับ ๘ ๒๗ ๗ ๗ ๖ และ ๖ โครงการ ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดตามตารางที่ ๓.๔

ตารางที่ ๓.๔ ผลการติดตามประเมินผลการดำเนินการตามตัวชี้วัด ภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ ๔

ตัวชี้วัด	ผลการติดตาม					
๑) ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศในภาคพลังงานและคมนาคมขนส่งลดลงร้อยละ ๗ - ๒๐ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ (เทียบกับเกณฑ์พื้นฐาน (Business as Usual: BAU) โดยใช้ปี พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นปีฐาน)	ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศในภาคพลังงานและคมนาคมขนส่งลดลง อยู่ระหว่างร้อยละ ๑๐.๙๔ - ๑๗.๔๙ (เฉลี่ยร้อยละ ๑๔.๔๙) บรรลุค่าเป้าหมายที่กำหนดให้ลดลง ร้อยละ ๗ - ๒๐ (เทียบกับเกณฑ์พื้นฐาน (Business as Usual: BAU) โดยใช้ปี พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นปีฐาน)					
	ปีพ.ศ. ๒๕๖๐	ปีพ.ศ. ๒๕๖๑	ปีพ.ศ. ๒๕๖๒	ปีพ.ศ. ๒๕๖๓	ปีพ.ศ. ๒๕๖๔	ปีพ.ศ. ๒๕๖๕
	ร้อยละ ๑๐.๙๔ (สผ.)	ร้อยละ ๑๒.๔๕ (สผ.)	ร้อยละ ๑๔.๐๙ (สผ.)	ร้อยละ ๑๕.๗๖ (สผ.)	ร้อยละ ๑๗.๔๙ (สผ.)	ร้อยละ ๑๕.๔๐ (สผ.)
๒) สัดส่วนพลังงานหมุนเวียนต่อการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายเพิ่มขึ้น เป็นอย่างน้อยร้อยละ ๒๕	สัดส่วนพลังงานหมุนเวียนต่อการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายอยู่ระหว่าง ร้อยละ ๗.๒๕ - ๙.๙๕ (เฉลี่ยร้อยละ ๘.๘๘) น้อยกว่าเป้าหมายที่กำหนด (ร้อยละ ๒๕)					
	ปีพ.ศ. ๒๕๖๐	ปีพ.ศ. ๒๕๖๑	ปีพ.ศ. ๒๕๖๒	ปีพ.ศ. ๒๕๖๓	ปีพ.ศ. ๒๕๖๔	ปีพ.ศ. ๒๕๖๕
	ร้อยละ ๙.๐๗ (พพ.)	ร้อยละ ๙.๔๓ (พพ.)	ร้อยละ ๙.๙๕ (พพ.)	ร้อยละ ๘.๖๙ (พพ.)	ร้อยละ ๗.๒๕ (พพ.)	-
๓) จำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการบูรณาการการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น เพิ่มขึ้น	จำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและจังหวัด ที่มีการบูรณาการการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่นและแผนพัฒนาจังหวัด อยู่ระหว่าง ร้อยละ ๑๗ - ๖๐ (เฉลี่ยร้อยละ ๔๗) เพิ่มขึ้นจาก Baseline พ.ศ. ๒๕๕๙ (๓๘ แห่ง)					
	ปีพ.ศ. ๒๕๖๐	ปีพ.ศ. ๒๕๖๑	ปีพ.ศ. ๒๕๖๒	ปีพ.ศ. ๒๕๖๓	ปีพ.ศ. ๒๕๖๔	ปีพ.ศ. ๒๕๖๕
	- ๓๒ เทศบาล - ๑๗ จังหวัด (สผ.)	๖๐ จังหวัด (สผ.)				

ตัวชี้วัด	ผลการติดตาม					
๔) องค์กรหรือเครือข่ายรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติในพื้นที่ชุมชนเพิ่มขึ้น	องค์กรหรือเครือข่ายรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติในพื้นที่ชุมชน อยู่ระหว่าง ๕๘ - ๒๘๙ แห่ง (เฉลี่ย ๑๖๙ แห่ง) เพิ่มขึ้นจาก Baseline พ.ศ. ๒๕๕๙ (๙ แห่ง)					
	ปีพ.ศ. ๒๕๖๐	ปีพ.ศ. ๒๕๖๑	ปีพ.ศ. ๒๕๖๒	ปีพ.ศ. ๒๕๖๓	ปีพ.ศ. ๒๕๖๔	ปีพ.ศ. ๒๕๖๕
	๕๘ แห่ง (สผ.)	๗๒ แห่ง (สผ.)	๗๔ แห่ง (สผ.)	๒๕๗ แห่ง (สผ.)	๒๖๗ แห่ง (สผ.)	๒๘๙ แห่ง (สผ.)
๕) จำนวนประชากรที่เสียชีวิต สูญหาย ได้รับบาดเจ็บ หรือต้องโยกย้าย/อพยพ เนื่องจากผลของภัยพิบัติทางธรรมชาติ ต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน ลดลง	จำนวนประชากรที่เสียชีวิต สูญหาย ได้รับบาดเจ็บ หรือต้องโยกย้าย/อพยพ เนื่องจากผลของภัยพิบัติทางธรรมชาติ ต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน ตั้งแต่ปีพ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๓ เท่ากับ ๒.๘๓ ๒.๘๓ ๗.๓๖ และ ๑.๐๘ คน : ประชากรแสนคน ตามลำดับ ซึ่งในแต่ละปีไม่ได้มีค่าลดลง					
	ปีพ.ศ. ๒๕๖๐	ปีพ.ศ. ๒๕๖๑	ปีพ.ศ. ๒๕๖๒	ปีพ.ศ. ๒๕๖๓	ปีพ.ศ. ๒๕๖๔	ปีพ.ศ. ๒๕๖๕
	๒.๘๓ คน : ประชากรแสนคน (ปก.)	๒.๘๓ คน : ประชากรแสนคน (ปก.)	๗.๓๖ คน : ประชากรแสนคน (ปก.)	๑.๐๘ คน : ประชากรแสนคน (ปก.)	-	
๖) จำนวนความร่วมมือกับต่างประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีกิจกรรมดำเนินงานในแต่ละปี เพิ่มขึ้น	จำนวนความร่วมมือกับต่างประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีกิจกรรมดำเนินงาน ตั้งแต่ปีพ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ เท่ากับ ๘ ๒๗ ๗ ๗ ๖ และ ๖ โครงการ ตามลำดับ ซึ่งในแต่ละปีไม่ได้มีค่าเพิ่มขึ้น					
	ปีพ.ศ. ๒๕๖๐	ปีพ.ศ. ๒๕๖๑	ปีพ.ศ. ๒๕๖๒	ปีพ.ศ. ๒๕๖๓	ปีพ.ศ. ๒๕๖๔	ปีพ.ศ. ๒๕๖๕
	๘ โครงการ (สป.ทส. และ สผ.)	๒๗ โครงการ (ทช. สป.ทส. และ สผ.)	๗ โครงการ (สผ.)	๗ โครงการ (ปม. และ สผ.)	๖ โครงการ (สผ.)	๖ โครงการ (สผ.)

จากผลการติดตามประเมินผลการดำเนินการตามตัวชี้วัดทั้ง ๔ ยุทธศาสตร์ สามารถสรุปตัวชี้วัดที่บรรลุค่าเป้าหมาย จำนวน ๒๐ ตัวชี้วัด และไม่บรรลุค่าเป้าหมาย จำนวน ๑๕ ตัวชี้วัด ได้ดัง ภาพที่ ๓.๑

ภาพที่ ๓.๑ สรุปผลการติดตามประเมินผลการดำเนินการตามตัวชี้วัดทั้ง ๔ ยุทธศาสตร์

๓.๒ ผลการติดตามประเมินผลการดำเนินโครงการเร่งด่วน (Flagship Projects)

ตามที่แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๕ กำหนดประเด็นที่มีความสำคัญในระดับพื้นที่ซึ่งควรดำเนินการเร่งด่วนและผลักดันในระดับนโยบาย เป็นโครงการเร่งด่วน (Flagship Projects) จำนวน ๑๔ โครงการ ผลการติดตามการดำเนินโครงการฯ ของภาคีเครือข่าย ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ พบว่า มีการดำเนินโครงการเร่งด่วน (Flagship Projects) ครบทั้ง ๑๔ โครงการ ดังนี้

๑. ประเด็นปัญหาการบุกรุกพื้นที่ป่า และปัญหาหมอกควันในภาคเหนือ

- ๑) โครงการจัดทำแผนที่แนวเขตพื้นที่ป่าที่มีแนวเขตเดียวกัน (One Map)
- ๒) โครงการเพิ่มพื้นที่ป่าเศรษฐกิจ
- ๓) โครงการพัฒนาเครื่องมือการรับรองไม้เศรษฐกิจ
- ๔) โครงการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการป้องกันไฟป่าและควบคุมหมอกควัน

๒. ประเด็นปัญหาน้ำท่วมและภัยแล้งในภาคกลาง

- ๕) โครงการการดำเนินงานตามแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ
- ๖) โครงการการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๕๘ -

๒๕๖๙

๓. ประเด็นปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งในภาคตะวันออกและภาคใต้

- ๗) โครงการศึกษาและจัดระบบกลุ่มหาด (Littoral Cell)
- ๘) โครงการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างที่ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศชายฝั่ง
- ๙) โครงการพัฒนากฎหมายควบคุมก่อสร้างชายฝั่งทะเล
- ๑๐) โครงการศึกษาวิจัยด้านสมุทรศาสตร์
- ๑๑) โครงการศึกษาแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง

๔. ประเด็นปัญหาการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

- ๑๒) โครงการผลักดันร่างกฎหมายการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
- ๑๓) โครงการศึกษาแนวทางการกำหนดเขตพื้นที่การจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ และการนำกลับมาใช้ใหม่
- ๑๔) โครงการสนับสนุนงานวิจัยการนำซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์กลับมารีไซเคิลไปเป็นวัตถุดิบต้นกำเนิด

รายละเอียดตาม ตารางที่ ๓.๕

ตารางที่ ๓.๕ ผลการติดตามการดำเนินโครงการเร่งด่วน (Flagship Projects)

ประเด็นปัญหา	ผลการดำเนินงานปีงบประมาณ พ.ศ.					
	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
ปัญหาการบุกรุกพื้นที่ป่า และปัญหาหมอกควันในภาคเหนือ						
๑. โครงการจัดทำแผนที่แนวเขตพื้นที่ป่าที่มีแนวเขตเดียวกัน (One Map)	✓	✓				
๒. โครงการเพิ่มพื้นที่ป่าเศรษฐกิจ	✓	✓				
๓. โครงการพัฒนาเครื่องมือการรับรองไม้เศรษฐกิจ	✓	✓	✓			
๔. โครงการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการป้องกันไฟป่าและควบคุมหมอกควัน	✓	✓	✓	✓		
ปัญหาน้ำท่วมและภัยแล้งในภาคกลาง						
๕. โครงการการดำเนินงานตามแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ		✓	✓	✓		
๖. โครงการการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๙	✓	✓	✓	✓	✓	
ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งในภาคตะวันออกและภาคใต้						
๗. โครงการศึกษา และจัดระบบกลุ่มหาด (Littoral Cell)		✓	✓	✓		
๘. โครงการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างที่ส่งผลกระทบทางลบต่อระบบนิเวศชายฝั่ง			✓			✓
๙. โครงการพัฒนากฎหมายควบคุมก่อสร้างชายฝั่งทะเล		✓	✓	✓	✓	✓
๑๐. โครงการศึกษาวิจัยด้านสมุทรศาสตร์			✓			
๑๑. โครงการศึกษาแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหากัดเซาะชายฝั่ง		✓	✓	✓		
๑๒. โครงการผลักดันร่างกฎหมายการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	✓		✓			
๑๓. โครงการศึกษาแนวทางการกำหนดเขตพื้นที่การจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ และการนำกลับมาใช้ใหม่			✓	✓		
๑๔. โครงการสนับสนุนงานวิจัยการนำซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์กลับมารีไซเคิลไปเป็นวัตถุดิบต้นกำเนิด	✓			✓		

ทั้งนี้ ผลการติดตามประเมินผลโครงการเร่งด่วน (Flagship Projects) ดังกล่าว พบว่า โครงการฯ ตอบสนองต่อตัวชี้วัด และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมฯ โดยโครงการลำดับที่ ๑) ถึง ๔) ตอบสนองต่อตัวชี้วัดพื้นที่ที่มีสภาพป่าร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ประเทศ แบ่งเป็นพื้นที่ป่าอนุรักษ์ ร้อยละ ๒๕ และพื้นที่ป่าเศรษฐกิจ ร้อยละ ๑๕ และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่ ๑ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ อย่างสมดุลและเป็นธรรม และยุทธศาสตร์ที่ ๒ การจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ได้รับการป้องกันบำบัด และฟื้นฟู โครงการลำดับที่ ๕) ถึง ๖) ตอบสนองต่อตัวชี้วัดระดับการดำเนินการจัดการทรัพยากรน้ำ แบบบูรณาการ IWRM (ดัชนี ๐-๑๐๐) และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่ ๑ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ อย่างสมดุลและเป็นธรรม และยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างศักยภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และภัยธรรมชาติ และการส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศ โครงการลำดับที่ ๗) ถึง ๑๑) ตอบสนองต่อ ตัวชี้วัดชายฝั่งที่ถูกกัดเซาะได้รับการจัดการตามแนวทางและมาตรการ หรือมีโครงสร้างที่เหมาะสม และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่ ๑ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลและเป็นธรรม โครงการลำดับที่ ๑๒) ถึง ๑๔) ตอบสนองต่อตัวชี้วัดของเสียอันตรายชุมชนได้รับการรวบรวมและส่งไปกำจัดอย่างถูกต้องตามหลัก วิชาการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐ และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่ ๒ การจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ได้รับการ ป้องกันบำบัดและฟื้นฟู

บทที่ ๔

ความสัมพันธ์การดำเนินงานแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ และสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย

รายงานการติดตามประเมินผลแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ ฉบับนี้ เป็นการติดตามประเมินผลแผนฯ ในระยะสิ้นสุดแผนฯ และเพื่อให้เห็นความสัมพันธ์ ความเชื่อมโยง การขับเคลื่อนแผนฯ ที่สามารถตอบสนองหรือส่งผลต่อสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อมในช่วงระยะเวลาดังกล่าว เพื่อแสดงการประเมินผลซึ่งเป็นกระบวนการตัดสินคุณค่าของการดำเนินการขับเคลื่อนแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมว่าบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของแผนจัดการฯ ที่ตั้งไว้หรือก่อให้เกิดประโยชน์ มากน้อยเพียงใด โดยมุ่งหวังเพื่อนำผลไปปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาแผนฯ ในฉบับต่อไป ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยแผนจัดการฯ ฉบับนี้ มีเป้าประสงค์เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินงานในระดับปฏิบัติที่มีทิศทางที่ชัดเจน สามารถขับเคลื่อนงานด้านการอนุรักษ์ ปันฟู และใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพ และการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างเป็นรูปธรรมบนพื้นฐานการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยมีวิสัยทัศน์ **อนุรักษ์ ปันฟู และใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุล และเป็นธรรม มีสิ่งแวดล้อมที่ดี และมุ่งสู่การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม**

กรอบแนวคิด DPSIR (Driver-Pressure-State-Impact-Response Framework)

เป็นการหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นแรงขับเคลื่อน สิ่งคุกคาม สถานภาพ ผลกระทบ และการตอบสนอง เพื่อทราบสถานภาพทางสังคมและสิ่งแวดล้อมจากการดำเนินโครงการ และเพื่อทราบปัจจัยที่เกื้อหนุนหรือเป็นอุปสรรคต่อประสิทธิภาพจากการดำเนินโครงการ และนำผลการประเมินมาใช้ เพื่อเตรียมวางแผนงานโครงการ การปรับปรุงแก้ไข หรือยกเลิกโครงการ จึงเหมาะสำหรับการประเมินผล ก่อนดำเนินโครงการ ระหว่างดำเนินงานโครงการ และเมื่อสิ้นสุดโครงการ โดยมีการพัฒนาเพื่อใช้รายงาน สถานการณ์และการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อม ซึ่งกรอบแนวคิดสามารถแสดงความสัมพันธ์ของข้อมูล ช่วยให้ ผู้มีบทบาทกำหนดนโยบายและสาธารณชน เห็นความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และอื่น ๆ ที่เชื่อมโยงกัน

ดังนั้น จึงได้นำกรอบแนวคิด DPSIR ซึ่งประเทศไทยนำมาใช้ในการจัดทำรายงานสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อมของประเทศตั้งแต่พ.ศ. ๒๕๕๔ มาปรับใช้ในการวิเคราะห์ และนำเสนอข้อมูลที่แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของปัจจัยขับเคลื่อน (Drivers) เช่น การเปลี่ยนแปลงของสังคมและประชากร และอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ เป็นต้น ซึ่งนำไปสู่แรงกดดัน (Pressures) อาทิ ความต้องการใช้ทรัพยากรในการผลิต และการบริโภคส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (State) และผลกระทบ (Impact) จากสถานการณ์และปัจจัยต่าง ๆ ทำให้หน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนดำเนินการตอบสนองเพื่อแก้ไขและป้องกันสถานการณ์ที่เกิดขึ้น (Response) ทั้งนี้ การจัดทำและขับเคลื่อนแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมเป็นการดำเนินการของภาครัฐในการตอบสนอง เพื่อแก้ไขและป้องกันปัญหาจากสถานการณ์หรือป้องกันปัญหาจากแนวโน้มของสถานการณ์ สำหรับการติดตามและประเมินผลครั้งนี้ยังมีข้อจำกัดที่ไม่ครอบคลุมการดำเนินการตามนโยบาย และแผนอื่น ๆ รวมถึง การดำเนินการของภาคเอกชน และภาคประชาสังคมที่ส่งผลต่อสถานการณ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

การติดตามการดำเนินการตามแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ เป็นการพิจารณาจากผลการดำเนินงานของภาคีเครือข่าย จากการดำเนินงานตามแนวทางการปฏิบัติและโครงการเร่งด่วน (Flagship Projects) ตามที่กำหนดในแผนจัดการฯ รวมถึงประเมินผลการบรรลุเป้าหมายในแต่ละยุทธศาสตร์ผ่านการรายงานความสำเร็จของตัวชี้วัดที่ภาคีเครือข่ายรับผิดชอบ ซึ่งส่งผลต่อสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อมของประเทศตามรายงานสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อมในแต่ละสาขาที่ปรากฏในรายงานสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อมในระหว่างพ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ โดยสามารถสรุปกรอบแนวคิด DPSIR ที่แสดงความสัมพันธ์การดำเนินงานแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ และสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย ดังภาพที่ ๔.๑ กรอบแนวคิด DPSIR ที่แสดงความสัมพันธ์การดำเนินงานแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ และสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย

ภาพที่ ๔.๑ กรอบแนวคิด DPSIR ที่แสดงความสัมพันธ์การดำเนินงานแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ และสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย

โดยสามารถแสดงรายละเอียด Driver-Pressure-State-Impact-Response และแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม ดังนี้

ตารางที่ ๔.๑ แสดงรายละเอียดแนวคิด DPSIR (Driver-Pressure-State-Impact-Response) กับแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕

Driver ปัจจัยขับเคลื่อน	Pressure ปัจจัยกดดัน	State สถานการณ์	Impact ผลกระทบ	Response การตอบสนอง
- การเจริญเติบโต / การขยายตัวทางเศรษฐกิจ - การเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากร - การพัฒนาด้านอุตสาหกรรมและพลังงาน - การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ - ทิศทางการพัฒนาสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน - อนุสัญญาและข้อตกลงความร่วมมือระหว่างประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	- ภัยพิบัติธรรมชาติ - การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน - ความต้องการใช้ที่ดิน - ความต้องการใช้ทรัพยากร (น้ำ ที่ดิน แร่) - ความเหลื่อมล้ำการถือครองที่ดิน / การบุกรุกพื้นที่ - การพัฒนาเกินความสามารถในการรองรับของพื้นที่ - การส่งเสริมการท่องเที่ยว - กระแสสังคมเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - สถานการณ์การระบาดของโรคโควิด-19	- การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่าไม้ - การอนุรักษ์สัตว์ - ปริมาณฝน น้ำท่า น้ำกักเก็บ น้ำใต้ดิน ปริมาณการใช้น้ำ - คุณภาพดิน / การเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดิน - ความสมบูรณ์ทรัพยากรประมง พื้นที่สถานภาพหญ้าทะเล ปะการัง ป่าชายเลน - เกิดการกัดเซาะชายฝั่ง ขยะทะเล - ปริมาณและมูลค่าการผลิต แร่ การใช้แร่ การนำเข้า – ส่งออกแร่	- ความสมดุลระบบนิเวศ ป่า สัตว์ป่า - ความหลากหลายชีวภาพ - ความรุนแรงภัยธรรมชาติ - ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรดิน น้ำ ทรัพยากรทางทะเล และชายฝั่ง - คุณภาพอากาศ น้ำ - ประโยชน์ทางเศรษฐกิจ ระดับประเทศและระดับท้องถิ่น	แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นธรรม กลยุทธ์/แผนงาน ๑.๑ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการอนุรักษ์ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน ได้แก่ ทรัพยากรป่าไม้ ทรัพยากรน้ำ ทรัพยากรน้ำบาดาล ทรัพยากรดิน และที่ดิน ทรัพยากรทางทะเลชายฝั่ง ทรัพยากรธรณี (แร่) และความหลากหลายทางชีวภาพ ๑.๒ การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดความยั่งยืน

Driver ปัจจัยขับเคลื่อน	Pressure ปัจจัยกดดัน	State สถานการณ์	Impact ผลกระทบ	Response การตอบสนอง
- นโยบายประเทศ		- ชนิดพันธุ์ใหม่ จำนวน ชนิดพันธุ์ สถานภาพ ที่ถูกคุกคาม - พื้นที่ ความสมบูรณ์ ถิ่นที่อยู่อาศัย		- การมีส่วนร่วมในการจัดการ - การเสริมสร้างศักยภาพ การจัดการ - การเสริมสร้างความรู้ และความตระหนัก
	- การอพยพถิ่นฐานของประชากร - การขยายตัวของชุมชน - การจราจร - การเกิดไฟป่า/การเผาในที่โล่ง หมอกควันข้ามแดน - การพัฒนาอุตสาหกรรม - การพัฒนาพื้นที่ทางเศรษฐกิจ สังคม - การจัดการท่องเที่ยวไม่ เหมาะสมและจำนวนมาก เกินไป - ขาดความรู้และตระหนัก - สถานการณ์การระบาดของโรค โควิด-19	- คุณภาพอากาศบริเวณพื้นที่ ทั่วไปริมถนน และพื้นที่ วิกฤต - ระดับเสียงบริเวณพื้นที่ทั่วไป และริมถนน - คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน น้ำทะเลชายฝั่ง น้ำบาดาล - สิ่งแวดล้อมชุมชน - การเปลี่ยนแปลงคุณภาพ สิ่งแวดล้อมแหล่งธรรมชาติ - จำนวนแหล่งสิ่งแวดล้อม ศิลปกรรม แหล่งมรดกโลก และพื้นที่เขตเมืองเก่า	- สุขภาพอนามัยของ ประชาชนและ สิ่งแวดล้อม - ความเสียหายทาง เศรษฐกิจและการ ท่องเที่ยว - ความเสื่อมโทรมของ แหล่งธรรมชาติ แหล่ง สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม แหล่งมรดกโลก และ พื้นที่เมืองเก่า - ปัญหาขยะมูลฝอย - มลพิษทางอากาศ - ภูมิทัศน์ทางสายตา	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การจัดการ คุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี กลยุทธ์/แผนงาน ๒.๑ การป้องกัน ลด และจัด มลพิษ - การพัฒนาเครื่องมือกลไก การบริหารจัดการ - การจัดการน้ำเสีย - การจัดการคุณภาพอากาศ และเสียง - การจัดการขยะมูลฝอยชุมชน และของเสียอันตราย

Driver ปัจจัยขับเคลื่อน	Pressure ปัจจัยกดดัน	State สถานการณ์	Impact ผลกระทบ	Response การตอบสนอง
				๒.๒ การเยียวยาช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบ - การพัฒนาเครื่องมือทางการเงินและกฎหมาย - การฟื้นฟูพื้นที่วิกฤตที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ๒.๓ การจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมชุมชน และสิ่งแวดล้อมอื่น - การจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชน - การจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม
	- ความต้องการใช้พลังงานภายในประเทศ - ราคาพลังงานในตลาดโลก - การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการบริโภค	- การผลิต การใช้พลังงานภายในประเทศ - การนำเข้าและส่งออกพลังงาน - การใช้พลังงานทดแทนและหมุนเวียน - ประสิทธิภาพการใช้พลังงาน	- การปล่อยก๊าซเรือนกระจก - คุณภาพอากาศ - ความมั่นคงด้านพลังงาน	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างคุ้มค่าและยั่งยืน กลยุทธ์/แผนงาน ๓.๑ การส่งเสริมการบริโภคที่ยั่งยืน - การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

Driver ปัจจัยขับเคลื่อน	Pressure ปัจจัยกดดัน	State สถานการณ์	Impact ผลกระทบ	Response การตอบสนอง
				- การส่งเสริมพลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๓.๒ การส่งเสริมการผลิตและการบริการที่ยั่งยืน - การเกษตร - การอุตสาหกรรม - การท่องเที่ยว ๓.๓ การพัฒนาเศรษฐกิจบนฐานทรัพยากรชีวภาพอย่างยั่งยืน - การใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพ - การเพิ่มมูลค่าในการพัฒนาเศรษฐกิจบนฐานทรัพยากรชีวภาพ
	- ปริมาณการใช้พลังงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น - ปริมาณการผลิตพลังงานจากเชื้อเพลิงถ่านหินมีแนวโน้มลดลงเล็กน้อย	- อุณหภูมิเฉลี่ยสูงกว่าค่าปกติ - ปริมาณฝนเฉลี่ยต่ำกว่าและระดับน้ำทะเลสูงกว่าระดับน้ำทะเลปานกลาง	- ความหลากหลายทางชีวภาพ - ความมั่นคงทางอาหาร พลังงาน และน้ำ	ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การสร้างศักยภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ และการส่งเสริมการร่วมมือกับต่างประเทศ

Driver ปัจจัยขับเคลื่อน	Pressure ปัจจัยกดดัน	State สถานการณ์	Impact ผลกระทบ	Response การตอบสนอง
	- การเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดิน - เป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจก - ความต้องการใช้พลังงาน - ความรุนแรงของภัยพิบัติ	- ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากภาคพลังงานและภาคส่วนอื่นเพิ่มขึ้น - เกิดภัยพิบัติจากธรรมชาติเพิ่มขึ้น	- สุขภาพอนามัยประชาชน - ความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน - รายได้จากการท่องเที่ยวและความเสียหายทางเศรษฐกิจ	กลยุทธ์/แผนงาน ๔.๑ การสร้างความรู้ ความเข้าใจ และพัฒนาศักยภาพของประชาชนด้านการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก - การสร้างความรู้ความเข้าใจ และพัฒนาศักยภาพของประชาชน - การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ๔.๒ การพัฒนาแผนงาน และเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ - สร้างความพร้อม และขีดความสามารถในการปรับตัวของชุมชน - สร้างความสามารถในการปรับตัวของภาคส่วนต่าง ๆ

Driver ปัจจัยขับเคลื่อน	Pressure ปัจจัยกดดัน	State สถานการณ์	Impact ผลกระทบ	Response การตอบสนอง
				๔.๓ การพัฒนาความร่วมมือ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ระหว่างประเทศ - การพัฒนาและกระตุ้นบทบาท ความร่วมมือจากทุกภาคส่วน - การเสริมสร้างความเข้มแข็ง ด้านความร่วมมือในเวที ระหว่างประเทศ

การเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อมพบว่ามีปัจจัยหลายประการ ได้แก่ ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยทางสังคม และปัจจัยทางธรรมชาติ ที่ส่งผลต่อสถานการณ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งในช่วงขับเคลื่อนแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ เกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา เช่น ในตั้งแต่พ.ศ. ๒๕๖๒ ส่งผลกระทบต่อปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม และทรัพยากรธรรมชาติ จะเห็นได้จากปัจจัยทางเศรษฐกิจเกิดการชะลอตัวของเติบโตทางเศรษฐกิจทั่วโลก ในส่วนของประเทศไทยพบว่า พ.ศ. ๒๕๖๐ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศมีการเพิ่มขึ้นจนกระทั่งปลาย พ.ศ. ๒๕๖๒ มีอัตราการขยายตัวลดลงและผลิตภัณฑ์มวลรวมลดลงในพ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๔ และมูลค่าการนำเข้าส่งออกเพิ่มขึ้นในพ.ศ. ๒๕๖๐ ลดลงในพ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๓ และเริ่มเพิ่มขึ้นในพ.ศ. ๒๕๖๔ ทั้งนี้ จำนวนและรายได้จากนักท่องเที่ยวลดลงมากในพ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๔ ซึ่งทำให้ทรัพยากรธรรมชาติในช่วงดังกล่าวไม่ถูกรบกวนจากกิจกรรมท่องเที่ยว และพบว่าในช่วง พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ การเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากร การขยายตัวของเมือง การพัฒนาเศรษฐกิจ และความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีทำให้เกิดความต้องการในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ อาทิ ความต้องการการใช้ที่ดิน ทรัพยากรแร่ น้ำ และพลังงานมากขึ้น มีการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่ง การพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวที่ไม่เหมาะสม การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่าไม้ ส่งผลกระทบให้เกิดมลพิษต่าง ๆ เช่น มลพิษทางอากาศและเสียง และขยะมูลฝอย เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีประเด็นการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่ส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ และเกิดภัยพิบัติต่าง ๆ แต่การขับเคลื่อน ๔ ยุทธศาสตร์ ตามแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมฯ ที่แสดงผลผ่านตัวชี้วัดสามารถตอบสนองและแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดการอนุรักษ์ พื้นฟู และใช้ประโยชน์ ทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุล และเป็นธรรม มีสิ่งแวดล้อมที่ดีมุ่งสู่การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับสถานการณ์คุณภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ ที่ปรากฏในรายงานสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อมประจำปี ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลและเป็นธรรม มีเป้าหมายให้ฐานทรัพยากรธรรมชาติ และความหลากหลายทางชีวภาพได้รับการส่งเสริมทั้งการอนุรักษ์ พื้นฟู และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน ซึ่งผลการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายตามแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมฯ สามารถตอบสนอง หรือแก้ไขปัญหาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลและเป็นธรรมโดยพบว่า สถานการณ์ด้านการจัดที่ดินทำกินให้กับชุมชนเพิ่มขึ้นจากค่า Baseline พ.ศ. ๒๕๕๙ และอยู่ระหว่างการจัดทำแผนที่แนวเขตพื้นที่ป่าที่มีแนวเขตเดียวกัน (One Map) ในส่วนของทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พบว่า มีการจัดการแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งในพื้นที่ที่ถูกกัดเซาะเพิ่มขึ้น ปะการังมีชีวิตมีปริมาณเพิ่มขึ้น อีกทั้งมีการจัดทำนโยบายและแผนการบริหารจัดการทรัพยากรแร่ รวมทั้ง มีปริมาณการจับสัตว์น้ำที่เหมาะสมมากขึ้น อย่างไรก็ตาม การเพิ่มขึ้นของพื้นที่ป่าไม้ยังคงต่ำกว่าเป้าหมาย แต่เป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้น โดยมีสัดส่วนพื้นที่ป่าอนุรักษ์เพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ได้รับการป้องกัน บำบัด และฟื้นฟู มีเป้าหมายให้สิ่งแวดล้อมได้รับการจัดการที่ดีอย่างมีคุณภาพ ทั้งการป้องกัน บำบัด ฟื้นฟู และการถ่ายทอดสิ่งแวดล้อมที่ดีสู่รุ่นต่อไป ซึ่งผลการดำเนินงานของภาคีเครือข่าย ตามแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมฯ สามารถตอบสนองให้เกิดการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ได้รับการป้องกัน บำบัด และฟื้นฟู โดยพบว่า อัตราการนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้น และคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดินอยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ ๘๐ ส่วนมาตรฐานคุณภาพของสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมได้รับการพัฒนา ปัจจุบันพร้อมแจ้งผลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับทราบผลการประเมินคุณภาพสิ่งแวดล้อมแหล่งธรรมชาติ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๕

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างคุ้มค่า และยั่งยืน มีเป้าหมายในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีประสิทธิภาพมากขึ้น มีความคุ้มค่า และยั่งยืน ซึ่งผลการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายตามแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมฯ สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างคุ้มค่าและยั่งยืนโดยพบว่า การบริโภคพื้นฐานต่อการใช้ทรัพยากร (Material Footprint: MF) ของประเทศ สัดส่วนของหน่วยงานที่เข้าร่วมดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพิ่มขึ้น รวมทั้งสัดส่วนการใช้พลังงานต่อจีดีพีลดลงอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ มีจำนวนฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับพืช พื้นที่เกษตรอินทรีย์ และจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่เข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว เพิ่มขึ้นจากค่า Baseline พ.ศ. ๒๕๕๙ ตลอดจน มีพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศตามค่าเป้าหมาย และจำนวนแหล่งท่องเที่ยวและสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทยเพิ่มขึ้นจากค่า Baseline พ.ศ. ๒๕๕๙ ส่วนด้านความหลากหลายทางชีวภาพ คณะรัฐมนตรี มีมติอนุมัติหลักการ (ร่าง) พระราชบัญญัติความหลากหลายทางชีวภาพ พ.ศ... แล้ว และเมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ จะได้ใช้เป็นกฎหมายแม่บทเพื่อให้มีการประกาศใช้กฎระเบียบเกี่ยวกับการเข้าถึงและแบ่งปันผลประโยชน์จากการใช้ทรัพยากรความหลากหลายทางชีวภาพให้เกิดความเป็นธรรมและยั่งยืนต่อไป

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างศักยภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และภัยธรรมชาติ และการส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศ มีเป้าหมายให้ทุกภาคส่วนมีศักยภาพในการรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ และมีความพร้อมในความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมกับต่างประเทศทั้งในระดับภูมิภาคและโลกที่เป็นเชิงรุก ซึ่งผลการดำเนินงานของภาคีเครือข่าย ตามแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมฯ สามารถสร้างศักยภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติโดย พบว่า เมืองคาร์ลและเครือข่ายการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติเพิ่มขึ้น ซึ่งสะท้อนศักยภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ส่งผลในภาพรวมทำให้ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศในภาคพลังงานและคมนาคมขนส่งลดลง บรรลุตามเกณฑ์ค่าเป้าหมายที่กำหนดอย่างต่อเนื่อง

บทที่ ๕

ข้อเสนอแนะ

ในการติดตามประเมินผลซึ่งเป็นกระบวนการตัดสินคุณค่าของนโยบาย แผน หรือโครงการ ว่าบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย แผน หรือโครงการ ที่ตั้งไว้หรือก่อให้เกิดประโยชน์มากน้อยเพียงใด ความสำคัญและจุดมุ่งหมายในการประเมินผลเพื่อนำผลไปปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาแผนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น อย่างไรก็ตาม ผลสำเร็จความน่าเชื่อถือและการยอมรับผลการประเมินนั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น แนวคิดการประเมินผล รูปแบบการประเมิน วิธีการประเมิน เกณฑ์และตัวชี้วัดที่ใช้ในการประเมิน การรวบรวมข้อมูล และการประมวลผล

สำหรับการติดตามประเมินผลแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ จนถึงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ได้รวบรวมปัญหา อุปสรรค ความเห็น และข้อเสนอแนะจากหน่วยงานภาคีเครือข่าย ในการดำเนินการ โครงการ กิจกรรม ตามแผนงาน แนวทางปฏิบัติ ในการขับเคลื่อนแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ โดยสามารถสรุปข้อเสนอแนะสำคัญเพื่อใช้ประกอบการจัดทำแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม ในระยะถัดไปแบ่งเป็น 3 ประเด็น คือ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในภาพรวม ข้อเสนอแนะเพื่อการขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติ และข้อเสนอแนะในการติดตามประเมินผล

๕.๑ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

๑) การเร่งรัดผลักดันการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้มีการประกาศและบังคับใช้ เพื่อให้เกิดการจัดการในการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความสมดุลและยั่งยืนได้อย่างทันสถานการณ์

๒) การขับเคลื่อนนโยบายและแผนด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปสู่การปฏิบัติ โดยกระบวนการมีส่วนร่วมอย่างบูรณาการ และต่อเนื่องในทุกระดับ เพื่อให้สามารถขับเคลื่อนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างเป็นรูปธรรม

๓) การให้ความรู้และสร้างความเข้าใจด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งประชาสัมพันธ์ให้แก่ประชาชนรับรู้รับทราบ ผ่านสื่อรูปแบบต่างๆ ในวงกว้างและทั่วถึง เพื่อให้ประชาชนเกิดความรู้ ความเข้าใจ และความตระหนักในความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อีกทั้งปรับเปลี่ยนบทบาทประชาชนจากผู้รับผลกระทบมาเป็นผู้ดำเนินการร่วมกัน เพื่อให้สามารถอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในระดับประชาชนได้อย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งจะส่งผลสะท้อนถึงคุณภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีในระดับมหภาค

๔) การพัฒนาระบบข้อมูลสิ่งแวดล้อม โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย เป็นช่องทางในการเชื่อมต่อและสื่อสาร สร้างความเข้าใจแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ทั้งภายในหน่วยงาน ระหว่างหน่วยงาน กลุ่มเป้าหมายต่างๆ และประชาชนทั่วไป เพื่อทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลได้อย่างกว้างขวาง และช่วยในการติดตามประเมินผลและสะท้อนสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

๕.๒ ข้อเสนอแนะในการขับเคลื่อนแผนสู่การปฏิบัติ

๑) ควรมีการวางแผนการดำเนินโครงการ/กิจกรรมต่าง ๆ ที่จะดำเนินการในแต่ละปีล่วงหน้า และผลักดันให้เป็นแผนระยะยาวของหน่วยงาน เพื่อให้สามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากการดำเนินการตามแผนจัดการฯ ในบางประเด็นที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย ต้องใช้เวลาในการดำเนินการ มีขั้นตอน ระยะเวลา และกระบวนการในการจัดทำกฎหมาย ที่ทำให้อาจจะไม่เป็นไปตามตัวชี้วัดที่กำหนดในแผน เช่น การประกาศใช้แผนที่แนวเขตพื้นที่ป่าที่มีแนวเขตเดียวกัน การประกาศใช้กฎระเบียบการเข้าถึง และแบ่งปันผลประโยชน์ที่ทรัพยากรชีวภาพซึ่งจะดำเนินการได้เมื่อ ร่าง พ.ร.บ. ความหลากหลายทางชีวภาพ พ.ศ..... ประกาศใช้ เป็นต้น

๒) ควรมีการบูรณาการในการทำงานร่วมกันอย่างแท้จริงของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชนในการจัดทำโครงการ/กิจกรรม ในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่ต้นทาง เช่น ปัญหาการจัดการ ส่วนใหญ่เป็นการจัดการที่ปลายเหตุ เช่น ปัญหาการจัดสร้างศูนย์กำจัดขยะ เป็นต้น

๓) ควรมีการพัฒนาบุคลากรให้สามารถปฏิบัติงานตามภารกิจของหน่วยงานได้อย่างหลากหลาย และมีการถ่ายทอดงานจากรุ่นสู่รุ่น รวมทั้งสร้างบุคลากรรุ่นใหม่ให้สามารถรับช่วงงานและปฏิบัติงานได้อย่างต่อเนื่อง เพื่อแก้ปัญหากรณีกลไกท้องถิ่น มีการเปลี่ยนแปลงนโยบาย และบุคลากรในการทำงานค่อนข้างบ่อย ทำให้เกิดความไม่ต่อเนื่องในการดำเนินงาน ประกอบกับบางส่วน ขาดความรู้ ความเข้าใจ และความชำนาญ ในการปฏิบัติงาน เช่น การจัดการระบบบำบัดน้ำเสียให้สามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นต้น ทำให้การดำเนินงานไม่เป็นไปตามแผนที่กำหนด

๔) ควรมีการจัดทำข้อมูลของงานตามภารกิจของหน่วยงาน และจัดทำเป็นฐานข้อมูลเชิงสถิติ และข้อมูลภูมิสารสนเทศต่าง ๆ ที่สามารถเชื่อมโยงกันได้ เพื่อให้แต่ละหน่วยงานสามารถนำข้อมูลไปต่อยอดงานในส่วนที่เกี่ยวข้องได้

๕) ควรมีการวางแผนการปรับตัวในการปฏิบัติงานในสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) และวางแผนการดำเนินงานล่วงหน้าระยะยาว เช่น การกำหนดกิจกรรมในการดำเนินโครงการโดยใช้ระบบออนไลน์ และจัดทำระบบออนไลน์ต่าง ๆ ไว้เพื่อรองรับการปฏิบัติงานในอนาคต เป็นต้น อีกทั้งการใช้ระบบออนไลน์ สามารถแก้ไขปัญหาเรื่องงบประมาณได้อีกส่วนหนึ่ง เนื่องจากอาจไม่ต้องใช้งบประมาณ หรือใช้งบประมาณน้อยลง ในการดำเนินโครงการต่าง ๆ

๖) ควรมีการประชาสัมพันธ์ สร้างความรู้ ความเข้าใจ และรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่เกี่ยวข้องอย่างครบถ้วนทั่วถึง และมีการสะท้อนกลับอย่างรวดเร็ว กรณีมีการดำเนินโครงการ/กิจกรรมต่าง ๆ และให้ความสำคัญกับประชาชนโดยปรับเปลี่ยนบทบาทของประชาชนจากเป็นผู้รับผลกระทบมาเป็นผู้ดำเนินการร่วมกันเพื่อสร้างประโยชน์ให้กับท้องถิ่นและประเทศไทย

๕.๓ ข้อเสนอแนะในการติดตามและประเมินผล

๑) การกำหนดตัวชี้วัดในแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อการประเมินผล ควรมีจำนวนตัวชี้วัดที่เหมาะสม และเป็นตัวชี้วัดที่สะท้อนความสำเร็จของแผน

(๑) ควรพิจารณาระยะเวลาการจับเก็บตัวชี้วัดเนื่องจากบางตัวชี้วัดไม่มีการจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดในช่วงระยะเวลาดำเนินการจัดทำแผนฯ อาทิเช่น ตัวชี้วัดที่ ๑.๕ ร้อยละของพื้นที่ดินที่ถูกทำให้เสื่อมโทรมเทียบกับพื้นที่ดินทั้งหมด เนื่องจากการเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นที่ดินในแต่ละปี หน่วยงานจะดำเนินการเก็บข้อมูลแต่ละประเภทต่างกัน โดยจะมีการเผยแพร่ข้อมูลทุก ๕ ปี ตัวชี้วัดที่ ๑.๑๐ อัตราการสูญเสียชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคาม ชนิดพันธุ์เฉพาะถิ่น และแหล่งที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติ เนื่องจากการระบุการสูญเสียชนิดพันธุ์ต้องใช้ระยะเวลานาน ชนิดพันธุ์บางชนิดต้องในระยะเวลามากกว่า ๕๐ ปี จึงจะสามารถยืนยันการถูกคุกคามได้

(๒) ควรระบุรายละเอียดตัวชี้วัดที่ชัดเจน เช่น คำนิยาม สูตรการคำนวณ หน่วยวัด และหน่วยงานในการจัดเก็บ และหน่วยงานหลักหากตัวชี้วัดดังกล่าวมีการบูรณาการหลายหน่วยงาน และหากสามารถระบุตัวชี้วัดที่สามารถทดแทนตัวชี้วัดที่ไม่สามารถจัดเก็บได้ในระยะเวลาของแผนด้วยจะทำให้การติดตามและประเมินผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒) ควรสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล และมีการสื่อสารทำความเข้าใจกับภาคีเครือข่ายอย่างต่อเนื่องตลอดระยะเวลาในการขับเคลื่อนแผนฯ รวมทั้งเผยแพร่ตัวชี้วัดของแผนฯ และสถานการณ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้การติดตามประเมินผลความก้าวหน้าของแผนฯ สามารถสนับสนุนการจัดทำแผนฯ ในระยะต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ภาคผนวก ก

ภาคผนวก ก

ตารางสาระสำคัญของแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลและเป็นธรรม	
กลยุทธ์ที่ ๑.๑ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการอนุรักษ์ ป่าไม้ และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน	
แผนงานที่ ๑.๑.๑ ทรัพยากรป่าไม้ / แนวทางการปฏิบัติ (จำนวน ๑๐ แนวทาง)	
๑.๑.๑.๑	ป้องกันการบุกรุกทำลายป่าโดยดำเนินการตามแผนปฏิบัติการพื้นที่เป้าหมายป้องกันและปราบปรามการลักลอบบุกรุกป่า (Area of Operation: AO) เพื่อกำหนดแนวทางการป้องกันและปราบปรามการบุกรุกพื้นที่ป่าไม้
๑.๑.๑.๒	เพิ่มประสิทธิภาพการนำนโยบายการกำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำมาใช้เป็นเครื่องมือประกอบการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเชิงพื้นที่ และดำเนินการให้สอดคล้องกับข้อเสนอมาตรการการใช้ที่ดินในเขตชั้นคุณภาพลุ่มน้ำอย่างเคร่งครัด เพื่ออนุรักษ์ระบบนิเวศป่าไม้และรักษาสมดุลของระบบนิเวศลุ่มน้ำ
๑.๑.๑.๓	ส่งเสริมการบริหารจัดการพื้นที่ป่าที่เป็นลักษณะกลุ่มป่าหรือผืนป่า (Forest Complex) ที่สามารถรวมกันเป็นผืนป่าขนาดใหญ่และเชื่อมต่อเนื่องกัน เพื่อรักษาความสมดุลของระบบนิเวศป่าไม้ พร้อมกำหนดแนวกันชนพื้นที่ป่าอนุรักษ์และป่าสงวนให้ชัดเจน เพื่อป้องกันการบุกรุกทำลายป่า โดยให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ เพื่ออนุรักษ์ ป่าไม้ และใช้ประโยชน์จากป่าอย่างยั่งยืน
๑.๑.๑.๔	ส่งเสริมการฟื้นฟูป่าระบบนิเวศป่าไม้และพื้นที่แนวกันชน รวมถึงส่งเสริมการเพิ่มพื้นที่สีเขียวในเขตเมืองและชุมชน พร้อมทั้งสนับสนุนการพัฒนาป่าไม้ตามแนวพระราชดำริ โดยเฉพาะการปลูกป่าตามหลักการฟื้นฟูป่าตามธรรมชาติ (Natural Reforestation) และการปลูกป่า ๓ อย่าง ประโยชน์ ๔ อย่าง
๑.๑.๑.๕	ส่งเสริมการปลูกไม้เศรษฐกิจที่มีศักยภาพสูง หรือมีระบบตัดฟันยาวที่ถูกต้องตามกฎหมาย สำหรับพื้นที่ที่อยู่นอกเขตพื้นที่ป่าไม้และพื้นที่ของเอกชน โดยให้สามารถนำมาใช้ประโยชน์ ควบคู่กับส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา เพื่อสามารถระบุแหล่งกำเนิดของไม้ และป้องกันการลักลอบนำไม้ออกจากป่า โดยเฉพาะลายพิมพ์ดีเอ็นเอ (DNA Fingerprint) รวมถึงให้มีการระบุชนิดของต้นไม้โดยใช้คลื่นวิทยุ (Radio Frequency Identification: RFID)
๑.๑.๑.๖	ให้สิทธิชุมชนเข้าใช้ประโยชน์จากป่า โดยคำนึงถึงความเปราะบางของระบบนิเวศ ชีตจำกัด และ ศักยภาพในการฟื้นตัว เพื่อให้ชุมชนมีความรู้สึกหวงแหน เกิดการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ และมีการปลูกป่าเพิ่มขึ้น ตามหลักการผู้ได้รับประโยชน์จากป่าเป็นผู้ที่ดูแลป่า
๑.๑.๑.๗	บูรณาการงานด้านทรัพยากรธรรมชาติและด้านการใช้ที่ดินทั้งในระดับนโยบายและระดับปฏิบัติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จากภาครัฐ เอกชน และองค์กรพัฒนาเอกชน เพื่อลดกิจกรรมที่ทำลายทรัพยากรป่าไม้ ดิน น้ำ และสิ่งแวดล้อมอื่นๆ
๑.๑.๑.๘	เร่งจัดทำฐานข้อมูลและกำหนดแนวเขตพื้นที่ป่าสงวน ป่าอนุรักษ์ และป่าเศรษฐกิจ ครอบคลุมทั่วประเทศ ให้ชัดเจน และมีแนวเขตเดียวกัน (One Map) ที่ถูกต้องตามกฎหมาย พร้อมประกาศแสดงแนวเขตป่าให้ประชาชนทราบ เพื่อลดข้อขัดแย้งเรื่องแนวเขตรัฐ และเป็นการป้องกันมิให้มีการบุกรุกพื้นที่ป่าของประเทศ
๑.๑.๑.๙	ปรับปรุง แก้ไข และผลักดันกฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้ โดยเฉพาะ ร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ.ร่างพระราชบัญญัติป่าชุมชน พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการอนุรักษ์สัตว์ป่า พ.ศ. ให้มีผลบังคับใช้โดยเร็ว

๑.๑.๑.๑๐	สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการถูกบุกรุกทำลายและเผาป่า โดยใช้ข้อมูลภาพถ่ายดาวเทียมหลายช่วงเวลา กำหนดพื้นที่เสี่ยง และตรวจหาตำแหน่งจุดความร้อน เพื่อตรวจสอบความเสี่ยงจากการถูกเผาป่า รวมถึงตรวจสอบความร้อนและแหล่งของพื้นที่เสี่ยงจากปัจจัยสภาพพื้นที่ ต้นไม้ แหล่งน้ำ สถิติไฟไหม้ในอดีต และนำมาวิเคราะห์เพื่อกำหนดพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดไฟป่า
แผนงานที่ ๑.๑.๒ ทรัพยากรน้ำ/น้ำบาดาล /แนวทางการปฏิบัติ (จำนวน ๑๐ แนวทาง)	
๑.๑.๒.๑	อนุรักษ์ และฟื้นฟูพื้นที่ชุ่มน้ำ และแหล่งน้ำธรรมชาติ เพื่อให้เป็นแหล่งกักเก็บน้ำได้เต็มศักยภาพในการรองรับปริมาณน้ำ ชะลอน้ำ และลดปริมาณช่วงน้ำหลาก รวมถึงเป็นแหล่งน้ำของชุมชนไว้ใช้ประโยชน์ในฤดูแล้ง และบรรเทาอุทกภัยในฤดูฝน
๑.๑.๒.๒	ฟื้นฟู และพัฒนาแหล่งน้ำธรรมชาติ แหล่งน้ำที่มีอยู่เดิม และลำน้ำที่ตื้นเขิน โดยปรับปรุงทางระบายน้ำ และขจัดสิ่งกีดขวาง ที่ค้ำน้ำถึงผลกระทบต่อความหลากหลายทางชีวภาพของแหล่งน้ำ รวมถึงปรับปรุงคันกันน้ำ ฝายทดน้ำ และประตูระบายน้ำ ให้มีประสิทธิภาพในการระบายน้ำ โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน
๑.๑.๒.๓	สำรวจพื้นที่กักเก็บน้ำผิวดินที่มีศักยภาพและเหมาะสม เพื่อพัฒนาและเพิ่มศักยภาพในการกักเก็บน้ำเป็นแก้มลิงสำหรับไว้ใช้ในการอุปโภค บริโภค โดยใช้พื้นที่สาธารณะของชุมชนให้เป็นแหล่งน้ำชุมชน รวมถึงเป็นการรองรับน้ำเพื่อป้องกันน้ำท่วม
๑.๑.๒.๔	พัฒนาแนวทางการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำทั้ง ๒๕ กลุ่มน้ำ แบบบูรณาการและเป็นระบบ โดยกระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน และเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล โดยมีคณะกรรมการลุ่มน้ำร่วมจัดทำแผนการบริหารจัดการลุ่มน้ำ เพื่อกำหนดนโยบายและกติกากิจการจัดสรรน้ำต้นทุน (น้ำผิวดิน น้ำบาดาล หรือทุกแหล่งน้ำ) และระบบชลประทานให้เหมาะสม รวมถึงสอดคล้องกับศักยภาพของลุ่มน้ำ รวมทั้งมีอำนาจตัดสินใจในการดำเนินโครงการ/กิจกรรมสำคัญ ที่ส่งผลกระทบในระดับลุ่มน้ำ ตลอดจนกำกับดูแล ติดตาม ประเมินผล และขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๑.๑.๒.๕	เร่งรัดผลักดันให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ เพื่อเป็นกฎหมายในการจัดการทรัพยากรน้ำของประเทศ และเพื่อแก้ไขปัญหามลพิษ ภัยแล้ง และการจัดสรรน้ำให้มีประสิทธิภาพ
๑.๑.๒.๖	เร่งผลักดันให้มีการศึกษา สำรวจ ประเมินศักยภาพ พัฒนา อนุรักษ์ ฟื้นฟู และบริหารจัดการทรัพยากรน้ำบาดาล เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์อย่างสมดุล เป็นธรรม และยั่งยืน
๑.๑.๒.๗	สนับสนุนระบบผันน้ำ ระบบเชื่อมโยงแหล่งน้ำภายในระหว่างลุ่มน้ำ และระหว่างประเทศ เพื่อพัฒนาในการรองรับเขตเศรษฐกิจพิเศษ และพื้นที่อุตสาหกรรมใหม่ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมด้านอุทกวิทยา สภาพภูมิศาสตร์ ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม และความสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศเพื่อนบ้าน ควบคู่กับการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดกลาง และขนาดเล็ก แหล่งน้ำในไร่นา และแหล่งน้ำบาดาล รวมทั้งขยายพื้นที่ชลประทานให้ครอบคลุมพื้นที่ที่มีศักยภาพ พร้อมทั้งปรับปรุงและพัฒนาระบบชลประทานให้มีประสิทธิภาพ สามารถจัดสรรน้ำสำหรับภาคชุมชน เกษตร อุตสาหกรรม และบริการได้อย่างเพียงพอ
๑.๑.๒.๘	พัฒนาระบบการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการใช้น้ำจากผู้ใช้น้ำ เพื่อรองรับพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ
๑.๑.๒.๙	สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการใช้ทรัพยากรน้ำ เพื่อให้ผู้ใช้น้ำเกิดการยอมรับและมีความยินดีที่จะจ่ายค่าธรรมเนียมการใช้น้ำบางส่วนจากผู้รับบริการ เพื่อเพิ่มความรับผิดชอบในการจัดการทรัพยากรน้ำ
๑.๑.๒.๑๐	สนับสนุนการศึกษาวิจัย เพื่อพัฒนาฐานข้อมูลและจัดเก็บรวบรวมข้อมูลการใช้น้ำของประชากรในลุ่มน้ำให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน ครอบคลุมภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ และชุมชน และเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ/น้ำบาดาลในแต่ละกิจกรรม โดยผ่านกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

แผนงานที่ ๑.๑.๓ ทรัพยากรดินและที่ดิน /แนวทางการปฏิบัติ (จำนวน ๑๒ แนวทาง)	
๑.๑.๓.๑	เร่งรัดการฟื้นฟูและปรับปรุงดินที่มีปัญหาและเสื่อมโทรมให้มีคุณภาพที่ดี เพื่อคืนความอุดมสมบูรณ์ของดิน และประชาชนสามารถใช้ประโยชน์พื้นที่ได้อย่างเหมาะสมกับศักยภาพของดิน โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วม
๑.๑.๓.๒	ส่งเสริมให้ลดการใช้สารเคมีในพื้นที่สูงและพื้นที่ต้นน้ำ ควบคู่กับส่งเสริมการทำเกษตรอินทรีย์ และใช้ มาตรการการอนุรักษ์ดินและน้ำ เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
๑.๑.๓.๓	เพิ่มประสิทธิภาพการใช้ที่ดินทำกินของเกษตรกรและการจัดที่ดินให้แก่ชุมชนในรูปแบบแปลงรวมตามสภาพพื้นที่ และตามเขตการปกครอง โดยมีให้กรรมสิทธิ์แต่อนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในที่ดินของรัฐในลักษณะเป็นกลุ่ม หรือชุมชน พร้อมกำหนดระยะเวลาการมีสิทธิและมีการตรวจสอบคุณสมบัติการถือครองที่ดินเป็นระยะอย่างต่อเนื่องเพื่อป้องกันการซื้อ - ขายเปลี่ยนมือ
๑.๑.๓.๔	ส่งเสริมการนำที่ดินที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ให้มีการนำกลับมาใช้ประโยชน์ต่อประเทศ รวมทั้งปกป้องที่สาธารณะประโยชน์ เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์จากที่ดินและทรัพยากรดินมีประสิทธิภาพ
๑.๑.๓.๕	พัฒนาเครื่องมือและกลไก โดยเฉพาะกฎหมาย โครงสร้าง และองค์กรในการบริหารจัดการที่ดินที่ทำหน้าที่กำหนดนโยบายที่ดินในภาพรวม และกลไกการแปลงนโยบายไปสู่การปฏิบัติให้มีเอกภาพ และประสิทธิภาพ เพื่อนำไปสู่ การตราพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ
๑.๑.๓.๖	ปฏิรูปกฎหมายเกี่ยวกับการจัดการที่ดิน โดยคำนึงถึงความสมดุลทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม และผลักดันให้มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง รวมถึงสนับสนุนการออกกฎหมายให้สิทธิประชาชนในการเข้าใช้ประโยชน์ในที่ดินของรัฐได้
๑.๑.๓.๗	สนับสนุนการใช้เครื่องมือเศรษฐศาสตร์และมาตรการจูงใจเพื่อให้มีการกระจายการถือครองที่ดินที่เป็นธรรม โดยตราราคาซื้อมูลค่าส่วนเพิ่ม เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและการคืนทุนจากการลงทุนในการพัฒนาที่ดิน และป้องกันการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินที่ไม่เหมาะสม
๑.๑.๓.๘	กำหนดประเภทการใช้ประโยชน์ที่ดินตามกฎหมายผังเมืองให้สอดคล้องกับศักยภาพของทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ รวมถึงเหมาะสมกับคุณสมบัติของดิน สภาพทางธรณีวิทยา สภาพภูมิอากาศ สภาพภูมิประเทศ สภาพเศรษฐกิจและสังคม และสภาพภูมิศาสตร์ โดยเฉพาะเส้นทางน้ำ
๑.๑.๓.๙	กำหนดเขตการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเค็มในพื้นที่น้ำจืด เพื่อป้องกันความเสียหายต่อระบบนิเวศน้ำจืด และความขัดแย้ง ที่จะเกิดขึ้นโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วม
๑.๑.๓.๑๐	จัดทำฐานข้อมูลแนวเขตที่ดินของรัฐให้ชัดเจนเป็นที่ยอมรับ และปรับข้อมูลแนวเขตที่ดินของรัฐ โดยให้มีกฎหมายรองรับ และสามารถเชื่อมโยงกับฐานข้อมูลการถือครองที่ดินของเอกชน เพื่อให้เป็นระบบมาตรฐานเดียวกัน (Digital)
๑.๑.๓.๑๑	พัฒนาระบบโครงข่ายข้อมูลที่ดินและทรัพยากรดิน ข้อมูลศักยภาพทรัพยากรธรรมชาติ ข้อมูลพื้นที่เสี่ยงภัย ธรรมชาติ รวมทั้งข้อมูลด้านเศรษฐกิจและสังคมให้ทันสมัยอย่างสม่ำเสมอ เพื่อเป็นศูนย์รวบรวม จัดเก็บ และวิเคราะห์ข้อมูลด้านที่ดินและทรัพยากรดินของประเทศ
๑.๑.๓.๑๒	สนับสนุนการใช้เครื่องมือและกลไกที่เกี่ยวข้องกับการถือครองที่ดินของชาวต่างชาติอย่างเคร่งครัด โดยเฉพาะ การบังคับใช้กฎหมาย การพัฒนาฐานข้อมูลการถือครองที่ดินของชาวต่างชาติ และเครือข่ายการตรวจสอบ โดยองค์กรภาคประชาชน เพื่อสร้างความยั่งยืนการใช้ประโยชน์ที่ดิน
แผนงานที่ ๑.๑.๔ ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง /แนวทางการปฏิบัติ (จำนวน ๑๒ แนวทาง)	
๑.๑.๔.๑	อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และป่าชายเลนที่มีคุณค่าต่อระบบนิเวศ โดยเฉพาะปะการัง หญ้าทะเล และสิ่งมีชีวิตบริเวณชายฝั่งทะเล เพื่ออนุรักษ์พันธุกรรมของสิ่งมีชีวิตทางทะเล และคุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งที่มีคุณค่า

๑.๑.๔.๒	อนุรักษ์และฟื้นฟูระบบนิเวศชายฝั่งทะเลให้ยั่งยืน โดยรักษาและฟื้นฟูชายหาดให้เป็นแนวกันชนธรรมชาติระหว่างพื้นบกและพื้นทะเล รวมถึงป้องกันความเสื่อมโทรมของชายหาด หาดหิน และหาดเลน เพื่อคงไว้ซึ่งคุณค่าทางระบบนิเวศ และความสวยงาม
๑.๑.๔.๓	อนุรักษ์สภาพแวดล้อมบริเวณชายฝั่งทะเลและเกาะ เพื่อให้การพัฒนาการท่องเที่ยวยั่งยืน โดยควบคุม ดูแล การบริหาร และการพัฒนา มิให้เกิดผลเสียต่อบริเวณชายฝั่งทะเลและทรัพยากรชายฝั่งทะเลทุกประเภท และรักษาฟื้นฟูชายหาด รวมทั้งจัดระเบียบชายหาดให้สอดคล้องกับหลักการผังเมือง
๑.๑.๔.๔	จัดทำพื้นที่อนุรักษ์เพื่อคุ้มครองระบบนิเวศที่สำคัญ ควบคู่กับยกเลิกโครงการที่ทำลายระบบนิเวศและแหล่งอาหารของสิ่งมีชีวิตที่อาศัยอยู่บริเวณชายฝั่ง เพื่อให้มีการใช้ประโยชน์ที่ดินบริเวณชายฝั่งที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่
๑.๑.๔.๕	สนับสนุนมาตรการที่เข้มงวด เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ป่าชายเลนที่ผิดกฎหมายและให้มีการคุ้มครองพื้นที่ปากแม่น้ำที่สำคัญ เพื่ออนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอย่างยั่งยืน
๑.๑.๔.๖	กำหนดเขต และหลักเกณฑ์การควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินชายฝั่งทะเล ที่ได้น้ำทะเล และทรัพยากรทางทะเล และชายฝั่งให้สอดคล้องกับศักยภาพในการรองรับ เพื่อป้องกันผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม และลดข้อขัดแย้ง การดำเนินกิจกรรมในพื้นที่
๑.๑.๔.๗	ปรับปรุงกฎหมายและกำหนดแนวเขตอนุรักษ์ป่าชายเลนให้ชัดเจน ตลอดแนวชายฝั่งทะเลทั้งฝั่งอันดามัน และอ่าวไทย รวมทั้งจัดทำแผนที่แนวเขตให้ชัดเจน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารและการจัดการป่าชายเลน ให้เป็นระบบและต่อเนื่อง
๑.๑.๔.๘	ส่งเสริมการประเมินทรัพยากรประมง (Fisheries Stock Assessment) เพื่อใช้ในการวางแผนการบริหารจัดการให้สอดคล้องกับศักยภาพ การทำประมงที่คำนึงถึงความสมดุลของทรัพยากร สัตว์น้ำ และระบบนิเวศ และสอดคล้องกับหลักการการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งจำกัดและยกเลิกเครื่องมือประมงที่ทำลายล้าง และป้องกันไม่ให้เรือประมงเถื่อนทั้งจากภายในและภายนอกประเทศเข้ามาทำการประมงที่ผิดกฎหมาย
๑.๑.๔.๙	กำหนดและจำแนกเขตพื้นที่ที่มีปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งทะเล ตามระดับความรุนแรงและความเร่งด่วนของปัญหา หรือมีแนวโน้มที่จะเกิดปัญหาขึ้นในอนาคต เพื่อใช้กำหนดมาตรการการป้องกันและแก้ไขพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากการกัดเซาะชายฝั่งให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งลดการก่อสร้างที่ส่งผลให้เกิดการกัดเซาะชายฝั่ง
๑.๑.๔.๑๐	กำหนดบทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบการใช้ประโยชน์พื้นที่ชายฝั่งทะเลระหว่างหน่วยงานส่วนกลาง และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๑.๑.๔.๑๑	ปรับปรุงการออกแบบและมาตรฐานการก่อสร้างเขตชุมชน อุตสาหกรรมและโครงสร้างพื้นฐานบริเวณชายฝั่งทะเล โดยคำนึงถึงผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงทางสมุทรศาสตร์และปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งในภาพรวม
๑.๑.๔.๑๒	สร้างและใช้ประโยชน์จากความร่วมมือระหว่างประเทศโดยเฉพาะกรอบความร่วมมือของกลุ่มประเทศอาเซียน เอเปค และความร่วมมือภายใต้อนุสัญญาต่างๆ ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีเพื่อส่งเสริมความร่วมมือในการปกป้องรักษา และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทางทะเล
แผนงานที่ ๑.๑.๕ ทรัพยากรธรณี /แนวทางการปฏิบัติ (จำนวน ๘ แนวทาง)	
๑.๑.๕.๑	สงวนทรัพยากรแร่ที่มีศักยภาพเป็นปัจจัยการผลิตที่สำคัญในภาคอุตสาหกรรม โดยคำนึงถึงการใช้ประโยชน์ในระยะยาว และมีผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ เพื่อสงวนไว้ใช้ในอนาคต
๑.๑.๕.๒	ส่งเสริมให้เกิดการอนุรักษ์แหล่งเรียนรู้ธรณีวิทยาและซากดึกดำบรรพ์ของประเทศ เพื่อให้เกิดการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และ/หรืออุทยานธรณี โดยการมีส่วนร่วม

๑.๑.๕.๓	พัฒนาและกำหนดหลักเกณฑ์ รูปแบบและแนวทางการใช้ประโยชน์ที่ดินที่เหมาะสมในเขตเศรษฐกิจแร่ให้ชัดเจน และประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน
๑.๑.๕.๔	เร่งรัดสำรวจการจัดทำเขตศักยภาพแร่และเขตเศรษฐกิจแร่ทั้งประเทศให้แล้วเสร็จ เพื่อกำหนดมาตรการ การอนุรักษ์ทรัพยากรแร่ ให้มีการนำแร่มาใช้ประโยชน์ตามความเหมาะสมและจำเป็น และเตรียมความพร้อม ของพื้นที่ให้เกิดการพัฒนาทรัพยากรแร่อย่างยั่งยืน
๑.๑.๕.๕	พัฒนาฐานข้อมูล และเชื่อมโยงเครือข่ายข้อมูลทรัพยากรแร่กับข้อมูลด้านอื่น โดยเฉพาะด้านสุขภาพ รวมถึง สร้างช่องทางการเผยแพร่ข้อมูล และการรายงานผลการติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานในการเข้าถึง และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรแร่อย่างคุ้มค่า โดยสนับสนุนให้สาธารณชนมีส่วนร่วม รวมทั้ง พัฒนาให้เป็น ศูนย์ข้อมูลกลางที่ทันสมัย เข้าถึงได้สะดวก และให้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๑.๑.๕.๖	สร้างกลไกเพื่อเสริมสร้างศักยภาพของท้องถิ่นและชุมชนในการติดตาม ตรวจสอบ และดูแลผลกระทบที่จะเกิดขึ้น ต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพจากการทำเหมืองแร่ เพื่อให้มีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรแร่อย่างมีประสิทธิภาพ มากขึ้น โดยคำนึงผลกระทบจากการพัฒนาทรัพยากรแร่ต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน
๑.๑.๕.๗	พัฒนาเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และมาตรการจูงใจ เพื่อกำกับ ควบคุมการบริหารจัดการเหมืองแร่ให้เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ และส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคม สามารถอยู่ร่วมกับชุมชนได้ รวมถึง เร่งสร้าง มาตรการกำกับ ดูแลและชดเชยค่าเสียหาย ตามหลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย อย่างเป็นธรรม
๑.๑.๕.๘	ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม รวมถึงองค์ความรู้ใหม่ๆ เพื่ออนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรแร่ อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด และสร้างมูลค่าเพิ่มในผลิตภัณฑ์ที่ใช้แร่เป็นวัตถุดิบ ควบคู่กับการสนับสนุนและจูงใจ ให้ใช้วัสดุทดแทนแร่
แผนงานที่ ๑.๑.๖ ความหลากหลายทางชีวภาพ /แนวทางการปฏิบัติ (จำนวน ๘ แนวทาง)	
๑.๑.๖.๑	อนุรักษ์พื้นที่ป่าไม้ที่มีความหลากหลายทางชีวภาพสูง รวมทั้งชนิดพันธุ์สัตว์และพืชเฉพาะถิ่น สัตว์และพืชหายาก และใกล้สูญพันธุ์ ให้เป็นฐานทรัพยากรที่มั่นคง ควบคู่กับลดภัยคุกคามต่อการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ และพันธุ์กรรมของพืชและสัตว์จากการบุกรุกพื้นที่ป่า เพื่อดำเนินกิจกรรมต่างๆ รวมถึงการเบิกป่าเพื่อปลูกพืช เชิงเดี่ยว
๑.๑.๖.๒	อนุรักษ์พันธุ์กรรมในรูปแบบธนาคารพันธุ์กรรม โดยให้ความสำคัญกับพันธุ์กรรมท้องถิ่นที่มีคุณค่าต่อระบบนิเวศ และ/หรือมีความสำคัญทางเศรษฐกิจ และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อรวบรวมเชื้อพันธุ์และองค์ความรู้ สำหรับใช้ประโยชน์ในอนาคต และคงความหลากหลายทางพันธุ์กรรม
๑.๑.๖.๓	พัฒนากลไกในการอนุรักษ์พื้นที่ที่มีความสำคัญ พื้นที่เสี่ยงต่อการถูกคุกคาม และพื้นที่ที่มีความเปราะบางเชิงนิเวศ เพื่อลดอัตราการสูญเสียแหล่งที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติ และดำเนินการฟื้นฟูระบบนิเวศที่เสื่อมโทรมให้สามารถดำรงไว้ ซึ่งความสามารถในการให้บริการของระบบนิเวศอย่างยั่งยืน
๑.๑.๖.๔	พัฒนากลไก และกฎระเบียบในการปกป้อง ค้ำครอง และฟื้นฟูชนิดพันธุ์เฉพาะถิ่น และชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคาม ตามทะเบียนชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคามของประเทศไทย เพื่อคงความหลากหลายทางชีวภาพของชนิดพันธุ์ ความสมบูรณ์และการให้บริการทางนิเวศ
๑.๑.๖.๕	ส่งเสริมมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ และมาตรการจูงใจในการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากความหลากหลาย ทางชีวภาพอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงพัฒนาและบังคับใช้มาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการครอบครอง และการค้าสัตว์ป่าและพืชป่าให้ครอบคลุมสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อป้องกันการคุกคามความหลากหลาย ทางชีวภาพ

๑.๑.๖.๖	พัฒนามาตรฐานระเบียบ และมาตรการในการกำกับดูแลสิ่งมีชีวิตดัดแปลงพันธุกรรม และการคุ้มครองความปลอดภัยทางชีวภาพจากเทคโนโลยีชีวภาพสมัยใหม่ เพื่อป้องกันผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม สุขอนามัย เศรษฐกิจ และสังคม รวมถึงผลกระทบข้ามพรมแดน
๑.๑.๖.๗	ปรับปรุงกฎระเบียบ และกลไกในการเข้าถึงและแบ่งปันผลประโยชน์จากทรัพยากรชีวภาพในทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถเข้าถึงการใช้ทรัพยากรชีวภาพ และทรัพยากรพันธุกรรมอย่างเท่าเทียม เป็นธรรม และยั่งยืน พร้อมทั้งกำหนดมาตรการการแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเท่าเทียมและยุติธรรม
๑.๑.๖.๘	ศึกษา สำรวจ และวิจัยด้านความหลากหลายทางชีวภาพในระบบนิเวศที่มีความสำคัญ ทั้งในและนอกพื้นที่คุ้มครอง รวมถึงพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางชีวภาพสูง และพื้นที่วิกฤตทางความหลากหลายทางชีวภาพ เพื่อพัฒนาและเชื่อมโยงระบบฐานข้อมูลให้ได้มาตรฐาน สะดวกต่อการเข้าถึงและนำไปใช้ประโยชน์
๑.๑.๖.๙	พัฒนางานวิจัย องค์ความรู้ และเทคโนโลยีที่สนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจบนฐานทรัพยากรชีวภาพ โดยอาศัยองค์ความรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ผสมผสานกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ รวมถึงให้มีการประเมินมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ของการให้บริการของระบบนิเวศต่าง ๆ
๑.๑.๖.๑๐	ส่งเสริมการพัฒนาและการใช้แนวคิดผู้ได้รับผลประโยชน์เป็นผู้จ่าย (Beneficiaries Pay Principle: BPP) โดยเฉพาะอย่างยิ่งแนวคิดการเก็บค่าบริการเชิงนิเวศ (Payment for Ecosystem Services: PES) ในการบริหารจัดการความหลากหลายทางชีวภาพ เพื่อจ่ายค่าตอบแทนคุณค่าและการบริการของระบบนิเวศ และเพื่อให้เกิดการคุ้มครองระบบนิเวศที่มีความสำคัญอย่างเป็นรูปธรรม
๑.๑.๖.๑๑	ส่งเสริมงานวิจัยทั้งของภาครัฐและภาคเอกชนให้มีบทบาทในการนำทรัพยากรธรรมชาติ และความหลากหลายทางชีวภาพมาพัฒนา เพื่อใช้ประโยชน์และสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ
๑.๑.๖.๑๒	ปรับปรุงรายชื่อพันธุ์ไม้หวงห้าม เพื่อให้ภาคเอกชน และภาคประชาชนสามารถปลูกป่าเศรษฐกิจและลดแรงกดดันต่อพื้นที่ป่าไม้
กลยุทธ์ที่ ๑.๒ การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดความยั่งยืน	
แผนงานที่ ๑.๒.๑ การมีส่วนร่วมในการจัดการ /แนวทางการปฏิบัติ (จำนวน ๖ แนวทาง)	
๑.๒.๑.๑	เปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแล รักษา ติดตาม และตรวจสอบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมร่วมกับหน่วยงานภาครัฐมากขึ้น โดยเฉพาะภาคเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน องค์กรชุมชน กลุ่มอาสาสมัคร สถาบันการศึกษา สื่อมวลชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในลักษณะหุ้นส่วนการพัฒนา
๑.๒.๑.๒	พัฒนาแนวทางการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม ในการดูแล รักษา และการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลและเป็นธรรม
๑.๒.๑.๓	ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดทำและบังคับใช้มาตรการการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการจัดทำแผนฟื้นฟู และติดตามประเมินผลโดยการมีส่วนร่วม เพื่อเป็นกลไกสนับสนุนให้การประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมบรรลุผลสำเร็จ
๑.๒.๑.๔	สนับสนุนบทบาทการมีส่วนร่วมของชุมชนประมงชายฝั่ง รวมถึงเสริมสร้างเครือข่ายชุมชนชายฝั่งให้ร่วมดำเนินกิจกรรม เพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งและพื้นที่อ่าว โดยเฉพาะการเฝ้าระวังการทำประมงที่ผิดกฎหมายในเขตการทำประมงพื้นบ้าน การถ่ายทอดความรู้การป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งให้แก่สมาชิก และการใช้ระบบชะลอคลื่นที่เลียนแบบธรรมชาติให้เหมาะสมกับลักษณะของพื้นที่และวิถีชีวิตชุมชน

๑.๒.๑.๕	ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการบริหารจัดการ และบำรุงรักษา เพื่อคุ้มครองแหล่งอันควรอนุรักษ์ทางธรณีวิทยา และพัฒนาให้เป็นแหล่งเรียนรู้และ / หรือแหล่งท่องเที่ยวทางธรณีวิทยา รวมถึงอุทยานธรณี และเพื่อประโยชน์ด้านการศึกษา ค้นคว้า และการวิจัย รวมทั้งเพื่อส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของท้องถิ่น
๑.๒.๑.๖	ส่งเสริมบทบาทของเครือข่ายประชาชน ชุมชน องค์กรพัฒนาเอกชน และกลุ่มอาสาสมัคร เพื่อให้ความร่วมมือในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ โดยเฉพาะการไม่เผาป่าหรือเผาเศษวัสดุทางการเกษตร การติดตามเฝ้าระวังพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดไฟป่า และเฝ้าระวังการบุกรุกพื้นที่ป่าอนุรักษ์
แผนงานที่ ๑.๒.๒ การเสริมสร้างศักยภาพการจัดการ / แนวทางการปฏิบัติ (จำนวน ๘ แนวทาง)	
๑.๒.๒.๑	จัดตั้งกลไกระดับชุมชน เพื่อพัฒนาชุมชนโดยรอบพื้นที่ป่าอนุรักษ์ให้เป็นชุมชนเชิงนิเวศ มีวิถีการดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับธรรมชาติได้อย่างกลมกลืนและพึ่งตนเองได้ โดยสร้างแรงจูงใจแก่ชุมชนที่รักษาวิถีชีวิตเชิงอนุรักษ์ และส่งเสริมให้มีรายได้จากการรักษาระบบนิเวศ โดยเฉพาะการจ่ายค่าตอบแทนคุณค่าระบบนิเวศ หรือการจ่ายค่าตอบแทนให้กับชุมชนหรือผู้ที่ดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติ (Payment for Ecosystem Services: PES)
๑.๒.๒.๒	สนับสนุนให้มีการจัดตั้งกองทุนพัฒนาการมีส่วนร่วมการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อส่งเสริมให้ภาคส่วนต่าง ๆ มีส่วนร่วมในการสนับสนุนงบประมาณ และสามารถนำงบประมาณที่ได้จากการระดมทุนมาจัดการแก้ไขปัญหาได้อย่างทันท่วงที และมีประสิทธิภาพ
๑.๒.๒.๓	สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยี และเพิ่มขีดความสามารถให้กับหน่วยงานท้องถิ่นระดับตำบล เพื่อเป็นหน่วยงานเครือข่ายในการจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง การเฝ้าระวัง และป้องกันผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพจากปัญหาการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ
๑.๒.๒.๔	เสริมสร้างศักยภาพของสื่อมวลชนด้านสิ่งแวดล้อมให้มีการสื่อสารด้านสถานการณ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งมีการจัดการอย่างสร้างสรรค์ และสอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย
๑.๒.๒.๕	ส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการ และการติดตามการดำเนินโครงการด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ เพื่อให้มีการประเมินผลทั้งในระยะสั้นและระยะยาว รวมถึงให้เกิดการจัดการที่อยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริง และเกิดความต่อเนื่อง
๑.๒.๒.๖	ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของหน่วยงานภาครัฐและประชาชนในการติดตามการดำเนินงานแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียนด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการ เพื่อให้มีการติดตามและตรวจสอบผลการปฏิบัติงาน
๑.๒.๒.๗	สนับสนุนการสร้างและพัฒนาเครือข่ายด้านวิชาการและสถาบันการศึกษา เครือข่ายประชาชน ชุมชน และองค์กรพัฒนาเอกชนในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และพัฒนาต่อยอดงานวิจัย และผลักดันให้นำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ทั้งในเชิงนโยบายและการปฏิบัติ
๑.๒.๒.๘	สนับสนุนให้มีการจัดตั้งกลไกเพื่อเสริมสร้างธรรมาภิบาลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในกระบวนการยุติธรรม โดยกระบวนการมีส่วนร่วม
แผนงานที่ ๑.๒.๓ การเสริมสร้างความรู้และความตระหนัก /แนวทางการปฏิบัติ (จำนวน ๘ แนวทาง)	
๑.๒.๓.๑	ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีการศึกษาเรียนรู้ การถ่ายทอดองค์ความรู้ และการสร้างความตระหนักเกี่ยวกับความสำคัญและคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติ และความหลากหลายทางชีวภาพ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แก่ทุกภาคส่วนในการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และความหลากหลายทางชีวภาพ

๑.๒.๓.๒	สนับสนุนการจัดการเรียน การสอนสิ่งแวดล้อมศึกษา (Environmental Education) ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ทุกระดับ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงกับวิถีชีวิตและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง รวมทั้งเสริมสร้างและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ทางธรรมชาติอย่างสร้างสรรค์
๑.๒.๓.๓	ประชาสัมพันธ์ และอบรมให้ความรู้แก่ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง รวมถึงประชาชนในท้องถิ่น ได้รับทราบถึงกฎหมาย และสิทธิของตนเองในการดูแลและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่น เพื่อให้เกิดความตระหนักถึงบทบาทในการเข้าไปมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ
๑.๒.๓.๔	สนับสนุนและผลักดันให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนท้องถิ่นเป็นกลไกในการจัดการสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ โดยให้ได้รับความรู้เรื่องสิทธิและเสรีภาพ เปิดโอกาสให้ประชาชนร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมทำ และร่วมรับผิดชอบ เพื่อแก้ไขปัญหาของชุมชน ตลอดจนร่วมรับผลประโยชน์และผลกระทบ เพื่อให้ชุมชนเกิดการเรียนรู้ผ่านการเข้าร่วมกระบวนการ รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง และเพื่อให้เกิดเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ และชุมชนเกิดความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน
๑.๒.๓.๕	จัดทำแผนที่ขอบเขตชั้นคุณภาพลุ่มน้ำและแนวทางการใช้ที่ดินตามลักษณะชั้นคุณภาพลุ่มน้ำให้สอดคล้องกับข้อเสนอมาตรการที่กำหนดไว้ พร้อมเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ และให้ความรู้ ความเข้าใจแก่หน่วยงาน ประชาชน และองค์กรพัฒนาเอกชนที่เกี่ยวข้อง ให้เกิดความร่วมมือในการอนุรักษ์พื้นที่ต้นน้ำและลำธารโดยกระบวนการมีส่วนร่วม
๑.๒.๓.๖	ประชาสัมพันธ์ ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการจัดระเบียบการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติให้ประชาชนได้รับทราบอย่างกว้างขวาง ควบคู่กับการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังทางสื่อต่าง ๆ เพื่อป้องกันการเข้าไปบุกรุกที่ดินในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ได้รับการป้องกัน บำบัด และฟื้นฟู	
กลยุทธ์ที่ ๒.๑ การป้องกัน ลด และขจัดมลพิษ	
แผนงานที่ ๒.๑.๑ การพัฒนาเครื่องมือกลไกการบริหารจัดการ / แนวทางการปฏิบัติ (จำนวน ๖ แนวทาง)	
๒.๑.๑.๑	ผลักดันให้นำเครื่องมือและกลไกทางเศรษฐศาสตร์มาประยุกต์ใช้ให้เกิดผลทางปฏิบัติในการจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างแรงจูงใจในการลดการปล่อยมลพิษ ณ แหล่งกำเนิดโดยเฉพาะการจัดเก็บภาษีการปล่อยมลพิษ เก็บค่าธรรมเนียมการใช้ผลิตภัณฑ์ที่ก่อมลพิษสูง เรียกเก็บเงินค้ำมัดจำ - คืนเงินบรรจุภัณฑ์ และส่งเสริมหลักการ 3Rs (Reduce, Recycle, Reuse)
๒.๑.๑.๒	เร่งผลักดันการจัดทำกฎระเบียบการจัดการขยะมูลฝอย โดยเฉพาะ ร่างกฎกระทรวงว่าด้วยสุขลักษณะการจัดการมูลฝอยทั่วไป พ.ศ. ร่างกฎกระทรวงว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียมการให้บริการในการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย และอัตราค่าธรรมเนียมอื่นๆ พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติการบริหารจัดการขยะแห่งชาติ พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ และซากผลิตภัณฑ์อื่น พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
๒.๑.๑.๓	กำหนดให้มีการจัดทำรายงานการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (Strategic Environment Assessment: SEA) สำหรับการพัฒนาโครงการบนพื้นที่ขนาดใหญ่ในเขตเศรษฐกิจพิเศษ หรือมีการพัฒนาหลายโครงการ ในช่วงเวลาเดียวกัน หรือใกล้เคียงกัน ซึ่งอาจจะมีผลกระทบสะสม ก่อนตัดสินใจดำเนินโครงการ โดยร่วมกัน กำหนดประเภทของแผนหรือยุทธศาสตร์รายสาขาที่มีความสำคัญและส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมสูง เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจ และเพื่อให้มีการจัดวางผังเมืองอย่างเหมาะสม รวมถึงกำหนดให้มีการประเมินผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ เพื่อปกป้องคุ้มครองสิทธิและสุขภาพของประชาชนที่อาจได้รับผลกระทบจากการพัฒนาที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และสังคม

๒.๑.๑.๔	พัฒนาการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (Environmental Impact Assessment: EIA) ให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้มีการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมได้อย่างถูกต้อง ครบคลุม และสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน อีกทั้งสามารถนำมาจัดทำมาตรการการป้องกันและลดผลกระทบได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม มีการพิจารณารายงานที่ถูกต้องและรวดเร็ว สร้างเสริมกลไกการบังคับใช้และติดตามการปฏิบัติงานตามมาตรการอย่างมีประสิทธิภาพ และผลักดันให้หน่วยงานรับผิดชอบมีการกำกับและติดตามการดำเนินการตามมาตรการอย่างเคร่งครัด รวมถึงสนับสนุนการกระจายอำนาจให้แก่จังหวัดที่มีศักยภาพ (เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม และเขตเศรษฐกิจพิเศษ) ในการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการติดตามการดำเนินงานตามมาตรการการป้องกันและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อม
๒.๑.๑.๕	พัฒนากองทุน EIA และกองทุน SEA เพื่อทำหน้าที่เป็นแหล่งเงินทุนหมุนเวียนสำหรับการดำเนินงานด้านการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) และการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (SEA) โดยให้ผู้ประกอบการเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่าย
๒.๑.๑.๖	พัฒนาฐานข้อมูลด้านสารเคมีสำหรับใช้ในภาคอุตสาหกรรม ภาคการเกษตร ภาคการศึกษาหรือการศึกษาวิจัย รวมถึงภาคอื่น อย่างเป็นระบบ และให้ความเชื่อมโยงกันตั้งแต่กระบวนการผลิต นำเข้า กักเก็บ จำหน่าย ขนย้าย และกำจัด เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ
แผนงานที่ ๒.๑.๒ การจัดการน้ำเสีย / แนวทางการปฏิบัติ (จำนวน ๑๐ แนวทาง)	
๒.๑.๒.๑	สร้างความรู้ ความเข้าใจ และความตระหนักด้านการจัดการน้ำเสียให้แก่ประชาชน และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนในพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการสนับสนุนให้มีระบบการจัดการน้ำเสีย มีการจัดการน้ำเสียให้ได้ตามมาตรฐานที่กำหนด โดยส่งเสริมให้มีการจัดการตามแนวพระราชดำริที่ใช้วิถีทางธรรมชาติในการบำบัด
๒.๑.๒.๒	สร้างพลังของประชาชน ด้วยการเปิดเผยข้อมูลออกสู่สาธารณะเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดน้ำเสีย รวมถึงแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีจุดปล่อยมลพิษออกสู่สิ่งแวดล้อม เพื่อกดดันให้มีการจัดการน้ำเสียเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด
๒.๑.๒.๓	ผลักดันให้มีการนำเครื่องมือและกลไกทางเศรษฐศาสตร์มาใช้เพื่อสร้างแรงจูงใจในการลดการปล่อยมลพิษ ณ แหล่งกำเนิด โดยเฉพาะการจัดเก็บภาษีการปล่อยมลพิษ และการเก็บค่าบริการบำบัดน้ำเสีย
๒.๑.๒.๔	ส่งเสริมให้ครัวเรือน ร้านอาหาร และอาคาร มีการติดตั้งระบบบำบัดน้ำเสียขนาดเล็ก หรือมีการติดตั้งถังดักไขมัน รวมถึงควบคุมอาคารขนาดใหญ่ให้มีการติดตั้งและเดินระบบบำบัดน้ำเสีย เพื่อให้สามารถบำบัดน้ำเสียได้ตามมาตรฐานที่กำหนด
๒.๑.๒.๕	สนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีระบบรวบรวมน้ำเสียให้ครอบคลุมพื้นที่ที่มีความจำเป็น และมีระบบบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสมกับศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมถึงเสริมสร้างศักยภาพในการบริหารจัดการ และเร่งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดเก็บค่าบริการบำบัดน้ำเสีย เพื่อให้มีงบประมาณเพียงพอในการเดินและบำรุงรักษาระบบได้อย่างต่อเนื่อง พร้อมจัดให้มีบุคลากรที่มีความชำนาญหรือร่วมมือกับภาคเอกชน และนักวิชาการให้การสนับสนุนในการเดินและบำรุงรักษาระบบได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดอายุการใช้งาน
๒.๑.๒.๖	ควบคุม และกำกับแหล่งกำเนิดน้ำเสียที่ทราบจุดปล่อยชัดเจนให้อยู่ในระดับที่ไม่เกินมาตรฐานที่กำหนด รวมถึงควบคุมการจัดการแหล่งกำเนิดน้ำเสียที่ไม่มีจุดปล่อยที่ชัดเจน โดยให้คำนึงถึงค่ามลพิษสะสมรวม และมีการศึกษาเปรียบเทียบกับศักยภาพในการรองรับมลพิษของพื้นที่ เพื่อกำหนดมาตรการลดมลพิษ และพัฒนามาตรฐานการปล่อยมลพิษที่เหมาะสม
๒.๑.๒.๗	ส่งเสริมบทบาทของภาคเอกชนให้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการน้ำเสีย เพื่อให้การบริหารจัดการน้ำเสียมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับหลักการการสร้างความเป็นหุ้นส่วนของรัฐและเอกชน (Public - Private Partnership)

๒.๑.๒.๘	ส่งเสริมการผลิตพลังงานจากน้ำเสีย โดยรวบรวมน้ำเสียที่มีความเข้มข้นสูงจากชุมชนที่มีประภาครหนาแน่น และมีพื้นที่จำกัด หรือชุมชนตามเกาะที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ ร้านอาหาร และภัตตาคาร รวมทั้ง ของเสียจากส้วมเพื่อลดการระบายของเสียลงสู่แหล่งน้ำ และลดการระบายก๊าซเรือนกระจกสู่บรรยากาศ
๒.๑.๒.๙	ส่งเสริมให้มีการนำน้ำเสียที่ผ่านการบำบัด และมีคุณสมบัติตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด มาใช้ประโยชน์ให้สอดคล้องและเหมาะสมกับชนิดหรือประเภทของกิจกรรม เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรน้ำให้เกิดประโยชน์อย่างคุ้มค่าและมีความปลอดภัย
๒.๑.๒.๑๐	เร่งรัดหาแนวทางการพัฒนาโลกและระบบการติดตาม ตรวจสอบแหล่งกำเนิดน้ำเสีย รวมถึงแหล่งกำเนิดมลพิษทุกประเภท โดยการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งมีการรายงานผลที่รวดเร็วทันต่อสถานการณ์ เพื่อให้สามารถจัดการปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างทันท่วงที
แผนงานที่ ๒.๑.๓ การจัดการคุณภาพอากาศและเสียง / แนวทางการปฏิบัติ (จำนวน ๕ แนวทาง)	
๒.๑.๓.๑	ส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการกำกับ ควบคุม และรณรงค์ให้ความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับปลอดการเผาในพื้นที่ชุมชนและเกษตรกรรมอย่างต่อเนื่อง โดยขอร่วมมือจากภาคเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน ชุมชน และประชาชน ในการสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ โดยไม่ให้มีการเผา ตลอดจนส่งเสริมให้นำเศษวัสดุเหลือใช้จากภาคเกษตรกรรมมาทำปุ๋ยอินทรีย์
๒.๑.๓.๒	สนับสนุนการพัฒนาและใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตยานพาหนะใหม่ให้ได้มาตรฐาน มีอัตราการระบายมลพิษทางอากาศต่ำ ปลอดมลพิษ ใช้เชื้อเพลิงสะอาด และใช้พลังงานอย่างคุ้มค่า รวมทั้ง พัฒนาการตรวจสภาพยานพาหนะที่มีการใช้งาน ให้เป็นไปตามมาตรฐานการระบายมลพิษอย่างเคร่งครัด ตลอดจนส่งเสริมให้ได้รับการบำรุงรักษาอย่างเหมาะสม และใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๒.๑.๓.๓	ดำเนินการจัดเก็บค่าธรรมเนียมประจำปรยนต์ที่ใช้อัตราการ ปล่อยมลพิษปลายทางเพื่อเป็นฐานการคำนวณค่าธรรมเนียม
๒.๑.๓.๔	ปรับปรุงและแก้ไขกฎหมาย และค่ามาตรฐานให้สอดคล้องกับสถานการณ์ และสภาพปัญหาคุณภาพอากาศของแต่ละพื้นที่ โดยเฉพาะในพื้นที่วิกฤตด้านคุณภาพอากาศ และหมอกควัน รวมถึงบังคับใช้กฎหมายการควบคุมคุณภาพอากาศจากแหล่งกำเนิดของยานพาหนะและสถานประกอบการให้มีค่าอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานอย่างเข้มงวด และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด รวมทั้งส่งเสริมมาตรการห้ามมิให้มีการเผาในพื้นที่ชุมชน และพื้นที่เกษตรกรรม เพื่อป้องกันปัญหามลพิษทางอากาศที่จะเกิดขึ้น
๒.๑.๓.๕	จัดทำ พัฒนาและเชื่อมโยงฐานข้อมูลมลพิษจากยานพาหนะด้านคุณภาพอากาศและเสียงระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้มีการบูรณาการร่วมกันในการติดตาม ตรวจสอบ และเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการคุณภาพอากาศและเสียง สำหรับยานพาหนะ และบริเวณพื้นที่ที่มีปัญหา
แผนงานที่ ๒.๑.๔ การจัดการขยะมูลฝอยชุมชน และของเสียอันตราย / แนวทางการปฏิบัติ (จำนวน ๑๙ แนวทาง)	
๒.๑.๔.๑	ปลูกฝังความรู้ ความเข้าใจ และสร้างจิตสำนึกให้แก่นักเรียน นักศึกษาในโรงเรียนและสถานศึกษาทุกระดับ โดยเพิ่มกิจกรรมการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน สถานศึกษาที่มีแนวปฏิบัติประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะการจัดการขยะ รวมทั้งพัฒนาครู อาจารย์ให้มีความรู้ ความเข้าใจในการถ่ายทอดความรู้ด้านสิ่งแวดล้อมให้แก่ นักเรียน นักศึกษา ตลอดจนสร้างความร่วมมือระหว่างรัฐ ครอบครั้ว และชุมชน
๒.๑.๔.๒	สร้างความรู้ ความเข้าใจ และความตระหนักให้แก่ประชาชน และชุมชนในพื้นที่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการสนับสนุนให้มีระบบการจัดการขยะมูลฝอยแบบรวมศูนย์ รวมถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้ร่วมนำขยะมูลฝอยหรือของเสียไปกำจัดในพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่รับกำจัด ได้เข้าใจถึงหลักการบริหารจัดการ วิธีการหรือมาตรการทางเลือกที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะนำมาใช้ โดยเฉพาะการจัดเก็บค่าธรรมเนียม และระบบการคัดแยกขยะ อย่างต่อเนื่อง

๒.๑.๔.๓	ส่งเสริมให้ความรู้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีความเข้าใจในการคัดแยกขยะที่มีคุณภาพเหมาะสมสำหรับการเผา เป็นขยะที่ทำให้ได้รับพลังงานสูง และเป็นที่ต้องการของผู้ประกอบการที่รับภาระในการเผาขยะ
๒.๑.๔.๔	ส่งเสริมการลดปริมาณขยะจากต้นทาง โดยให้งดหรือเลิกการใช้กล่องโฟม ถุงพลาสติก หรือวัสดุที่ย่อยสลายได้ยาก ขยายผลพื้นที่ประสบผลสำเร็จในการจัดการขยะที่เป็นระบบ ไปยังพื้นที่อื่นที่มีความพร้อมให้ครอบคลุมทั่วประเทศ
๒.๑.๔.๕	สนับสนุนและส่งเสริมการลดขยะอาหาร (Food Waste) อย่างมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน (Public - Private Partnership) โดยเฉพาะในเมืองใหญ่และแหล่งท่องเที่ยว โดยกำหนดมาตรการลดขยะอาหารตลอดวงจรตั้งแต่การผลิต การกระจายสินค้า การขนส่ง การแปรรูปในอุตสาหกรรม การเกษตร ธุรกิจบริการเกี่ยวกับอาหาร การบริโภคในครัวเรือน และการกำจัด
๒.๑.๔.๖	กำหนดมาตรการการจัดการขยะทะเล โดยควบคุมการทำกิจกรรมบริเวณชายฝั่ง เช่น การทำประมง การท่องเที่ยว การเดินเรือ และการขนถ่ายสินค้ากลางทะเล ไม่ให้มีการทิ้งขยะมูลฝอยลงในทะเล รวมทั้งควบคุมปริมาณขยะมูลฝอยจากแผ่นดินที่มาจากแม่น้ำ ลำคลอง โดยออกกฎระเบียบ สร้างระบบการจัดเก็บ และรวบรวมขยะ เพื่อนำมาจัดการอย่างถูกต้อง รวมทั้งสร้างความรู้ ความเข้าใจ และความตระหนักในการลดปริมาณขยะทะเลที่ต้นทาง
๒.๑.๔.๗	พัฒนากลไกทางภาษี เพื่อควบคุมให้ลดการใช้กล่องโฟม ถุงพลาสติก และวัสดุที่ย่อยสลายได้ยากลง รวมทั้งพัฒนาพลาสติกชีวภาพ และวัสดุอื่นที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้สามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ได้ เพื่อส่งเสริมให้มีการนำพลาสติกชีวภาพกลับมาใช้อย่างคุ้มค่า
๒.๑.๔.๘	ส่งเสริมการลงทุนแก่ภาคเอกชนทั้งทางตรงและทางอ้อมที่มีการผลิตสินค้าจากพลาสติกชีวภาพ เพื่อสนับสนุนให้มีการใช้พลาสติกชีวภาพอย่างเป็นรูปธรรม และเป็นการลดการใช้พลาสติกจากปิโตรเคมี โดยปรับปรุง แก้ไขกฎหมายและนโยบายในการสนับสนุนมาตรการทางภาษี รวมทั้งให้มีการลดหย่อนภาษีแก่ผู้ประกอบการที่ผลิตสินค้าจากพลาสติกชีวภาพ เพื่อสร้างแรงจูงใจ
๒.๑.๔.๙	เร่งรัดการแก้ไขปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนให้มีประสิทธิภาพ โดยส่งเสริมให้มีการคัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทาง เพื่อให้มีการนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุด และเร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤติ รวมทั้งผลักดันกฎหมายการลดและนำของเสียกลับมาใช้ประโยชน์
๒.๑.๔.๑๐	สนับสนุนร้านรับซื้อของเก่า และมีการคัดแยกขยะซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการ โดยมีสถานที่จัดเก็บที่ได้มาตรฐาน มีการขนส่งที่ปลอดภัย และประกอบกิจการที่ไม่ก่อผลกระทบต่อสุขอนามัยของแรงงาน สิ่งแวดล้อม หรือชุมชนข้างเคียง และได้รับการตรวจสอบและติดตามโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างสม่ำเสมอ
๒.๑.๔.๑๑	ให้ผู้ผลิตและผู้จำหน่ายสินค้า สนับสนุนผู้ประกอบการที่มีการคัดแยกซากผลิตภัณฑ์ ซากบรรจุภัณฑ์ และของเสียอันตรายชุมชนให้มีการจัดการที่ถูกต้อง ไม่เป็นอันตรายต่อสุขอนามัยของผู้คัดแยก และไม่เป็นมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นการนำทรัพยากรกลับมาใช้ได้อย่างคุ้มค่า
๒.๑.๔.๑๒	เพิ่มความรับผิดชอบให้แก่ผู้ผลิต (Extended Producer Responsibility) ในการจัดการซากผลิตภัณฑ์อย่างเป็นระบบ ครบวงจร ตั้งแต่การออกแบบผลิตภัณฑ์ การผลิตผลิตภัณฑ์ การรวบรวมซากผลิตภัณฑ์ การจัดสถานที่จัดเก็บ การขนส่ง จนถึงการจัดการอย่างถูกต้อง เหมาะสม ปลอดภัย และไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์ทรัพยากรได้อย่างคุ้มค่าตลอดวัฏจักรชีวิตผลิตภัณฑ์
๒.๑.๔.๑๓	ส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้การจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจถึงการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ที่มีหลากหลายประเภท และมีการจัดการที่สลับซับซ้อนแตกต่างกัน ให้ถูกวิธีการและไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ โดยสนับสนุนให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดตั้งและดำเนินงาน

๒.๑.๔.๑๔	พัฒนาและปรับปรุงให้มีระบบการจัดการของเสียอันตรายชุมชน และมีการออกมาตรการป้องกันและควบคุมสินค้าที่มีคุณภาพไม่ได้มาตรฐาน รวมถึงผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่มีอายุการใช้งานสั้นและเกิดมลพิษ เข้ามาจำหน่ายและใช้งานภายในประเทศ โดยส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์เพื่อการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์เป็นการเฉพาะ พร้อมทั้งสนับสนุนให้ผู้ผลิตมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการจัดการที่ถูกต้อง เพื่อให้เกิดการจัดการที่ยั่งยืน รวมทั้งผลักดันให้เกิดการถ่ายทอดเทคโนโลยีการจัดการของเสียอันตรายชุมชนจากประเทศผู้ผลิต
๒.๑.๔.๑๕	พัฒนารูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน และของเสียอันตรายที่เหมาะสม และก่อให้เกิดความคุ้มค่า โดยส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามาร่วมลงทุนและดำเนินงานแปลงขยะเพื่อผลิตเป็นพลังงานไฟฟ้า และให้มีการจัดการอย่างเป็นระบบ ครบวงจร ส่วนขยะที่ไม่สามารถกำจัดได้ ควรสนับสนุนให้มีการศึกษาวิธีการและเทคโนโลยีการจัดการที่เหมาะสม
๒.๑.๔.๑๖	เพิ่มศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน โดยสนับสนุนให้มีระบบการจัดการที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาในพื้นที่ และศักยภาพในการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และผลักดันให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดเก็บค่าธรรมเนียมขยะ เพื่อให้เกิดแรงจูงใจในการลดการทิ้งขยะ และเพื่อให้มีงบประมาณเพียงพอในการเดินและบำรุงรักษาระบบได้อย่างต่อเนื่อง พร้อมจัดให้มีบุคลากรที่มีความชำนาญหรือร่วมมือกับภาคเอกชน และนักวิชาการให้การสนับสนุนในการเดินและบำรุงรักษาระบบได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดอายุการใช้งาน
๒.๑.๔.๑๗	ติดตามและเฝ้าระวัง เพื่อมิให้มีการลักลอบทิ้งของเสียอันตรายและสารอันตราย กากอุตสาหกรรม และขยะติดเชื้อในสิ่งแวดล้อมทั้งบนบกและในทะเล และป้องกันการลักลอบนำเข้าสารอันตรายมาใช้ในกิจการที่ผิดวัตถุประสงค์ การรั่วไหล และการเกิดอุบัติเหตุจากสารเคมี พร้อมทั้งให้ความรู้แก่ประชาชนและกลุ่มเสี่ยงที่อาจได้รับอันตรายจากสารเคมี โดยพัฒนาระบบการติดตาม ระบบติดตามข้อมูลด้านสารอันตรายให้แก่ผู้นำเข้า ผู้ผลิต และผู้บริโภคที่เป็นมาตรฐานสากล รวมถึงสร้างเครือข่ายประชาชนในการเฝ้าระวังในพื้นที่
๒.๑.๔.๑๘	ติดตาม และตรวจสอบการให้บริการการจัดการของเสียอันตรายและสารอันตราย กากอุตสาหกรรมและขยะติดเชื้อในสิ่งแวดล้อมของผู้ประกอบการให้เป็นไปตามมาตรฐานและมาตรการที่กำหนดอย่างเคร่งครัด
๒.๑.๔.๑๙	สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับขยะที่คัดแยกและไม่สามารถกำจัดได้ ซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ขยะอันตราย และสารอันตราย เพื่อให้สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ใหม่อย่างคุ้มค่า หรือให้มีการจัดการอย่างถูกหลักวิชาการ รวมถึงวิจัยและพัฒนาวัสดุทดแทนกล่องโฟม และถุงพลาสติกที่ย่อยสลายได้ยาก โดยเฉพาะการนำพลาสติกชีวภาพมาใช้ประโยชน์ได้หลายครั้งอย่างคุ้มค่า และมีการจัดการอย่างเหมาะสม
กลยุทธ์ที่ ๒.๒ การเยียวยาช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบ	
แผนงานที่ ๒.๒.๑ การพัฒนาเครื่องมือทางการเงินและกฎหมาย / แนวทางการปฏิบัติ (จำนวน ๒ แนวทาง)	
๒.๒.๑.๑	สร้างกลไกการเยียวยาแก่ผู้ได้รับผลกระทบฉุกเฉิน รวมถึงการเยียวยาในระยะสั้น และระยะยาว โดยจัดตั้งระบบกองทุนฉุกเฉิน เพื่อชดเชยค่ารักษาพยาบาลและค่าใช้จ่ายในการฟ้องร้องแก่ผู้ได้รับผลกระทบ ร่วมกับการศึกษาและกำหนดใช้มาตรการทางการคลังที่เหมาะสม เป็นธรรม และเป็นไปตามหลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย รวมทั้งปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้สามารถเรียกเก็บค่าเสียหายจากผู้ประกอบการ เพื่อรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นได้ในระยะยาว ถึงแม้โครงการจะสิ้นสุดลงไปแล้ว

๒.๒.๑.๒	พัฒนากระบวนการยุติธรรมด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ครอบคลุมทุกด้าน ตั้งแต่การเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร การคุ้มครองสิทธิมนุษยชน การพิสูจน์ความเสียหาย การปรับปรุง แก้ไขกฎหมาย ระเบียบ และหลักเกณฑ์ที่เป็นอุปสรรคต่อการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนและเป็นธรรม รวมทั้ง พัฒนาองค์ความรู้และฐานข้อมูล พร้อมข้อเท็จจริงทางวิทยาศาสตร์ เพื่อใช้ประกอบการพิจารณา ตลอดจน ผลักดันให้จัดตั้งองค์กรอิสระด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพเพื่อตรวจสอบถ่วงดุลการกำหนดนโยบายสาธารณะด้านสิ่งแวดล้อม
แผนงานที่ ๒.๒.๒ การฟื้นฟูพื้นที่วิกฤติที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม / แนวทางการปฏิบัติ (จำนวน ๒ แนวทาง)	
๒.๒.๒.๑	ติดตามและเฝ้าระวังสถานการณ์มลพิษในพื้นที่วิกฤติที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมเปิดเผยข้อมูลให้สาธารณชนได้รับทราบอย่างต่อเนื่องในทุกช่องทาง โดยเฉพาะมลสารที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบและความเสี่ยงต่อสุขภาพ
๒.๒.๒.๒	ฟื้นฟูพื้นที่วิกฤติที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นรูปธรรม โดยให้ความสำคัญกับพื้นที่ที่มีมลพิษ ปนเปื้อน และเขตกุมมลพิษ ซึ่งอาจดำเนินเป็นโครงการนำร่อง หรือจัดทำแผนปฏิบัติการร่วมระหว่างภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ในทุกระดับ เพื่อระดมทรัพยากรในการเร่งแก้ไขปัญหอย่างบูรณาการ และมีการบังคับใช้กฎหมายร่วมด้วยอย่างจริงจัง เพื่อสร้างมาตรฐานและแนวทางการปฏิบัติที่ดี
กลยุทธ์ที่ ๒.๓ การจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมชุมชน และสิ่งแวดล้อมอื่น	
แผนงานที่ ๒.๓.๑ การจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชน / แนวทางการปฏิบัติ (จำนวน ๘ แนวทาง)	
๒.๓.๑.๑	พัฒนาศักยภาพและประสิทธิภาพของภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน และประชาชนให้มียุทธศาสตร์ในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชน สิ่งแวดล้อมภูมิทัศน์ และพื้นที่สีเขียวด้วยตนเอง โดยบูรณาการแผนงานร่วมกับหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องในทุกระดับ
๒.๓.๑.๒	ส่งเสริมการจัดรูปแบบของเมืองตามหลักการของสิ่งแวดล้อมเมืองที่ยั่งยืน ที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากร ในลักษณะของเมืองอัจฉริยะแห่งอนาคต เมืองสีเขียว ที่มีการเพิ่ม การพัฒนาและการสร้างคุณค่าพื้นที่สีเขียวและความหลากหลายทางชีวภาพในเมือง มีระบบขนส่งมวลชนอำนวยความสะดวกต่อการเดินทาง มีการใช้พลังงานสะอาด มีระบบการจัดการของเสียและน้ำเสียที่มีประสิทธิภาพ มีระบบสารสนเทศเพื่อการติดต่อสื่อสารที่ทันสมัย และมีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๒.๓.๑.๓	พัฒนาคุณภาพชีวิตและจัดสภาพแวดล้อมของชุมชน รวมถึงชุมชนแออัด ให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย โดยเฉพาะการติดตั้งระบบการจัดการน้ำเสียขนาดเล็ก การติดตั้งถังดักไขมันของชุมชนริมน้ำ ลำคลอง และสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ของประชาชนในชุมชนแออัดถึงการดูแลสุขภาพแวดล้อมและอนามัยสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมในการพัฒนา และปรับปรุงเมืองให้น่าอยู่ และปลอดภัยต่อสุขภาพ
๒.๓.๑.๔	ควบคุมและกำกับไม่ให้มีการบุกรุกพื้นที่สาธารณะ เพื่อนำมาจัดทำกิจกรรมที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ทั้งด้านการเกษตร การตั้งถิ่นฐาน การบริการ การอุตสาหกรรม และด้านชุมชน อย่างเคร่งครัด
๒.๓.๑.๕	สนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการเพิ่มสัดส่วนพื้นที่สีเขียวในชุมชนให้มากขึ้น และฟื้นฟูระบบนิเวศ และสภาพแวดล้อมที่เสื่อมโทรมในพื้นที่ ให้เป็นแหล่งกักเก็บคาร์บอนและดูดซับมลพิษ
๒.๓.๑.๖	กำหนดกฎ หลักเกณฑ์ และกฎหมาย เพื่อให้มีการนำเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์มาใช้ในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น พร้อมทั้งให้ความรู้แก่ประชาชนในการมีส่วนร่วมบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมทั้งในภาพกว้างและรายสาขา รวมทั้งปรับโครงสร้างภาษีที่ดิน เพื่อจูงใจให้ประชาชนเพิ่มพื้นที่สีเขียว ด้านนันทนาการและสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๑.๗	จัดทำและบังคับใช้การวางผังเมืองที่มีการวางและกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างเป็นสัดส่วน ชัดเจน และสอดคล้องกับศักยภาพและรักษาความสมดุลของสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ เพื่อรองรับการขยายตัวของเมือง และชุมชนในอนาคต รวมถึงกำหนดพื้นที่สีเขียวรอบเมือง เพื่อเป็นพื้นที่แนวกันชนรอบเมือง และป้องกันการขยายตัวของเมืองอย่างไม่เป็นระบบ
๒.๓.๑.๘	จัดทำและปรับปรุงนโยบาย แผน และมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชน การจัดการสิ่งแวดล้อม ภูมิทัศน์ และการจัดการพื้นที่สีเขียว รวมทั้งพัฒนาหลักเกณฑ์ กฎหมาย ฐานข้อมูล เครื่องมือ และกลไก เพื่อผลักดันนโยบาย แผน และมาตรการไปสู่การปฏิบัติเห็นผลอย่างเป็นรูปธรรม
แผนงานที่ ๒.๓.๒ การจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม / แนวทางการปฏิบัติ (จำนวน ๕ แนวทาง)	
๒.๓.๒.๑	สนับสนุนบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคีร่วมพัฒนาในการบำรุงรักษาสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม รวมทั้งสนับสนุนบทบาทของสถานศึกษา ประชาชน และเยาวชนในท้องถิ่นให้เข้าถึงการใช้อยู่อาศัยจากสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ และคำนึงถึงการรักษาคุณค่าทางวัฒนธรรมอันดีงาม
๒.๓.๒.๒	กำหนดกฎ หลักเกณฑ์ และกฎหมาย รวมถึงเครื่องมือและกลไกอื่นๆ เพื่อนำมาคุ้มครองสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ให้ได้รับการจัดการที่ดี
๒.๓.๒.๓	จัดทำมาตรฐานด้านคุณภาพของสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแหล่งธรรมชาติ และแหล่งศิลปกรรม รวมถึงสภาพแวดล้อมโดยรอบให้สอดคล้อง ได้มาตรฐาน และกลมกลืนกับสภาพทางธรรมชาติดั้งเดิม
๒.๓.๒.๔	กำหนดและวางผังสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม รวมถึงกำกับการใช้ประโยชน์ที่ดินโดยรอบให้สอดคล้องกับศักยภาพในการรองรับของพื้นที่ และกำหนดให้มีกลไกในการจัดการของเสียและมลพิษที่เกิดจากกิจกรรมการท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ
๒.๓.๒.๕	กำกับ ดูแลให้แหล่งมรดกที่ได้รับการประกาศขึ้นทะเบียนเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของประเทศ และของโลก รวมถึงพื้นที่แนวกันชน ได้รับการบริหารจัดการเป็นไปตามมาตรฐาน และยั่งยืน โดยมีกลไกการจัดการแบบมีส่วนร่วม และภาคส่วนที่เกี่ยวข้องให้การสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างคุ้มค่า และยั่งยืน	
กลยุทธ์ที่ ๓.๑ การส่งเสริมการบริโภคที่ยั่งยืน	
แผนงานที่ ๓.๑.๑ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม / แนวทางการปฏิบัติ (จำนวน ๘ แนวทาง)	
๓.๑.๑.๑	ให้ความรู้แก่ทุกภาคส่วน เพื่อให้เกิดความตระหนักและปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และค่านิยมการใช้ชีวิตประจำวัน ในการบริโภคสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยสนับสนุนการเลือกใช้สินค้า เช่น สินค้าติดฉลากสิ่งแวดล้อม ฉลากสินค้าเกษตรอินทรีย์ ฉลากแสดงประสิทธิภาพการใช้พลังงานหรือทรัพยากรของสินค้า ฉลากแสดงการปล่อยก๊าซคาร์บอนออกสู่บรรยากาศ ฯลฯ หรือโรงแรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม แหล่งท่องเที่ยวที่มีการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และภาชนะหรือวัสดุหรืออุปกรณ์พลาสติกชีวภาพที่สามารถย่อยสลายได้ในธรรมชาติ ไม่เป็นสารตกค้างหรือเป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม
๓.๑.๑.๒	รณรงค์ ประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องและทั่วถึง เพื่อให้ประชาชนดำรงชีวิตอย่างพอเพียง และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นกิจวัตรประจำวัน โดยจัดซื้อ จัดหาสินค้าอย่างพอดี มีทางเลือกในการปฏิบัติที่ถูกต้อง เข้าใจง่าย และสามารถตัดสินใจปรับเปลี่ยนพฤติกรรมได้อย่างเหมาะสม จนเกิดเป็นจิตสำนึกสาธารณะได้ในที่สุด

๓.๑.๑.๓	สนับสนุนการผลิตสื่อสร้างสรรค์ด้านสิ่งแวดล้อม และเพิ่มนวัตกรรมการรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างความตระหนัก และเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านสิ่งแวดล้อม รวมทั้งวิธีการใช้สื่อ เพื่อให้สามารถสื่อสารทางช่องทางใหม่ ๆ ให้ตรงกับกลุ่มเป้าหมายในแต่ละช่วงวัย
๓.๑.๑.๔	ผลักดันหรือปรับปรุงระเบียบการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในหน่วยงานภาครัฐทุกแห่ง และองค์กรเอกชน เพื่อส่งเสริมให้เป็นหน่วยขับเคลื่อนการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ สร้างความรู้ ความเข้าใจถึงวิธีการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้แก่หน่วยงานภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ เอกชน และองค์กรพัฒนาเอกชน อย่างกว้างขวาง
๓.๑.๑.๕	พัฒนามาตรการทางการคลัง และผลักดันการบริหารจัดการงบประมาณของประเทศ เพื่อสร้างแรงจูงใจในการใช้ทรัพยากรและพลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ และลดการก่อมลพิษ
๓.๑.๑.๖	สนับสนุนการก่อสร้างระบบสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอาคารสีเขียว ระบบขนส่งมวลชน ระบบสาธารณูปโภคด้านพลังงาน น้ำ การจัดการของเสีย และการสุขาภิบาลอื่น ๆ ที่เอื้อต่อการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ และมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต่ำ รวมทั้งส่งเสริมการใช้บริการและการบริโภคระบบสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานเหล่านั้น เพื่อก่อให้เกิดสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๓.๑.๑.๗	ผลักดันมาตรการทางภาษีที่สนับสนุนการพัฒนาหรือยกระดับเทคโนโลยีการผลิตที่สะอาด เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพ
๓.๑.๑.๘	สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงการศึกษาวิจัยในภาคเอกชน และส่งเสริมความร่วมมือในการพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีร่วมกันระหว่างภาคเอกชน สถาบันการศึกษา และหน่วยงานวิจัยต่าง ๆ อย่างจริงจัง เพื่อลดการพึ่งพาเทคโนโลยีจากต่างประเทศ และให้ประเทศไทยมีการนำเทคโนโลยีที่ได้พัฒนามาเพิ่มผลิตภาพในการผลิต
แผนงานที่ ๓.๑.๒ การส่งเสริมพลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม / แนวทางการปฏิบัติ (จำนวน ๕ แนวทาง)	
๓.๑.๒.๑	สนับสนุนการผลิตไฟฟ้าด้วยพลังงานหมุนเวียนที่ต้นทุนสามารถเข้าถึงได้อย่างเป็นธรรม โดยให้ความสำคัญต่อการผลิตไฟฟ้าด้วยพลังงานทดแทน พลังงานหมุนเวียนที่สะอาด และมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต่ำ รวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชนระดับครัวเรือน อาคารทั่วไป ชุมชน บริษัทเอกชน และสถานที่ราชการ ติดตั้งระบบไฟฟ้าด้วยเซลล์แสงอาทิตย์
๓.๑.๒.๒	สร้างกลไกระบบรวบรวม ขนส่ง และแปรรูปวัสดุเหลือทิ้งทางการเกษตรที่มีต้นทุนต่ำ โดยเฉพาะลานรับซื้อ และแปรรูปปาล์ม หรือวัสดุเหลือทิ้งจากการเกษตรประเภทอื่นๆ รวมถึงการนำของเสียหรือวัสดุเหลือใช้กลับมาแปรรูปเป็นพลังงาน เพื่อให้มีการนำวัสดุเหลือทิ้ง ของเสีย และวัสดุเหลือใช้ กลับมาใช้ประโยชน์ได้อย่างคุ้มค่า
๓.๑.๒.๓	ส่งเสริมการผลิตพลังงานชีวภาพในระดับชุมชนอย่างครบวงจร โดยสนับสนุนเงินทุนสำหรับการผลิตและจำหน่าย การปลูกพืชพลังงาน เพื่อนำมาผลิตเป็นพลังงานของชุมชนให้กระจายอยู่ในทุกพื้นที่ตามประเภทของพืช และความเหมาะสมกับพื้นที่ รวมทั้งจัดให้มีเทคโนโลยีการผลิตพลังงานชีวภาพในระดับชุมชน และกลไกทางการตลาด เพื่อรับซื้อพลังงานชีวภาพจากชุมชน ตลอดจนปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่เป็นอุปสรรคต่อการผลิตพลังงานชีวภาพในระดับชุมชน
๓.๑.๒.๔	สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาด้านการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานที่สะอาด รวมถึงอุปกรณ์และเทคโนโลยีที่ใช้พลังงานในอาคาร การคมนาคม เกษตร และอุตสาหกรรม เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๓.๑.๒.๕	พัฒนาระบบโครงข่ายไฟฟ้าอัจฉริยะ หรือ Smart Grid เพื่อรับซื้อไฟฟ้าจากชุมชน และภาคเกษตรกรรม

กลยุทธ์ที่ ๓.๒ การส่งเสริมการผลิตและบริการที่ยั่งยืน	
แผนงานที่ ๓.๒.๑ การเกษตร / แนวทางการปฏิบัติ (จำนวน ๙ แนวทาง)	
๓.๒.๑.๑	รณรงค์ ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้สารเคมีในภาคการเกษตร ลดและเลิกการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชที่มีพิษร้ายแรงต่อมนุษย์ สัตว์ และสิ่งแวดล้อม รวมถึงการจัดการสารเคมีและซากบรรจุภัณฑ์สารเคมีในภาคการเกษตรให้ถูกวิธีอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง รวมทั้งควบคุมสื่อโฆษณาสารเคมีที่มีพิษร้ายแรง
๓.๒.๑.๒	สนับสนุนวิถีการดำเนินชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่นของปราชญ์ชุมชน และผู้สูงอายุที่ทำการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อเพิ่มโอกาสในการทำงานที่เหมาะสมกับวัยและสร้างบทบาทของปราชญ์ชุมชน และผู้สูงอายุ การถ่ายทอดและสืบสานองค์ความรู้ที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแก่คนรุ่นต่อไป
๓.๒.๑.๓	สนับสนุนให้มีการออกระเบียบการจัดตั้งกองทุนเพื่อการเยียวยา ชดเชย และสนับสนุนการผลิตสารเคมีทางการเกษตรที่ปลอดภัย และได้มาตรฐานหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๓.๒.๑.๔	สนับสนุนแหล่งเงินทุนและกลไกทางการตลาด เพื่อสร้างแรงจูงใจในการปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำการเกษตรให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และได้รับผลตอบแทนสูงขึ้น โดยเฉพาะการจัดหาแหล่งทุนเพื่อลงทุนด้านเกษตรอินทรีย์ และสร้างกลไกทางการตลาดรองรับการจำหน่ายสินค้าเกษตรอินทรีย์
๓.๒.๑.๕	พัฒนามาตรฐานสินค้าเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ควบคู่กับมาตรฐานความปลอดภัย โดยสนับสนุนให้มีการรับรองสินค้าที่ได้มาตรฐานและเป็นที่ยอมรับของต่างประเทศ
๓.๒.๑.๖	ส่งเสริมการพัฒนาปุ๋ยอินทรีย์เพื่อการทำเกษตรที่เหมาะสมกับชนิดของดิน และความต้องการสารอาหารของแต่ละชนิดพืช เพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมี และได้ผลผลิตอย่างเหมาะสม รวมทั้งรณรงค์ให้ความรู้การปลอดภัยในพื้นที่เกษตรกรรม การใช้เครื่องจักรกลทางการเกษตรเพื่อไกลไกลเศษซากพืช และการใช้วัสดุอินทรีย์ในพื้นที่การเกษตร
๓.๒.๑.๗	สนับสนุนงานวิจัยและพัฒนา และจัดทำพื้นที่ต้นแบบ เพื่อสาธิตการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะวิธีปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี และการเกษตรอินทรีย์
๓.๒.๑.๘	พัฒนาแนวทางการจัดเก็บภาษีสารเคมีในภาคเกษตรที่มีพิษร้ายแรงต่อมนุษย์ สัตว์ และสิ่งแวดล้อม ร่วมกับการใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์อื่น เพื่อให้ปริมาณการใช้สารเคมีที่มีพิษร้ายแรงในภาคเกษตรลดลง
๓.๒.๑.๙	สำรวจและประกาศแนวเขตพื้นที่เกษตรอินทรีย์ เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรและชุมชนมีการรวมกลุ่มในการทำเกษตรอินทรีย์ รวมถึงสนับสนุนแนวทางและมาตรการการทำเกษตรอินทรีย์ให้เกิดความยั่งยืน
แผนงานที่ ๓.๒.๒ การอุตสาหกรรม / แนวทางการปฏิบัติ (จำนวน ๑๐ แนวทาง)	
๓.๒.๒.๑	สร้างแรงจูงใจโดยใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ เพื่อสนับสนุนกระบวนการผลิต ภาคอุตสาหกรรมให้ได้มาตรฐานในการจัดการมลพิษ
๓.๒.๒.๒	เพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากร เพื่อให้เกิดการลงทุนในการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น รวมถึงแสดงความรับผิดชอบต่อชุมชนและสังคม โดยเฉพาะการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวและดำเนินโครงการจนได้รับการรับรองในระดับที่ ๕ (ให้ผู้บริโภคสนับสนุนผลิตภัณฑ์ GIM) และการสร้างสรรค์คุณค่าร่วมให้แก่สังคม
๓.๒.๒.๓	ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการมีส่วนร่วมในการประกอบธุรกิจของตนเองในชุมชนให้เกิดความยั่งยืน ด้วยการมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม และการสร้างสรรค์คุณค่าเพิ่มร่วมกันให้กับสังคม

๓.๒.๒.๔	สนับสนุนการแบ่งปันการบริการ เครื่องมือ และทรัพยากรส่วนเกินที่เกิดจากการผลิตระหว่างกลุ่มอุตสาหกรรม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและลดต้นทุนการผลิต และเป็นการรักษาสິงแวดล้อม รวมถึงสนับสนุนการพัฒนาสินค้า อุตสาหกรรมเชิงนิเวศให้เป็นรูปธรรม โดยเชื่อมโยงกับการประเมินสิ่งแวดล้อมในระดับยุทธศาสตร์ การวางผังเมือง และเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วม
๓.๒.๒.๕	ผลักดันการใช้ และยกระดับมาตรฐานสิ่งแวดล้อมให้เป็นสากลในการจัดการองค์กร หรือสถานประกอบการ โดยเฉพาะ ISO ๑๔๐๐๐ สำหรับผู้ประกอบการรายใหญ่ และผู้ประกอบการขนาดกลางที่มีศักยภาพ เพื่อให้เกิด การพัฒนามาตรฐานสิ่งแวดล้อมภายในประเทศ รวมทั้งช่วยสนับสนุนการยกระดับการจัดการของผู้ประกอบการ รายย่อย
๓.๒.๒.๖	สร้างกลไกในการพัฒนาแนวทางหรือวิธีการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของสินค้า องค์กร และผลิตภัณฑ์ ของไทยให้ได้มาตรฐาน และเป็นที่ยอมรับในเวทีโลก โดยเฉพาะการจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศในการประเมินวัฏจักร ชีวิตบนฐานความยั่งยืน และการจัดตั้งคณะกรรมการด้านนโยบาย และคณะกรรมการด้านเทคนิคการประเมิน วัฏจักรชีวิต
๓.๒.๒.๗	เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานในภาคการผลิตและบริการ โดยสนับสนุนการลดการใช้พลังงาน หรือให้มีการใช้ พลังงานในกระบวนการผลิตและบริการอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงสนับสนุนการผลิตพลังงานที่ใช้พลังงาน ทดแทน
๓.๒.๒.๘	เร่งจัดทำบัญชีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมรายสินค้า โดยให้มีการประเมินตลอดวัฏจักรชีวิต และจัดทำฐานข้อมูล การประเมินวัฏจักรชีวิตของประเทศที่ถูกต้อง ครอบคลุมและสอดคล้องตามมาตรฐานสากล รวมทั้ง ให้มีการกำหนด มาตรการรายสินค้าแก่ผู้บริโภค โดยเฉพาะปริมาณการปล่อยคาร์บอน ปริมาณการใช้น้ำ ปริมาณการใช้ทรัพยากร และรอยเท้าเชิงนิเวศ (Environmental Footprint)
๓.๒.๒.๙	พัฒนาฐานข้อมูลการประเมินวัฏจักรชีวิตของผลิตภัณฑ์ภาคการผลิต ภาคการขนส่ง และการบริโภคสินค้า เพื่อกำหนดมาตรฐานของรอยเท้าเชิงนิเวศ ผลิตคาร์บอน การออกแบบผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และปล่อยคาร์บอนต่ำ
๓.๒.๒.๑๐	สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาด้านการใช้เทคโนโลยีสะอาด รวมถึงเสริมสร้างศักยภาพบุคลากรในภาคอุตสาหกรรม เพื่อสนับสนุนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
แผนงานที่ ๓.๒.๓ การท่องเที่ยว / แนวทางการปฏิบัติ (จำนวน ๖ แนวทาง)	
๓.๒.๓.๑	พัฒนาศักยภาพในการให้บริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมแก่ผู้ประกอบการ บุคลากร และผู้ที่เกี่ยวข้อง ด้านการท่องเที่ยว รวมถึงชุมชนที่ดูแลแหล่งท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Eco-tourism) การท่องเที่ยว เชิงเกษตร (Agro-tourism) การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม (Cultural Tourism) และอื่น ๆ
๓.๒.๓.๒	พัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยเน้นการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและบริการ ท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งสร้างแรงจูงใจให้มีการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ลดการปล่อย มลพิษ และลดการใช้วัสดุและสารอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม
๓.๒.๓.๓	พัฒนามาตรฐานการท่องเที่ยวไทยที่คำนึงถึงการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี และผลักดันสู่การรับรองมาตรฐาน ในระดับภูมิภาคอาเซียน และระดับสากลจนเป็นที่ยอมรับของนานาชาติ พร้อมทั้งกำหนดมาตรการจูงใจ แก่ผู้ประกอบการที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน เช่น การจัดทำทำเนียบนาม การมอบรางวัล / ประกาศนียบัตร การประชาสัมพันธ์ในต่างประเทศ ฯลฯ

๓.๒.๓.๔	พัฒนาระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว โดยเฉพาะระบบการจัดการขยะมูลฝอย และระบบบำบัดน้ำเสียชุมชน เส้นทางเดินทางที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมหรือการจัดทำทางจักรยาน และระบบน้ำดื่มหรือน้ำประปาในแหล่งท่องเที่ยว
๓.๒.๓.๕	ศึกษาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวในทุกด้าน เพื่อกำหนดปริมาณ และแนวทางการรองรับจำนวนนักท่องเที่ยวที่เหมาะสม และไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อแหล่งท่องเที่ยว รวมถึงกำหนดแนวทางการอนุรักษ์ พื้นฟู และใช้ประโยชน์จากแหล่งท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับสภาพและศักยภาพของพื้นที่ โดยชุมชนมีส่วนร่วมในการวางแผนจัดการ และได้รับประโยชน์จากการท่องเที่ยว
๓.๒.๓.๖	กำหนดและประกาศขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ และดำเนินมาตรการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวตามขีดความสามารถในการรองรับ
กลยุทธ์ที่ ๓.๓ การพัฒนาเศรษฐกิจบนฐานทรัพยากรชีวภาพอย่างยั่งยืน	
แผนงานที่ ๓.๓.๑ การใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพ / แนวทางการปฏิบัติ (จำนวน ๔ แนวทาง)	
๓.๓.๑.๑	สร้างความรู้ ความเข้าใจเพื่อให้เกิดความตระหนัก และเห็นความสำคัญต่อการร่วมอนุรักษ์ คุ่มครอง และดูแลทรัพยากรชีวภาพ และภูมิปัญญาท้องถิ่นในทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องและได้รับผลประโยชน์ รวมถึงชุมชนและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง
๓.๓.๑.๒	ส่งเสริมและผลักดันการเข้าถึงและได้รับประโยชน์ตอบแทนจากทรัพยากรชีวภาพ ตามระเบียบคณะกรรมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการเข้าถึงและได้รับประโยชน์ตอบแทนจากทรัพยากรชีวภาพ พ.ศ. ๒๕๕๔
๓.๓.๑.๓	ส่งเสริมและพัฒนากลไกการบริหารจัดการผลประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพ ทรัพยากรพันธุกรรม และบริการทางนิเวศเพื่อการอนุรักษ์และปกป้องคุ้มครองความหลากหลายทางชีวภาพและแหล่งพันธุกรรม รวมทั้งสนับสนุนการใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน
๓.๓.๑.๔	สนับสนุนให้มีศูนย์เรียนรู้เพื่อเป็นแหล่งรวมความรู้และจัดแสดงการใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค จังหวัด และท้องถิ่น
แผนงานที่ ๓.๓.๒ การเพิ่มมูลค่าในการพัฒนาเศรษฐกิจบนฐานทรัพยากรชีวภาพ / แนวทางการปฏิบัติ (จำนวน ๔ แนวทาง)	
๓.๓.๒.๑	ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพของชุมชนในการใช้ประโยชน์เพื่อเพิ่มมูลค่าเพิ่ม และพัฒนาเศรษฐกิจบนฐานทรัพยากรชีวภาพอย่างรู้คุณค่า เพื่อการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน ด้วยการบริหารจัดการของชุมชน ผสมผสานองค์ความรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่นและเทคโนโลยีที่ทันสมัย โดยเฉพาะผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ผลิตจากทรัพยากรชีวภาพ การจัดการทรัพยากรชีวภาพเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การเกษตรแบบผสมผสานที่ส่งเสริมสุขภาพและสิ่งแวดล้อม และการทำวนเกษตรแบบสวนบ้าน
๓.๓.๒.๒	สนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัยการพัฒนาธุรกิจรูปแบบใหม่จากฐานทรัพยากรชีวภาพ โดยสนับสนุนการจับคู่ธุรกิจผลิตภัณฑ์เชิงพาณิชย์ที่ใช้ทรัพยากรชีวภาพในท้องถิ่น เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในการสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศ มีการจัดการอย่างเป็นระบบ และมีการพัฒนามาตรฐานสินค้าและบริการให้เป็นที่ยอมรับของตลาดต่างประเทศ โดยมีกลไกกำกับกับการพัฒนาธุรกิจจากฐานทรัพยากรชีวภาพ ควบคู่กับการอนุรักษ์ตามแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน
๓.๓.๒.๓	ส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีชีวภาพในภาคอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอุตสาหกรรมเกษตร รวมทั้งสนับสนุนการนำนวัตกรรมมาใช้ทดแทนการนำเข้าเทคโนโลยีจากต่างประเทศ
๓.๓.๒.๔	ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาฐานข้อมูลสายพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ เพื่อนำไปสู่การค้นคว้าวิจัยเชิงพาณิชย์

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างศักยภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติและการส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศ	
กลยุทธ์ที่ ๔.๑ การสร้างความรู้ ความเข้าใจ และพัฒนาศักยภาพของประชาชนด้านการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก	
แผนงานที่ ๔.๑.๑ การสร้างความรู้ ความเข้าใจ และพัฒนาศักยภาพของประชาชน / แนวทางการปฏิบัติ (จำนวน ๕ แนวทาง)	
๔.๑.๑.๑	ให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พร้อมทั้งส่งเสริมและสร้างแรงจูงใจให้ผู้ประกอบการรวมกลุ่มเครือข่ายในการผลิตและจำหน่ายสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตลอดจนประชาสัมพันธ์ให้ผู้บริโภครับทราบและเข้าใจถึงความแตกต่างของผลกระทบต่อสุขภาพระหว่างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม กับสินค้าและบริการทั่วไป
๔.๑.๑.๒	เพิ่มนวัตกรรมกรรมกรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ และปลูกจิตสำนึกเพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยส่งเสริมให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการใช้พลังงานของผู้ใช้พลังงาน และพฤติกรรมการตัดสินใจของผู้ประกอบการ ให้ประกอบธุรกิจแบบประหยัดพลังงาน รวมทั้งส่งเสริมการเดินทางในระยะสั้นด้วยการเดินเท้า / ปั่นจักรยาน และใช้รถยนต์สาธารณะแทนรถยนต์ส่วนบุคคล โดยหันไปใช้บริการโดยสารด้วยรถไฟฟ้า และรถใต้ดิน ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
๔.๑.๑.๓	สร้างความรู้ ความเข้าใจแก่ทุกภาคส่วน โดยเฉพาะภาคการเกษตร ประมง ปศุสัตว์ การท่องเที่ยว พลังงาน และขนส่ง รวมถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้มีองค์ความรู้ถึงผลกระทบและความเสี่ยงของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อให้เห็นความสำคัญของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้สอดคล้องกับสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลง พร้อมทั้งให้ความเชื่อมโยงองค์ความรู้เชิงวิชาการสู่บริบทของแต่ละภาคส่วน
๔.๑.๑.๔	ส่งเสริมให้มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมหรือกิจกรรมที่อาจได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยเฉพาะการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำในภาคส่วนต่างๆ การปรับเปลี่ยนชนิดของพืชที่ปลูกนอกฤดูการเกษตร เพื่อลดการใช้น้ำ และการปรับรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ ให้หลากหลายมากขึ้น
๔.๑.๑.๕	พัฒนา ส่งเสริม และสร้างการยอมรับเทคโนโลยี นวัตกรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เหมาะสม เพื่อบรรเทาปัญหาผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
แผนงานที่ ๔.๑.๒ การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก / แนวทางการปฏิบัติ (จำนวน ๑๑ แนวทาง)	
๔.๑.๒.๑	ส่งเสริมมาตรการจูงใจให้ภาคประชาชนและภาคธุรกิจปรับเปลี่ยนการใช้นยานพาหนะในการเดินทางและขนส่งสินค้าที่มีประสิทธิภาพ โดยลดหรือคืนภาษีสำหรับผู้ซื้อและผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม หรือกำหนดให้มีฉลากแสดงอัตราการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและการใช้พลังงานของยานพาหนะ รวมทั้ง จัดเก็บค่าธรรมเนียมยานพาหนะที่ติดขัดในกรุงเทพมหานครบริเวณที่มีการบริการโครงข่ายรถไฟฟ้าหรือรถใต้ดินแล้ว และสนับสนุนสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำจากกองทุนหรือสถาบันการเงินแก่ผู้ผลิตที่ใช้เทคโนโลยีก่อมลพิษต่ำหรือเทคโนโลยีสะอาด
๔.๑.๒.๒	ลดการผลิตพลังงานจากเชื้อเพลิงฟอสซิล ควบคู่กับสนับสนุนการพัฒนาแหล่งพลังงานหมุนเวียนที่สะอาด หรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยคำนึงถึงความสมดุลระหว่างความมั่นคงทางอาหารและพลังงาน
๔.๑.๒.๓	พัฒนาโครงสร้างภาษีเชื้อเพลิงฟอสซิลให้เป็นเอกภาพ โดยรวมภาษีต่างๆ เข้าด้วยกัน เพื่อให้เกิดราคาเชื้อเพลิง ณ หัวจ่าย ซึ่งเป็นการส่งสัญญาณทางราคาที่ถูกต้อง
๔.๑.๒.๔	ผลักดันนโยบายการผลิตพลังงานในภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน และครัวเรือน โดยเฉพาะการผลิตพลังงานแสงอาทิตย์บนหลังคา และการใช้ของเสียหรือวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร รวมทั้ง กำหนดให้ภาคอุตสาหกรรมที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกสูงต้องจัดทำแผนงานหรือโครงการลดก๊าซเรือนกระจก

๔.๑.๒.๕	ปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตไฟฟ้า โดยสนับสนุนให้มีการใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่มีประสิทธิภาพสูง และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสร้างแรงจูงใจให้ผู้ประกอบการโรงไฟฟ้าได้รับประโยชน์จากมาตรการเว้นหรือคืนภาษีการนำเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตไฟฟ้าที่มีคุณภาพและเป็นไปตามมาตรฐาน
๔.๑.๒.๖	ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนในการผลิตกระแสไฟฟ้า และเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานในภาคการขนส่ง ภาคอุตสาหกรรม ภาคอาคารธุรกิจและบ้านอยู่อาศัย และการใช้พลังงานในอาคาร รวมทั้งส่งเสริมการลงทุนแก่ภาคอุตสาหกรรมที่ปล่อยคาร์บอนต่ำ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๔.๑.๒.๗	ปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างอัตรารับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน เพื่อประหยัดงบประมาณของรัฐ และส่งเสริมให้มีการใช้พลังงานหมุนเวียนต้นทุนต่ำ
๔.๑.๒.๘	ส่งเสริมการลดก๊าซเรือนกระจกในภาคป่าไม้ โดยสนับสนุนการผลิตและดำรงชีวิตตามวิถีท้องถิ่น มุ่งเน้นบทบาทของชุมชนเชิงนิเวศในการอนุรักษ์ป่า และคุ้มครองสิทธิของชุมชนในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรป่าไม้อย่างยั่งยืน รวมถึงกำหนดให้กิจกรรมหรือโครงการที่มีผลกระทบต่อชุมชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ป่า จะต้องมีการประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม
๔.๑.๒.๙	ให้ผู้ประกอบการภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานราชการ มีการจัดเก็บและรายงานข้อมูลการใช้พลังงาน และข้อมูลพื้นฐานที่จะนำไปประเมินการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากกิจกรรมการพัฒนาต่าง ๆ
๔.๑.๒.๑๐	รวบรวมและพัฒนาฐานข้อมูลการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศให้เป็นปัจจุบัน ทั้งการขึ้นทะเบียนกิจกรรม ปริมาณการลดก๊าซเรือนกระจก การซื้อ - ขายปริมาณการลดก๊าซเรือนกระจก รวมถึง ประเมินแนวโน้มการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในอนาคต กำหนดระดับของกรณีฐาน (Business-as-usual – BAU) ของการปล่อยก๊าซเรือนกระจกรายสาขาและในภาพรวม เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการบริหารจัดการ
๔.๑.๒.๑๑	พัฒนางานวิจัยด้านศักยภาพการลด ดูดซับ และกักเก็บก๊าซเรือนกระจก รวมถึงวิเคราะห์ข้อจำกัดและโอกาสเชิงเทคโนโลยี องค์ความรู้ การบริหารจัดการ และศักยภาพของภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยเฉพาะกองทุนภาษีคาร์บอน การพัฒนาตลาดคาร์บอนที่ได้มาตรฐาน และเชื่อมโยงกับตลาดคาร์บอนในต่างประเทศ และการจัดสรรสิทธิการปล่อยก๊าซเรือนกระจก
กลยุทธ์ที่ ๔.๒ การพัฒนาแผนงานและเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	
แผนงานที่ ๔.๒.๑ การสร้างความพร้อมและขีดความสามารถในการปรับตัวของชุมชน / แนวทางการปฏิบัติ (จำนวน ๔ แนวทาง)	
๔.๒.๑.๑	พัฒนา และเพิ่มประสิทธิภาพระบบเฝ้าระวังและเตือนภัยทางธรรมชาติในพื้นที่เสี่ยง โดยชุมชนมีส่วนร่วม และพัฒนาศักยภาพของชุมชนในพื้นที่เสี่ยง รวมทั้งจัดเตรียมพื้นที่อพยพรองรับ เพื่อรับมือกับภัยธรรมชาติที่อาจเกิดบ่อยครั้งและรุนแรงขึ้น
๔.๒.๑.๒	ประเมินและคาดการณ์ผลกระทบต่อชุมชนที่ตั้งถิ่นฐานอยู่ใกล้หรือต้องพึ่งพาแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ เช่น แหล่งน้ำ ทะเล ภูเขา ฯลฯ ที่อาจเปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากปัจจัยทางภูมิอากาศ รวมทั้งประเมินความพร้อมและขีดความสามารถในการรับมือกับความเสี่ยงของชุมชน โดยพิจารณาจากระบบทางสังคมและระบบการดำรงชีวิตของชุมชนในพื้นที่
๔.๒.๑.๓	ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับทางเลือกในการปรับตัวหรือรับมือกับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ครอบคลุมด้านสถาปัตยกรรมและการพัฒนาวัสดุก่อสร้างที่สอดคล้องและคำนึงถึงปัจจัยทางภูมิอากาศ การปรับเปลี่ยนกิจกรรมทางเศรษฐกิจให้สอดคล้องกับสภาพอากาศที่เปลี่ยนแปลงไป รวมถึง การรักษาสุขภาพอนามัยและสุขาภิบาล

๔.๒.๑.๔	ผลักดันให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำแผนการปรับตัวและรับมือกับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ร่วมกับการกำหนดวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์การพัฒนาเมือง ชุมชน และท้องถิ่น โดยให้มีแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องและคำนึงถึงปัจจัยทางภูมิอากาศ และมีมาตรการปรับตัวที่ผสมผสานระหว่างภูมิปัญญาท้องถิ่นของชุมชนและวิทยาการสมัยใหม่ที่เหมาะสมกับวิถีชีวิตและเป็นที่ยอมรับของชุมชนซึ่งมีความหลากหลายและแตกต่างกันในแต่ละพื้นที่
แผนงานที่ ๔.๒.๒ การสร้างความสามารถในการปรับตัวของภาคส่วนต่าง ๆ / แนวทางการปฏิบัติ (จำนวน ๗ แนวทาง)	
๔.๒.๒.๑	จัดทำแนวทางการเตรียมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้น โดยภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมีการบูรณาการจัดทำ โดยเฉพาะการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ที่คำนึงถึงความเสี่ยงทางภูมิอากาศของพื้นที่ การปรับหลักเกณฑ์การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการในพื้นที่เสี่ยง และแผนการพัฒนาต่าง ๆ ที่ต้องคำนึงถึงความเสี่ยงทางภูมิอากาศ
๔.๒.๒.๒	จัดทำแผนที่แสดงพื้นที่เสี่ยงต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และพื้นที่ที่มีแนวโน้มอาจได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในอนาคต รวมทั้งให้มีการเฝ้าระวังและติดตามการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิของน้ำทะเลหรือระดับความสูงของน้ำทะเล และการเฝ้าระวังปรากฏการณ์ปะการังฟอกขาว
๔.๒.๒.๓	พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการชลประทานให้ครอบคลุมพื้นที่ที่อยู่อาศัย พื้นที่ที่มีศักยภาพทางการเกษตร อุตสาหกรรม แหล่งท่องเที่ยว และบริการ เพื่อลดความเปราะบางของชุมชนต่อการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยทางภูมิอากาศ
๔.๒.๒.๔	พัฒนาโครงข่ายการเดินทางด้วยระบบขนส่งมวลชนสาธารณะที่มีประสิทธิภาพ สามารถรองรับผู้โดยสารอย่างเพียงพอ และมีระบบการจัดการด้านความสะดวก ปลอดภัย ประหยัดเวลา และประหยัดเชื้อเพลิงที่มีประสิทธิภาพ
๔.๒.๒.๕	พัฒนาความเชื่อมโยงโครงข่ายของระบบขนส่งมวลชนในเมืองใหญ่ให้ครอบคลุมและเชื่อมต่อกัน ทั้งระบบราง รถประจำทางสาธารณะ และเรือโดยสาร เพื่ออำนวยความสะดวกสำหรับรองรับการเดินทางแบบ Multi - modal ระหว่างรถยนต์ รถประจำทาง รถไฟฟ้า เรือ หรือการจอดรถแล้วเดินทางต่อ (Park - and - ride) โดยมีเส้นทางเดินเชื่อม และบันไดเลื่อน หรือการเดินทางด้วยระบบขนส่งสาธารณะแบบตัวร่วม
๔.๒.๒.๖	พัฒนาโครงข่ายระบบการขนส่งสินค้าทางรางและทางน้ำที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยให้นำระบบข้อมูลสารสนเทศและเทคโนโลยีมาใช้ในการปรับปรุงการบริหารจัดการระบบขนส่งสินค้าทางรางและทางน้ำให้มีประสิทธิภาพ และครอบคลุมพื้นที่มากยิ่งขึ้น
๔.๒.๒.๗	สนับสนุนงานวิจัยและพัฒนา โดยมุ่งเน้นการศึกษาการประเมินผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศต่อระบบนิเวศที่มีความอ่อนไหวและเปราะบาง รวมทั้งแนวทางการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของภาคส่วนต่างๆ โดยเฉพาะการพัฒนาพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ที่ทนทานต่อการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิ ภัยแล้ง และน้ำท่วม
กลยุทธ์ที่ ๔.๓ การพัฒนาความร่วมมือด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ	
แผนงานที่ ๔.๓.๑ การพัฒนาและกระตุ้นบทบาทความร่วมมือจากทุกภาคส่วน/แนวทางการปฏิบัติ (จำนวน ๓ แนวทาง)	
๔.๓.๑.๑	เปิดเผยข้อมูลการเจรจา และแนวทางการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับประชาชนได้รับทราบอย่างต่อเนื่อง เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจ เป็นแรงสนับสนุนและให้ความร่วมมือจากทุกภาคส่วน เพื่อประโยชน์ของชาติ

๔.๓.๑.๒	เพิ่มขีดความสามารถให้แก่บุคลากรและองค์กร รวมถึงภาคีที่เกี่ยวข้องกับการเจรจาและการปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศ เพื่อให้เกิดความเข้มแข็ง และร่วมมืออย่างเป็นเครือข่ายหรือภาคีในการบริหารจัดการข้อมูลทางวิชาการที่มีความเชื่อมโยงกับการดำเนินงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สำหรับเป็นพื้นฐานในการเจรจาต่อรอง
๔.๓.๑.๓	ติดตามและเฝ้าระวังมาตรการการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อาจส่งผลกระทบต่อการค้าและการลงทุนทั้งที่เป็นมาตรการฝ่ายเดียวของภาคีการค้าหลัก และมาตรการในกรอบทวิภาคี และพหุภาคีที่เกี่ยวข้อง เพื่อเตรียมความพร้อมในการป้องกันหรือรองรับมาตรการดังกล่าว โดยสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือจากทุกภาคส่วน โดยเฉพาะภาคเอกชน เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการดำเนินนโยบายความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการค้าและสิ่งแวดล้อม
แผนงานที่ ๔.๓.๒ การเสริมสร้างความเข้มแข็งด้านความร่วมมือในเวทีระหว่างประเทศ / แนวทางการปฏิบัติ (จำนวน ๔ แนวทาง)	
๔.๓.๒.๑	ส่งเสริมศักยภาพของหน่วยงานไทยในการร่วมมือกับประเทศต่างๆ ในภูมิภาคเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อส่งเสริมการค้าและสร้างส่วนแบ่งทางการตลาดสำหรับสินค้าและบริการที่คำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
๔.๓.๒.๒	ส่งเสริมกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศ ทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคีในการนำกลไกความร่วมมือและการสนับสนุนต่าง ๆ โดยเฉพาะด้านการเงิน การถ่ายทอดเทคโนโลยีการเสริมสร้างศักยภาพบุคลากรด้านการวิจัย และการวิจัยและพัฒนา เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานภายในประเทศ โดยมุ่งเน้นกรอบความร่วมมือที่สมประโยชน์ (Win - Win) สอดคล้องและต่อยอดกับนโยบายของประเทศ
๔.๓.๒.๓	ผลักดันให้มีการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียน เพื่อหาแนวทางความร่วมมือกับประเทศในภูมิภาค โดยเฉพาะการรวมกลุ่มในประชาคมอาเซียน และกลุ่มภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง ในการร่วมกันอนุรักษ์ ใช้ประโยชน์ และแก้ไข จัดการปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมข้ามแดนร่วมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่อง ทรัพยากรน้ำ ทรัพยากรพลังงาน ปัญหาขยะอิเล็กทรอนิกส์ ปัญหาหมอกควัน ปัญหาการลักลอบค้าช้างป่า และทรัพยากรธรรมชาติอื่นๆ
๔.๓.๒.๔	สนับสนุนการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับพันธกรณีด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ และความตกลงทางการค้าที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งติดตามผลการเจรจาและท่าทีของประเทศต่างๆ ทั้งในเวทีการค้าโลก และการเจรจาในระดับทวิภาคี และพหุภาคี เพื่อกำหนดท่าทีของประเทศที่เหมาะสม และกำหนดการเจรจาเชิงรุก

ภาคผนวก ข

ภาคผนวก ข

ภาคีเครือข่ายที่รายงานผลการดำเนินงาน

ตามภาคีเครือข่ายที่รายงานผลการดำเนินงานแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม
ปีงบประมาณ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕) จำนวน ๖๑ หน่วยงาน ดังนี้

กระทรวงการคลัง

๑. กรมธนารักษ์
๒. กรมบัญชีกลาง

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

๓. สำนักปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

๔. กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๕. กรมชลประทาน
๖. กรมประมง
๗. กรมพัฒนาที่ดิน
๘. อธิบดีกรมวิชาการเกษตร
๙. กรมส่งเสริมการเกษตร
๑๐. กรมส่งเสริมสหกรณ์
๑๑. สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม
๑๒. สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร
๑๓. สำนักงานพัฒนาการวิจัยการเกษตร (องค์การมหาชน)
๑๔. สำนักมาตรฐาน สินค้าเกษตร และอาหารแห่งชาติ

กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

๑๕. สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
๑๖. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
๑๗. สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ

กระทรวงคมนาคม

๑๘. กรมเจ้าท่า

๑๙. สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร

กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

๒๐. สำนักปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒๑. กรมควบคุมมลพิษ

๒๒. กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

๒๓. กรมทรัพยากรธรณี

๒๔. กรมทรัพยากรน้ำ

๒๕. กรมทรัพยากรน้ำบาดาล

๒๖. กรมป่าไม้

๒๗. กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม

๒๘. กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช

๒๙. สำนักปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓๐. สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓๑. สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจจากฐานชีวภาพ (องค์การมหาชน)

๓๒. องค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน)

๓๓. องค์การสวนพฤกษศาสตร์

๓๔. องค์การสวนสัตว์ในพระบรมราชูปถัมภ์

๓๕. องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

สำนักนายกรัฐมนตรี

๓๖. กรมประชาสัมพันธ์

๓๗. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย

๓๘. สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๓๙. สำนักงานปรมาณู

กระทรวงพาณิชย์

๔๐. สำนักปลัดกระทรวงพาณิชย์

กระทรวงพลังงาน

๔๑. กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน

๔๒. สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน

กระทรวงมหาดไทย

- ๔๓. กรมที่ดิน
- ๔๔. กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- ๔๕. การประปานครหลวง
- ๔๖. กรมโยธาธิการและผังเมือง
- ๔๗. ศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติ
- ๔๘. องค์การจัดการน้ำเสีย
- ๔๙. การประปาส่วนภูมิภาค
- ๕๐. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
- ๕๑. กรุงเทพมหานคร

กระทรวงยุติธรรม

- ๕๒. สำนักปลัดกระทรวงยุติธรรม

กระทรวงวัฒนธรรม

- ๕๓. กรมศิลปากร

กระทรวงสาธารณสุข

- ๕๔. กรมอนามัย

กระทรวงอุตสาหกรรม

- ๕๕. กรมโรงงานอุตสาหกรรม
- ๕๖. การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
- ๕๗. กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
- ๕๘. กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
- ๕๙. สำนักปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
- ๖๐. สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

๖๑. ภาคเอกชน

ภาคผนวก ค

ภาคผนวก ค
ตารางผลการดำเนินงานตามแนวทางการปฏิบัติ

ผลการดำเนินงานตามแนวทางการปฏิบัติ ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ มีดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลและเป็นธรรม

ตัวชี้วัด	กลยุทธ์	แผนงาน	แนวทางการปฏิบัติ ที่มีการดำเนินงาน	แนวทางการปฏิบัติ ที่ไม่มีการดำเนินงาน	จำนวน โครงการ/ กิจกรรม	จำนวน โครงการ/ กิจกรรม (รวม)
๑.๑	๑.๑	๑.๑.๑	๑.๑.๑.๘		๙	๑๘
		๑.๑.๓	๑.๑.๓.๑๐		๙	
๑.๒	๑.๑	๑.๑.๑	๑.๑.๑.๙		๕	๒๔
		๑.๑.๓	๑.๑.๓.๓		๘	
			๑.๑.๓.๕		๓	
			๑.๑.๓.๖		๐	
			๑.๑.๓.๗		๓	
			๑.๑.๓.๘		๓	
			๑.๑.๓.๑๒		๒	
	๑.๒	๑.๒.๓	๑.๒.๓.๖		๐	
๑.๓	๑.๑	๑.๑.๑	๑.๑.๑.๑		๑๙	๒๑๑
			๑.๑.๑.๓		๑	
			๑.๑.๑.๔		๓๒	
			๑.๑.๑.๕		๙	
			๑.๑.๑.๗		๑๒๑	
			๑.๑.๑.๑๐		๗	
	๑.๒	๑.๒.๑	๑.๒.๑.๖		๒๒	
๑.๔	๑.๑	๑.๑.๑	๑.๑.๑.๒		๒	๖๙
		๑.๑.๒	๑.๑.๒.๑		๓๘	
			๑.๑.๒.๒		๖	
			๑.๑.๒.๓		๔	
			๑.๑.๒.๔		๘	
			๑.๑.๒.๕		๐	
			๑.๑.๒.๖		๔	
			๑.๑.๒.๗		๐	
			๑.๑.๒.๘		๒	

ตัวชี้วัด	กลยุทธ์	แผนงาน	แนวทางการปฏิบัติ ที่มีการดำเนินงาน	แนวทางการปฏิบัติ ที่ไม่มีการดำเนินงาน	จำนวน โครงการ/ กิจกรรม	จำนวน โครงการ/ กิจกรรม (รวม)
			๑.๑.๒.๙		๔	
			๑.๑.๒.๑๐		๑	
๑.๕	๑.๑	๑.๑.๑	๑.๑.๑.๖		๒	๑๒
		๑.๑.๓	๑.๑.๓.๑		๑	
			๑.๑.๓.๒		๓	
			๑.๑.๓.๔		๐	
			๑.๑.๓.๙		๒	
			๑.๑.๓.๑๑		๑	
	๑.๒	๑.๒.๓	๑.๒.๓.๕		๓	
๑.๖	๑.๑	๑.๑.๔	๑.๑.๔.๑		๖	๑๕
			๑.๑.๔.๒		๐	
			๑.๑.๔.๓		๐	
			๑.๑.๔.๔		๑	
			๑.๑.๔.๕		๐	
			๑.๑.๔.๖		๑	
			๑.๑.๔.๗		๓	
			๑.๑.๔.๙		๐	
			๑.๑.๔.๑๐		๐	
			๑.๑.๔.๑๑		๐	
			๑.๑.๔.๑๒		๔	
๑.๗	๑.๒	๑.๒.๑	๑.๒.๑.๔		๙	๙
๑.๘	๑.๑	๑.๑.๔	๑.๑.๔.๘		๒	๑๘๘
	๑.๒	๑.๒.๓	๑.๒.๓.๑		๗๒	
			๑.๒.๓.๒		๓๗	
			๑.๒.๓.๓		๖๓	
๑.๙	๑.๑	๑.๑.๕	๑.๒.๓.๔		๕	๒๑
			๑.๑.๕.๑		๓	
			๑.๑.๕.๒		๒	
			๑.๑.๕.๓		๑	
			๑.๑.๕.๔		๓	
			๑.๑.๕.๕		๓	
			๑.๑.๕.๖		๙	

ตัวชี้วัด	กลยุทธ์	แผนงาน	แนวทางการปฏิบัติ ที่มีการดำเนินงาน	แนวทางการปฏิบัติ ที่ไม่มีการดำเนินงาน	จำนวน โครงการ/ กิจกรรม	จำนวน โครงการ/ กิจกรรม (รวม)
			๑.๑.๕.๗		๐	
			๑.๑.๕.๘		๐	
๑.๑๐	๑.๑	๑.๑.๖	๑.๑.๖.๑		๕	๓๓๙
			๑.๑.๖.๒		๑๑	
			๑.๑.๖.๓		๒	
			๑.๑.๖.๔		๔	
			๑.๑.๖.๕		๓	
			๑.๑.๖.๖		๑	
			๑.๑.๖.๗		๕	
			๑.๑.๖.๘		๒๒	
			๑.๑.๖.๙		๐	
			๑.๑.๖.๑๐		๒	
			๑.๑.๖.๑๑		๓	
			๑.๑.๖.๑๒		๐	
	๑.๒	๑.๒.๑	๑.๒.๑.๑		๒๑๗	
			๑.๒.๑.๒		๕๓	
			๑.๒.๑.๓		๖	
			๑.๒.๑.๕		๕	
๑.๑๑	๑.๒	๑.๒.๒	๑.๒.๒.๑		๒	๘๗
			๑.๒.๒.๒		๙	
			๑.๒.๒.๓		๑๖	
			๑.๒.๒.๔		๐	
			๑.๒.๒.๕		๓	
			๑.๒.๒.๖		๓๑	
			๑.๒.๒.๗		๒๔	
			๑.๒.๒.๘		๒	
รวม						๙๘๔

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ได้รับการป้องกัน บำบัดและฟื้นฟู

ตัวชี้วัด	กลยุทธ์	แผนงาน	แนวทางการปฏิบัติ ที่มีการดำเนินงาน	แนวทางการปฏิบัติ ที่ไม่มีการดำเนินงาน	จำนวน โครงการ/ กิจกรรม	จำนวน โครงการ/ กิจกรรม (รวม)
๒.๑	๒.๑	๒.๑.๒	๒.๑.๒.๑		๒๙	๑๑๐
			๒.๑.๒.๒		๕	
			๒.๑.๒.๓		๘	
			๒.๑.๒.๔		๑๖	
			๒.๑.๒.๕		๒๓	
			๒.๑.๒.๖		๑๔	
			๒.๑.๒.๗		๗	
			๒.๑.๒.๘		๒	
			๒.๑.๒.๙		๕	
			๒.๑.๒.๑๐		๑	
๒.๒	๒.๑	๒.๑.๓	๒.๑.๓.๑		๑๐๙	๑๑๕
			๒.๑.๓.๒		๒	
			-	๒.๑.๓.๓	๐	
			๒.๑.๓.๔		๔	
			๒.๑.๓.๕		๐	
๒.๓	๒.๑	๒.๑.๑	๒.๑.๑.๒		๘	๑๗๑
		๒.๑.๔	๒.๑.๔.๑		๓๒	
			๒.๑.๔.๒		๒๔	
			๒.๑.๔.๓		๖	
			๒.๑.๔.๔		๓๙	
			๒.๑.๔.๕		๖	
			๒.๑.๔.๖		๔	
			๒.๑.๔.๗		๑	
			๒.๑.๔.๘		๒	
			๒.๑.๔.๙		๒๔	
			๒.๑.๔.๑๐		๓	
			๒.๑.๔.๑๖		๒๒	
๒.๔	๒.๑	๒.๑.๑	๒.๑.๑.๑		๖	๔๕

ตัวชี้วัด	กลยุทธ์	แผนงาน	แนวทางการปฏิบัติ ที่มีการดำเนินงาน	แนวทางการปฏิบัติ ที่ไม่มีการดำเนินงาน	จำนวน โครงการ/ กิจกรรม	จำนวน โครงการ/ กิจกรรม (รวม)
		๒.๑.๔	๒.๑.๔.๑๑		๓	
			๒.๑.๔.๑๒		๕	
			๒.๑.๔.๑๓		๐	
			๒.๑.๔.๑๔		๕	
			๒.๑.๔.๑๕		๕	
			๒.๑.๔.๑๗		๗	
			๒.๑.๔.๑๘		๑๑	
			๒.๑.๔.๑๙		๓	
๒.๕	๒.๓	๒.๓.๑	๒.๓.๑.๑		๙	๖๗
			๒.๓.๑.๒		๑๑	
			๒.๓.๑.๓		๒๒	
			๒.๓.๑.๔		๐	
			๒.๓.๑.๕		๘	
			๒.๓.๑.๖		๕	
			๒.๓.๑.๗		๖	
			๒.๓.๑.๘		๖	
๒.๖	๒.๑	๒.๑.๑	๒.๑.๑.๓		๒	๕๔
			๒.๑.๑.๔		๕	
			๒.๑.๑.๕		๐	
			๒.๑.๑.๖		๐	
	๒.๒	๒.๒.๑	๒.๒.๑.๑		๓	
			๒.๒.๑.๒		๖	
		๒.๒.๒	๒.๒.๒.๑		๑๐	
			๒.๒.๒.๒		๑	
	๒.๓	๒.๓.๒	๒.๓.๒.๑		๒๐	
			๒.๓.๒.๒		๒	
			๒.๓.๒.๓		๓	
			๒.๓.๒.๔		๕	
			๒.๓.๒.๕		๒	
รวม						๕๖๗

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างคุ้มค่า และยั่งยืน

ตัวชี้วัด	กลยุทธ์	แผนงาน	แนวทางการปฏิบัติ ที่มีการดำเนินงาน	แนวทางการปฏิบัติ ที่ไม่มีการดำเนินงาน	จำนวน โครงการ/ กิจกรรม	จำนวน โครงการ/ กิจกรรม (รวม)
๓.๑	๓.๒	๓.๒.๒	๓.๒.๒.๘*		๐	๒
			๓.๒.๒.๙*		๒	
๓.๒	๓.๑	๓.๑.๑	๓.๑.๑.๑		๑๓๗	๑๙๑
			๓.๑.๑.๒		๑๗	
			๓.๑.๑.๓		๖	
			๓.๑.๑.๔		๘	
			๓.๑.๑.๕		๓	
			๓.๑.๑.๖		๑๔	
			๓.๑.๑.๗		๒	
			๓.๑.๑.๘		๔	
๓.๓	๓.๑	๓.๑.๒	๓.๑.๒.๑		๖๑	๖๙
			๓.๑.๒.๒		๐	
			๓.๑.๒.๓		๓	
			๓.๑.๒.๔		๕	
			๓.๑.๒.๕		๐	
๓.๔	๓.๒	๓.๒.๑	๓.๒.๑.๑		๒	๕๙
			๓.๒.๑.๒		๕	
			-	๓.๒.๑.๓	๐	
			๓.๒.๑.๔		๐	
			๓.๒.๑.๕		๑๔	
			๓.๒.๑.๖		๓	
			๓.๒.๑.๗		๓๔	
			๓.๒.๑.๘		๑	
			๓.๒.๑.๙		๐	
๓.๕	๓.๒	๓.๒.๒	๓.๒.๒.๑		๐	๗๕
			๓.๒.๒.๒		๒	
			๓.๒.๒.๓		๑๙	

ตัวชี้วัด	กลยุทธ์	แผนงาน	แนวทางการปฏิบัติ ที่มีการดำเนินงาน	แนวทางการปฏิบัติ ที่ไม่มีการดำเนินงาน	จำนวน โครงการ/ กิจกรรม	จำนวน โครงการ/ กิจกรรม (รวม)
			๓.๒.๒.๔*		๓	
			๓.๒.๒.๕		๑๒	
			๓.๒.๒.๖		๐	
			๓.๒.๒.๗		๓๕	
			๓.๒.๒.๘*		๑	
			๓.๒.๒.๙*		๒	
			๓.๒.๒.๑๐		๑	
๓.๖	๓.๒	๓.๒.๒	๓.๒.๒.๔*		๑	๑
๓.๗	๓.๒	๓.๒.๓	๓.๒.๓.๑		๓	๓๓
			๓.๒.๓.๒		๘	
			๓.๒.๓.๓		๑๒	
			๓.๒.๓.๔		๒	
			๓.๒.๓.๕		๖	
			๓.๒.๓.๖		๒	
๓.๘	๓.๓	๓.๓.๑	๓.๓.๑.๑		๑๑	๔๓
			๓.๓.๑.๒		๑	
			๓.๓.๑.๓		๐	
			๓.๓.๑.๔		๙	
		๓.๓.๒	๓.๓.๒.๑		๒	
			๓.๓.๒.๒		๙	
			๓.๓.๒.๓		๖	
			๓.๓.๒.๔		๕	
รวม						๔๗๓

* หมายถึง แนวทางการปฏิบัติที่ ๓.๒.๒.๔ ๓.๒.๒.๘ และ ๓.๒.๒.๙ มีความเชื่อมโยงหลายตัวชี้วัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ สร้างศักยภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ และการส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศ

ตัวชี้วัด	กลยุทธ์	แผนงาน	แนวทางการปฏิบัติ ที่มีการดำเนินงาน	แนวทางการปฏิบัติ ที่ไม่มีการดำเนินงาน	จำนวน โครงการ/ กิจกรรม	จำนวน โครงการ/ กิจกรรม (รวม)
๔.๑	๔.๑	๔.๑.๑	๔.๑.๑.๒		๘	๓๔
			๔.๑.๑.๓*		๗	
			๔.๑.๑.๔		๑	
		๔.๑.๒	๔.๑.๒.๑		๓	
			๔.๑.๒.๓		๐	
			๔.๑.๒.๔		๖	
			๔.๑.๒.๕		๑	
			๔.๑.๒.๖		๑	
			๔.๑.๒.๙		๑	
			๔.๑.๒.๑๐		๑	
			๔.๑.๒.๑๑		๕	
๔.๒	๔.๑	๔.๑.๒	๔.๑.๒.๒		๐	๐
			๔.๑.๒.๗		๐	
๔.๓	๔.๑	๔.๑.๒	๔.๑.๒.๘		๔	๑๙
	๔.๒	๔.๒.๑	๔.๒.๑.๓*		๑	
			๔.๒.๑.๔		๑๔	
๔.๔	๔.๑	๔.๑.๑	๔.๑.๑.๑		๖	๒๘
			๔.๑.๑.๕		๔	
	๔.๒	๔.๒.๑	๔.๒.๑.๑		๘	
			๔.๒.๑.๒		๑	
			๔.๒.๑.๓*		๐	
		๔.๒.๒	๔.๒.๒.๑		๒	
			๔.๒.๒.๒		๒	
			-	๔.๒.๒.๓	๐	
			๔.๒.๒.๔		๑	
			๔.๒.๒.๕		๒	
			๔.๒.๒.๖		๑	

ตัวชี้วัด	กลยุทธ์	แผนงาน	แนวทางการปฏิบัติ ที่มีการดำเนินงาน	แนวทางการปฏิบัติ ที่ไม่มีการดำเนินงาน	จำนวน โครงการ/ กิจกรรม	จำนวน โครงการ/ กิจกรรม (รวม)
			๔.๒.๒.๗		๑	
๔.๕	๔.๑	๔.๑.๑	๔.๑.๑.๓*		๔	๔
๔.๖	๔.๓	๔.๓.๑	๔.๓.๑.๑		๑๐	๒๑
			๔.๓.๑.๒		๐	
			๔.๓.๑.๓		๒	
		๔.๓.๒	๔.๓.๒.๑		๐	
			๔.๓.๒.๒		๕	
			๔.๓.๒.๓		๓	
			๔.๓.๒.๔		๑	
		รวม				

* หมายถึง แนวทางการปฏิบัติที่ ๔.๑.๑.๓ และ ๔.๒.๑.๓ มีความเชื่อมโยงหลายตัวชี้วัด

ภาคผนวก ง

ภาคผนวก ง
ตารางผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัด

ผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัด ภายใต้แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๕ มีดังนี้

ข้อมูล ณ มกราคม ๒๕๖๖

ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การประเมินผล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลและเป็นธรรม							
๑.๑ ประกาศใช้ แผนที่แนวเขต พื้นที่ป่าที่มี แนวเขตเดียวกัน (One Map) และจำนวนพื้นที่ จัดที่ดินทำกิน ให้ชุมชน (เพิ่มขึ้น)							
(๑) ประกาศใช้ แผนที่แนวเขต พื้นที่ป่าที่มีแนว เขตเดียวกัน (One Map)	ยังไม่ประกาศใช้ (สคทช.)						ไม่บรรลุค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การประเมินผล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕
(๒) จำนวนพื้นที่ จัดที่ดินทำกินให้ ชุมชน (เพิ่มขึ้น)	๒๔๖,๑๗๐-๐-๔.๘๔ ไร่ (สผ.)	๒๕๔,๐๑๓ ไร่ (สผ.)	๑๒๑,๘๔๘-๓-๓๖. ๕๖ ไร่ (สผ.)	๖๑,๗๓๓-๓-๕๔ ไร่ (สผ.)	๘๕๔,๙๗๘-๒- ๑๙.๒๖ ไร่ (สคทช.)	๑,๑๗๙,๔๗๖-๐- ๑๓.๘๖ ไร่ (สคทช.)	บรรลุค่าเป้าหมาย

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้จัดที่ดินทำกินให้ชุมชน โดยเป็นพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในพื้นที่แล้ว จำนวน ๗๙ พื้นที่ ๔๓ จังหวัด เนื้อที่ ๒๔๖,๑๗๐-๐-๔.๘๔ ไร่

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ มีการจัดที่ดินให้แก่ประชาชนแล้ว ๑๓๒ พื้นที่ ๕๔ จังหวัด เนื้อที่ ๒๕๔,๐๑๓ ไร่

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒

- มีการปรับปรุงองค์ประกอบอำนาจหน้าที่และชื่อของคณะกรรมการ ภายใต้ คณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ (คทช.) ให้สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ คณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ และเมื่อวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๖๓ คทช. มีคำสั่งที่ ๑/๒๕๖๓ เรื่อง คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ จำนวน ๙ คณะ โดยคณะที่ ๙ คือ คณะกรรมการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณาการมาตราส่วน ๑ : ๔๐๐๐ (One Map) และแก้ไขปัญหาแนวเขตที่ดินของรัฐ มีอำนาจหน้าที่พิจารณากำหนด แนวทางการแก้ไขปัญหาแนวเขตที่ดินของรัฐ ต่อ คทช. และเสนอคณะรัฐมนตรี (ครม.) และปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณาการ มาตราส่วน ๑ : ๔๐๐๐ (One Map) และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องให้ถูกต้องตามข้อเท็จจริง โดยมีประธาน คือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รองประธาน คือ เลขาธิการกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร และอนุกรรมการและเลขานุการ คือ เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

- เตรียมพื้นที่เพื่อดำเนินการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชน จำนวน ๘๘๔ พื้นที่ใน ๗๐ จังหวัด ครอบคลุมเนื้อที่ประมาณ ๑,๓๐๙,๖๗๙-๐-๙๓.๒๔ ไร่

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

- คณะกรรมการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณาการ มาตราส่วน ๑ : ๔๐๐๐ (One Map) และแก้ไขปัญหาแนวเขตที่ดินของรัฐ ได้มีคำสั่งที่ ๑/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๖๓ เพื่อแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการฯ และเมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๓ สำนักงาน ป.ป.ท. ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการฯ One Map ได้เชิญหน่วยงานระดับกรมที่รับผิดชอบที่ดินของรัฐ ทั้ง ๙ หน่วยงาน รวมทั้ง หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องมาร่วมประชุมหารือเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมที่จะมีการประชุมคณะกรรมการ (One Map) ในการดำเนินการให้เป็นไปตามมติ ครม. เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๑

- เตรียมพื้นที่เพื่อดำเนินการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชน จำนวน ๙๑๙ พื้นที่ใน ๗๐ จังหวัด ครอบคลุมเนื้อที่ประมาณ ๑,๕๙๘,๓๔๘-๓-๖๔.๐๕ ไร่

ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การประเมินผล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ - การประชุม คทช. ครั้งที่ ๒/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๔ มีมติเห็นชอบผลการดำเนินการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐ แบบบูรณาการ มาตรฐาน ๑ : ๔๐๐๐ (One Map) ในพื้นที่กลุ่มที่ ๑ จำนวน ๑๑ จังหวัด ประกอบด้วย จังหวัดนนทบุรี นครปฐม อ่างทอง สิงห์บุรี สมุทรสงครามกรุงเทพมหานคร สมุทรปราการ ปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา สมุทรสาคร และสุพรรณบุรี โดยการประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ มีมติเห็นชอบผลการดำเนินการและรับรองเส้นแนวเขตที่ดินของรัฐในพื้นที่กลุ่มที่ ๑ และให้หน่วยงานที่มีที่ดินอยู่ในความรับผิดชอบปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้เป็นไปตามผลการดำเนินการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณาการฯ (One Map) ดังกล่าว ให้แล้วเสร็จภายใน ๓๖๐ วัน โดยอาจขอขยายระยะเวลาการดำเนินการต่อ คทช. ได้ตามเหตุผลความจำเป็น แต่ไม่เกิน ๑๘๐ วัน - กำหนดพื้นที่เป้าหมายเพื่อดำเนินการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชน จำนวน ๑,๔๔๒ พื้นที่ ใน ๗๐ จังหวัด ครอบคลุมเนื้อที่ประมาณ ๕,๕๖๖,๕๗๖-๓-๓๑.๐๙ ไร่ - มีพื้นที่ออกหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์แล้ว จำนวน ๓๐๙ พื้นที่ เนื้อที่ประมาณ ๘๕๔,๙๗๘-๒-๑๙.๒๖ ไร่ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ - จากการประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ มีมติเห็นชอบแนวทางการแก้ไขปัญหาผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับประชาชนจากการดำเนินงานปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐและให้นำไปใช้กับทุกกลุ่มจังหวัด เพื่อให้เป็นแนวทางปฏิบัติอย่างเดียวกัน และเห็นชอบผลการดำเนินการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณาการ มาตรฐาน ๑ : ๔๐๐๐ (One Map) ในพื้นที่กลุ่มที่ ๒ จำนวน ๑๑ จังหวัด ประกอบด้วย จังหวัดจันทบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ชัยนาท ตราด นครนายก นครสวรรค์ ระยอง (ยกเว้นกรณีพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้า – หมู่เกาะเสม็ด) ลพบุรี ศรีสะเกษ และสระบุรี และให้หน่วยงานที่มีที่ดินอยู่ในความรับผิดชอบปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้เป็นไปตามผลการดำเนินการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณาการฯ (One Map) ดังกล่าว ให้แล้วเสร็จภายใน ๓๖๐ วัน โดยอาจขอขยายระยะเวลาการดำเนินการต่อ คทช. ได้ตามเหตุผลความจำเป็น แต่ไม่เกิน ๑๘๐ วัน - กำหนดพื้นที่เป้าหมายเพื่อดำเนินการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชน จำนวน ๑,๔๘๓ พื้นที่ใน ๗๐ จังหวัด ครอบคลุมเนื้อที่ประมาณ ๕,๗๙๒,๑๔๔-๓-๔๔.๗๕ ไร่ - มีพื้นที่ออกหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์แล้ว จำนวน ๓๗๐ พื้นที่ เนื้อที่ประมาณ ๑,๑๗๙,๔๗๖-๐-๑๓.๘๖ ไร่ หมายเหตุ : Baseline Data (๒๕๕๙) ตัวชี้วัด ๑.๑ (๑) ครม. ได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๘ เห็นชอบให้ดำเนินการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณาการ มาตรฐาน ๑ : ๔,๐๐๐ (One Map) โดยจัดทำเป็นแผนที่ดิจิทัล มาตรฐาน ๑ : ๔,๐๐๐ และเพื่อให้ทุกส่วนราชการใช้และยึดถือเป็นแนวเดียวกัน ภายใต้อาณัติข้อมูลแนวเขตที่ดินของรัฐที่มีความถูกต้องและตรงตามกฎหมาย ตัวชี้วัด ๑.๒ (๒) จำนวนพื้นที่จัดที่ดินทำกินให้ชุมชน ประมาณ ๔๒๗,๕๕๐ ไร่							

ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การประเมินผล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕
๑.๒ ร้อยละของพื้นที่การถือครองที่ดินแต่ละประเภทเทียบกับพื้นที่ทั้งประเทศ (เพิ่มขึ้น) หน่วยวัด : ร้อยละ	ร้อยละ ๔๐.๑๑ (ทด.)	ร้อยละ ๓๙.๙๘ (ทด.)	ร้อยละ ๓๙.๗๔ (ทด.)	ร้อยละ ๓๙.๕๑ (ทด.)	ร้อยละ ๓๙.๒๔ (ทด.)	ร้อยละ ๓๙.๒๑ (ทด.)	บรรลุค่าเป้าหมาย

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ตั้งแต่เริ่มออกโฉนดครั้งแรก (พ.ศ. ๒๔๔๔) ถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ มีการออกเอกสารสิทธิแล้ว ๑๒๘,๖๒๖,๖๓๕-๒-๒.๖๘ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๑๑ ของพื้นที่ทั้งประเทศ (๓๒๐.๗ ล้านไร่) โดยแบ่งเป็น มีเอกสารสิทธิที่ดินเป็นกรรมสิทธิ์ (โฉนด) ๑๐๓,๒๑๐,๒๓๐-๒-๔๑.๕๔ ไร่ และที่มีเอกสารสิทธิที่ดินที่เป็นสิทธิครอบครอง (น.ส.๓ก น.ส.๓ และใบจอง) ๒๕,๔๑๖,๔๐๕-๐-๓๘.๘๖ ไร่

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ตั้งแต่เริ่มออกโฉนดครั้งแรก (พ.ศ. ๒๔๔๔) ถึงเดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๖๑ มีที่ดินที่มีเอกสารสิทธิ ๑๒๘,๒๐๘,๖๘๑-๙-๑๒๔.๒๘ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๙๘ ของพื้นที่ทั้งประเทศ (๓๒๐.๗ ล้านไร่) โดยแบ่งเป็น มีเอกสารสิทธิที่ดินเป็นกรรมสิทธิ์ (โฉนด) ๑๐๓,๐๐๕,๘๑๗-๓-๕๔.๗๘ ไร่ และที่มีเอกสารสิทธิที่ดินที่เป็นสิทธิครอบครอง (น.ส.๓ก น.ส.๓ และใบจอง) ๒๕,๒๐๒,๘๖๔-๖-๖๙.๕ ไร่

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ ตั้งแต่เริ่มออกโฉนดครั้งแรก (พ.ศ. ๒๔๔๔) ถึงเดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๖๒ มีที่ดินที่มีเอกสารสิทธิ ๑๒๗,๔๖๔,๐๐๕-๖-๒๘๔.๘๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๗๔ ของพื้นที่ทั้งประเทศ (๓๒๐.๗ ล้านไร่) โดยแบ่งเป็น มีเอกสารสิทธิที่ดินเป็นกรรมสิทธิ์ (โฉนด) ๑๐๒,๓๒๐,๑๑๓-๑-๒๗.๖๙ ไร่ และที่มีเอกสารสิทธิที่ดินที่เป็นสิทธิครอบครอง (น.ส.๓ก น.ส.๓ และใบจอง) ๒๕,๑๔๓,๘๘๒-๕-๒๕๗.๑๖ ไร่

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ตั้งแต่เริ่มออกโฉนดครั้งแรก (พ.ศ. ๒๔๔๔) ถึงเดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๖๓ มีที่ดินที่มีเอกสารสิทธิ ๑๒๖,๗๐๕,๒๖๗-๖-๒๖๗.๐๔ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๕๑ ของพื้นที่ทั้งประเทศ (๓๒๐.๗ ล้านไร่) โดยแบ่งเป็น มีเอกสารสิทธิที่ดินเป็นกรรมสิทธิ์ (โฉนด) ๑๐๒,๑๑๓,๐๑๘-๓-๗๘.๓๐ ไร่ และที่มีเอกสารสิทธิที่ดินที่เป็นสิทธิครอบครอง (น.ส.๓ก น.ส.๓ และใบจอง) ๒๔,๕๙๒,๒๔๙-๓-๑๘๘.๗๔ ไร่

ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การประเมินผล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ตั้งแต่เริ่มออกโฉนดครั้งแรก (พ.ศ. ๒๔๔๔) ถึงเดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔ มีที่ดินที่มีเอกสารสิทธิ ๑๒๕,๘๓๙,๘๖๕-๖-๑๘๓.๙ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๒๔ ของพื้นที่ทั้งประเทศ (๓๒๐.๗ ล้านไร่) โดยแบ่งเป็น มีเอกสารสิทธิที่ดินเป็นกรรมสิทธิ์ (โฉนด) ๑๐๑,๔๑๕,๙๓๔-๓-๗๓.๘๐ ไร่ และที่มีเอกสารสิทธิที่ดินที่เป็นสิทธิครอบครอง (น.ส.๓ก น.ส.๓ และใบจอง) ๒๔,๔๒๓,๙๓๑-๓-๑๑๐.๑ ไร่ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ตั้งแต่เริ่มออกโฉนดครั้งแรก (พ.ศ. ๒๔๔๔) ถึงเดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕ มีที่ดินที่มีเอกสารสิทธิ ๑๒๕,๗๖๐,๙๘๗-๑๐-๒๗๕.๙ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๒๑ ของพื้นที่ทั้งประเทศ (๓๒๐.๗ ล้านไร่) โดยแบ่งเป็น มีเอกสารสิทธิที่ดินเป็นกรรมสิทธิ์ (โฉนด) ๑๐๑,๖๙๘,๓๐๙-๓-๘๘.๔๐ ไร่ และที่มีเอกสารสิทธิที่ดินที่เป็นสิทธิครอบครอง (น.ส.๓ก น.ส.๓ และใบจอง) ๒๔,๐๖๒,๖๗๘-๗-๑๘๗.๕ ไร่ หมายเหตุ : Baseline Data (๒๕๕๘) ร้อยละ ๔๒ ของพื้นที่ประเทศหรือ ๑๓๕ ล้านไร่ เป็นพื้นที่ป่าตามกฎหมาย ร้อยละ ๓๙.๕ ของพื้นที่ประเทศหรือ ๑๒๖.๗ ล้านไร่ เป็นที่ดินที่มีเอกสารสิทธิ ร้อยละ ๑๐.๕ ของพื้นที่ประเทศหรือ ๓๓.๗ ล้านไร่ เป็นพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดิน (ส.ป.ก. ๔ - ๐๑) ร้อยละ ๒.๕ ของพื้นที่ประเทศหรือ ๘.๑ ล้านไร่ เป็นที่ราชพัสดุ ร้อยละ ๕.๔ ของพื้นที่ประเทศหรือ ๑๗.๒ ล้านไร่ เป็นพื้นที่อื่น ๆ ที่ไม่ได้จำแนก รวม ๓๒๐.๗ ล้านไร่							

ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การประเมินผล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕
๑.๓ พื้นที่ที่มี สภาพป่า ร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ประเทศ แบ่งเป็นพื้นที่ ป่าอนุรักษ์ ร้อยละ ๒๕ และพื้นที่ ป่าเศรษฐกิจ ร้อยละ ๑๕ หน่วยวัด : ร้อยละ	- พื้นที่ที่มีสภาพป่า ร้อยละ ๓๑.๖๘ (ปม.) ^{๑/} - พื้นที่ป่าอนุรักษ์ ร้อยละ ๒๐.๗๘ (อส.) - พื้นที่ ป่าเศรษฐกิจ ร้อยละ ๐.๓๔ (ปม. และ ออป.)	- พื้นที่ที่มีสภาพ ป่า ร้อยละ ๓๑.๖๘ (ปม.) ^{๑/} - พื้นที่ป่าอนุรักษ์ ร้อยละ ๒๐.๗๘ (อส.) - พื้นที่ ป่าเศรษฐกิจ ร้อยละ ๐.๓๔ (ปม. และ ออป.)	- พื้นที่ที่มีสภาพป่า ร้อยละ ๓๑.๖๘ (ปม.) ^{๑/} - พื้นที่ป่าอนุรักษ์ ร้อยละ ๒๐.๙๐ (อส.) - พื้นที่ ป่าเศรษฐกิจ ร้อยละ ๐.๓๔ (ปม. และ ออป.)	- พื้นที่ที่มีสภาพป่า ร้อยละ ๓๑.๖๔ (ปม.) ^{๑/} - พื้นที่ป่าอนุรักษ์ ร้อยละ ๒๐.๙๗ (อส.) - พื้นที่ ป่าเศรษฐกิจ ร้อยละ ๐.๓๔ (ปม. และ ออป.)	- พื้นที่ที่มีสภาพ ป่า ร้อยละ ๓๑.๕๙ (ปม.) ^{๑/} - พื้นที่ป่าอนุรักษ์ ร้อยละ ๒๐.๙๗ (อส.) - พื้นที่ ป่าเศรษฐกิจ ร้อยละ ๐.๓๔ (ปม. และ ออป.)	- พื้นที่ที่มีสภาพป่า ร้อยละ ๓๑.๕๗ (ปม.) ^{๑/} - พื้นที่ป่าอนุรักษ์ ร้อยละ ๒๑.๔๖ (อส.) - พื้นที่ ป่าเศรษฐกิจ ร้อยละ ๐.๓๔ (ปม. และ ออป.)	ไม่บรรลุล่าเป้าหมาย

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๑

- มีพื้นที่ที่มีสภาพป่า ^{๑/} ทั้งหมด ๑๐๒.๔๙ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๓๑.๖๘ ของพื้นที่ทั้งประเทศ ซึ่ง ปม. เป็นหน่วยงานให้ข้อมูล

- มีพื้นที่ป่าอนุรักษ์ ทั้งหมด ๖๗.๒๒ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๒๐.๗๘ ของพื้นที่ทั้งประเทศ โดยแบ่งเป็นพื้นที่อุทยานแห่งชาติ ๓๙,๔๙๗,๖๐๕ ไร่ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ๒๓,๓๖๐,๖๙๗.๒๕ ไร่ เขตห้ามล่าสัตว์ป่า ๓,๕๘๕,๒๔๑.๔๑ ไร่ วนอุทยาน ๗๒๐,๗๐๓.๓๙ ไร่ สวนรุกขชาติ ๒๕,๔๑๗ ไร่ และสวนพฤกษศาสตร์ ๓๐,๙๐๐ ไร่ ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของ อส.

- มีพื้นที่ป่าเศรษฐกิจ ทั้งหมด ๑.๑๐ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๐.๓๔ ของพื้นที่ทั้งประเทศ โดยแบ่งเป็น พื้นที่ป่าเศรษฐกิจในความรับผิดชอบของ ปม. ๓๔,๗๖๖ ไร่ และพื้นที่สวนป่าเศรษฐกิจในความรับผิดชอบของ ออป. ๑.๐๗ ล้านไร่

ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การประเมินผล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ - มีพื้นที่ที่มีสภาพป่า ^{๑/} ทั้งหมด ๑๐๒.๔๘ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๓๑.๖๘ ของพื้นที่ทั้งประเทศ ซึ่ง ปม. เป็นหน่วยงานให้ข้อมูล - มีพื้นที่ป่าอนุรักษ์ ทั้งหมด ๖๗.๖๓ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๒๐.๙๐ ของพื้นที่ทั้งประเทศ โดยแบ่งเป็นพื้นที่อุทยานแห่งชาติ ๓๙,๗๐๗,๘๐๕ ไร่ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ๒๓,๓๖๐,๖๙๗.๒๕ ไร่ เขตห้ามล่าสัตว์ป่า ๓,๗๙๔,๐๔๗.๙๕ ไร่ วนอุทยาน ๗๑๔,๔๑๐.๒๒ ไร่ สวนรุกขชาติ ๒๕,๔๑๗ ไร่ และสวนพฤกษศาสตร์ ๓๐,๙๐๐ ไร่ ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของ อส. - มีพื้นที่ป่าเศรษฐกิจ ทั้งหมด ๑.๑๐ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๐.๓๔ ของพื้นที่ทั้งประเทศ โดยแบ่งเป็น พื้นที่ป่าเศรษฐกิจในความรับผิดชอบของ ปม. ๓๓,๒๐๔ ไร่ และพื้นที่สวนป่าเศรษฐกิจในความรับผิดชอบของ ออป. ๑.๐๗ ล้านไร่ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - มีพื้นที่ที่มีสภาพป่า ^{๑/} ทั้งหมด ๑๐๒.๓๕ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๓๑.๖๔ ของพื้นที่ทั้งประเทศ ซึ่ง ปม. เป็นหน่วยงานให้ข้อมูล - มีพื้นที่ป่าอนุรักษ์ ทั้งหมด ๖๗.๘๕ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๒๐.๙๗ ของพื้นที่ทั้งประเทศ โดยแบ่งเป็นพื้นที่อุทยานแห่งชาติ ๓๙,๗๐๗,๘๐๕ ไร่ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ๒๓,๓๖๐,๖๙๗.๒๕ ไร่ เขตห้ามล่าสัตว์ป่า ๔,๐๗๑,๐๙๙.๒๐ ไร่ วนอุทยาน ๖๕๗,๔๖๓ ไร่ สวนรุกขชาติ ๒๑,๔๖๗ ไร่ และสวนพฤกษศาสตร์ ๓๐,๗๙๑ ไร่ ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของ อส. - มีพื้นที่ป่าเศรษฐกิจ ทั้งหมด ๑.๑๐ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๐.๓๔ ของพื้นที่ทั้งประเทศ โดยแบ่งเป็น พื้นที่ป่าเศรษฐกิจในความรับผิดชอบของ ปม. ๓๗,๒๘๐ ไร่ และพื้นที่สวนป่าเศรษฐกิจในความรับผิดชอบของ ออป. ๑.๐๗ ล้านไร่ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ - มีพื้นที่ที่มีสภาพป่า ^{๑/} ทั้งหมด ๑๐๒.๒๑ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๓๑.๕๙ ของพื้นที่ทั้งประเทศ ซึ่ง ปม. เป็นหน่วยงานให้ข้อมูล - มีพื้นที่อนุรักษ์ ทั้งหมด ๖๗.๘๕ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๒๐.๙๗ ของพื้นที่ทั้งประเทศ โดยแบ่งเป็นพื้นที่อุทยานแห่งชาติ ๓๙,๗๐๗,๘๐๕ ไร่ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ๒๓,๓๖๐,๖๙๖.๑๙ ไร่ เขตห้ามล่าสัตว์ป่า ๔,๐๗๑,๐๙๙.๒๐ ไร่ วนอุทยาน ๖๕๗,๓๙๘ ไร่ สวนรุกขชาติ ๒๑,๕๑๓ ไร่ สวนพฤกษศาสตร์ ๓๐,๗๕๙ ไร่ ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของ อส. - มีพื้นที่ป่าเศรษฐกิจ ทั้งหมด ๑.๑๐ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๐.๓๔ ของพื้นที่ทั้งประเทศ โดยแบ่งเป็น พื้นที่ป่าเศรษฐกิจในความรับผิดชอบของ ปม. ๓๔,๕๘๕ ไร่ และพื้นที่สวนป่าเศรษฐกิจในความรับผิดชอบของ ออป. ๑.๐๗ ล้านไร่							

ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การประเมินผล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ - มีพื้นที่ที่มีสภาพป่า ^{๑/} ทั้งหมด ๑๐๒.๑๓ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๓๑.๕๗ ของพื้นที่ทั้งประเทศ ซึ่ง ปม. เป็นหน่วยงานให้ข้อมูล - มีพื้นที่อนุรักษ์ ทั้งหมด ๖๙.๔๔ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๒๑.๔๖ ของพื้นที่ทั้งประเทศ โดยแบ่งเป็นพื้นที่ อุทยานแห่งชาติ ๔๑,๐๖๕,๐๒๓.๒๘ ไร่ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ๒๓,๔๐๕,๑๒๙.๓๘ ไร่ เขตห้ามล่าสัตว์ป่า ๔,๒๖๙,๗๘๒.๙๙ ไร่ วนอุทยาน ๖๕๖,๘๑๓.๐๙ ไร่ สวนรุกขชาติ ๒๑,๓๗๔.๓๒ ไร่ สวนพฤกษศาสตร์ ๑๗,๑๙๑.๗๕ ไร่ ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของ อส. (ข้อมูล ณ วันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๕) - มีพื้นที่ป่าเศรษฐกิจ ทั้งหมด ๑.๑๐ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๐.๓๔ ของพื้นที่ทั้งประเทศ โดยแบ่งเป็น พื้นที่ป่าเศรษฐกิจในความรับผิดชอบของ ปม. ๓๘,๓๕๔ ไร่ และพื้นที่สวนป่าเศรษฐกิจในความรับผิดชอบของ ออป. ๑.๐๗ ล้านไร่ หมายเหตุ : Baseline Data (๒๕๕๘ - ๒๕๕๙) - สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้เป็นร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ประเทศ แบ่งเป็นพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์ร้อยละ ๒๕ และพื้นที่ป่าเศรษฐกิจร้อยละ ๑๕ ของพื้นที่ประเทศ หรือเท่ากับพื้นที่ป่าอนุรักษ์ ๘๐ ล้านไร่ และพื้นที่ป่าเศรษฐกิจ ๔๘ ล้านไร่ รวม ๑๒๘ ล้านไร่ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ - ^{๑/} หมายถึง ข้อมูลพื้นที่ที่มีสภาพป่าซึ่งได้จากการแปลภาพถ่ายทางดาวเทียมของ ปม.							
๑.๔ ระดับ การดำเนินงาน การจัดการ ทรัพยากรน้ำ แบบบูรณาการ IWRM (ดัชนี ๐ - ๑๐๐) (เพิ่มขึ้น) หน่วยวัด : ดัชนี (๐ - ๑๐๐)	-			๕๓ (สหทช.)	-		ไม่บรรลุค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การประเมินผล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ยังไม่มีการดำเนินงาน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ จัดทำแผนหลักในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ กลุ่มลุ่มน้ำเจ้าพระยาใหญ่ และแผนปฏิบัติการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ๕ ปี รวมถึงแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้ง ภาวะน้ำท่วม คุณภาพน้ำ คาดว่าจะสามารถจัดทำแผนหลักกลุ่มลุ่มน้ำเจ้าพระยาใหญ่ และแผนปฏิบัติการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ๕ ปี ที่บูรณาการแนวทางแก้ไขปัญหาวิกฤตการณ์น้ำได้อย่างยั่งยืนให้แล้วเสร็จภายในเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ เพื่อให้เป็นต้นแบบขยายผลเป็นแนวทางในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำอื่น ๆ ต่อไป ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ - จัดทำแผนหลักในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ กลุ่มลุ่มน้ำเจ้าพระยาใหญ่ แล้วเสร็จเมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๖๓ โดยครอบคลุมประเด็นในแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) - จัดทำแผนปฏิบัติการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕) ได้เปิดโอกาสให้คณะกรรมการลุ่มน้ำเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผน เพื่อให้การจัดทำแผนสอดคล้องกับความต้องการในพื้นที่ลุ่มน้ำและความต้องการของประชาชน ปัจจุบันอยู่ระหว่างการจัดทำแผนปฏิบัติการ ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยเสนอผ่านกลไกคณะอนุกรรมการทรัพยากรน้ำจังหวัด และคณะกรรมการลุ่มน้ำเพื่อเสนอ กนช. ให้ความเห็นชอบต่อไป - จัดทำแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้ง น้ำท่วม คุณภาพน้ำ ที่ผ่านมามีการจัดทำแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้ง น้ำท่วม คุณภาพน้ำเพื่อเป็นพื้นที่ตัวอย่างจำนวน ๔ ลุ่มน้ำ ได้แก่ ลุ่มน้ำสะแกกรัง ลุ่มน้ำชี ลุ่มน้ำบางปะกง และลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา โดยจะมอบหมายให้ สทช.ภาค ใช้เป็นต้นแบบในการดำเนินการต่อไป ทั้งนี้แผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้ง น้ำท่วม คุณภาพน้ำ จะถูกเสนอโดยคณะกรรมการลุ่มน้ำ จำนวนทั้งสิ้น ๒๒ ลุ่มน้ำ และคาดว่าจะเสนอให้ กนช. เห็นชอบ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - จัดทำรายงานการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์พื้นที่ลุ่มน้ำเพชรบุรี-ประจวบคีรีขันธ์ และลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่งตะวันตก พร้อมแผนหลักการบริหารทรัพยากรน้ำ ๒๐ ปี และแผนปฏิบัติการ ระยะ ๕ ปี - จัดทำรายงานการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการในระดับนโยบายและระดับปฏิบัติเพิ่มมากขึ้น โดย สทช. ได้ร่วมกับหน่วยงานรัฐ คณะกรรมการลุ่มน้ำ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ประเมินการดำเนินงานการจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการ IWRM ของไทย ตามตัวชี้วัด SDG 6.5.1 Degree of Integrated Water Resources Management Implementation รายงานการประเมินการดำเนินงานการจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการ IWRM ของไทย มีค่าดัชนี ๕๓ อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง - สูง (ใช้ข้อมูลจากปีพ.ศ. ๒๕๕๔ ในการคำนวณ) โดยคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบต่อรายงานฯ เมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๔ - มีการบูรณาการการทำงานของหน่วยงานราชการร่วมกับคณะกรรมการลุ่มน้ำ และคณะอนุกรรมการทรัพยากรน้ำจังหวัด ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้โครงสร้างระดับนโยบายถ่ายทอดมาสู่การปฏิบัติจริงในพื้นที่ ในขณะเดียวกัน คณะอนุกรรมการทรัพยากรน้ำจังหวัดซึ่งประกอบด้วยผู้มีส่วนได้เสียในพื้นที่ได้มีส่วนร่วมในการบริหารทรัพยากรน้ำโดยการระดมปัญหา ข้อมูลพื้นฐานในพื้นที่ และเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหา							

ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การประเมินผล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ - จัดทำรายงานการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์พื้นที่ลุ่มน้ำแม่กลอง และลุ่มน้ำโขงตะวันออกเฉียงเหนือ พร้อมแผนหลักการบริหารทรัพยากรน้ำ ๒๐ ปี และแผนปฏิบัติการระยะ ๕ ปี - จัดทำโครงการให้ผู้ใช้น้ำยื่นขออนุญาตจดทะเบียน (โดยมีผู้ใช้น้ำที่ขอยื่นจดทะเบียน จำนวน ๓,๒๑๗ ราย และได้รับอนุมัติ จำนวน ๓,๑๗๗ ราย) - มีการจัดการทรัพยากรน้ำแบบมีส่วนร่วมสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่ ๑ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลและเป็นธรรม คือ "การส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วมแบบบูรณาการ" ซึ่งเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นตามพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยแบ่งระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนตาม International Association for Public Participation ๕ ระดับ ได้แก่ ๑) การให้ข้อมูลข่าวสาร ๒) การปรึกษาหารือรับฟังความคิดเห็น ๓) การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจหรือเสนอแนะแนวทาง ๔) การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน และ ๕) การให้อำนาจประชาชนเป็นผู้ตัดสินใจข้อมูลทั้งหมด ร่วมวางแผน ร่วมตัดสินใจ ร่วมก่อสร้าง ซึ่งจากผลการดำเนินการงานอยู่ในระดับ ๔ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ - ศึกษา ทบทวนค่าเป้าหมาย การขับเคลื่อนแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ๒๐ ปี (ปรับปรุงครั้งที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๘๐) โดยได้มีการบูรณาการหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจำนวน ๑๓ กระทรวง ๕๑ หน่วยงาน เพื่อร่วมกันกำหนดกรอบแนวทางการพัฒนาด้านทรัพยากรน้ำ ค่าเป้าหมาย ตัวชี้วัด กลยุทธ์ แผนงาน ภายใต้แผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ๒๐ ปี ซึ่งได้นำปัจจัยและสภาพแวดล้อมเพื่อการรองรับการขับเคลื่อน ประกอบด้วย การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) การแก้ไขปัญหาโดยการปรับตัวแบบอาศัยธรรมชาติเป็นฐาน (Nature Based Solution) เศรษฐกิจหมุนเวียน (Bio-Circular-Green Economy) การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาช่วยในการบริหารจัดการน้ำ และการลดความเสี่ยงภายใต้กรอบการดำเนินงานเซนได เพื่อการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๗๓ (Sendai Framework for Disaster Risk Reduction 2015-2030) โดยคำนึงถึงจุดสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และพัฒนา พร้อมทั้งได้มีการจัดประชุมรับฟังความคิดเห็น ๒๒ ลุ่มน้ำ เพื่อรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะของผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำ องค์ผู้ใช้น้ำ และภาคประชาชนภายใต้กรอบแนวคิดแผนการจัดการน้ำแบบพลวัตโดยประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการน้ำ (Water Resilience Management Plan with Citizen Co-Design) เพื่อให้หน่วยงานใช้เป็นกรอบจัดทำแผนปฏิบัติราชการ และค่าของปีงบประมาณประจำปีต่อไป หมายเหตุ : Baseline Data ; IWRM วัดจากค่าดัชนีตั้งแต่ ๐ - ๑๐๐ ซึ่งระดับของค่าดัชนีจะมีความแตกต่างกันไปในแต่ละพื้นที่โดยจะมีการแบ่งเป็นทั้งหมด ๖ ระดับ คือ ๐ เท่ากับระดับต่ำมาก ๒๐ เท่ากับระดับต่ำ ๔๐ เท่ากับระดับปานกลางถึงต่ำ ๖๐ เท่ากับระดับปานกลางถึงสูง ๘๐ เท่ากับระดับสูง และ ๑๐๐ เท่ากับระดับสูงมาก							

ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การประเมินผล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕
๑.๕ ร้อยละของพื้นที่ดินที่ถูกทำให้เสื่อมโทรมเทียบกับพื้นที่ดินทั้งหมด (ลดลง) หน่วยวัด : ร้อยละ	-						ไม่บรรลุค่าเป้าหมาย
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ ดินที่มีศักยภาพต่ำสำหรับการเกษตรที่เกิดตามสภาพธรรมชาติ ได้แก่ ดินอินทรีย์ ดินเค็ม ดินเปรี้ยวจัด ดินทรายจัด และดินตื้น พื้นที่ดินที่มีศักยภาพต่ำสำหรับการเกษตรที่เกิดตามสภาพธรรมชาติของประเทศไทย มีเนื้อที่ ๖๐,๐๒๕,๖๖๒ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๗๑ จากเนื้อที่ทั้งหมดจำนวน ๓๒๐,๖๙๖,๘๙๓ ไร่ จำแนกเป็นดินตื้นมีเนื้อที่มากที่สุด มีเนื้อที่ ๓๘,๑๙๒,๔๔๙ ไร่ รองลงมา ดินทรายจัด มีเนื้อที่ ๑๑,๘๖๓,๖๑๗ ไร่ ดินเปรี้ยวจัด มีเนื้อที่ ๕,๔๒๓,๖๔๑ ไร่ ดินเค็ม มีเนื้อที่ ๔,๒๐๐,๑๑๑ ไร่ และดินอินทรีย์ มีเนื้อที่ ๓๔๕,๔๔๔ ไร่ (ข้อมูล ณ พ.ศ. ๒๕๖๑) ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ทด. ดำเนินการพัฒนาพื้นที่การเกษตรเพื่อป้องกันการชะล้างพังทลายของดิน รักษาสภาพทรัพยากรดินและน้ำให้อื้ออำนวยต่อการผลิตทางการเกษตร และช่วยให้มีการใช้ที่ดินเพื่อการผลิตอย่างเหมาะสม ครอบคลุมพื้นที่ จำนวน ๑,๗๖๖,๐๐๔ ไร่ (ข้อมูล ณ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕) โดยการวางแผนการใช้ที่ดินเลือกใช้มาตรการอนุรักษ์ดินและน้ำ (วิธีพืช-จัดทำระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ, วิธีกล-พืชตระกูลถั่ว/หญ้าแฝกฯ) ให้เหมาะสมกับสภาพปัญหาในพื้นที่ เพื่อช่วยป้องกันรักษาพื้นดินจากการกัดเซาะพังทลายของดิน รักษาความสมบูรณ์ของดิน และอนุรักษ์น้ำไว้ในดินให้คงอยู่พอแก่การเพาะปลูกพืชได้ นอกจากนี้ ยังพัฒนาแหล่งน้ำซึ่งเป็นส่วนที่สำคัญของระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ เป็นการจัดการกักเก็บน้ำฝนที่ตกลงมาให้เป็นซึมลงใต้ดินอย่างช้า ๆ ทำให้เกิดความชื้นในดินที่พืชสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ อีกทั้งช่วยไม่ให้น้ำไหลบ่าไปกัดเซาะดินในพื้นที่ตอนล่าง ก่อให้เกิดความเสียหายเพิ่มประสิทธิภาพและกักเก็บน้ำไว้ใช้ในการเกษตร รวมถึงในพื้นที่เกษตรกรรมนอกเขตชลประทานมีปัญหาคาราคาเข่งน้ำในฤดูแล้ง เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์ที่ดินได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ ยังส่งเสริมให้มีการปรับปรุงบำรุงดินในพื้นที่การเกษตรด้วยปุ๋ยอินทรีย์ (ปุ๋ยหมัก ปุ๋ยคอก และปุ๋ยพืชสด) และเทคโนโลยีชีวภาพทางดิน เช่น สารเร่งซูเปอร์ พด.๑ สำหรับผลิตปุ๋ยหมัก สารเร่งซูเปอร์ พด.๒ สำหรับผลิตน้ำหมักชีวภาพ สารเร่งซูเปอร์ พด.๓ เป็นกลุ่มจุลินทรีย์ที่ควบคุมเชื้อสาเหตุโรคพืชในดิน สารเร่งซูเปอร์ พด.๗ สำหรับ ผลิตสารควบคุมแมลงศัตรูพืช จุลินทรีย์ซูเปอร์ พด.๙ เพิ่มความเป็นประโยชน์ของฟอสฟอรัสในดินกรด ดินเปรี้ยว จุลินทรีย์สำหรับพืชปรับปรุงบำรุงดิน พด.๑๑ เป็นผลิตภัณฑ์จุลินทรีย์ที่มีประสิทธิภาพสูงในการตรึงไนโตรเจนจากบรรยากาศเพื่อเพิ่มมวลชีวภาพให้แก่พืชปรับปรุงบำรุงดินและปุ๋ยชีวภาพ พด.๑๒ เป็นกลุ่มจุลินทรีย์ที่สามารถสร้างธาตุอาหารพืช หรือช่วยให้ธาตุอาหารพืชที่อยู่ในดินเป็นประโยชน์แก่พืชมากยิ่งขึ้น เพื่อให้ได้รับผลผลิตในปริมาณที่เหมาะสมและมีคุณภาพ							

ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การประเมินผล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕
หมายเหตุ : Baseline Data (๒๕๕๗) ; ในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ มีพื้นที่ดินที่มีปัญหา รวม ๘๓,๒๓๑,๑๘๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๙๕ จำแนกตามลักษณะและคุณสมบัติของดิน พบว่า ๑. ดินอินทรีย์ ๓๔๐,๓๐๒ ไร่							

ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การประเมินผล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ จากความยาวชายฝั่ง ๓,๑๕๑.๑๓ กม. มีพื้นที่ชายฝั่งที่ถูกกัดเซาะเป็นระยะทาง ๗๐๔.๔๔ กม. เป็นพื้นที่ชายฝั่งที่ถูกกัดเซาะได้รับการดำเนินการแก้ไขแล้ว เป็นระยะทาง ๕๕๘.๗๑ กม. ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ จากความยาวชายฝั่ง ๓,๑๕๑.๑๓ กม. มีพื้นที่ชายฝั่งที่ถูกกัดเซาะเป็นระยะทาง ๗๒๖.๗๖ กม. เป็นพื้นที่ชายฝั่งที่ถูกกัดเซาะได้รับการดำเนินการแก้ไขแล้ว เป็นระยะทาง ๖๓๗.๔๘ กม. ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ จากความยาวชายฝั่ง ๓,๑๕๑.๑๓ กม. มีพื้นที่ชายฝั่งที่ถูกกัดเซาะเป็นระยะทาง ๗๙๔.๓๗ กม. เป็นพื้นที่ชายฝั่งที่ถูกกัดเซาะได้รับการดำเนินการแก้ไขแล้ว เป็นระยะทาง ๗๐๒.๖๘ กม. ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ จากความยาวชายฝั่ง ๓,๑๕๑.๑๓ กม. มีพื้นที่ชายฝั่งที่ถูกกัดเซาะเป็นระยะทาง ๘๒๒.๘๑ กม. เป็นพื้นที่ชายฝั่งที่ถูกกัดเซาะได้รับการดำเนินการแก้ไขแล้ว เป็นระยะทาง ๗๓๓.๖๒ กม. ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๕ อยู่ระหว่างดำเนินการจัดทำรายงานสถานภาพชายฝั่ง หมายเหตุ : Baseline Data (๒๕๕๘) ; ใน พ.ศ. ๒๕๕๘ มีชายฝั่งที่ยังคงประสบปัญหาการถูกกัดเซาะ และยังไม่มีการดำเนินการแก้ไขปัญหา เป็นระยะทางประมาณ ๑๖๘ กิโลเมตร แบ่งเป็นฝั่งอ่าวไทย ระยะทางประมาณ ๑๖๐ กม. และฝั่งอันดามัน ระยะทางประมาณ ๘ กม. (ทช.)							

ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การประเมินผล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕
๑.๗ ปะการัง ที่มีชีวิตมีปริมาณ เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓ – ๙ หน่วยวัด : ร้อยละ	-	ร้อยละ ๗.๕ (ทช.)	ร้อยละ ๒๑.๑ (ทช.)	ร้อยละ ๖.๔ (ทช.)	ร้อยละ ๑๑.๕ (ทช.)	ร้อยละ ๖.๖ (ทช.)	บรรลุค่าเป้าหมาย
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ เป็นปีแรกที่เริ่มดำเนินงานเก็บข้อมูลปะการัง จึงทำให้มีข้อมูลที่ยังไม่ครบถ้วน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ประเทศไทยมีพื้นที่ปะการังรวม ๑๔๙,๐๒๕ ไร่ โดยปะการังมีสภาพสมบูรณ์ดี ร้อยละ ๓๑.๔๐ ปานกลาง ร้อยละ ๓๑.๖๐ เสียหาย ร้อยละ ๓๗ มีการเพิ่มขึ้นของปะการังมีชีวิตเฉลี่ยทั้งประเทศ ร้อยละ ๗.๕ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ ประเทศไทยมีพื้นที่ปะการังรวม ๑๔๙,๐๒๕ ไร่ โดยปะการังมีสภาพสมบูรณ์ดี ร้อยละ ๓๑.๒๘ ปานกลาง ร้อยละ ๓๑.๖๖ เสียหาย ร้อยละ ๓๗.๐๖ และจากการนำข้อมูลสถานภาพแนวปะการังในน่านน้ำไทย ในเขตความรับผิดชอบในการสำรวจของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ทั้งในเขตทะเลอันดามัน ๘๐ สถานีและอ่าวไทย ๑๕๑ สถานี รวมทั้งสิ้น ๒๓๑ สถานี ผลการเปรียบเทียบร้อยละของปะการังมีชีวิตของสถานีที่ดำเนินการสำรวจใน พ.ศ. ๒๕๖๒ เปรียบเทียบกับสถานีเดิมที่สำรวจ พ.ศ. ๒๕๖๑ พบว่า มีการเพิ่มขึ้นของปะการังมีชีวิตอยู่ที่ร้อยละ ๒๑.๑ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ประเทศไทยมีพื้นที่ปะการังรวม ๑๔๙,๐๒๕ ไร่ โดยปะการังมีสภาพสมบูรณ์ดี ร้อยละ ๓๒.๙ เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕.๑๘ จาก พ.ศ. ๒๕๖๒ ปานกลาง ร้อยละ ๓๗.๒ เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๗.๕๐ จาก พ.ศ. ๒๕๖๒ เสียหาย ร้อยละ ๒๙.๙ ลดลง ร้อยละ ๑๙.๓๒ จาก พ.ศ. ๒๕๖๒ และจากการนำข้อมูลสถานภาพแนวปะการังในน่านน้ำไทย ในเขตความรับผิดชอบในการสำรวจของ ทช. และ อส. ทั้งในเขตทะเลอันดามัน ๗๗ สถานี และอ่าวไทย ๑๗๐ สถานี รวมทั้งสิ้น ๒๔๗ สถานี ผลการเปรียบเทียบร้อยละของปะการังมีชีวิตของสถานีที่ดำเนินการสำรวจใน พ.ศ. ๒๕๖๓ เปรียบเทียบกับสถานีเดิมที่สำรวจ พ.ศ. ๒๕๖๒ พบว่า มีการเพิ่มขึ้นของปะการังมีชีวิตเฉลี่ยทั้งประเทศอยู่ที่ร้อยละ ๖.๔ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ประเทศไทยมีพื้นที่ปะการังรวม ๑๔๙,๑๘๓ ไร่ พบในฝั่งอันดามัน ๗๓,๗๕๖ ไร่ และฝั่งอ่าวไทย ๗๕,๔๒๗ ไร่ และจากข้อมูลสถานภาพแนวปะการังในน่านน้ำไทยในเขตความรับผิดชอบในการสำรวจของ ทช. และ อส. ทั้งในเขตทะเลอันดามัน ๗๗ สถานี และอ่าวไทย ๑๓๖ สถานี รวมทั้งสิ้น ๒๑๓ สถานี ผลการเปรียบเทียบร้อยละของปะการังมีชีวิตของสถานีที่ดำเนินการสำรวจในปีพ.ศ. ๒๕๖๔ เปรียบเทียบกับสถานีเดิมที่สำรวจในปีพ.ศ ๒๕๖๓ พบว่า มีการเพิ่มขึ้นของปะการังมีชีวิตเฉลี่ยทั้งประเทศ ร้อยละ ๑๑.๕							

ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การประเมินผล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ประเทศไทยมีพื้นที่ปะการังรวม ๑๔๙,๑๘๒ ไร่ พบในฝั่งอันดามัน ๗๓,๗๕๖ ไร่ และฝั่งอ่าวไทย ๗๕,๔๒๖ ไร่ และจากข้อมูลสถานภาพแนวปะการังในน่านน้ำไทยในเขตความรับผิดชอบในการสำรวจของ ทช. และ อส. ทั้งในเขตทะเลอันดามัน ๗๕ สถานี และอ่าวไทย ๑๓๑ สถานี รวมทั้งสิ้น ๒๐๖ สถานี ผลการเปรียบเทียบร้อยละของปะการังมีชีวิตของสถานีที่ดำเนินการสำรวจในปีพ.ศ. ๒๕๖๕ เปรียบเทียบกับสถานีเดิมที่สำรวจปีพ.ศ. ๒๕๖๔ พบว่า มีการเพิ่มขึ้นของปะการังมีชีวิตเฉลี่ยทั่วประเทศ ร้อยละ ๖.๖ หมายเหตุ : Baseline Data (๒๕๕๘) ; ประเทศไทยมีแนวปะการังประมาณ ๙๖,๓๕๗ ไร่ หรือเท่ากับ ๑๕๔.๑๗ ตารางกิโลเมตร โดยแบ่งเป็นฝั่งอันดามันและช่องแคบมะละกาทอนบน ประมาณ ๕๐,๘๑๒ ไร่ หรือ ๘๑.๓ ตารางกิโลเมตร และฝั่งอ่าวไทย ประมาณ ๔๕,๕๔๕ ไร่ หรือ ๗๒.๙ ตารางกิโลเมตร							
๑.๘ อัตราการจับ สัตว์น้ำต่อการลงแรง ประมงทะเล (Catch Per Unit Effort: CPUE) ใน ๑ ชั่วโมง ในน่านน้ำไทย (เพิ่มขึ้น) หน่วยวัด : กิโลกรัมต่อชั่วโมง	๑๘.๓๘ กิโลกรัมต่อชั่วโมง (กปม.)	๒๑.๖๗ กิโลกรัมต่อชั่วโมง (กปม.)	๒๒.๘๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมง (กปม.)	๒๗.๘๑ กิโลกรัมต่อชั่วโมง (กปม.)	๒๘.๒๒ กิโลกรัมต่อชั่วโมง (กปม.)	๒๘.๖๘ กิโลกรัมต่อชั่วโมง (กปม.)	บรรลุค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การประเมินผล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ มีปริมาณการจับสัตว์น้ำต่อหน่วยการลงแรงประมง (CPUE) ดังนี้ - อ่าวไทย มีค่า CPUE เท่ากับ ๑๙.๗๙ กิโลกรัมต่อชั่วโมง ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ที่มีปริมาณ ๑๙.๕๑ กิโลกรัมต่อชั่วโมง ร้อยละ ๑.๔๓ - ผังอันดามัน มีค่า CPUE เท่ากับ ๔๕.๙๓ กิโลกรัมต่อชั่วโมง ซึ่งลดลงจากปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ที่มีปริมาณ ๔๕.๑๒ กิโลกรัมต่อชั่วโมง ร้อยละ ๑.๘๐ - น่านน้ำไทย มีค่า CPUE เท่ากับ ๒๘.๖๘ กิโลกรัมต่อชั่วโมง ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ที่มีปริมาณ ๒๘.๒๒ กิโลกรัมต่อชั่วโมง ร้อยละ ๑.๖๓ หมายเหตุ : Baseline Data (๒๕๖๐) ; - ในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ มีอัตราการจับสัตว์น้ำต่อการลงแรงประมงทะเล (CPUE) ในน่านน้ำไทยเท่ากับ ๑๘.๓๘ กิโลกรัมต่อชั่วโมง - ภายใต้พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๖๗ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อใช้ซึ่งเครื่องมือทำการประมงดังต่อไปนี้ (๓) เครื่องมืออวนลากที่มีช่องตาอวนก้นถุงเล็กกว่าขนาดที่อธิบดีประกาศกำหนด ซึ่งกรมประมงได้ออกประกาศกรมประมง เรื่อง กำหนดขนาดช่องตาอวนก้นถุงของเครื่องมืออวนลากที่ใช้ทำการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๘ กำหนดให้เครื่องมืออวนลากที่ใช้หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อใช้ทำการประมงต้องมีขนาดช่องตาอวนก้นถุง ตั้งแต่ ๔ เซนติเมตรขึ้นไป จากประกาศกรมประมงดังกล่าว กองวิจัยและพัฒนาประมงทะเลจึงดำเนินการปรับปรุงแบบการสำรวจโดยใช้ตาอวนก้นถุงขนาด ๔ เซนติเมตรในการสำรวจตั้งแต่ปี ๒๕๕๙ เป็นต้นมา							
๑.๙ ยุทธศาสตร์ นโยบายและแผน การบริหารจัดการ ทรัพยากรแร่ได้รับ ความเห็นชอบจาก คณะรัฐมนตรี หน่วยวัด : เห็นชอบ ☒ ไม่เห็นชอบ ☒	☒ เห็นชอบ (ทธ.)						บรรลุค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การประเมินผล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๐ และมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๐ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๑ เห็นชอบในหลักการของยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) และแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ และให้ ทส. รับความเห็นของกระทรวงพาณิชย์ กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน และคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ไปพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป และให้ ทส. โดย ทธ. ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ (คนร.) เร่งรัดกระบวนการแต่งตั้ง คนร. ชุดใหม่ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว และนำความเห็นของคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รวมทั้ง ความเห็นและข้อสังเกตของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเสนอต่อ คนร. ชุดใหม่ เพื่อพิจารณาความเหมาะสมในการปรับปรุงยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) และแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ ตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติต่อไป ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ และ ๒๕๖๓ - ทธ. เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อปรับปรุงยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) และแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ จำนวน ๓ ครั้ง เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ วันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๖๒ และวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๓ โดยได้นำความเห็นและข้อสังเกตของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องมาพิจารณาประกอบการปรับปรุงให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๑ - คนร. ได้มีมติเห็นชอบความเหมาะสมแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔ และยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่ ๒๐ ปี รวมทั้งเห็นชอบให้เปลี่ยนแปลงกรอบระยะเวลาของยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) เป็นยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ คณะทำงานจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ได้ดำเนินการจัดทำ (ร่าง) แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙) และดำเนินการกระบวนการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ให้เป็นไปตามขั้นตอนของประกาศ คนร. เรื่อง หลักเกณฑ์การมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในการบริหารจัดการแร่ ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๔ โดยเปิดเผยข้อมูลทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการแร่ให้สาธารณชนรับทราบ และจัดให้มีการประชุมปรึกษาหารือทางเทคนิค (Technical Meeting) เพื่อรับฟังความคิดเห็นของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย							

ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การประเมินผล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ - คนร. ในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๔ มีมติเห็นชอบในหลักการของการปรับกรอบระยะเวลาของแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ เป็นแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ และปรับกรอบระยะเวลาของแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙) เป็นแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เพื่อให้สอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) และยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) - จัดให้มีการประชุมรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Focus Group) ต่อ (ร่าง) แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ และการประชุมเวทีสาธารณะ (Public Hearing) - คนร. ในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๕ ที่ประชุมมีมติเห็นชอบการขยายระยะเวลาของการใช้แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ ออกไปจนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๕ ตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา - คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ เห็นชอบให้แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ มีผลใช้ได้จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๕ ตามความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา - คนร. ในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๖๕ มีมติเห็นชอบ (ร่าง) แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) และมอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการฯ เสนอ (ร่าง) แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ต่อสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเพื่อพิจารณา ทั้งนี้ หากสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีความเห็นให้มีการปรับปรุงแก้ไข (ร่าง) แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ให้ฝ่ายเลขานุการฯ พิจารณาปรับปรุงแก้ไขตามความเห็นดังกล่าว โดยไม่ต้องนำกลับมาให้คณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติพิจารณาอีก และเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป โดยให้สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเร่งรัดพิจารณา (ร่าง) แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบภายในเดือนธันวาคม ๒๕๖๕ หมายเหตุ : Baseline Data (๒๕๕๘) ; ทธ. อยู่ระหว่างดำเนินการจัดทำกรอบแนวทางการบริหารจัดการทรัพยากรแร่ของประเทศ							

ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การประเมินผล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕
๑.๑๐ อัตรา การสูญเสีย ชนิดพันธุ์ ที่ถูกคุกคาม ชนิดพันธุ์ เฉพาะถิ่น และแหล่งที่อยู่ อาศัยตามธรรมชาติ (ลดลง) หน่วยวัด : ร้อยละ	-						ไม่บรรลุค่าเป้าหมาย
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - จัดทำทะเบียนสถานภาพชนิดพันธุ์สัตว์มีกระดูกสันหลังของประเทศไทย จำนวน ๔,๗๓๑ ชนิด (สัตว์เลื้อยลูกด้วยนม ๓๔๕ ชนิด นก ๑,๐๑๒ ชนิด สัตว์เลื้อยคลาน ๓๙๒ ชนิด สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก ๑๕๗ ชนิด และปลา ๒,๘๒๕ ชนิด) โดยเป็นชนิดพันธุ์ที่อยู่ในสถานภาพถูกคุกคาม ๕๙๖ ชนิด (สัตว์เลื้อยลูกด้วยนม ๑๒๓ ชนิด นก ๑๗๑ ชนิด สัตว์เลื้อยคลาน ๔๙ ชนิด สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก ๑๘ ชนิด และปลา ๒๐๘ ชนิด) - ชนิดพันธุ์สัตว์ที่ถูกคุกคาม (Red List Index: RLI) ของสัตว์มีกระดูกสันหลัง เฉลี่ยเท่ากับ ๐.๘๐ ซึ่งแสดงว่ามีความเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ต่ำ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๒ มีสัตว์มีกระดูกสันหลัง ๑๘๑ ชนิด (สัตว์เลื้อยลูกด้วยนม ๓๓ ชนิด นก ๓๓ ชนิด สัตว์เลื้อยคลาน ๒๕ ชนิด สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก ๑๗ ชนิด และปลา ๗๓ ชนิด)							

ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การประเมินผล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ศึกษาสถานภาพชนิดพันธุ์สัตว์มีกระดูกสันหลังและไม่มีกระดูกสันหลัง (กลุ่มมอลลัสกา กลุ่มครัสเตเชียน และกลุ่มปะการัง) ของประเทศไทย พบว่า ชนิดพันธุ์สัตว์มีกระดูกสันหลังที่ได้รับการประเมินสถานภาพ มีจำนวน ๕,๐๐๕ ชนิด (สัตว์เลื้อยลูกด้วยนม ๓๔๕ ชนิด นก ๑,๐๗๕ ชนิด สัตว์เลื้อยคลาน ๔๖๑ ชนิด สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก ๑๘๔ ชนิด และปลา ๒,๙๔๐ ชนิด) เป็นชนิดพันธุ์ที่อยู่ในสถานภาพถูกคุกคาม จำนวน ๖๗๖ ชนิด (สัตว์เลื้อยลูกด้วยนม ๑๒๒ ชนิด นก ๑๘๙ ชนิด สัตว์เลื้อยคลาน ๕๑ ชนิด สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก ๑๙ ชนิด และปลา ๒๙๕ ชนิด) - ชนิดพันธุ์สัตว์ที่ถูกคุกคาม (Red List Index: RLI) ของสัตว์มีกระดูกสันหลัง เฉลี่ยเท่ากับ ๐.๘๗ ซึ่งแสดงว่ามีความเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ต่ำ - ชนิดพันธุ์สัตว์ไม่มีกระดูกสันหลัง (กลุ่มมอลลัสกา กลุ่มครัสเตเชียน และกลุ่มปะการัง) ได้รับการประเมินจำนวน ๓,๒๐๓ ชนิด (กลุ่มมอลลัสกา ๒,๕๘๓ ชนิด กลุ่มครัสเตเชียน ๑๙๔ ชนิด และกลุ่มปะการัง ๔๒๖ ชนิด) โดยเป็นชนิดพันธุ์ที่อยู่ในสถานภาพถูกคุกคาม จำนวน ๓๐๒ ชนิด (กลุ่มมอลลัสกา ๑๘๑ ชนิด กลุ่มครัสเตเชียน ๑๔ ชนิด และกลุ่มปะการัง ๑๐๗ ชนิด) - ชนิดพันธุ์สัตว์ที่ถูกคุกคาม (Red List Index: RLI) ของสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลัง เฉลี่ยเท่ากับ ๐.๘๕ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ คณะอนุกรรมการวิชาการความหลากหลายทางชีวภาพ ด้านชนิดและระบบนิเวศ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๖๔ มีมติเห็นชอบต่อสถานภาพชนิดพันธุ์สัตว์มีกระดูกสันหลังและไม่มีกระดูกสันหลัง (กลุ่มมอลลัสกา กลุ่มครัสเตเชียน และกลุ่มปะการัง) และให้นำเสนอคณะกรรมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพแห่งชาติต่อไป ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ คณะกรรมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพแห่งชาติ (กอช.) ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๕ มีมติเห็นชอบกับทะเบียนรายการสถานภาพสัตว์มีกระดูกสันหลัง และสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลัง (กลุ่มมอลลัสกา กลุ่มครัสเตเชียน และกลุ่มปะการัง) ที่ถูกคุกคามของประเทศไทย ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ และให้ สม. ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาทะเบียนรายการสถานภาพฯ ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ดังกล่าวไปใช้ประกอบการดำเนินงานในส่วนที่เกี่ยวข้องพร้อมเผยแพร่แก่สาธารณชน หมายเหตุ : Baseline Data (๒๕๕๘) ; ค่า RLI จะมีค่าอยู่ในช่วง ๐ - ๑ ซึ่งหาก RLI มีค่าเข้าใกล้ ๐ หมายถึง ชนิดพันธุ์นั้นมีความเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์สูง และหาก RLI มีค่าเข้าใกล้ ๑ หมายถึง ชนิดพันธุ์นั้นมีความเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ต่ำ							

ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การประเมินผล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕
๑.๑๑ สัดส่วน เรื่องร้องเรียน ด้านทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ที่ได้รับ การดำเนินการ (เพิ่มขึ้น) หน่วยวัด : ร้อยละ	ร้อยละ ๖๔.๐๒ (สป.ทส.)	ร้อยละ ๖๖.๓๒ (สป.ทส.)	ร้อยละ ๖๗.๖๔ (สป.ทส.)	ร้อยละ ๖๘.๘๘ (สป.ทส.)	ร้อยละ ๖๗.๗๒ (สป.ทส.)	ร้อยละ ๕๗.๙๗ (สป.ทส.)	ไม่บรรลุค่าเป้าหมาย
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีเรื่องร้องเรียนด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งหมด ๑,๐๘๔ เรื่อง ดำเนินการแล้วเสร็จ ๖๙๔ เรื่อง คิดเป็นร้อยละ ๖๔.๐๒ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ มีเรื่องร้องเรียนด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งหมด ๙๕๐ เรื่อง ดำเนินการแล้วเสร็จ ๖๓๐ เรื่อง คิดเป็นร้อยละ ๖๖.๓๒ ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๖๐ ร้อยละ ๒.๓๐ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ มีเรื่องร้องเรียนด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งหมด ๙๒๔ เรื่อง ดำเนินการแล้วเสร็จ ๖๒๕ เรื่อง คิดเป็นร้อยละ ๖๗.๖๔ ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ร้อยละ ๑.๓๒ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ มีเรื่องร้องเรียนด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งหมด ๑,๑๑๕ เรื่อง ดำเนินการแล้วเสร็จ ๗๖๘ เรื่อง คิดเป็นร้อยละ ๖๘.๘๘ ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ร้อยละ ๑.๒๔ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ มีเรื่องร้องเรียนด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งหมด ๑,๐๔๑ เรื่อง ดำเนินการแล้วเสร็จ ๗๐๕ เรื่อง คิดเป็นร้อยละ ๖๗.๗๒ ซึ่งลดลงจากปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ร้อยละ ๑.๑๖ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ มีเรื่องร้องเรียนด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งหมด ๑๐๒๓ เรื่อง ดำเนินการแล้วเสร็จ ๕๙๓ เรื่อง คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๙๗ ซึ่งลดลงจากปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ร้อยละ ๙.๗๕ หมายเหตุ : Baseline Data (๒๕๕๗) ; ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ (ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ - ๓๐ กันยายน ๒๕๕๗) มีเรื่องร้องเรียนที่ถูกส่งต่อทั้งหมด จำนวน ๕๗๗ เรื่อง ดำเนินการแล้วเสร็จ จำนวน ๓๘๓ เรื่อง คิดเป็นร้อยละ ๖๖.๓๘							

ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การประเมินผล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ได้รับการป้องกัน บำบัดและฟื้นฟู							
๒.๑ คุณภาพน้ำ ในแหล่งน้ำผิวดิน อยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ ๘๐ หน่วยวัด : ร้อยละ	ร้อยละ ๒๘ (คพ.)	ร้อยละ ๔๖ (คพ.)	ร้อยละ ๘๒ (คพ.)	ร้อยละ ๘๕ (คพ.)	ร้อยละ ๘๖ (คพ.)	ร้อยละ ๘๖ (คพ.)	บรรลุค่าเป้าหมาย
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดินอยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ ๒๘ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดินอยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ ๔๖ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดินอยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ ๘๒ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดินอยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ ๘๕ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดินอยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ ๘๖ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดินอยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ ๘๖ หมายเหตุ : Baseline Data (๒๕๕๘) ; - แม่น้ำสายหลักที่มีคุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ ๓๔ - คำนิยามของ “คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดินอยู่ในเกณฑ์ดี หมายถึง คุณภาพน้ำตั้งแต่ระดับพอใช้ขึ้นไปจนถึงระดับดีมาก”							

ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การประเมินผล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕
๒.๒ คุณภาพ อากาศมีจำนวน วันที่ค่าฝุ่นละออง ขนาดเล็ก ไม่เกิน ๑๐ ไมครอน (PM10) อยู่ในเกณฑ์ มาตรฐาน ร้อยละ ๙๙ หน่วยวัด : ร้อยละ	ร้อยละ ๙๙ (คพ.)	ร้อยละ ๙๘ (คพ.)	ร้อยละ ๙๗ (คพ.)	ร้อยละ ๙๗ (คพ.)	ร้อยละ ๙๘ (คพ.)	-	ไม่บรรลุค่าเป้าหมาย
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ คุณภาพอากาศมีจำนวนวันที่ค่าฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๑๐ ไมครอน (PM10) อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ร้อยละ ๙๙ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ คุณภาพอากาศมีจำนวนวันที่ค่าฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๑๐ ไมครอน (PM10) อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ร้อยละ ๙๘ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ คุณภาพอากาศมีจำนวนวันที่ค่าฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๑๐ ไมครอน (PM10) อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ร้อยละ ๙๗ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ คุณภาพอากาศมีจำนวนวันที่ค่าฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๑๐ ไมครอน (PM10) อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ร้อยละ ๙๗ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ คุณภาพอากาศมีจำนวนวันที่ค่าฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๑๐ ไมครอน (PM10) อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ร้อยละ ๙๘ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ คุณภาพอากาศมีจำนวนวันที่ค่าฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๑๐ ไมครอน (PM10) ยังไม่ครบรอบปีงบประมาณ หมายเหตุ : Baseline Data (๒๕๕๘) ; ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ผลการตรวจวัดฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๑๐ ไมครอน (PM10) มีค่าเฉลี่ยรายปีเฉลี่ยทั่วประเทศ เท่ากับ ๔๒ ไมโครกรัม/ลูกบาศก์เมตร (มคก./ลบ.ม.)							

ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การประเมินผล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕
๒.๓ ขยะมูลฝอย ชุมชนได้รับ การจัดการ อย่างถูกต้องตาม หลักวิชาการ ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๗๕ โดยมีอัตราการนำ ขยะมูลฝอย กลับมาใช้ ประโยชน์ (Recycle) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐ ของปริมาณ ขยะมูลฝอย ทั่วประเทศ หน่วยวัด : ร้อยละ							

ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การประเมินผล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕
(๑) ขยะมูลฝอย ชุมชนได้รับ การจัดการ อย่างถูกต้อง ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๗๕	ร้อยละ ๖๘ (คพ.)	ร้อยละ ๗๐ (คพ.)	ร้อยละ ๗๖ (คพ.)	ร้อยละ ๖๗ (คพ.)	ร้อยละ ๖๙ (คพ.)	-	ไม่บรรลุค่าเป้าหมาย
(๒) อัตราการนำ ขยะมูลฝอย กลับมาใช้ ประโยชน์ (Recycle) ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๓๐ ของปริมาณขยะ มูลฝอยทั่วประเทศ	ร้อยละ ๓๑ (คพ.)	ร้อยละ ๓๕ (คพ.)	ร้อยละ ๔๔ (คพ.)	ร้อยละ ๓๓ (คพ.)	ร้อยละ ๓๒ (คพ.)	-	บรรลุค่าเป้าหมาย
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง ร้อยละ ๖๘ และอัตราการนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์ (Recycle) ร้อยละ ๓๑ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง ร้อยละ ๗๐ และอัตราการนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์ (Recycle) ร้อยละ ๓๕ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ ขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง ร้อยละ ๗๖ และอัตราการนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์ (Recycle) ร้อยละ ๔๔ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง ร้อยละ ๖๗ และอัตราการนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์ (Recycle) ร้อยละ ๓๓ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง ร้อยละ ๖๙ และอัตราการนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์ (Recycle) ร้อยละ ๓๒ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ยังไม่มีข้อมูลขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องและข้อมูลอัตราการนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์ (Recycle)							

ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การประเมินผล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕
หมายเหตุ : Baseline Data (๒๕๕๘) ; - ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ มีปริมาณขยะมูลฝอยชุมชน ทั้งหมดประมาณ ๒๖.๘๕ ล้านตัน ปริมาณขยะมูลฝอยที่กำจัดอย่างถูกหลักวิชาการ ๘.๓๔ ล้านตัน (ร้อยละ ๓๑.๐๖) ปริมาณขยะมูลฝอยที่นำกลับมาใช้ประโยชน์ ๔.๙๔ ล้านตัน (ร้อยละ ๑๘.๔๐) - ขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง หมายถึง ปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนที่ถูกนำไปกำจัดอย่างถูกต้องรวมกับปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนที่ถูกนำกลับมาใช้ประโยชน์							
๒.๔ ของเสียอันตรายชุมชน ได้รับการรวบรวมและส่งไปกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๓๐ หน่วยวัด : ร้อยละ	ร้อยละ ๑๐ (คพ.)	ร้อยละ ๑๓ (คพ.)	ร้อยละ ๑๖ (คพ.)	ร้อยละ ๑๘ (คพ.)	ร้อยละ ๒๒ (คพ.)	-	ไม่บรรลุค่าเป้าหมาย
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ของเสียอันตรายชุมชนได้รับการรวบรวมและส่งไปกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ร้อยละ ๑๐ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ของเสียอันตรายชุมชนได้รับการรวบรวมและส่งไปกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ร้อยละ ๑๓ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ ของเสียอันตรายชุมชนได้รับการรวบรวมและส่งไปกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ร้อยละ ๑๖ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ของเสียอันตรายชุมชนได้รับการรวบรวมและส่งไปกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ร้อยละ ๑๘ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ของเสียอันตรายชุมชนได้รับการรวบรวมและส่งไปกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ร้อยละ ๒๒ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ยังไม่มีข้อมูลการเก็บข้อมูลของเสียอันตรายชุมชนได้รับการรวบรวมและส่งไปกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ							

ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การประเมินผล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕
หมายเหตุ : Baseline Data (๒๕๕๘) ; ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ปริมาณของเสียอันตรายทั่วประเทศประมาณ ๓.๔๔๕ ล้านตัน ซึ่งมีศูนย์รวบรวมของเสียอันตรายชุมชนของจังหวัดเกิดขึ้น ๘๓ แห่ง สามารถเก็บรวบรวมของเสียอันตรายชุมชน ๔๒ แห่ง รวม ๒๕๐ ตัน และส่งไปกำจัด ๑๗๔ ตัน							
๒.๕ จำนวนพื้นที่ สีเขียวในเมือง ไม่น้อยกว่า ๑๐ ตารางเมตรต่อคน หน่วยวัด : ตารางเมตรต่อคน	๖.๔๓ ตารางเมตรต่อ คน (กทม.)	๖.๗๐ ตารางเมตร ต่อคน (กทม.)	๖.๙๑ ตารางเมตร ต่อคน (กทม.)	๗.๐๗ ตารางเมตร ต่อคน (กทม.)	๗.๓๓ ตารางเมตร ต่อคน (กทม.)	-	ไม่บรรลุค่าเป้าหมาย
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ จำนวนพื้นที่สีเขียวในกรุงเทพมหานคร เท่ากับ ๖.๔๓ ตารางเมตรต่อคน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ จำนวนพื้นที่สีเขียวในกรุงเทพมหานคร เท่ากับ ๖.๗๐ ตารางเมตรต่อคน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ จำนวนพื้นที่สีเขียวในกรุงเทพมหานคร เท่ากับ ๖.๙๑ ตารางเมตรต่อคน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ จำนวนพื้นที่สีเขียวในกรุงเทพมหานคร เท่ากับ ๗.๐๗ ตารางเมตรต่อคน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ จำนวนพื้นที่สีเขียวในกรุงเทพมหานคร เท่ากับ ๗.๓๓ ตารางเมตรต่อคน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ยังไม่มีข้อมูลการเก็บข้อมูลจำนวนพื้นที่สีเขียวในกรุงเทพมหานคร หมายเหตุ : Baseline Data (๒๕๕๘) ; พื้นที่สีเขียวในกรุงเทพมหานคร หมายถึง สวนสาธารณะของกรุงเทพมหานคร แบ่งเป็น ๗ ประเภทคือ สวนหย่อมขนาดเล็กสวนหมู่บ้าน สวนชุมชน สวนระดับย่าน สวนระดับเมือง สวนถนน และสวนเฉพาะทาง ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ สัดส่วนพื้นที่สีเขียวต่อคนในกรุงเทพมหานคร เท่ากับ ๕.๙๗ ตารางเมตรต่อคน							

ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การประเมินผล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕
๒.๖ มาตรฐาน คุณภาพของ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ศิลปกรรมได้รับ การพัฒนา หน่วยวัด : มีการพัฒนา ☒ ไม่มีการพัฒนา ☒	☒ มีการพัฒนา (สผ.)						บรรลุค่าเป้าหมาย
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ดำเนินการประกาศเขตพื้นที่เมืองเก่า กลุ่มที่ ๒ จำนวน ๔ เมือง ได้แก่ เมืองเก่าราชบุรี เมืองเก่าสุรินทร์ เมืองเก่าภูเก็ต และเมืองเก่าระนอง และประเทศไทย มีจำนวนโบราณสถานที่ได้รับการประกาศขึ้นทะเบียน ทิวราชอาณาจักร รวมทั้งสิ้น ๗,๗๖๖ แห่ง จัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายการอนุรักษ์ฟื้นฟูย่านชุมชนเก่า โดยคณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบ เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๐							
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ จัดทำยุทธศาสตร์การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมแห่งชาติระยะ ๒๐ ปี แผนที่นำทาง (Roadmap) การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมระยะ ๒๐ ปี และแผนแม่บทการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมแห่งชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๗๙)							

ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การประเมินผล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ มีการติดตามคุณภาพสิ่งแวดล้อมแหล่งธรรมชาติอันควรรักษาประเภทน้ำตก ภูเขา ธรณีสัณฐานและภูมิทัศน์ธรรมชาติ และถ้ำ (ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๐ และวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑) จัดทำ (ร่าง) กรอบและแนวทางการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมธรรมชาติบึงโขงหลง อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ จัดทำรายงานผลการติดตามแผนปฏิบัติการเพื่อการอนุรักษ์ พัฒนา และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมชุมชนริมแม่น้ำ คู คลอง: พื้นที่น้ำร่องคลองอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๒) ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๒ และจัดทำโครงการบริหารจัดการพื้นที่สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน: โครงการส่งเสริมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมแหล่งธรรมชาติอันควรรักษาประเภทน้ำตก น้ำตกธารารักษ์ อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก (ระยะที่ ๑) โครงการศึกษาจัดทำนโยบายและยุทธศาสตร์การอนุรักษ์และฟื้นฟูย่านชุมชนเก่าแห่งชาติ และโครงการติดตามการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมเมืองโบราณศรีมโหสถ อำเภอศรีมโหสถ จังหวัดปราจีนบุรี ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ จัดทำโครงการขับเคลื่อนการดำเนินงานอนุรักษ์ฟื้นฟูย่านชุมชนเก่าระดับจังหวัด ระยะ ๑ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ มีการประเมินคุณภาพสิ่งแวดล้อมแหล่งธรรมชาติ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๔ (ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๐ และวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑) ประกอบด้วย แหล่งธรรมชาติ ๔ ประเภท ได้แก่ ประเภทธรณีสัณฐานและภูมิทัศน์ธรรมชาติ ภูเขา น้ำตก และถ้ำ จำนวนทั้งหมด ๒๙๐ แห่ง พร้อมแจ้งผลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับทราบผลการประเมินฯ ดังกล่าว และจัดทำโครงการขับเคลื่อนการดำเนินงานอนุรักษ์ฟื้นฟูย่านชุมชนเก่าระดับจังหวัด ระยะ ๒ และโครงการจัดการสิ่งแวดล้อมภูมิเวศ สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม อย่างยั่งยืน : การจัดทำผังพื้นที่อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมแหล่งศิลปกรรม รายประเภท ในพื้นที่ภาคเหนือ (ตอนบน) ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ การประเมินคุณภาพสิ่งแวดล้อมแหล่งธรรมชาติ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๕ (ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๐ และวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑) ประกอบด้วย แหล่งธรรมชาติ ๔ ประเภท ได้แก่ ประเภทธรณีสัณฐานและภูมิทัศน์ธรรมชาติ ภูเขา น้ำตก และถ้ำ จำนวนทั้งหมด ๓๑๕ แห่ง พร้อมแจ้งผลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับทราบผลการประเมินฯ ดังกล่าว หมายเหตุ : Baseline Data (๒๕๕๘) ; การประเมินคุณภาพของสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ ตามเกณฑ์การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมของแหล่งธรรมชาติมีทั้งหมด ๔ ด้าน คือ ด้านระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อม ด้านสถาปัตยกรรมและภูมิสถาปัตยกรรม ด้านผลผลิตจากการบริการสิ่งแวดล้อม และด้านการบริหารจัดการ โดยมีค่าคะแนนระหว่าง ๑.๐๐ - ๑.๖๖ หมายถึง มีผลกระทบต่ำหรือคุณภาพสิ่งแวดล้อมระดับสูง ค่าคะแนนระหว่าง ๑.๖๗ - ๒.๒๓ หมายถึง มีผลกระทบปานกลางหรือคุณภาพสิ่งแวดล้อมระดับปานกลาง ค่าคะแนนระหว่าง ๒.๒๔ - ๓.๐๐ หมายถึง มีผลกระทบสูงหรือคุณภาพสิ่งแวดล้อมระดับต่ำ สำหรับสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม มีการจัดทำมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมประเภทย่านชุมชนเก่า เพื่อกำหนดแนวทาง การรักษา ฟื้นฟูเอกลักษณ์ ส่งเสริมคุณภาพชีวิตและสนับสนุนประชาชนในบริเวณย่านชุมชนเก่าให้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์แหล่งศิลปกรรมอันควรรักษา							

ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การประเมินผล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างคุ้มค่า และยั่งยืน							
๓.๑ การบริโภค พื้นฐานต่อการ ใช้ทรัพยากร (Material Footprint: MF) ของประเทศและ การบริโภคพื้นฐาน ต่อการ ใช้ทรัพยากรต่อคน (ลดลง) หน่วยวัด : ตัน, ตันต่อคน	๑๐.๘๘ ตันต่อคน (สวทช.)	๑๐.๘๐ ตันต่อคน (สวทช.)	๑๐.๒๔ ตันต่อคน (สวทช.)	-		บรรลุค่าเป้าหมาย	
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ การบริโภคพื้นฐานต่อการ ใช้ทรัพยากร (Material Footprint: MF) เท่ากับ ๑๐.๘๘ ตันต่อคน (๒.๓๘ กิโลกรัม/ดอลลาร์สหรัฐ) ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ การบริโภคพื้นฐานต่อการ ใช้ทรัพยากร (Material Footprint: MF) เท่ากับ ๑๐.๘๐ ตันต่อคน (๒.๑๗ กิโลกรัม/ดอลลาร์สหรัฐ) ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ การบริโภคพื้นฐานต่อการ ใช้ทรัพยากร (Material Footprint: MF) เท่ากับ ๑๐.๒๔ ตันต่อคน (๑.๙๔ กิโลกรัม/ดอลลาร์สหรัฐ) ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ อยู่ระหว่างศึกษา/รวบรวมข้อมูลการบริโภคพื้นฐานต่อการ ใช้ทรัพยากร (Material Footprint: MF) ของประเทศและการบริโภคพื้นฐาน ต่อการ ใช้ทรัพยากรต่อคน หมายเหตุ : Baseline Data (๒๕๕๘) ; ปัจจุบันประเทศไทยยังไม่มีหน่วยงานใดที่ดำเนินการเรื่องนี้ อย่างไรก็ตาม UNEP ได้มีการศึกษา Material Footprint ระดับนานาชาติแล้ว โดยได้รวบรวมข้อมูลของแต่ละประเทศไว้ ซึ่งมีข้อมูลประเทศไทยรวมอยู่ด้วย โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ การบริโภคพื้นฐานต่อการ ใช้ทรัพยากรเท่ากับ ๖๔๙,๐๐๐,๐๐๐ หรือคิดเป็น ๙.๗ ตันต่อคน							

ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การประเมินผล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕
๓.๒ สัดส่วนของ หน่วยงานที่ เข้าร่วมดำเนินการ จัดซื้อจัดจ้างสินค้า และบริการ ที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม และสัดส่วน ปริมาณการจัดซื้อ จัดจ้างสินค้า และบริการ ที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม (เพิ่มขึ้น) หน่วยวัด : ร้อยละ							

ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การประเมินผล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕
(๑) สัดส่วนของ หน่วยงานที่เข้า ร่วมดำเนินการ จัดซื้อจัดจ้างสินค้า และบริการ ที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม (เพิ่มขึ้น)	- หน่วยงานภาครัฐ ร้อยละ ๙๗ - รัฐวิสาหกิจ ร้อยละ ๘๙ - สถาบันอุดมศึกษา ร้อยละ ๓๖ - องค์การมหาชน ร้อยละ ๘๕ - หน่วยงานในกำกับของรัฐ ร้อยละ ๘๘ (คพ.)			- หน่วยงานภาครัฐ ร้อยละ ๙๗ - รัฐวิสาหกิจ ร้อยละ ๘๙ - สถาบันอุดมศึกษา ร้อยละ ๖๑ - องค์การมหาชน ร้อยละ ๘๕ - หน่วยงานในกำกับของรัฐ ร้อยละ ๘๘ - องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ร้อยละ ๓๗ (คพ.)		- หน่วยงาน ภาครัฐ ร้อยละ ๙๗ - รัฐวิสาหกิจ ร้อยละ ๘๙ - - สถาบันอุดมศึกษา ร้อยละ ๖๑ - องค์การมหาชน ร้อยละ ๘๕ - หน่วยงาน ในกำกับของรัฐ ร้อยละ ๘๘ - องค์การปกครอง ส่วนท้องถิ่น ร้อยละ ๓๘ (ข้อมูล ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๕) (คพ.)	บรรลุค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การประเมินผล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๒ มีหน่วยงานที่เข้าร่วมดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ดังนี้ - หน่วยงานภาครัฐ ร้อยละ ๙๗ - รัฐวิสาหกิจ ร้อยละ ๘๙ - สถาบันอุดมศึกษา ร้อยละ ๓๖ - องค์การมหาชน ร้อยละ ๘๕ - หน่วยงานในกำกับของรัฐ ร้อยละ ๘๘ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ มีหน่วยงานที่เข้าร่วมดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ดังนี้ - หน่วยงานภาครัฐ ร้อยละ ๙๗ - รัฐวิสาหกิจ ร้อยละ ๘๙ - สถาบันอุดมศึกษา ร้อยละ ๖๑ - องค์การมหาชน ร้อยละ ๘๕ - หน่วยงานในกำกับของรัฐ ร้อยละ ๘๘ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ มีหน่วยงานที่เข้าร่วมดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ดังนี้ - หน่วยงานภาครัฐ ร้อยละ ๙๗ - รัฐวิสาหกิจ ร้อยละ ๘๙ - สถาบันอุดมศึกษา ร้อยละ ๖๑ - องค์การมหาชน ร้อยละ ๘๕ - หน่วยงานในกำกับของรัฐ ร้อยละ ๘๘ - องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ร้อยละ ๓๗							

ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การประเมินผล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ - หน่วยงานภาครัฐ ร้อยละ ๙๗ - รัฐวิสาหกิจ ร้อยละ ๘๙ - สถาบันอุดมศึกษา ร้อยละ ๖๑ - องค์การมหาชน ร้อยละ ๘๕ - หน่วยงานในกำกับของรัฐ ร้อยละ ๘๘ - องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ร้อยละ ๓๘ (ข้อมูล ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๕) หมายเหตุ : Baseline Data (๒๕๕๘) ; หน่วยงานที่เข้าร่วมดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (๖๓๐) ประกอบด้วย - หน่วยงานภาครัฐเข้าร่วมครบทุกหน่วยงาน (ร้อยละ ๑๐๐) - องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ๓๖๓ หน่วยงาน (ร้อยละ ๑๕.๔๒) - รัฐวิสาหกิจ ๔๑ หน่วยงาน (ร้อยละ ๗๑.๙๓) - มหาวิทยาลัย ๒๔ แห่ง (ร้อยละ ๓๐.๓๘) - องค์การมหาชน ๒๓ แห่ง (ร้อยละ ๖๗.๖๕) - หน่วยงานในกำกับของรัฐ ๙ หน่วยงาน (ร้อยละ ๒๖.๔๗)							

ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การประเมินผล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕
(๒) สัดส่วน ปริมาณการจัดซื้อ จัดจ้างสินค้า และบริการ ที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม (เพิ่มขึ้น)	ร้อยละ ๖๑ (คพ.)	ร้อยละ ๖๑ (คพ.)	ร้อยละ ๓๕ (คพ.)	ร้อยละ ๘๕ (คพ.)	ร้อยละ ๗๒ (คพ.)	-	ไม่บรรลุค่าเป้าหมาย
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๑ ปริมาณการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เท่ากับ ๖๗๓ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๖๑ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ ปริมาณการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เท่ากับ ๖๐๘ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๓๕ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ปริมาณการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เท่ากับ ๒๕๒ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๘๕ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ปริมาณการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เท่ากับ ๑๗๗ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๗๒ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ปริมาณการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เท่ากับ ๓๗๐ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๔๗ (ข้อมูล ณ วันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๖๕) หมายเหตุ : Baseline Data (๒๕๕๘) ; ปริมาณการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมูลค่า ๙.๓๔ ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๖๕.๑๖ ของมูลค่าการจัดซื้อจัดจ้างทั้งหมด (๑๔.๓๓)							

ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การประเมินผล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕
๓.๓ สัดส่วนการใช้พลังงานต่อจีดีพี (ลดลง) หน่วยวัด : พันตันเทียบเท่า น้ำมันดิบ (ktoe)/พันล้าน บาท	๘.๔๙ (ktoe)/ พันล้านบาท ^{๒/} (สนพ.)	๘.๓๙ (ktoe)/ พันล้านบาท ^{๒/} (สนพ.)	๘.๑๙ (ktoe)/ พันล้านบาท ^{๒/} (สนพ.)	๗.๙๐ (ktoe)/ พันล้านบาท ^{๒/} (สนพ.)	๗.๕๑ (ktoe)/ พันล้านบาท ^{๒/} (สนพ.)	-	บรรลุค่าเป้าหมาย
ปีพ.ศ. ๒๕๖๐ ^{๒/} สัดส่วนการใช้พลังงานต่อจีดีพี เท่ากับ ๘.๔๙ (ktoe)/พันล้านบาท ปีพ.ศ. ๒๕๖๑ ^{๒/} สัดส่วนการใช้พลังงานต่อจีดีพี เท่ากับ ๘.๓๙ (ktoe)/พันล้านบาท ปีพ.ศ. ๒๕๖๒ ^{๒/} สัดส่วนการใช้พลังงานต่อจีดีพี เท่ากับ ๘.๑๙ (ktoe)/พันล้านบาท ปีพ.ศ. ๒๕๖๓ ^{๒/} สัดส่วนการใช้พลังงานต่อจีดีพี เท่ากับ ๗.๙๐ (ktoe)/พันล้านบาท ปีพ.ศ. ๒๕๖๔ ^{๒/} สัดส่วนการใช้พลังงานต่อจีดีพี เท่ากับ ๗.๕๑ (ktoe)/พันล้านบาท ปีพ.ศ. ๒๕๖๕ ^{๓/} สัดส่วนการใช้พลังงานต่อจีดีพี เท่ากับ ๘.๒๔ (ktoe)/พันล้านบาท หมายเหตุ : Baseline Data (๒๕๕๘) ; - มีสัดส่วนการใช้พลังงานต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติเท่ากับ ๘.๙๖ พันตันเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อพันล้านบาท ความเข้มข้นของการใช้พลังงาน (Energy Intensity :EI) ปีพ.ศ. ๒๕๖๓ อาจสะท้อนประสิทธิภาพการใช้พลังงานได้ เนื่องจากเกิดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ส่งผลให้เกิดการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลกรวมถึงเศรษฐกิจภายในประเทศ นอกจากนี้ ยังมีการใช้มาตรการควบคุมการแพร่ระบาด (Lock down) จึงส่งผลให้การใช้พลังงานลดลงมาก - ^{๒/} หมายถึง ข้อมูลการใช้พลังงานและข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (จีดีพี) เป็นข้อมูลตั้งแต่เดือนมกราคม - ธันวาคม ของทุกปี							

ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การประเมินผล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕
- ^{๓/} หมายถึง ข้อมูลการใช้พลังงานต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติของพ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นข้อมูลตั้งแต่เดือนมกราคม – กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕ (ไตรมาสที่ ๑ – ๓) โดยในช่วง ๙ เดือนแรกของพ.ศ. ๒๕๖๕ มีการใช้พลังงานเท่ากับ ๖๕,๑๖๕ พันตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ และผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติของประเทศไทย (GDP) เท่ากับ ๗,๙๑๑.๒ พันล้านบาท ซึ่งความเข้มข้นของการใช้พลังงาน (Energy Intensity :EI) พ.ศ. ๒๕๖๕ (ไตรมาสที่ ๑ – ๓) สะท้อนถึงประสิทธิภาพการใช้พลังงานที่เริ่มกลับเข้าสู่สภาวะปกติหลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 คลี่คลายลง ทำให้มีกิจกรรมทางเศรษฐกิจในประเทศที่มากขึ้น และส่งผลให้ค่า EI ของพ.ศ. ๒๕๖๕ (ไตรมาสที่ ๑ - ๓) มีค่าสูงกว่า EI ของปีพ.ศ. ๒๕๖๓ และ ๒๕๖๔							
๓.๔ ร้อยละของ จำนวนฟาร์มที่ ได้รับการรับรอง มาตรฐานการ ปฏิบัติทาง การเกษตรที่ดี สำหรับพืชและ ร้อยละของพื้นที่ เกษตรอินทรีย์ (เพิ่มขึ้น) หน่วยวัด : ร้อยละ							

ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การประเมินผล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕
(๑) ร้อยละของ จำนวนฟาร์ม ที่ได้รับการรับรอง มาตรฐาน การปฏิบัติ ทางการเกษตรที่ดี สำหรับพืช (เพิ่มขึ้น)	ร้อยละ ๙๒.๒๖ (กวก.)	ร้อยละ ๙๔.๔๒ (กวก.)	ร้อยละ ๙๔.๖๙ (กวก.)	ร้อยละ ๙๒.๗๐ (กวก.)	ร้อยละ ๙๖.๙๙ (กวก.)	ร้อยละ ๙๖.๓๖ (กวก.)	บรรลุค่าเป้าหมาย
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ผลการดำเนินงานการจัดการคุณภาพการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับพืช คิดเป็นร้อยละ ๙๒.๒๖ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ผลการดำเนินงานการจัดการคุณภาพการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับพืช ที่ได้รับการรับรองจำนวน ๑๔๕,๗๕๘ แปลง คิดเป็นร้อยละ ๙๔.๔๒ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ มีแปลงจดทะเบียนทั้งหมด ๑๗๓,๙๒๑ แปลง เป็นพื้นที่ ๙๒๕,๗๘๓.๒๗ ไร่ ดังนั้น ผลการดำเนินงานมีแปลงที่ผ่านมาตรฐานคิดเป็นร้อยละ ๙๔.๖๙ ของแปลงจดทะเบียนทั้งหมด ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ พื้นที่การเกษตรทั้งหมด จำนวน ๑๔๙,๒๕๒,๔๕๑ ไร่ โดยแบ่งเป็น - จำนวนแปลงที่ได้รับการรองมาตรฐาน มีแปลงที่ได้รับการรับรองและยังไม่หมดอายุรวมทั้งสิ้น ๒๑๐,๔๖๑ แปลง เป็นพื้นที่ ๑,๓๘๒,๓๖๙.๐๓ ไร่ - จำนวนแปลงจดทะเบียน มีแปลงจดทะเบียนทั้งหมด ๒๒๗,๐๓๙ แปลง เป็นพื้นที่ ๑,๔๘๔,๕๕๓.๙๗ ไร่ - ผลการดำเนินงาน มีแปลงที่ผ่านได้รับการรับรองมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับพืชคิดเป็นร้อยละ ๙๒.๗ ซึ่งลดลงจากปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่มีจำนวนฟาร์มที่ได้รับการรองมาตรฐานฯ ร้อยละ ๙๔.๖๙ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ มีจำนวนฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับพืชที่ได้รับการรับรองจากกรมวิชาการเกษตร จำนวน ๒๕๖,๔๒๒ ฟาร์ม และจำนวนฟาร์มที่ยื่นขอรับการรับรองจากกรมวิชาการเกษตร จำนวน ๒๖๔,๓๙๓ ฟาร์ม ดังนั้น ผลการดำเนินงานการจัดการคุณภาพการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับพืช ที่ได้รับการรับรองจำนวน ร้อยละ ๙๖.๙๙							

ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การประเมินผล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ มีจำนวนฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับพืชที่ได้รับการรับรองจากกรมวิชาการเกษตร จำนวน ๒ ๘๔,๗๗๕ ฟาร์ม และจำนวนฟาร์มที่ยื่นขอรับการรับรองจากกรมวิชาการเกษตร จำนวน ๒๙๕,๕๒๑ ฟาร์ม ดังนั้น ผลการดำเนินงานการจัดการคุณภาพการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับพืชที่ได้รับการรับรองจำนวน ร้อยละ ๙๖.๓๖ หมายเหตุ : Baseline Data (๒๕๕๙) ; จำนวนรายและขนาดพื้นที่ที่เข้าสู่ระบบงานรับรองมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับพืช ๑๖๕,๗๐๖ ราย จำนวน ๒๑๒,๑๓๕ แปลง คิดเป็นพื้นที่ ๑,๓๐๑,๘๐๕ ไร่ ได้รับการรับรองมาตรฐาน ๑๒๙,๙๑๙ ราย จำนวน ๑๒๙,๙๑๙ แปลง คิดเป็นพื้นที่ ๑,๓๐๑,๘๐๕ ไร่ (ร้อยละ ๖๑.๒๔)							
(๒) ร้อยละ ของพื้นที่ เกษตรอินทรีย์ (เพิ่มขึ้น)	ร้อยละ ๐.๑๒ (สศก.)	ร้อยละ ๐.๒๑ (สศก.)	ร้อยละ ๐.๔๑ (สศก.)	ร้อยละ ๐.๖๑ (สศก.)	ร้อยละ ๐.๙๐ (สศก.)	ร้อยละ ๐.๙๔ (สศก.)	บรรลุค่าเป้าหมาย
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ จากพื้นที่การเกษตร ทั้งหมด ๑๔๙,๒๕๒,๔๕๑ ไร่ พบว่า มีพื้นที่เกษตรอินทรีย์หน่วยงานของภาครัฐ เท่ากับ ๘๒,๗๙๒ ไร่ และพื้นที่เกษตรอินทรีย์หน่วยงานของภาคเอกชน เท่ากับ ๙๖,๑๖๐ ไร่ รวม ๑๗๘,๙๕๒ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๑๒ ของพื้นที่การเกษตร ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ จากพื้นที่การเกษตร ทั้งหมด ๑๔๙,๒๕๒,๔๕๑ ไร่ พบว่า มีพื้นที่เกษตรอินทรีย์หน่วยงานของภาครัฐ เท่ากับ ๑๓๙,๘๕๔ ไร่ และพื้นที่เกษตรอินทรีย์หน่วยงานของภาคเอกชน เท่ากับ ๘๑๗,๔๗๕ ไร่ รวม ๙๕๗,๓๒๙ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๖๔ ของพื้นที่การเกษตร ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ จากพื้นที่การเกษตร ทั้งหมด ๑๔๙,๒๕๒,๔๕๑ ไร่ พบว่า มีพื้นที่เกษตรอินทรีย์หน่วยงานของภาครัฐ เท่ากับ ๓๔๓,๐๖๒ ไร่ และพื้นที่เกษตรอินทรีย์หน่วยงานของภาคเอกชน เท่ากับ ๘๑๘,๘๘๖ ไร่ รวม ๑,๑๖๑,๙๔๘ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๗๘ ของพื้นที่การเกษตร ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ จากพื้นที่การเกษตร ทั้งหมด ๑๔๙,๒๕๒,๔๕๑ ไร่ มีพื้นที่เกษตรอินทรีย์ที่รับรองมาตรฐานโดยหน่วยงานภาครัฐ เท่ากับ ๖๒๖,๕๗๖ ไร่ และพื้นที่เกษตรอินทรีย์ที่รับรองมาตรฐานโดยภาคเอกชนเท่ากับ ๒๘๘,๗๐๔ ไร่ รวม ๙๑๕,๒๘๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๖๑ ของพื้นที่การเกษตร							

ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การประเมินผล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ จากพื้นที่การเกษตร ทั้งหมด ๑๔๙,๒๕๒,๔๕๑ ไร่ มีพื้นที่เกษตรอินทรีย์ที่รับรองมาตรฐานโดยหน่วยงานภาครัฐ เท่ากับ ๑,๐๓๐,๙๒๙ ไร่ และพื้นที่เกษตรอินทรีย์ที่รับรองมาตรฐานโดยภาคเอกชนเท่ากับ ๓๑๗,๒๒๖ ไร่ รวม ๑,๓๔๘,๑๕๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๙๐ ของพื้นที่การเกษตร ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ จากพื้นที่การเกษตร ทั้งหมด ๑๔๙,๒๕๒,๔๕๑ ไร่ มีพื้นที่เกษตรอินทรีย์ที่รับรองมาตรฐานโดยหน่วยงานภาครัฐ เท่ากับ ๑,๐๔๘,๗๒๙ ไร่ และพื้นที่เกษตรอินทรีย์ที่รับรองมาตรฐานโดยภาคเอกชนเท่ากับ ๓๕๔,๗๑๒ ไร่ รวม ๑,๔๐๓,๔๔๒ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๙๔ ของพื้นที่การเกษตร หมายเหตุ : Baseline Data (๒๕๕๙) ; - จากพื้นที่การเกษตร ทั้งหมด ๑๔๙,๒๕๒,๔๕๑ ไร่ พบว่า มีจำนวนรายที่ได้รับการรับรองแหล่งผลิตพืชอินทรีย์ จำนวน ๔๑๖ ราย เท่ากับ ๗,๒๒๙ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๐๔๘ - พื้นที่เกษตรอินทรีย์ของไทย ประกอบด้วย ๑) พื้นที่ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ที่รับรองโดยหน่วยงานภาครัฐจาก ๗ หน่วยงาน ได้แก่ กรมการข้าว กรมวิชาการเกษตร กรมปศุสัตว์ กรมประมง กรมหม่อนไหม กรมพัฒนาที่ดิน และสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ซึ่งเป็นหน่วยตรวจรับรองมาตรฐาน Organic Thailand และระบบการรับรองแบบมีส่วนร่วม (PGS) ๒) พื้นที่ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ที่รับรองโดยหน่วยงานภาคเอกชน คือ สำนักงานมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ (มกท.) (บริษัท เอซีที ออร์แกนิก จำกัด) เป็นหน่วยตรวจรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ ได้แก่ สมาพันธ์เกษตรอินทรีย์นานาชาติ (IFOAM) ระบบเกษตรอินทรีย์สหภาพยุโรป (EU) ระบบเกษตรอินทรีย์แคนาดา (COR) ระบบเกษตรอินทรีย์สหรัฐอเมริกา (NOP) ระบบเกษตรอินทรีย์สวิตเซอร์แลนด์ และระบบเกษตรอินทรีย์ มกท. (ACT) ทั้งนี้ พื้นที่เกษตรอินทรีย์ที่ได้รับการรับรองของภาคเอกชน เป็นข้อมูลเบื้องต้นที่ได้รับจาก มกท. ซึ่งรวมข้อมูลพื้นที่ของเกษตรกรบางรายที่ได้รับการรับรองจากภาครัฐไว้ด้วย							

ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การประเมินผล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕
๓.๕ จำนวนโรงงาน อุตสาหกรรม ที่เข้าร่วมโครงการ อุตสาหกรรม สีเขียวเพิ่มขึ้น และผ่านเกณฑ์ ระดับขึ้นไป (เพิ่มขึ้น) หน่วยวัด : จำนวน	๑๔๕ ราย (กรอ.)	๔๐๒ ราย (กรอ.)	๑๓๙ ราย (กรอ.)	๗๓ ราย (กรอ.)	๒๐๕ ราย (กรอ.)	๑๖๐ ราย (กรอ.)	บรรลุค่าเป้าหมาย
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีสถานประกอบการที่ผ่านการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว ดังนี้ - ระดับที่ ๔ วัฒนธรรมสีเขียว (Green Culture) ๑๓๙ ราย - ระดับที่ ๕ เครือข่ายสีเขียว (Green Network) ๖ ราย ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ มีสถานประกอบการที่ผ่านการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว ดังนี้ - ระดับที่ ๔ วัฒนธรรมสีเขียว (Green Culture) ๓๖๒ ราย - ระดับที่ ๕ เครือข่ายสีเขียว (Green Network) ๔๐ ราย ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ มีสถานประกอบการที่ผ่านการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว รวม ๒,๘๔๑ ราย แบ่งได้ดังนี้ - ระดับที่ ๔ วัฒนธรรมสีเขียว ๑๑๕ ราย - ระดับที่ ๕ เครือข่ายสีเขียว ๒๔ ราย							

ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การประเมินผล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ มีสถานประกอบการที่ผ่านการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว รวม ๓,๔๖๗ ราย แบ่งได้ดังนี้ - ระดับที่ ๔ วัฒนธรรมสีเขียว ๖๕ ราย - ระดับที่ ๕ เครือข่ายสีเขียว ๘ ราย ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ มีสถานประกอบการที่ผ่านการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว ดังนี้ - ระดับที่ ๔ วัฒนธรรมสีเขียว (Green Culture) ๑๘๕ ราย - ระดับที่ ๕ เครือข่ายสีเขียว (Green Network) ๒๔ ราย ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ มีสถานประกอบการที่ผ่านการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว ดังนี้ - ระดับที่ ๔ วัฒนธรรมสีเขียว (Green Culture) ๑๒๒ ราย - ระดับที่ ๕ เครือข่ายสีเขียว (Green Network) ๓๘ ราย หมายเหตุ : Baseline Data (๒๕๕๙) ; มีจำนวนสถานประกอบการที่ผ่านการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวแล้วจำนวน ๒๖,๔๕๙ แห่ง ประกอบด้วย - ระดับที่ ๑ ความมุ่งมั่นสีเขียว จำนวน ๑๗,๑๓๒ แห่ง - ระดับที่ ๒ ปฏิบัติการสีเขียว จำนวน ๕,๑๗๒ แห่ง - ระดับที่ ๓ ระบบสีเขียว จำนวน ๔,๐๔๙ แห่ง - ระดับที่ ๔ วัฒนธรรมสีเขียว จำนวน ๙๓ แห่ง - ระดับที่ ๕ เครือข่ายสีเขียว จำนวน ๑๓ แห่ง รวมระดับ ๔ และ ๕ เท่ากับ ๑๐๖ ราย							

ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การประเมินผล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕
๓.๖ พื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ จำนวน ๑๕ พื้นที่ หน่วยวัด : จำนวน (พื้นที่)	๑๕ แห่ง (กรอ.)	๑๕ แห่ง (กรอ.)	๑๘ แห่ง (กรอ.)	๑๘ แห่ง (กรอ.)	๑๘ แห่ง (กรอ.)	๑๘ แห่ง (กรอ.)	บรรลุค่าเป้าหมาย
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๑ กรอ. ได้ดำเนินการโครงการนาร่องพื้นที่เป้าหมายเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ใน ๑๕ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดปราจีนบุรี ระยอง สงขลา ราชบุรี สมุทรปราการ สมุทรสาคร สระบุรี สุราษฎร์ธานี พระนครศรีอยุธยา ขอนแก่น ฉะเชิงเทรา ชลบุรี นครปฐม และปทุมธานี ซึ่งข้อมูล ณ เดือนกรกฎาคม ๒๕๖๑ จังหวัดนาร่องส่วนใหญ่ผ่านความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระดับที่ ๑ และมี ๑ จังหวัดที่ยังไม่ผ่านความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศระดับที่ ๑ (จาก ๕ ระดับ) ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ กรอ. ได้ดำเนินการโครงการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ใน ๑๕ จังหวัด ได้แก่ ระยอง สมุทรปราการ สมุทรสาคร ฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี ชลบุรี นครปฐม ปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา สระบุรี นครราชสีมา ขอนแก่น ราชบุรี สุราษฎร์ธานี และสงขลา ข้อมูล ณ เดือน กรกฎาคม ๒๕๖๒ จังหวัดระยองผลของระดับความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ได้ระดับ ๔ (จาก ๕ ระดับ) อีก ๑๔ จังหวัด (จังหวัดสมุทรปราการ สมุทรสาคร ฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี ชลบุรี นครปฐม ปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา สระบุรี นครราชสีมา ขอนแก่น ราชบุรี สุราษฎร์ธานี และสงขลา) ผลของระดับความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ได้ระดับ ๒ (จาก ๕ ระดับ) ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ กรอ. ได้ดำเนินโครงการพัฒนาและยกระดับเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมสู่เมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืน พบว่า มีการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศใน ๑๕ จังหวัด ๑๘ พื้นที่							

ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การประเมินผล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ กรอ. ได้ดำเนินโครงการพัฒนาและยกระดับเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมสู่เมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืน และ สปอ. ได้ดำเนินโครงการยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาคกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (จังหวัดปทุมธานี นครปฐม สมุทรปราการ พระนครศรีอยุธยา ราชบุรี สระบุรี นครศรีธรรมราช สงขลา และ จังหวัดระยอง) พบว่า การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระยะที่ ๑ ใน ๑๕ จังหวัด ๑๘ พื้นที่ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ แผนงานยุทธศาสตร์จัดการผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศ กรอ. ได้ดำเนินโครงการพัฒนาและยกระดับเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมสู่เมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืนเพื่อส่งเสริมสนับสนุน พัฒนาและยกระดับพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ จำนวน ๑๕ จังหวัด ๑๘ พื้นที่ หมายเหตุ : Baseline Data (๒๕๕๙) ; กรอ. ได้ดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการแบบบูรณาการกับหน่วยงานในพื้นที่ ๑๕ จังหวัด โดยเริ่มจาก ๕ จังหวัดนำร่อง (สมุทรปราการ สมุทรสาคร ระยอง ฉะเชิงเทรา และปราจีนบุรี) และในพื้นที่เป้าหมาย ๑๐ จังหวัด ที่ได้มีการจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ (จังหวัดปทุมธานี นครปฐม ชลบุรี ราชบุรี พระนครศรีอยุธยา สระบุรี นครราชสีมา ขอนแก่น สงขลา และสุราษฎร์ธานี)							
๓.๗ จำนวนแหล่ง ท่องเที่ยวและ สถานประกอบการ ที่ได้รับการรับรอง มาตรฐาน การท่องเที่ยวไทย (เพิ่มขึ้น) หน่วยวัด : จำนวน (แห่ง)	สถานประกอบการฯ ๑,๖๒๔ แห่ง (กก.)	สถานประกอบการฯ ๑,๖๒๔ แห่ง (กก.)	- แหล่งท่องเที่ยวฯ ๘๐ แห่ง - สถานประกอบการฯ ๙๗ แห่ง (กก.)	- แหล่งท่องเที่ยวฯ ๑๐๐ แห่ง - สถานประกอบการฯ ๑,๑๙๖ แห่ง (กก.)	- แหล่งท่องเที่ยวฯ ๑๒๗ แห่ง - สถานประกอบการฯ ๔๑๗ แห่ง (กก.)	- แหล่งท่องเที่ยวฯ ๑๑๐ แห่ง - สถานประกอบการฯ ๔๙๕ แห่ง (กก.)	บรรลุค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การประเมินผล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๑ จำนวนสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย เท่ากับ ๑,๖๒๔ แห่ง ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ จำนวนแหล่งท่องเที่ยวและสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย เท่ากับ ๘๐ แห่ง และ ๙๗ แห่ง ตามลำดับ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ จำนวนแหล่งท่องเที่ยวและสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย เท่ากับ ๑๐๐ แห่ง และ ๑,๑๙๖ แห่ง ตามลำดับ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ จำนวนแหล่งท่องเที่ยวและสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย เท่ากับ ๑๒๗ แห่ง และ ๔๑๗ แห่ง ตามลำดับ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ จำนวนแหล่งท่องเที่ยวและสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย เท่ากับ ๑๑๐ แห่ง และ ๔๙๕ แห่ง ตามลำดับ หมายเหตุ : Baseline Data (๒๕๕๙) ; ๑. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน ๔๐ แห่ง ๒. จำนวนสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน ๖๔๗ แห่ง							
๓.๘ ประกาศใช้ กฎระเบียบ เกี่ยวกับ การเข้าถึง และแบ่งปัน ผลประโยชน์ ที่ครอบคลุม ทรัพยากรชีวภาพ หน่วยวัด : ประกาศใช้ ☒ ไม่ประกาศใช้ ☒	☒ ไม่ประกาศใช้ (สผ.)						ไม่บรรลุค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การประเมินผล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๑ ได้จัดทำกระบวนการพัฒนาและปรับปรุง (ร่าง) พระราชบัญญัติความหลากหลายทางชีวภาพ พ.ศ. และ (ร่าง) อนุบัญญัติเรื่องการเข้าถึงและแบ่งปันผลประโยชน์จากการใช้ทรัพยากรพันธุกรรม ให้มีความเหมาะสมและสามารถปฏิบัติได้ รวมถึงการจัดทำแนวทางปฏิบัติและข้อเสนอกลไกในการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป ภายใต้โครงการศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมในการดำเนินการตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ พ.ศ. ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้ดำเนินการจัดทำร่างกฎหมายลำดับรองและแนวทางปฏิบัติ เพื่อรองรับการดำเนินงานตาม (ร่าง) พระราชบัญญัติความหลากหลายทางชีวภาพ พ.ศ. ในหมวดการใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพ ได้แก่ (ร่าง) อนุบัญญัติเรื่องการอนุญาตการเข้าถึงและการแบ่งปันผลประโยชน์จากทรัพยากรชีวภาพ (ร่าง) แนวทางปฏิบัติในการดำเนินการตาม (ร่าง) พระราชบัญญัติความหลากหลายทางชีวภาพ พ.ศ. เรื่อง การเข้าถึงและแบ่งปันผลประโยชน์จากทรัพยากรพันธุกรรม และ/หรือภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ได้จัดทำ (ร่าง) พระราชบัญญัติความหลากหลายทางชีวภาพ พ.ศ. โดยในหมวดการเข้าถึง การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชีวภาพและการแบ่งปันผลประโยชน์ ซึ่งกำหนดกลไกในการเข้าถึงและการแบ่งปันผลประโยชน์จากการใช้ทรัพยากรชีวภาพ รวมถึง ภูมิปัญญาท้องถิ่นตามหลักการที่กำหนดไว้ในพิธีสารนาโงยาว่าด้วยการเข้าถึงและการแบ่งปันผลประโยชน์จากทรัพยากรพันธุกรรมอย่างยุติธรรมและเท่าเทียม และได้นำเสนอสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบจาก (ร่าง) พระราชบัญญัติความหลากหลายทางชีวภาพ พ.ศ. ต่อคณะอนุกรรมการกฎหมายความหลากหลายทางชีวภาพ เพื่อพิจารณาก่อนนำไปเปิดเผยต่อสาธารณะชน และนำเสนอต่อคณะกรรมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพ และคณะรัฐมนตรีตามขั้นตอนต่อไป ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ นำเสนอเรื่องเข้าสู่การพิจารณาของ ครม. เพื่อพิจารณาให้ข้อคิดเห็นก่อนการบรรจุเรื่อง (ร่าง) พระราชบัญญัติ นำเสนอสู่การพิจารณาของ ครม. ตามขั้นตอนต่อไป ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ - ในการประชุม ครม. เมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ มีมติอนุมัติหลักการ (ร่าง) พระราชบัญญัติ ความหลากหลายทางชีวภาพ พ.ศ. ตามที่ ทส. เสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้วดำเนินการต่อไป และเมื่อสำนักงานกฤษฎีกาได้ให้ความเห็นชอบแล้ว จะจัดส่งให้ ทส. เพื่อยืนยันความถูกต้องก่อนส่งเข้า ครม. พิจารณา หาก ครม. เห็นชอบจะนำเสนอต่อรัฐสภาเพื่อพิจารณาและประกาศในราชกิจจานุเบกษาต่อไป - (ร่าง) พระราชบัญญัติฯ อยู่ในขั้นตอนการตรวจพิจารณาจากคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ซึ่งมีการประชุมเพื่อพิจารณา (ร่าง) พระราชบัญญัติฯ แล้ว จำนวน ๗ ครั้ง ในช่วงเดือนเดือนกันยายน - ธันวาคม ๒๕๖๕ (ข้อมูล ณ วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๕)							

ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การประเมินผล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕
หมายเหตุ : Baseline Data (๒๕๕๘) ; พิธีสารนาโงยาว่าด้วยการเข้าถึงทรัพยากรพันธุกรรมและการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการใช้ประโยชน์ทรัพยากรพันธุกรรม อย่างยุติธรรมและเท่าเทียม ซึ่งพิธีสารดังกล่าว มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๗ และประเทศไทยได้ลงนามรับรองพิธีสารนาโงยาฯ แล้ว เมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๕ โดยพันธกรณีหนึ่งที่จะต้องดำเนินการคือ การจัดทำ กฎระเบียบในการกำกับดูแลการให้อนุญาตเข้าถึงและกำหนดเงื่อนไขในการแบ่งปันผลประโยชน์จากการเข้าถึงทรัพยากรพันธุกรรม เพื่อให้เกิดการคุ้มครองทรัพยากรพันธุกรรมของประเทศ ซึ่งแผนแม่บทบูรณาการจัดการความหลากหลายทางชีวภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๔ ได้ระบุเรื่องกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องในการกำกับดูแลเรื่องการเข้าถึง และแบ่งปันผลประโยชน์จาก ทรัพยากรพันธุกรรม ทรัพยากรชีวภาพ และความรู้ตามธรรมเนียมประเพณียังมีไม่ครอบคลุมในทุกภาคส่วน							
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างศักยภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ และการส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศ							
๔.๑ ปริมาณ การปล่อย ก๊าซเรือนกระจก ของประเทศ ในภาคพลังงาน และคมนาคม ขนส่งลดลงร้อยละ ๗ - ๒๐ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ (เทียบเคียงกับ กรณีพื้นฐาน	ร้อยละ ๑๐.๙๔ ^{๔/} (สผ.)	ร้อยละ ๑๒.๔๕ ^{๔/} (สผ.)	ร้อยละ ๑๔.๐๙ ^{๔/} (สผ.)	ร้อยละ ๑๕.๗๖ ^{๔/} (สผ.)	ร้อยละ ๑๗.๔๙ ^{๔/} (สผ.)	ร้อยละ ๑๙.๔๐ ^{๔/} (สผ.)	บรรลุค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การประเมินผล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕
(Business as Usual: BAU) โดยใช้ปี พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นปีฐาน) หน่วยวัด : ร้อยละ							
ปีพ.ศ. ๒๕๖๐ ^{๔/} ประเทศไทยสามารถลดก๊าซเรือนกระจกได้ทั้งสิ้น ๕๐.๑๔ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า (MtCO₂e) คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๙๔ (ข้อมูลปีพ.ศ. ๒๕๕๘) ปีพ.ศ. ๒๕๖๑ ^{๔/} ประเทศไทยสามารถลดก๊าซเรือนกระจกได้ทั้งสิ้น ๔๕.๖๘ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า (MtCO₂e) คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๔๕ (ข้อมูลปีพ.ศ. ๒๕๕๙) ปีพ.ศ. ๒๕๖๒ ^{๔/} ประเทศไทยสามารถลดก๊าซเรือนกระจกได้ทั้งสิ้น ๕๑.๗๒ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า (MtCO₂e) คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๐๙ (ข้อมูลปีพ.ศ. ๒๕๖๐) ปีพ.ศ. ๒๕๖๓ ^{๔/} ประเทศไทยสามารถลดก๊าซเรือนกระจกได้ทั้งสิ้น ๕๗.๘๔ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า (MtCO₂e) คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๗๖ (ข้อมูลปีพ.ศ. ๒๕๖๑) ปีพ.ศ. ๒๕๖๔ ^{๔/} ประเทศไทยสามารถลดก๊าซเรือนกระจกได้ทั้งสิ้น ๖๔.๒๐ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า (MtCO₂e) คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๔๙ (ข้อมูลปีพ.ศ. ๒๕๖๒) ปีพ.ศ. ๒๕๖๕ ^{๔/} ประเทศไทยสามารถลดก๊าซเรือนกระจกได้ทั้งสิ้น ๕๖.๕๔ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า (MtCO₂e) คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๔๐ (ข้อมูลปีพ.ศ. ๒๕๖๓) หมายเหตุ : Baseline Data (๒๕๕๔) ; ^{๔/} หมายถึง ข้อมูลปริมาณการลดก๊าซเรือนกระจก ตั้งแต่เดือนมกราคม - ธันวาคม ของทุกปี							

ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การประเมินผล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕
๔.๒ สัดส่วน พลังงานหมุนเวียน ต่อการใช้พลังงาน ขั้นสุดท้ายเพิ่มขึ้น เป็นอย่างน้อย ร้อยละ ๒๕ หน่วยวัด : ร้อยละ	ร้อยละ ๙.๐๗ ^{๕/} (พพ.)	ร้อยละ ๙.๔๓ ^{๕/} (พพ.)	ร้อยละ ๙.๙๕ ^{๕/} (พพ.)	ร้อยละ ๘.๖๙ ^{๕/} (พพ.)	ร้อยละ ๗.๒๕ ^{๕/} (พพ.)	-	ไม่บรรลุค่าเป้าหมาย
ปีพ.ศ. ๒๕๖๐ ^{๕/} การใช้พลังงานขั้นสุดท้ายที่ ๘๐,๗๕๒ พันตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ โดยมีการใช้พลังงานหมุนเวียน ๗,๓๒๒ พันตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ คิดเป็นสัดส่วนการใช้พลังงานหมุนเวียนต่อการใช้พลังงานขั้นสุดท้าย ร้อยละ ๙.๐๗ ปีพ.ศ. ๒๕๖๑ ^{๕/} การใช้พลังงานขั้นสุดท้ายที่ ๘๓,๙๕๒ พันตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ โดยมีการใช้พลังงานหมุนเวียน ๗,๙๑๙ พันตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ คิดเป็นสัดส่วนการใช้พลังงานหมุนเวียนต่อการใช้พลังงานขั้นสุดท้าย ร้อยละ ๙.๔๓ ปีพ.ศ. ๒๕๖๒ ^{๕/} การใช้พลังงานขั้นสุดท้ายที่ ๘๕,๗๐๘ พันตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ โดยมีการใช้พลังงานหมุนเวียน ๘,๕๒๕ พันตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ คิดเป็นสัดส่วนการใช้พลังงานหมุนเวียนต่อการใช้พลังงานขั้นสุดท้าย ร้อยละ ๙.๙๕ ปีพ.ศ. ๒๕๖๓ ^{๕/} การใช้พลังงานขั้นสุดท้ายที่ ๗๗,๓๔๐ พันตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ โดยมีการใช้พลังงานหมุนเวียน ๖,๗๑๗ พันตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ คิดเป็นสัดส่วนการใช้พลังงานหมุนเวียนต่อการใช้พลังงานขั้นสุดท้าย ร้อยละ ๘.๖๙ ปีพ.ศ. ๒๕๖๔ ^{๕/} การใช้พลังงานขั้นสุดท้ายที่ ๗๒,๑๖๑ พันตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ โดยมีการใช้พลังงานหมุนเวียน ๕,๒๓๘ พันตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ คิดเป็นสัดส่วนการใช้พลังงานหมุนเวียนต่อการใช้พลังงานขั้นสุดท้าย ร้อยละ ๗.๒๕ ปีพ.ศ. ๒๕๖๕ ^{๕/} สัดส่วนการใช้พลังงานหมุนเวียนต่อการใช้พลังงานขั้นสุดท้าย อยู่ระหว่างการวิเคราะห์ข้อมูล							

ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การประเมินผล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕
หมายเหตุ : - การใช้พลังงานทดแทนไม่มี Baseline เนื่องจากการคิด Growth ในแต่ละปี ไม่ได้เทียบกับปีฐาน แต่เป็นการเทียบกับ Final Energy Consumption ในปีนั้น ๆ - ๕/ หมายถึง ผลการใช้พลังงานหมุนเวียน (ไม่รวมพลังงานหมุนเวียนดั้งเดิม) ในลักษณะของการใช้พลังงานทดแทนซึ่งทำการตรวจวัดในรูปของไฟฟ้า (แสงอาทิตย์ ลม พลังน้ำขนาดเล็ก พลังน้ำขนาดใหญ่ ชีวมวล ก๊าซธรรมชาติ ชยะ และพลังความร้อนใต้พิภพ) ความร้อน (แสงอาทิตย์ ชีวมวล ก๊าซชีวภาพ และชยะ) และเชื้อเพลิงชีวภาพ (เอทานอล และไบโอดีเซล) ซึ่งเป็นข้อมูลสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนต่อการใช้พลังงานขั้นสุดท้าย ตั้งแต่เดือนมกราคม - ธันวาคม ของทุกปี							
๔.๓ จำนวน องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ที่มีการบูรณาการ การปรับตัวต่อ การเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ ไว้ในแผนพัฒนา ท้องถิ่น (เพิ่มขึ้น) หน่วยวัด : จำนวน (แห่ง)	๓๒ แห่ง ๑๗ จังหวัด (สผ.)	๖๐ จังหวัด (สผ.)					บรรลุค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การประเมินผล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีจำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการบูรณาการการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น จำนวน ๓๒ แห่ง และมีจำนวนจังหวัดที่มีการบูรณาการการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศไว้ในแผนพัฒนาจังหวัด จำนวน ๑๗ จังหวัด ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ มีจำนวนจังหวัดที่มีการบูรณาการการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศไว้ในแผนพัฒนาจังหวัด จำนวน ๖๐ จังหวัด หมายเหตุ : Baseline Data (๒๕๕๙) ; จำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาเมืองและชุมชนเพื่อมุ่งสู่สังคมคาร์บอนต่ำ ๓๘ แห่ง							
๔.๔ องค์กรหรือ เครือข่ายรองรับ การเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ และภัยธรรมชาติ ในพื้นที่ชุมชน (เพิ่มขึ้น) หน่วยวัด : แห่ง	๕๘ แห่ง (สผ.)	๗๒ องค์กร (สผ.)	๗๔ แห่ง (สผ.)	๒๕๗ แห่ง (สผ.)	๒๖๕ แห่ง (สผ.)	๒๘๙ แห่ง (สผ.)	บรรลุค่าเป้าหมาย
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีองค์กรหรือเครือข่ายรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติในพื้นที่ชุมชน จำนวน ๕๘ แห่ง ซึ่งเพิ่มขึ้น ๗ แห่ง จากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ มีองค์กรหรือเครือข่ายรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติในพื้นที่ชุมชน จำนวน ๗๒ แห่ง ซึ่งเพิ่มขึ้น ๑๔ แห่ง จากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ มีองค์กรหรือเครือข่ายรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติในพื้นที่ชุมชน จำนวน ๗๔ แห่ง ซึ่งเพิ่มขึ้น ๒ แห่ง จากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ มีองค์กรหรือเครือข่ายรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติในพื้นที่ชุมชน จำนวน ๒๕๗ แห่ง ซึ่งเพิ่มขึ้น ๑๘๓ แห่ง จากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒							

ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การประเมินผล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ มีการสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในประเทศและองค์กรระหว่างประเทศ ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น บันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) เอกสารถ้อยแถลงเพื่อการดำเนินงาน (Statement of Undertaking : SoU) เป็นต้น จำนวน ๒๖๕ แห่ง ซึ่งเพิ่มขึ้น ๘ แห่ง จากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ มีองค์กรหรือเครือข่ายรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติในพื้นที่ชุมชน จำนวน ๒๘๙ แห่ง ซึ่งเพิ่มขึ้น ๒๔ แห่ง จากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ หมายเหตุ : Baseline Data (๒๕๕๙) ; องค์กรหรือเครือข่ายรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติในพื้นที่ชุมชน จำนวน ๙ แห่ง							
๔.๕ จำนวน ประชากร ที่เสียชีวิต สูญหาย ได้รับบาดเจ็บ หรือต้องโยกย้าย/ อพยพ เนื่องมาจาก ผลของภัยพิบัติ ทางธรรมชาติ ต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน (ลดลง) หน่วยวัด : จำนวน (คน : ประชากร แสนคน)	๒.๘๓ คน : ประชากรแสนคน (ปก.)	๒.๘๓ คน : ประชากรแสนคน (ปก.)	๗.๓๖ คน : ประชากรแสนคน (ปก.)	๑.๐๘ คน : ประชากรแสนคน (ปก.)	-		ไม่บรรลุค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การประเมินผล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๑ มีจำนวนประชากรที่เสียชีวิต สูญหาย ได้รับบาดเจ็บ หรือต้องโยกย้าย/อพยพ เนื่องจากผลของภัยพิบัติทางธรรมชาติ เท่ากับ ๒.๘๓ คน : ประชากรแสนคน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ จำนวนประชากรที่เสียชีวิต สูญหาย ได้รับบาดเจ็บ หรือต้องโยกย้าย/อพยพ เนื่องจากผลของภัยพิบัติทางธรรมชาติ เท่ากับ ๗.๓๖ คน : ประชากรแสนคน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ จำนวนประชากรที่เสียชีวิต สูญหาย ได้รับบาดเจ็บ หรือต้องโยกย้าย/อพยพ เนื่องจากผลของภัยพิบัติทางธรรมชาติ เท่ากับ ๑.๐๘ คน : ประชากรแสนคน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๕ การวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนประชากรที่เสียชีวิต สูญหาย ได้รับบาดเจ็บ หรือต้องโยกย้าย/อพยพ เนื่องจากผลของภัยพิบัติทางธรรมชาติ ยังไม่ครบรอบปีงบประมาณ ปก. มีตัวชี้วัดความสำเร็จในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย ตามแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐ สอดคล้องกับกรอบการดำเนินงาน เช่นใดเพื่อการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๗๓ โดยมีการจัดเก็บข้อมูลจำนวนผู้เสียชีวิต จำนวนผู้ได้รับผลกระทบ และการเพิ่มศักยภาพในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย (ขีดความสามารถระบบเตือนภัย) และมีตัวชี้วัดความสำเร็จในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย (ภัยธรรมชาติ) ดังนี้ (๑) อัตราการเสียชีวิตจากภัยธรรมชาติ (อุทกภัย วาตภัย ภัยแล้ง) ต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน ลดลง เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยย้อนหลัง ๕ ปี (๒) อัตราผู้ได้รับผลกระทบจากภัยธรรมชาติ (อุทกภัย วาตภัย ภัยแล้ง) ต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน ลดลง เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยย้อนหลัง ๕ ปี (๓) ร้อยละความสำเร็จของการแจ้งเตือนสาธารณภัยล่วงหน้าได้ทันสถานการณ์ภายในระยะเวลาที่กำหนด (เฉพาะภัยธรรมชาติ ๔ ภัย ได้แก่ อุทกภัย วาตภัย น้ำป่าไหลหลากและดินโคลนถล่ม และสึนามิ) ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๙๘ ของการเกิดภัยดังกล่าวทุกปี หมายเหตุ : Baseline Data (๒๕๕๒) ; จำนวนประชากรที่เสียชีวิต สูญหาย ได้รับบาดเจ็บ หรือต้องโยกย้าย/อพยพ เนื่องจากผลของภัยพิบัติทางธรรมชาติต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน ๑. เนื่องจากผลของภัยพิบัติทางธรรมชาติ: อุทกภัย จำนวน ๕ ครั้ง ใน ๖๔ จังหวัด บาดเจ็บ ๒๒ คน เสียชีวิต ๕๓ คน มูลค่าความเสียหาย ๕,๒๕๒.๖๑ ล้านบาท ๒. เนื่องจากผลของภัยพิบัติทางธรรมชาติ: ภัยแล้ง ในพื้นที่ ๖๒ จังหวัด ผู้ประสบภัย ๑๗,๓๕๓,๓๕๘ คนพื้นที่การเกษตรเสียหาย ๕๙๔,๔๓๔ คน มูลค่าความเสียหาย ๑๐๘.๓๕ ล้านบาท							

ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การประเมินผล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕
๔.๖ จำนวน ความร่วมมือกับ ต่างประเทศด้าน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ที่มีกิจกรรม ดำเนินงาน ในแต่ละปี (เพิ่มขึ้น) หน่วยวัด : จำนวน (โครงการ)	๘ โครงการ (สป.ทส. และ สผ.)	๒๗ โครงการ (ทช. สป.ทส. และ สผ.)	๗ โครงการ (สผ.)	๗ โครงการ (ปม. และ สผ.)	๖ โครงการ (สผ.)	๖ โครงการ (สผ.)	ไม่บรรลุค่าเป้าหมาย
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีโครงการที่มีความร่วมมือกับต่างประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำนวน ๘ โครงการ แบ่งตามหน่วยงานที่รับผิดชอบได้ดังนี้ - สป.ทส. จำนวน ๒ โครงการ ได้แก่ ๑) บันทึกความเข้าใจ (MOU) ระหว่าง ทส. กับกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ๒) บันทึกความเข้าใจ (MOU) ระหว่าง ทส. กับกระทรวงสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาอย่างยั่งยืนแห่งสาธารณรัฐโคลอมเบีย เมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ณ เมืองบอนน์ สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี ระยะเวลาการดำเนินโครงการตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๑ - สผ. จำนวน ๖ โครงการ ได้แก่ ๑) ระบบสารสนเทศการจัดทำบัญชีก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทย (Thailand Greenhouse Gas Emissions Inventory System: TGEIS) ระยะที่ ๑ ระยะเวลาการดำเนินโครงการตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๑							

ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การประเมินผล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕
๒) ผลกระทบร่วมของคุณลักษณะทางเคมีของฝุ่นละอองขนาดเล็ก สภาพภูมิอากาศและผลต่อสุขภาพจากการปลดปล่อยการเผาชีวมวลในภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย (The integrated impacts of chemical characteristics of fine aerosols, climate and their associated health effect from biomass burning emissions in upper northern Thailand) ระยะเวลาการดำเนินโครงการตั้งแต่เดือนกันยายน ๒๕๖๐ – กันยายน ๒๕๖๓ ๓) โครงการสนับสนุนการพัฒนามาตรการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่มีความท้าทายของภาคการขนส่ง (TRANSfer III) ระยะเวลาการดำเนินโครงการตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ๒๕๖๐ – มิถุนายน ๒๕๖๕ ๔) Thailand Climate Change Adaptation Information Platform (T-PLAT) ระยะเวลาการดำเนินโครงการตั้งแต่เดือนมิถุนายน ๒๕๖๐ – มีนาคม ๒๕๖๔ ๕) โครงการ Project for Capacity Development to accelerate Low Carbon and Resilient Society Realization in the Southeast Asia Region ระยะเวลาการดำเนินโครงการตั้งแต่เดือนกันยายน ๒๕๖๐ – กันยายน ๒๕๖๓ ๖) Surveys of food waste in processing, distribution and retail in micro, small and medium enterprises ระยะเวลาการดำเนินโครงการตั้งแต่เดือนธันวาคม ๒๕๖๐ – พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ มีโครงการที่มีความร่วมมือกับต่างประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำนวน ๒๗ โครงการ แบ่งตามหน่วยงานที่รับผิดชอบได้ดังนี้ - ทช. จำนวน ๑ โครงการ ได้แก่ Memorandum of Understanding on Relating to Pilot Conservation on Mangrove Conservation between China-ASEAN Environmental Cooperation Center, the Shenzhen Mangrove Wetlands Conservation Foundation and the Department of Marine and Coastal Resources, MNRE, Thailand ลงนามเมื่อ ๙ พฤษภาคม ๒๕๖๑ - สป.ทส. จำนวน ๑ โครงการ ได้แก่ บันทึกความเข้าใจระหว่าง ทส. แห่งราชอาณาจักรไทยและกระทรวงสิ่งแวดล้อมแห่งประเทศญี่ปุ่น ว่าด้วยความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อม ลงนามเมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๑ - สผ. จำนวน ๒๕ โครงการ ได้แก่ ๑) โครงการการดำเนินงานด้านนโยบายการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Policy Project) ภายใต้แผนงานความร่วมมือไทย-เยอรมันด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Thai-German Climate Programme: TGCP) ระยะเวลาการดำเนินโครงการตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕							

ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การประเมินผล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕
๒) แผนงานความร่วมมือด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศไทย - เยอรมัน (Thai – German Climate Change Policy Programme: TGCP) เพื่อให้ประเทศไทยมุ่งสู่การพัฒนาเศรษฐกิจแบบปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่ำ และมีการพัฒนาขีดความสามารถในการรองรับและปรับตัวตามแนวทางข้อเสนอการมีส่วนร่วมที่ประเทศกำหนด (Nationally Determined Contribution: NDC) ระยะเวลาการดำเนินโครงการตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔ ๓) ระบบสารสนเทศการจัดทำบัญชีก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทย (Thailand Greenhouse Gas Emissions Inventory System: TGEIS) ระยะที่ ๒ ระยะเวลาการดำเนินโครงการตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๓ ๔) โครงการกลไกความร่วมมือข้ามพรมแดนเพื่อสนับสนุนการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการพัฒนาไฟฟ้าพลังน้ำ (Transboundary Cooperation Mechanism on Adaptation to Climate Change and Hydropower Development Project) ระยะเวลาการดำเนินโครงการตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๒ ๕) บทบาทของฝุ่นละอองในชั้นบรรยากาศที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ:ผลกระทบทางตรงทางอ้อม และส่งผลย้อนกลับต่อระบบลมมรสุมในประเทศไทย (Roles of Atmospheric Aerosols on Climate Change: Direct/Indirect Effects and Feedbacks on Monsoon over Thailand and South China) ระยะเวลาการดำเนินโครงการตั้งแต่เดือนธันวาคม ๒๕๖๑ – ธันวาคม ๒๕๖๔ ๖) การขยายตัวของเขตร้อนและผลกระทบต่อภาวะแห้งแล้งและน้ำท่วมช่วงมรสุมฤดูร้อนในอนุภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขง (The Tropical Expansion and its Effects on Summer Droughts and Floods in the Greater Mekong Subregion) ระยะเวลาการดำเนินโครงการตั้งแต่ เดือนธันวาคม ๒๕๖๑ – ธันวาคม ๒๕๖๔ ๗) กลไกและผลกระทบของความผันแปรระหว่างทศวรรษและภาพฉายในอนาคตของการเกิดฝนหนักสุดขั้วบริเวณคาบสมุทรอินโดจีนและประเทศจีนตอนใต้ (Mechanisms, impacts and future projections of the interdecadal variations of rainfall extremes in Indochina Peninsula and southern China) ระยะเวลาการดำเนินโครงการตั้งแต่ เดือนธันวาคม ๒๕๖๑ – ธันวาคม ๒๕๖๔ ๘) การศึกษากลไกและพยากรณ์ความแปรปรวนของสภาพอากาศในบริเวณพื้นที่ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Study on Mechanism and Prediction of Interannual Climate variability in Southeast Asian region) ระยะเวลาการดำเนินโครงการตั้งแต่ เดือนธันวาคม ๒๕๖๑ – ธันวาคม ๒๕๖๔							

ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การประเมินผล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕
๙) การตอบสนองของวัฏจักรน้ำผิวดินและกระบวนการของพืชพรรณต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเหนือคาบสมุทรอินโดจีนและผลย้อนกลับต่อภูมิอากาศระดับภูมิภาค (Response of land surface hydrology and vegetation activity to climate change over the Indo-China Peninsula and their regional climatic feedback) ระยะเวลาการดำเนินโครงการตั้งแต่ เดือนธันวาคม ๒๕๖๑ – ธันวาคม ๒๕๖๔ ๑๐) การตอบสนองของป่าทั่วไปต่อการเปลี่ยนแปลงและความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศตามแนวละติจูด:กรณีศึกษาของแปลงพลวัตบนเส้นลองจิจูดที่ ๑๐๑ องศาตะวันออก (The response of typical forests to climate change and climate variability along a latitudinal gradient: a case study on E101 longitude dynamic plots belt) ระยะเวลาการดำเนินโครงการตั้งแต่ เดือนธันวาคม ๒๕๖๑ – ธันวาคม ๒๕๖๔ ๑๑) ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในระดับควอเตอร์นารี ต่อความหลากหลาย และรูปแบบทางชีวภาพของสาหร่ายทะเลที่คัดเลือกในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้: การเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรมและการปรับตัวทางนิเวศวิทยา(The impact of Quaternary climate change on diversity and biogeographic patterns of selected seaweeds in Southeast Asia: Genetic imprints and ecological adaptation) ระยะเวลาการดำเนินโครงการตั้งแต่ เดือนมกราคม ๒๕๖๑ – มกราคม ๒๕๖๔ ๑๒) โครงการสิ่งแวดล้อมไทย-เยอรมนี (Thai-German Climate Programme - TGCP) ระยะเวลาการดำเนินโครงการตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔ ๑๓) โครงการด้านน้ำภายใต้แผนงานความร่วมมือด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ไทย-เยอรมัน (Thai-German Climate Programme - Water: TGCP-Water) ระยะเวลาการดำเนินโครงการตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔ ๑๔) โครงการการดำเนินงานด้านนโยบายการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Policy Project) เพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนนโยบายด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศไปสู่การดำเนินงานในพื้นที่ (Subnational Implementation) ระยะเวลาการดำเนินโครงการตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔ ๑๕) โครงการการจัดการของเสียแบบผสมผสานเพื่อลดก๊าซเรือนกระจก (Integrated Waste Management for GHG Reduction) (ด้านน้ำเสีย) ระยะเวลาการดำเนินโครงการตั้งแต่ เดือนมกราคม ๒๕๖๑ – มกราคม ๒๕๖๕ ๑๖) โครงการการจัดการของเสียแบบผสมผสานเพื่อลดก๊าซเรือนกระจก (Integrated Waste Management for GHG Reduction) (ด้านขยะ) ระยะเวลาการดำเนินโครงการตั้งแต่ เดือนมกราคม ๒๕๖๑ – มกราคม ๒๕๖๕							

ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การประเมินผล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕
๑๗) โครงการผลิตปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มอย่างยั่งยืนและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม Sustainable and Climate-friendly Palm Oil Production and Procurement Project in Thailand ระยะเวลาการดำเนินโครงการตั้งแต่ เดือนกันยายน ๒๕๖๑ – กันยายน ๒๕๖๕ ๑๘) โครงการการผลิตปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มอย่างยั่งยืนและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Sustainable and Climate-friendly Palm Oil Production and Procurement in Thailand) ระยะเวลาการดำเนินโครงการตั้งแต่ เดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๑ – กันยายน ๒๕๖๕ ๑๙) โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตข้าวและลดภาวะโลกร้อนจากการทำนา (Thai Rice NAMA) ระยะเวลาการดำเนินโครงการตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๖ ๒๐) โครงการการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและลดภาวะโลกร้อนจากการทำนาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (Thai Rice NAMA) ระยะเวลาการดำเนินโครงการตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๖ ๒๑) โครงการ Project for Development of New Pollution Management Model using PRTR (Pollutant Release and Transfer Registers) and Public Participation Principles for Eco Industrial Town (PRTR Phase II) (expert only) ระยะเวลาการดำเนินโครงการตั้งแต่เดือนเมษายน ๒๕๖๑ – มีนาคม ๒๕๖๔ ๒๒) โครงการ Project for Promoting Sustainability in Future Cities of Thailand ระยะเวลาการดำเนินโครงการตั้งแต่เดือนธันวาคม ๒๕๖๑ – ธันวาคม ๒๕๖๓ ๒๓) การพัฒนาศักยภาพของประเทศไทยต่อการรับรู้ ปรับตัว และฟื้นคืนกลับจากภัยแล้งด้านการเกษตร (Strengthening Thailand’s agricultural drought resilience (STAR)) ระยะเวลาการดำเนินโครงการตั้งแต่เดือนสิงหาคม ๒๕๖๑ – สิงหาคม ๒๕๖๔ ๒๔) การเพิ่มสมรรถภาพการฟื้นตัวจากภัยพิบัติทางอุตุทกวิทยาในลุ่มน้ำมูลภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย (ENRICH: Enhancing Resilience to future Hydro-meteorological extremes in Mun river basin in Northeast of Thailand) ระยะเวลาการดำเนินโครงการตั้งแต่เดือนกันยายน ๒๕๖๑ – มีนาคม ๒๕๖๔ ๒๕) ชายฝั่งไทย: ความเปราะบาง ความยืดหยุ่น และการปรับตัวของ บริเวณชายฝั่งทะเลในประเทศไทย (Thai Coast: Coastal Vulnerability, Resilience and Adaptation in Thailand) ระยะเวลาการดำเนินโครงการตั้งแต่เดือนกันยายน ๒๕๖๑ – กันยายน ๒๕๖๔							

ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การประเมินผล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ มีโครงการที่มีความร่วมมือกับต่างประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำนวน ๗ โครงการ โดย สผ. เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบ ได้แก่ ๑) โครงการจัดทำรายงานแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ และรายงานความก้าวหน้ารายสองปี ฉบับที่ ๓ และฉบับที่ ๔ ตามกรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Thailand's Fourth Nations Communication and Third Biennial Update Report (NC4-BUR3) to the United Nations Framework Convention on Climate Change (UNFCCC)) ร่วมกับโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (United Nations Development Programme: UNDP) ระยะเวลาการดำเนินโครงการตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๒ – ๒๕๖๕ ๒) โครงการ Thai-German Cooperation on Energy, Mobility and Climate ภายใต้แผนงาน Fostering the national energy transition – Renewables, Energy Efficiency and public green electric mobility and establishing a Thailand National Climate Initiative (ThaiCI) ระยะเวลาการดำเนินโครงการตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๒ – ๒๕๖๔ ๓) โครงการ URBAN: Urban Resilience Building and Nature ภายใต้แผนงาน Adapting to a changing climate – Strengthening urban climate change resilience ระยะเวลาการดำเนินโครงการตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๒ – ๒๕๖๔ ๔) โครงการ Climate policy and biodiversity project ภายใต้แผนงาน New phase IKI interface project ระยะเวลาการดำเนินโครงการตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๒ – ๒๕๖๔ ๕) Project Collaboration on Community Runoff Management for Climate Change Adaptation: Phase II ระยะเวลาการดำเนินโครงการตั้งแต่ เดือนสิงหาคม ๒๕๖๒ – กรกฎาคม ๒๕๖๕ ๖) โครงการ Development of the Climate Technology Roadmap and Database: Adaptation ระยะเวลาการดำเนินโครงการตั้งแต่ เดือนตุลาคม ๒๕๖๒ – สิงหาคม ๒๕๖๔ ๗) Support of the Thailand Low Carbon Cities Programme (LCCP) through cancellation of TVERs ระยะเวลาการดำเนินโครงการตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๒ – ๒๕๖๕ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ มีโครงการที่มีความร่วมมือกับต่างประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำนวน ๗ โครงการ แบ่งตามหน่วยงานที่รับผิดชอบได้ ดังนี้ - ปม. จำนวน ๒ โครงการ ได้แก่ ๑) ประเทศไทยร่วมพิธีลงนามบันทึกความร่วมมือทางด้านเทคนิควิชาการ เพื่อสนับสนุนการพัฒนางานวนศาสตร์ชุมชนในประเทศไทย ลงนามเมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๖๓ ๒) โครงการฟื้นฟูสภาพป่าด้วยเห็ดเอคโตไมคอร์ไรซาในประเทศไทย ลงนามเมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๖๓							

ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การประเมินผล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕
- สม. จำนวน ๕ โครงการ ได้แก่ ๑) โครงการความร่วมมือระหว่าง the Cooperative Research Centre for Water Sensitive Cities (CRCWSC) และ the International Centre for Environmental Management (ICEM) โดยได้รับการสนับสนุนจากธนาคารโลก (World Bank) และ Australia’s Department of Foreign Affairs and Trade (DFAT) ระยะเวลาดำเนินโครงการตั้งแต่วันที่กันยายน ๒๕๖๓ – ธันวาคม ๒๕๖๔ ๒) โครงการการศึกษาประเมินแนวทางธรรมชาติในการบริหารจัดการน้ำท่วมในเขตเมือง (Project on Valuing the Benefits of Nature-based Solutions for Integrated Urban Flood Management) ระยะเวลาดำเนินโครงการตั้งแต่วันที่กันยายน ๒๕๖๓ – สิงหาคม ๒๕๖๔ ๓) โครงการศึกษาแนวทางการติดตามและประเมินการใช้เชื้อเพลิง เพื่อการผลิตไฟฟ้าในโรงไฟฟ้าพลังงานหมุนเวียนขนาดเล็ก ระยะเวลาการดำเนินโครงการตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕ ๔) Strengthening Thailand’s expertise to support long-term GHG mitigation planning ระยะเวลาดำเนินโครงการตั้งแต่วันที่สิงหาคม ๒๕๖๓ – กรกฎาคม ๒๕๖๔ ๕) โครงการ Clean Affordable and Secure Energy for South East Asia (CASE) ระยะเวลาดำเนินโครงการตั้งแต่วันที่มกราคม ๒๕๖๓ – กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ มีโครงการที่มีความร่วมมือกับต่างประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำนวน ๖ โครงการ โดย สม. เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบ ได้แก่ ๑) ข้อตกลงการขยายระยะเวลานับที่ความเข้าใจระหว่างสถาบันเพื่อการพัฒนาที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมโลกกับสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๔ ๒) โครงการเสริมสร้างความสามารถในการตั้งรับปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในเขตชุมชนเมืองและการฟื้นฟูระบบนิเวศในเมือง (URBAN: Urban Resilience Building and Nature) ระยะเวลาดำเนินโครงการตั้งแต่วันที่กรกฎาคม ๒๕๖๔ – ธันวาคม ๒๕๖๘ ๓) Scaling Sustainable Consumption and Production (SCP): Ecolabelling and Green Public Procurement (GPP) for a Low-Carbon Pathway in ASEAN (Scaling SCP) ระยะเวลาดำเนินโครงการตั้งแต่วันที่กันยายน ๒๕๖๔ – สิงหาคม ๒๕๖๗ ๔) โครงการ Urban climate action, a pilot project under Article 6 of the Paris Agreement ระยะเวลาดำเนินโครงการตั้งแต่วันที่ตุลาคม ๒๕๖๔ – กันยายน ๒๕๖๗ ๕) โครงการ Article 6 cooperative approaches for high ambition NDC implementation ระยะเวลาดำเนินโครงการตั้งแต่วันที่พฤศจิกายน ๒๕๖๔ – เมษายน ๒๕๗๐							

ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การประเมินผล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕
๖) โครงการจัดทำแผนแม่บทกรุงเทพมหานครว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ. ๒๕๖๔ – ๒๕๗๓ ระยะเวลาดำเนินโครงการตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๕๖๔ – มีนาคม ๒๕๖๕ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ มีโครงการที่มีความร่วมมือกับต่างประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำนวน ๖ โครงการ โดย สผ. เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบ ได้แก่ ๑) โครงการเสริมสร้างศักยภาพเชิงสถาบันและเชิงเทคนิค เพื่อดำเนินการตามกรอบการดำเนินงานด้านความโปร่งใสภายใต้ความตกลงปารีส (Strengthening Thailand’s institutional and technical capacities to comply with the Enhanced Transparency Framework of the Paris Agreement) โครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (United Nations Environment Programme: UNEP) ระยะเวลาการดำเนินโครงการตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๗ ๒) โครงการนโยบายด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและความหลากหลายทางชีวภาพ (Climate Policy and Biodiversity Project) ในประเทศไทย ภายใต้แผนงานปกป้องการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศระดับสากล (International Climate Initiative) ของกระทรวงเศรษฐกิจและการดำเนินการด้านสภาพภูมิอากาศ (BMWK) ระยะเวลาการดำเนินโครงการตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๗๐ ๓) โครงการ Urban-Act: Integrated Urban Climate Action for-Carbon & Resilient Cities ระยะเวลาดำเนินโครงการตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๕๖๕ – ธันวาคม ๒๕๖๘ ๔) โครงการ Transformative Pathways: Indigenous Peoples and Local Communities Leading and Scaling up Biodiversity Project ระยะเวลาดำเนินโครงการตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ – มกราคม ๒๕๗๑ ๕) Climate Policy and Biodiversity Project ระยะเวลาดำเนินโครงการตั้งแต่เดือนเมษายน ๒๕๖๕ – มีนาคม ๒๕๗๐ ๖) Strengthening Capacity for the Implementation of Climate Change Mitigation and Adaptation Policy หมายเหตุ : Baseline Data (๒๕๕๘) ; หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการดำเนินงานเพื่อสนับสนุนและส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คือ สป.ทส. สผ. อส. ปม. ทธ. คพ. และ จร.							

ภาคผนวก จ

ภาคผนวก จ
ตารางแสดงคำอธิบายอักษรย่อต่าง ๆ

ลำดับที่	อักษรย่อ	คำอธิบาย
๑.	IWRM	Integrated Water Resources Management
๒.	MTEC	National Metal and Materials Technology Center
๓.	UNDP	สำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (อังกฤษ: United Nations Development Programme: UNDP)
๔.	UNEP	โครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (อังกฤษ: United Nations Environment Programme หรือ UNEP)
๕.	กก.	กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
๖.	กทม.	กรุงเทพมหานคร
๗.	กนช.	คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ
๘.	กปม.	กรมประมง
๙.	กรอ.	กรมโรงงานอุตสาหกรรม
๑๐.	กวก.	กรมวิชาการเกษตร
๑๑.	กท.	กระทรวงกลาโหม
๑๒.	คทช.	คณะอนุกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ
๑๓.	คนร.	คณะกรรมการนโยบายการบริหารแร่แห่งชาติ
๑๔.	คพ.	กรมควบคุมมลพิษ
๑๕.	ครม.	คณะรัฐมนตรี
๑๖.	จร.	กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ
๑๗.	ทช.	กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง
๑๘.	ทด.	กรมที่ดิน
๑๙.	ทธ.	กรมทรัพยากรธรณี
๒๐.	ทส.	กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๒๑.	ป.ป.ท.	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
๒๒.	ปภ.	กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๒๓.	ปม.	กรมป่าไม้
๒๔.	พด.	กรมพัฒนาที่ดิน
๒๕.	พณ.	กระทรวงพาณิชย์
๒๖.	พพ.	กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน

ลำดับที่	อักษรย่อ	คำอธิบาย
๒๗.	สทท.	สำนักคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
๒๘.	สคทช.	สำนักงานคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ
๒๙.	สททช.	สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ
๓๐.	สศก.	สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร
๓๑.	สนพ.	สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน
๓๒.	ส.ป.ก.	สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม
๓๓.	สป.ทส.	สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓๔.	สปอ.	สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
๓๕.	สผ.	สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓๖.	สลค.	สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
๓๗.	สวทช.	สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ
๓๘.	สศก.	สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร
๓๙.	สศช.	สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
๔๐.	สส.	กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม
๔๑.	อบก.	องค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน)
๔๒.	อบต.	องค์การบริหารส่วนตำบล
๔๓.	อปท.	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๔๔.	อส.	กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช
๔๕.	ออป.	องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้